

مكتبة الحكيم

زايه لای زرنیار

به رهه مه بلادو له کراوه کانی

قانع

منتدی اقرا الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

شیعر، نوکته، قسه ی خوش و
به شیک له ژبان و به سه رهاتی

کۆتیهوه، لیکولنهوه، لیکدانیهوه و ناماده کرینی
له ههمه ی نه زیری

2002-2001

ئەم كۆتۈپ

لە ئامادە كۆرۈنۈش پۈتتۈرۈش

(مەنزىرى ئوقۇش ئىقتىسادى)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۇ سەھىپىنى پۈتتۈرۈش:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۇ سەھىپىنى پۈتتۈرۈش:

<http://iqra.ahlamontada.com>

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

زایه‌لای زریار

«بهشی بهکه‌م»

له بهرهمه بلاونه‌کراوه‌گانی

قانع

شیمه، نوکته، لسه‌ی خوش و به‌شیک له زیان و به‌سه‌رهاتی

کۆکردنمه، لیکۆبینمه، لیکدانمه و لاسده‌کردلی:

ئه‌حمەدی نه‌زیری

هاوینی ۲۷۰۲ - ۱۳۸۲ - ۲۰۰۲

نظیری، احمد، ۱۳۳۱ - گرد آورنده،
 به‌رهمه‌هاگونه‌گراوه‌کائی قانع: شمع، نوکته، قسه‌خوش‌کان و به‌شیک‌له‌ زیان و به‌سه‌رهائی/
 گزگرنه‌وه، لیک‌ولینه‌وه و لیک‌لنه‌وه و ناماده‌گردنی، نه‌حمده‌نه‌زیری - سنجندج: احمد نظیری،
 ۱۳۸۲ -

ج۲: عکس.

ISBN 964-06-2626-2 (۱.ج) □

له‌ره‌ست‌نوویسی بر اساس اطلاعات فیبا.

کردی

کتابخانه.

۱. قانع، محمد، ۱۸۹۸-۱۹۶۵ م. - نلد و تفسیر. ۲. شاه‌ن گرد - عراق. ۳. شعر کردی - عراق

- قرن ۲۰ م. الف. عنوان.

۸۵۹/۲۱

PHR۲۲۵۶/ص۷۴۳۲۶

۱۳۸۲

۳۹۴ - ۸۲ م

کتابخانه‌ی ملی ایران

ناسنامه‌ی کتبخ

ناوی کتبخ: ژایدله‌ی ژوبیار «هرمه» بگرنه‌گراوه‌کائی ماموستا قانع»

گزگرنه‌وه، لیک‌ولینه‌وه، لیک‌لنه‌وه و ناماده‌گردنی: نه‌حمده‌ی نه‌زیری

پیاچرونه‌وه و بژار: ماموستا هوسمان عه‌مه‌د هه‌ورامی

..... ماموستا دریا قانع

..... ماموستا فاروقی که‌پوسه‌ری

..... کاک ناری عه‌مه‌د سالح

پیتچنچ و رازاندله‌وه‌ی: قیان کوزم‌پوسه‌ر، سه‌ ۲۲۵۴۶۶۳

رازاندله‌وه‌ی رووبه‌رگ: کاک هه‌میدره‌زا زه‌ری

رووبه‌رگ: ماموستا هادی زیانده‌دینی

هه‌ژمار: «۵۰۰۰» به‌رگ

ناشر: نه‌حمده‌ی نه‌زیری

چاپی به‌کهم - هه‌وینی ۱۳۸۲

مال له‌چاها‌دنه‌وه و به‌لا و گرنه‌وه بژ نووسه‌ر هه‌رت‌زراوه

کەمەك و هه‌رگرتن له‌ به‌به‌ته‌کائی نه‌م نووسه‌راوه له‌ گه‌ل ناوهره‌نی سه‌رچاوه‌دا وه‌وايه.

پیشکش به باره گای بهرز و شکواری ...

کرینکار و جووتیار ورهش و رووتنه چه و ساوه کانی لادی و
شاری کوردستان، که چراوکی حوجره کانیان مه تانیستابه
رووناکی هیشو ته و به نان و دوان قانع کانیان
پینگ یاندن.

به گیانی پاکی تاغا سهی حه سه نی چوری که وه ک باو کیکی دلوفان،
قانع یی باو ک و دایکی، گرته نامیز و به داره داره پینکردنی خسته
سه رته و رینگایه که بیته قانع.

به گیانی پیروزی خاتو نه منه ی خیزانی، نه و شیرنه که
باری قورسی قانع مه لگرت و هر گیز نه یالاند.

به رولنه قانع کانی که هر روز هیلانه به کیان لی تیکه دره
و هر وه کو گله خوشی نه دیو و بی بویه که یان، نه تیریان
خوارد و نه تیر نووسن.

به و به ریزانه که سر ووده کانی قانع یان له سینگاندا تو مار کرد و
فرموده کانیان کردنه به نامه و پروگرامی ژانیان.

بہ ریز ماحوستا احمدی نہ تیرے

سلاویکی برابانہ

کتیبہ کہ تم فوجیہ وہ پیشہ کی دہ سے خوشیت لیدہ کہ تم کھوڑا دم
خامہ بہ پرستہ کہ تم کہ عیبہ لہ پناوی و خوشکردہ وہی شاعیران
و کہ نہ پیا وانی نہ تہ وہ ستہ مدیدہ کہ ماندالہ کار داسیتہ بیگورگا
نہ تم نہ رے و مانوہ نہ لہ ریلکے زیارتنا سنین قانع بہ نہ وہ کانی
مستمانا و نائیدہ مان نیشانی دلموزی و نیشانی بہ رورہ ریتہ
پوہ کا بہ نہ نہ لہ نافر دہ رورہ وہ سو یاسی بہ پاریان نہ دکاند
ہو نہ تہ دہ کہ تم

ماہوستا بہ ریز منشی وای بہ باشد دہ زانم نہ و نوکتانہ
قانع کہ لہ ناودبرانہ کہ یا نو سراوہ بیان طہ بہ سر نہ تم نوکتانہ
ریتہ کہ بہ ریزانی کہ تا نکر دہ کہ وہ کہ رچہ ناوی نوکتہ و بہ
قانی قانع نہ کہ رجوکتا چاہی و بلا و یان کہ بہ وہ۔ اینو کہ زان
سلا و جوقی بہ ریز و ہو ہو کہ ساندہ کہ نہ کہ کدای کہ نہ و نیشانی
کہ یا نیشانی شکرہ ریزیت نیمہ ہرزدہ کہ یہ

وہ
ہو زای ہوکت
وہ یا قانع

نہم بہ دہ کہ چاہی کہ لایہ نہ نہ مالکہ شمانہ وہ
وہ نہ چاہی کہ نہ نہ نہ کہ یہ

بېسنووری سپاس و پېزانين

له قولايي دلمه وه سپاسی بېسنووری خرم پېشکاش به و به پېزانه ی خواره وه، که هر کامه یان به جوی بې ناماده کړدنی نه م بهرهمه و بهرهمه کانی تر یاریده یان دام و چی توانی بیتیان درخیان نه کړد. له خوی میهره یان دلوا ده کم هه موو سرکه وتوو بن بې خرمه تی چاکتر و باختر بې پهره پیدان به نه ده ب و فهره نگی خویان.

۱. ماموستا عوسمان محمدمهد هموراسی له سلیمانی که بې دیوانه کی ملاحه سن زوری ره نجی کیشا و بابته تی زوری نارد و چی پیکرا درخی نه کړد و جیگای خویته تی سپاسیکی تاییه تی بکم. که نه م بهرهمه ش ته ولو بوو، ناریمه خرمه تیان و پیاچووه وه و رینوس و زمانی زوری له وشه کانی گړی و دایرشته وه. دیسانه وه له قولايي دلمه وه سپاس و پېزانینی خرم ناراسته ی نه و به پېزه ده کم.

۲. کاک علقای هموراسی سب که نه رکی پیاچوونه ی چمکک له م بهرهمه ی گرنه نه ستر، سپاسی نه کم.

۳. ماموستا دوکتور ئیبراهیمی شمېول له تاران.

۴. کاک سهی باقری هاشمی له کرماشان.

۵. ماموستا رضووی تموکولی له تاران.

۶. کاک عومر محمدمهد هموراسی، کتیبفرش له سلیمانی که بې کړکړنه وه ی چنه د بابته له شاره زوور زحمه تی زوری بې کیشام.

۷. برای دلسز و لیتاتو که نه تنیا بې من، به لکو بې همووان زحمه تکیش و خومانو ده کات، به پیز کاک دلشاد نه زیری تموکلی، زور سپاسی ده کم.

۸. كاك سديق و كوپ و براكانى له سليمانى به تاييبت كاك نوميڤد عيزمدين
عمبوللڏى برائى.

۹. كاك هيوا عيزمدين عمبوللڏى له زهمانى به عسى ډې روخواوا، ډو جار به
دزيو. جوړه به غا و خږى خسته مه ترسيپوه و زه حمتى نږى كيتشا.

۱۰. كاك شمهورى مردوخى به ناريانگ به شمهورى معروول، به پيرسى
دايرهى كارويارى كومه لايهتى فرماندارى سنه.

۱۱. كاك عمتاى حسمندراده له تاران.

۱۲. كاك سهى مهادى حسميش، خاوهنى كارگى فرشى غهرب بافت له سنه.

۱۳. كاك نه حسمدى حسميش بريكارى سهرپرستى بانكى كشاورزى سنه.

۱۴. ماموستا نيراهيمى مردوخى، وهرگيډى قورشانى پيرؤز بؤ سهرزمانى
كوردى.

۱۵. كاك سالار فاتحي، كارناسى فرماندارى له سنه.

۱۶. كاك عومهرى كهريمى هوور، به پيرسى دايرهى كشتوكالى سنه.

۱۷. كاك عابيد ديزيورد، نووسر له نووسينگى دهفتري ۲۴ى سنه.

۱۸. كاك سمعدى نهزهرى بازركان له مريوان.

۱۹. كاك له تيفى حسميش دهره تغي له مريوان.

۲۰. داده شوگار له سنه له نووسينه وهى بابه ته كاندا زؤر يارمه تيدام، دهستى
خوش بيت.

۲۱. كاك پهرويزى بابايى، كارگيډى ريگه ويانى سنه.

۲۲. كاك سهلاحي كهريميان سنه.

۲۳. داده كهزال له سنه له نووسينه وهى چهنه بابه تدا يارمه تيدام.

۲۴. ماموستا عمبوللڏى نيرانى له سنه.

پښت

- پښه کی _____ ۱
- چټن قام نامی _____ ۱۷
- کورته په ک له چټنیه تی کورکړنه وهی نه م _____
- به ره مه _____ ۲۲
- قام و ماموستا شېرکو بیکه س _____ ۲۹
- قام له روانگی دیوگتکر عزه بین مسته فا _____
- ره سوله وه _____ ۳۰
- قام له روانگی وریای کړې _____ ۳۶
- قام له روانگی موه ندیس فاروقی _____
- که یوسره مویه وه _____ ۴۰
- قام له روانگی ماموستا شوکر _____
- مسته خاوه _____ ۴۶
- قام له روانگی ماموستا عوسمان محه مده _____
- هه رامیپه وه _____ ۵۱
- چمکک له ژبانی ماموستا قام به پښنوسی _____
- ماموستا وریا قام _____ ۶۲
- قام و ماموستا کریم زه ند _____ ۷۲
- نرکته و قسه خڅه کانی ماموستا قام _____ ۷۹
- قام و ترکه ریک _____ ۷۹
- قام و نویزه بارانی _____ ۸۰
- قام و به ستنه وهی به داریکه وه _____ ۸۱
- قام و دز _____ ۸۲
- قام و بارزانی _____ ۸۴
- قام و سه کزی نه حلی _____ ۹۰
- قام و کتیبگرته وه _____ ۹۷
- ده وه تی قام و ولای سې پرسیار _____ ۹۹
- قام و سووتاندنی دتیه کان _____ ۱۰۳
- نوسا هلی و شیعریکی نه ناسراو _____ ۱۱۰
- قام و شېخیک _____ ۱۱۷
- قام و زه ماوه ند _____ ۱۱۹
- دیسان قام و حافظ _____ ۱۲۰
- قام و سهی نه جمه دین _____ ۱۲۰
- قام و سهی به گ _____ ۱۲۴
- دیسان قام و سهی به گ _____ ۱۲۷
- قام و تیشکی چراقوه (لایت) _____ ۱۲۹
- قام و دوعای خیر بق شینخ _____ ۱۳۰
- قام و پولیس و کرسولاری _____ ۱۳۳

۱۸۷	قانع و چاونیشنه	۱۳۶	قانع و شبنخ نه همه دی ره شه دی
۱۸۹	قانع و قسه ی خورش	۱۳۹	قانع و خولایینی بل وریای کوبی
۱۸۹	قانع و زیانی منداله کانی	۱۴۲	قانع و مه لایه کی ورگ زل
۱۹۰	قانع و ده ل مه لواسرلو	۱۴۳	گوریزه که ی چاوقه وی
۱۹۱	قانع و پیلوره که ی	۱۴۳	قانع و ماملستانه کی روش دریز
۱۹۱	قانع و نویژی جه زن	۱۴۴	قانع و که رسواری له بهر بینگه وشی
۱۹۲	قانع و سه ره خوشی	۱۴۶	قانع و همه گولنی و گریان
۱۹۲	قانع و شیمیرکی خوی	۱۵۰	سه ری بن رلنی و له که ولسدا
۱۹۴	قانع و شبنخیکی ده سه لاتدار	۱۵۰	گرمو له سه ر قوونان خویندن
۱۹۸	قانع و که وشی همه دان	۱۵۱	ریشی په ک صاله
۱۹۹	قانع و جاری مزگه وت	۱۵۱	قانع و مه لپه پکن
۲۰۰	حمله ی نووتن و که نگر	۱۵۵	قانع و به ریرسی بیتافه (کوپن)
۲۰۳	قانع و قسه ی خورش	۱۵۶	قانع و ملک تاپز کردن
۲۰۴	قانع و سواری نه سپ	۱۵۸	مه لایی به رقه لا و کراسی شپ
۲۰۵	قانع و دزینه و رین	۱۵۹	قانع و پشیل به شکردن
۲۰۶	قانع و مه بدوللا خانی دزلی	۱۶۲	قانع و نه ولایا
۲۰۶	قانع و علی خانی وله زیر	۱۶۴	قانع نه بووه سه رباری که س
۲۰۷	قانع و ده وره ی دوکتور موسه دیق	۱۶۵	قانع و زیرکی و روسبینی
۲۱۲	قانع و خان و سه بید	۱۶۶	قانع و رواله تناسی
۲۱۳	قانع و په سه ک	۱۶۶	شیمیرکی به ناویانگی مینالین
۲۱۴	قانع و گیرانی له دنی «سینه	۱۷۳	قسه ی خورش
۲۱۵	قانع و نویژی میوان	۱۷۷	قانع و چه ند نوکته
۲۱۵	قانع و پزلیسینک	۱۸۱	قانع و مه لا سه عیدی سه ناوال
۲۱۶	قانع و مندال	۱۸۳	قانع و سواری پیکاب
۲۱۶	قانع و مو شاعیره	۱۸۴	قانع و مه لا سه عیدی کالین

۲۵۱	قانع و ماموستا نه حمه دی قازنی پینجونین	۲۱۹	قانع و مومیری خورمال
۲۵۲	قانع و ناگر کردنه وه له ئوتیل	۲۲۳	قانع و برهانی چه ور و شیرینی
۲۵۳	قانع و قازنی داروخان	۲۲۵	قانع و له غز و موعه معا
۲۵۵	قانع و قه رموو پیشکesh	۲۲۶	قانع و ناغایه کی کورد
۲۵۶	قانع و ده عوه تی	۲۲۷	قانع و کاله لاله
۲۵۷	قانع و ناسینه وه	۲۲۸	قانع و حاجی ماموستا و بېتروشی
۲۵۸	قانع و موژمنانی	۲۳۱	قانع و ده ست ماچکرین
۲۵۹	قانع و یه خچان	۲۳۱	قانع و جوانی
۲۵۹	قانع و فېروچار	۲۳۲	قانع و هه ی کاله لاله
۲۶۰	قانع و مزگوت	۲۳۴	قانع و هه رانی سوپنا
۲۶۲	قانع و بابراخی سلق	۲۳۴	قانع و موکتید
۲۶۲	قانع و نه فسه ریک	۲۳۵	قانع و بینداری
۲۶۴	قانع و سواری	۲۳۷	قانع و کوشتنی سه گ
۲۶۴	قانع و ناسینه وه	۲۳۸	قانع و مندان
۲۶۵	قانع و ده عوه تی	۲۳۹	قانع و کاریه ده ستیک
۲۶۵	قانع و ده عوه تی	۲۳۹	قانع و هه لپه پکن
۲۶۸	قانع و نه لقبینی باش مرگ	۲۴۰	قانع و شیمه ریک
۲۶۸	قانع و گوریس و موح	۲۴۱	قانع و مه لاهه حمودی خیرناوا
۲۷۰	قانع و هه ژارنیک	۲۴۲	قانع و ماموستا عه بولگه ریمی موده ریس
۲۷۲	قانع و که ریم به گی بیبانی	۲۴۲	قانع و نینۆک گرتن
۲۷۲	قانع و هه مه ره شید خان	۲۴۳	قانع و خزمایه تی
۲۷۴	قانع و جوانپوکی	۲۴۴	قانع و مه نتیق
۲۷۵	قانع و کشت و کال	۲۴۴	قانع و ورده واله لروشی و کاکه هه مه ی
۲۷۶	قانع و بیانی بناوه سووته	۲۴۴	قانع و ناری
۲۷۷	قانع و بینداری	۲۵۰	قانع و دستکاری کرینی شیمه

۳۰۷	قانع و نادره‌سی تاران	۲۷۹	گورده‌یی قانع
۳۰۷	قانع و نازه موسولمان	۲۷۹	قانع و شتیخ
۳۰۸	قانع و کلاشینکوف	۲۸۰	قانع و جوابدانه‌وه
۳۰۹	قانع و ماشین	۲۸۲	قانع و پرچی بریز
۳۰۹	قانع و گورانی	۲۸۵	قانع و گورشتلرؤشتن
۳۱۰	قانع و کاکه حه‌مه‌ی ناری	۲۸۷	قانع و رومان
۳۱۱	قانع و قهریز	۲۸۸	ته‌نزیماته‌کی قانع
۳۱۲	قانع و خورافات	۲۸۹	قانع و سیریز و گهره
۳۱۳	قانع و ئیزان	۲۸۹	قانع و لیسته‌ی خواردنی حه‌فته
۳۱۴	قانع و میوانی	۲۹۱	قانع و دابه‌شکردنی زه‌وین
۳۱۷	قانع و خواردنی نیوه‌پو	۲۹۲	قانع و ره‌سمی خوی
۳۱۸	قانع و سینه‌ما	۲۹۲	قانع و چیلوری
۳۱۸	قانع و لورؤشتنی کتیب	۲۹۳	قانع و جیگا ماقوله‌که
۳۱۹	قانع و چارنشینه‌کان	۲۹۴	قانع و ته‌سبیطرؤش
۳۲۰	بیره‌وه‌رییه‌که له کاک بورهان	۲۹۴	قانع و قیافه‌ ناسی
۳۲۱	قانع و خه‌سته‌خانه‌ی سلیمانی	۲۹۵	قانع و که‌لب ره‌زاخان
۳۲۲	قانع و مه‌لایه‌تی	۲۹۵	قانع و رونی هه‌ورامان
۳۲۴	قانع و پزلیس	۲۹۶	قانع و ماله‌ روخواوه‌کی
۳۲۵	قانع و ده‌هول و زورنا	۲۹۷	قانع و مانگرتن
۳۲۶	قانع و که‌پری ۳۰۰ کرله‌کی‌یی	۲۹۸	قانع و نوشته‌نوسین
۳۲۷	قانع و سؤق و ده‌رویش	۳۰۰	قانع و نه‌دولؤز
۳۲۸	قانع و دایره‌ی ته‌موین	۳۰۲	بنه‌ماله‌ی قانع
۳۲۸	قانع و دیوالخان	۳۰۳	قانع و خاوه‌ن ملک
۳۲۹	قانع و نه‌فه‌ندی	۳۰۴	قانع و له‌هه‌زار که‌متر نابین
۳۳۱	قانع و پینه‌چی	۳۰۶	قانع و لیزکردنی پیته‌کان

۳۴۹	قانع و قسمی خوش	۳۳۱	قانع و نان و تری
۳۵۰	قانع و ماموستا علی سه عاده تی	۳۳۲	قانع و خواحالیزی
۳۵۲	قانع و بووکی نازادی	۳۳۳	قانع و نه داری
۳۵۴	یادی له که سرا	۳۳۳	قانع و وشکه سالی
۳۵۷	قانع و پیره ژنیک و پیره پیاوئیک	۳۳۳	قانع و نانی نیوه دل
۳۵۹	قانع و ته له	۳۳۴	قانع و خویننه ریکی شیعره کانی
۳۶۰	قانع و به هار	۳۳۵	قانع و لیستی خواردن
۳۶۱	قانع و موسیقا	۳۳۶	قانع و پزله ته یاره
۳۶۲	به راستی کوی قانع	۳۳۶	قانع و مه لایانه می مه لایی
۳۶۳	قانع و پارچه می که وا و سه لته	۳۳۷	قانع و کویچه می خالی
۳۶۳	گوئیدریژه که می قانع گورگ ده یغول	۳۳۸	قانع و خورشاردنه وه
۳۶۴	قانع و له قله ق	۳۳۹	قانع و لا بار
۳۶۶	قانع و میوان	۳۴۰	قانع و مالکردنه وه
۳۶۹	سه می نه حمده حسینی	۳۴۱	قانع و چای به سبتک
۳۷۲	به سه رها می به یازه که می مه لا ره سورل	۳۴۱	قانع و چاپی کتیبه کانی
۳۷۵	چند نوکته به یکی قانع	۳۴۱	قانع و به ک سالی تر
۳۷۶	شیخ محهمه د ساوان	۳۴۲	قانع و فیل له لور شتندا
۳۷۷	دیسان شیخ محهمه د ساوان	۳۴۳	قانع و دواقر
۳۷۷	مه لا حسه می موفتی	۳۴۳	قانع و جمهری عراق
۳۷۸	خواناسی	۳۴۴	قانع و سو نان
۳۷۹	له به ختی من	۳۴۴	قانع و دلگیر کرمی زه وین
۳۸۲	نه م عه سره	۳۴۵	قانع و توتمه ت
۳۸۳	گلگی	۳۴۵	قانع و پارینکاری سلیمان
۳۸۴	ده دست پیوه گرتن	۳۴۸	قانع و میوانداری
۳۸۵	هر که سبتک	۳۴۸	قانع و پیره ژنیک

۴۱۲	فوتابی زیره له	۲۸۵	وتم نهی دل
۴۱۵	نهی فلس	۲۸۶	گل یی نامه
۴۱۶	گوزله هی کردستان	۲۸۷	نینقیلاب ناخ نینقیلاب
۴۱۶	شیرینگی سه رگوزله له	۲۸۸	نهم شهو
۴۱۷	وهرلمی دلوکاران	۲۸۹	پرسپارتک
۴۱۸	قانع و بیاره	۲۹۰	نامه یه کی دؤستانه
۴۲۳	نامه یه ک بۆ شینخ محه ممه د	۲۹۱	قوی عالی م
۴۲۶	بهشی فارسی	۲۹۱	نینقیلاب
۴۲۶	شکر ایزد	۲۹۳	نیستیخاره
۴۲۶	کلاسا	۲۹۳	نمه کی خاله
۴۲۷	ای میهن من	۳۹۴	چورمه به سره
۴۲۹	ای میان اولیا هان	۳۹۵	شینخی من
۴۳۰	آن اسفد	۳۹۶	شاهی عه لاته یین
۴۳۰	شورش دنیا	۳۹۷	سه رخوشم
۴۳۱	خرمن غرود	۳۹۸	له دیتنی خشتنگدا
۴۳۲	اندیشه	۴۰۴	میژووی کوچی نایبسی خانی نه قیبه
۴۳۵	ماده تاریخ خانه هی لقای محمد امین خان	۴۰۴	نامه یه ک بۆ جه نابی شینخ عوسمان بیاره
۴۳۸	چه ند سه رگوزشته یه کی شاعیر	۴۰۵	وه لاسی شینخ عوسمان بیاره بۆ قانع
۴۶۰	تنبینی	۴۰۶	ملکی ویرانه
شینخ محه ممه د حه سه نی «شینخ حه مه		۴۰۷	نهم میله تهی کورده
۴۶۱	مارفد	۴۰۸	مژده
۴۶۳	بابه تاهیر	۴۰۹	تیکه لگیش
۴۶۸	مه لاره سولوی فیریقی	۴۱۰	پتینج خشته کی له سه ر شیرینگی حالز
۴۸۰	سه رچاوه کان	۴۱۱	تیکه لگیش
۴۸۱	شهجه ره نامه هی بنه ماله هی ماموستا قانع	۴۱۲	شینخی ره زافا

پیشه کی

وتاریکم بو کونگره ی ماموستا قانع که له شاری مریوان
بهرپوه برا، ناماده کردېو: بهداخموه بار و دوخ و همل و
معرجی نه گونجاو وایکرد که کونگره یه کی شیاوی کمستی قانع
بهرپوه نه چی و منیش پشکشم نه کرد. به باشم زانی دهستیکی
تیوهردهم و هندی بابمتی تری لی زیاد بکم و لیرودا ناراستی
خوینمرانی هیژای بکم، تا له لایه کموه به گویره ی توانام نمرکی
خوم سهارهت بهو زانا بلیمهت و بهو نیشتمانپهروه و دلسوز
و بنده ی سالتحه ی خودا، به جییم، که له ماوه ی تممنی پر له
نازار و تمنگ و چلتمه ی خویدا، نهیگوت، جگه لموه ی
باوه ری پی بوو، نهیگرد، جگه لموه ی خیری خملکی تیدا بوو.
له لایه کی تریشه وه به هزی شاره زابوونیکي راسته وخوم له سر
ژیان و ناکار و بیر و باوه ری قانع، به پیویم زانی له روانگه ی
خوموه چه ند تیشکی پرشنگذار بهاویمه سر همدنیک گزوه و
قوژبنی نادیار له میژووی ژبانی پر له شانازی و خهبات و
تیکوژشانی قانع که دژ به هموو خراپه و چوسانه وه ی
کومه لایمتی، سیاسی و نه مواپه تی نمو سردهمه بوو.

له سرده‌می‌کدا که دیوهمی نه‌ماتی و نه‌زانی له ههموو باریکه‌وه
 باتی به سر ولاتدا کیشابوو، قانع بویرانه و نه‌ترسانه به بیته‌وهی گوی
 به ههمر شه و گوره‌شه بدات، بانگی کومل ده‌کا بو نه‌وهی له دژ نه‌و
 داماو و کونله‌تیه راپه‌رن. پیامی قانع پیامی بیدار کردنه‌وهیه. داخی
 گرانم که هیشتا زورن نه‌وانه‌ی له ناوهرۆکی پیامی قانع ناگادار نین و
 همر یدک به پتوهری خو‌ی شیری قانع هملده‌سنگیتی. به‌کئی به
 کوردیکی توخی ناسیونالیستی ده‌زانی، که جگه له کوردایه‌نی کاریکی
 تری نه‌کردی. به‌کیکی دیکش به دژی سروک عمیره‌ت و ناغواتی
 نه‌و سرده‌می‌داده‌نی، همندیکش به سوسیالیست و شوینکه‌وتووی
 بری لیکری تری ده‌زانن. لهم پشه‌کیه‌دا منیش بوچوونی خوم له سر
 زیان و خهباتی قانع ده‌خه‌مه بهر ده‌ستی هۆگرانی نعم که‌ستییه‌ معزنه و
 هیوادارم توانییتم همندی له هه‌له‌کانم راست کردییتموه، جا نه‌وه نیوه
 و نه‌ممش وتاره‌که:

بووین^۱ و کس ریزی لینه‌ناین که هه‌مین

با نهمین نه‌مجار نه‌زانن که بووین

همر کۆر و کۆنگره و دانشتیک به مه‌به‌ستیکی تایه‌ت ده‌گیریت،
 به‌کیک له گه‌وره‌ترین خیر و به‌رهمی لهم جوهره کۆرانه نه‌وه‌یه، به

۱- تا‌که هۆنرینه‌یه‌کی فارسییه، کردوومه به کردی نووسه‌را.

باشد که باشم و بداند که بودیم

بودیم و کسی پاس نمی‌داشت که هستیم

دهوري په کدا کو بينموه و توي نيلامی، مني مهريوانی، خوشکی
 سمنی، برای کرماشانی، نووسر و شاعيريك له تهوريز و تاران،
 خمعوز و دلسووتاوونکی گل له هر کونې هم جيهانه. دلته کان
 نزيکېنموه، بن به يک، بلتين بو يک، بدوين له دهردي يک. مهبستی
 سره کی تميا پشکمشکردلی بابته و نووسراونک نه بیت. جا کی
 توانی دهرمانیک بدوزتموه؟ چاره ی گلداریک بکا؟ کی توانی دهستی
 مژورنیک بگريت، جیگا ونبروه کی بو بدوزتموه؟

کی توانی ماجرومیک بنوینی و ژارخوار دوو یه له ژانه سک
 رزگار بکات؟ کی توانی نوسخی حه کیمیک بو نه خو شه کان
 لیکدانهوه؟ کی توانی وها دهنگی هلمبری گوی سمنگینه کان
 بیین؟ با بفرمی رهنگی باوی نموه نمایی له دور و
 نزيکموه زه جمنی زور بکیشريت، لاکو بزائريت شیری کی له
 چ کیش و هوايه کدایه!

کوری نه مجاره بو رینز له بیر و بوچوونی قانع. هیوادارم به
 سینگیکی فراوان و به دلنکی ناوه لاره گوی بگرین، بزاین
 پیامی قانع چیه؟ نایا ته نیا به دهست نمنیه و ساواکی «شا» وه
 نالاندوویه؟

نایا تميا باسی ناسیونالیستی و کوردایمتی ده کات و بهس؟
 یان هاواری له دهستی هموو جزره چموسیتهریکه، له دهستی

حاجیه سوودخوړه کان، یا لمو کاسب و بازارپاڼه ی که چاویان له ناسی همزاره کاندې همزاده، یا له دهمتی دهمان لموانه ی وا ناکاریان لریودانی خملکه! چاک گوی بگره بز هواره کانی و بزانه چی دهلی. بسمهراتی ژبانی لیکبده و بزانه چوڼ ژباوه.

گموره پیاوان، رابهرانی راسی به هزی فرموده و کردهوه کانیانموره که پتان گوتوون «سونهتی قهولی و عملی» پیامه کانیان گمیانوونه کومه به داخموه زور گموره پای و کوردمان هن که جگه له نووسراوه کانیان — نمیش نیه وناسمو او زوریشیان به زمانی بیگانه — ناگمان له ژبان و خو و رهوشیان نیه. خوزگه وه کو شیره کانی قانع که چوونهته زوربه ی ماته کورده کان، پیامه عمه لیه کانیسی پریشتهایه تا بمنزایا چوڼ ژباوه، چی کردوه، خواردن و راپاردنی، جل و بهرگ و هلس و کهوتی چوڼ بووه، نموجا تیده گمیشین نم کله پایوه له رهوشی بهرز و کردهوه ی چاکدا نمونه ی زوریش شاعیر و نووسر هن که تلایا پیامی قهولیان همیه. پروانه وسمیان و مېروانه بز کردهوه یان! به لام پیاوانیکی وه کو قانع، هممو ژبان و کردهوه یان په ند و ناموزگاری و دهره، و ته و کردهوه یان په کیکه.

قورناني پرۆز له زۆربهی جیگا کالدا بامی ئیمان و باوه‌ری کردووه، کردموه‌ی چاکیشی به دوایدا هتاهه. نه‌گهر به ترازووی «الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ»^۱ قانع بکیشین، ده‌بین زۆر قورمه و بره‌ا و ناکاری یه‌ک ده‌گرنه‌وه.

ماله‌ تهر و تاریک و سارده‌که‌ی له «کان»^۲ بزوت باسده‌کات، یان ژيانی «بهرمه‌بل»^۳ و «قهلبه‌زه»^۴ به‌ نیوه‌رۆی هه‌وین له‌ شاره‌زورور.

بچه‌ خزمه‌ت «خاتوو نه‌مه» و به‌رسین له «دۆلاش»^۵ هوه تا «له‌نگه‌دی»^۶ ریکه‌موت یه‌ک هه‌وتوو نان و پێخۆری سی زهمه‌ت ته‌واو بیه‌ی؟ هه‌رگیز ته‌وانیت ده‌ستی جل و به‌رگی تازه و سه‌ره‌پۆش و پێلاوت به‌ ئاره‌زووی خۆت بیه‌ی؟^۷ نایا تۆش وه‌ک «داده‌ مه‌عوومی» «هه‌زار» هه‌رگیز بزوت لوه‌ به‌ ده‌لبایه‌مه‌ شمه‌وتک ده‌ست له‌ ملی نازیه‌که‌ت — که‌ به‌ خاتری نه‌مولا‌ی که‌م ۶۹ جیگای ژیانته‌ گۆته‌یه‌مه‌ — به‌نووی؟ کاتی له‌ مه‌ریوان

۱- ۳۹ رعد.

۲- کان: دینه‌که‌ له‌ ناوچه‌ی مه‌ریوان که‌ هه‌م‌ئێستا مانی له‌وێڵن هه‌وه.

۳- به‌رمه‌بل دینه‌که‌ له‌ به‌ناری شه‌ره‌زورور، پالی داوه‌ به‌ سووره‌نه‌مه‌

۴- قه‌لبه‌زه دینه‌که‌ له‌ به‌ناری شه‌ره‌زورور، پالی داوه‌ به‌ سووره‌نه‌مه‌

۵- ده‌کۆڵن دینه‌که‌ له‌ کاتی خۆیدا له‌ نیوان «ته‌» و «کانی سه‌نان» دا هه‌وه، ۷ ئاشی ته‌یدا هه‌وه و موکلی به‌مه‌لای قانع هه‌وه.

۶- دینه‌که‌ قانع له‌وه‌ی سه‌ری نه‌وته‌وه.

خوی بو نه گرا له پینجوتین گیر سایه وه، لئی دهبرسن بزجی ۱۰
 روزه دیار نیت؟ دهلی: به خوا کهوشم نیه و دنیاش تهر و قوره
 و ناتوانم بیمه دهره وه. نه ناشوکره و نه منهت به مهر کمد
 ده کا. له پینجوتین به سواری کمر به بازاردا ده گهری، لئی
 دهبرسن بو دانا به زی؟ دهلی: کاکه کهوشم نیه و پیم بلوقی
 کردوه! نعمانه درو نین، زیاده وتن نین. لعمش زورتر ناتواوی
 و نمداری مهری لیداره. نه گمر قانع دهبروه مونشی جهناب
 مهرهنگی مهره بهانی مهریوان، یا کورسی نیداره ی به جی
 نده هیشت، خاتوو نهنه کموای تازه و وریا رانک و جوغهی
 زاخو و جلو بهرگی گرزالی له بهر نه ده کرد؟ خواردنی چاک و
 نمپی سواری و ماشینی جوانی نه ده بو؟

زور لهوانه ی قانع ناناسن، پیمان وایه مهر کورد و
 ناسیۆنالیستیکی بهر چاوتهنگ و تمیا بز کوردایهتی هاوار ده کا.
 به لام چریکه ی قانع بانگه موازیک بوو له دزی نه بونی عه داله تی
 نیجتماعی و هاواریک بوو له دهستی نهوانه ی که له ژیر نالای
 رهنگ و ریا و تهزوردا له گهل خه لک و خوادا درزبان ده کرد.
 قانع تیگه پشبوو. دهیزانی ته نیا ناوبردنی کورد و داوای مافی
 گهل له گهل درو و خه لمتاندن دهر دیک دهوا ناکا. قانع ژبانی
 له گهل هاواره کهیدا و هاواری له گهل کرد ده مهیدا یه ک بوو.

همرگیز «لَمْ يَقُولُونَ مَالًا تَفْعَلُونَ» ی له بیر نه ده چوو. هاواری بو
چموساوه بوو، خوژی وه کو نه وان ده زیا. که دهیگوت نۆکه ری
بینگانه مه کهن، خوژی نه یکرد. که دهیگوت ریا، درؤ و ته زویر
خرابه، خوژی توخیان نه کهوت و که سهیری به گزاجوون و رق
و کینه ی له تاغووت و چموسیتهران ده کهیت، «فَمَنْ يَكْفُر
بِالطَّاغُوتِ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى»^۱ دیته
بیرت. وه کو ده لی:

شاه مرستی بنیره ژنر بینلاو

دهک به له حنمت بی شاه وته ختی گلاو

یا:

هت له بیرت نه چی همتا ماوی

ههسری هاجار و بهرگی خویناوی

که تماشای ده به ده ری و ۶۹ جار را گویتزانی بو شار و
گونده کان ده کهیت، «فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ»^۲
دیته بهر چاوت و راسویتی قانعت پنده سه لیتی. له کاتیکدا
تهنیا تمه کهیهک جزه شی هیه، ده به خشی: تهنیا لیقه که ی
دزراوه، دهیدوزیته وه و پیشکهشی دزه که ی ده کا. له همان

۱- ۲۵۶ بقره.

۲- ۱۹۵ کل عمران.

کاتدا به گڼر حکوم و نه تګدا ده چی که به زور داری و زور ویزی
بغاویانګه، «اشِدَاءُ عَلَى الْكَفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ»^۱ یو نیمه مانا ده کا.

لمو کاته دا خور اگری و بهر بهر کانی دزی چوسینه ران
گمیشته و ته لوتکه له بهر بهر خوا و نه زور و زهر و
تمزویه کانه و نه، هینده خوی به گموره دمانی که له باس ناپه.
خوی له «میراجی»^۲ و «قلعه بهرد»^۳ بهر تر دمانی. «وَقَدْ الْعِزَّةُ
وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ»^۴ ده کاته درو شم. چای تیژی زور بهی
دزوار به کومه لایمتیه کان ده بیخی. له هممون داوا ده کا به نیش
و کار و ره نجی خور بڼی.

زور ویزی بڼینه لاهه. نه گمر پیاوی وهکو شیر بیره میدان!
تمنات له دهر ویش نموره حانی راوچی و نوکمری بهر دهر گا و
جووتیاری که نازاری گویند ریژه کمی ده دا، تا ده گاته شته پر و
پوچه کان و پینځلکردنی مای مرقف، به تایمت مای کچان و ژنانی
ستم لیکراو و به زور به شوودان و ژن به ژنکردن، پت وایه «آمران
بالعروف و ناهون عن المنکر»^۵ یو نمو هاتونه خورای.

۱- ۳۹ لاهری سوورمتی فتح...

۲- میراجی کیویه له مهربان له پشت دبی کانی سلان و نی - وه.

۳- قلعه بهرد کیویه له مهربان که دبی چور و لاهه پلین پتوه داه.

۴- ۸ منافقون.

۵- ۱۱ توبه.

هر جزره جلوسرگي که پوشتهی کردیتسه وه و هر جزره
 کهرسههک که بوی دهست دابی، کهلکی لیزه رگرتون، وه کو
 به پی رژیشتن و برپی رنگای دور به سوارپی گویدریژ و له
 سفرهوه سوار هوونی پیکاب و هر جزره سهاریه کی دیکه، یا
 پینه کردنی جل و کوش، ده لئی «و نهی النفس عن الهوی»^۱
 لیری خملک ده کا.

دهنگی زولان و هاواری بهرز و بیترس و بیرووده رهایی
 گهشته جینگایهک «و لا یخافون لومة لائم» به کرده وه مانا
 ده کا. هینده له بری هاوسی و هاومالدیه، خوی به شریکی
 رهش و روت ده زانی، ده لئی «مَن أَصْبَحَ وَ لَمْ يَهْتَمِ بِأُمُورِ
 الْمُسْلِمِينَ فَلَيْسَ بِمُسْلِمٍ» ی کردۆته بهرنامه ی ژیا یی:

سهرم ناوئ که فیزی به گلهر و سهرداری بنوین
 دمهم ناوئ که تیکه ی زل زلی تهنهای بگلین
 ده ره بی! کهر بی گوئی نه بیسن شینی هاو خوینی
 خوا نمو چاوه هر کویر بی، که چاو بۆ خه لکی هه لبین
 لهن خوینی فقهیری پی مژن یا ره بی دابرزی

زمانی بهد بلی، هینده بهاسن خیتوی خنکین
 به داخه وه به پی بهرنامهیهک که دنیاخۆره کان دایان
 رشتوو، رهش و روته کانش ناچار برون پهیره ی بکهمن و

شۇنى بىلىمەن. ھەركەس دۇرى چەتلىرىك ھاۋارى بىر داۋە
ناۋى بە يى دىن و مونكىر و كافىر و ... ھەتتە، دەپرا.

لەي دەپرسەن ئەمەي خۇتۇ جىلى مەلەپەشت لە بىر
داۋە و نۆتۇ دەكەيت، چۇن بە مونكىر دەزانن؟ دەلى:
ئەوانە دىن بە ھى خۇيان دەزانن. پەن واپە بۇ
بىر مەۋەندى ئەوان ھاۋوۋە. لە راستىدا مەن خەلىكى
زىندوۋ كەندەۋەي بانگەۋازە كەلگەن قورنام. قانچە بە يەكەي
لە مەۋكە غەشە كەن دەلى: ئەمە ئەگەر لە دەسقى
پەنگەن ھاۋار دەكەين، خۇمان لە گەل يەك دەپە چاك بىن.
دەست لە ئازار و پەزىرى يەكە ھەلگەين. ئازار ھە
ئازارە و سەم ھە سەمە. چە مەن، چە ھە كەسى دىكە
پەكە.

تەنى تۇ جاۋى تەپ كەردەم بىر كەم

شەق و گورۇت دىراندوۋىيە كەۋاكەم

پەروۋكاۋم لە ژىر لۇسى جەمەتە

لەمەس تۇ، يا لەمەس ياپا ھەپراكەم

نەم شەمە بىلەن ئەكرادە تەۋە

دەلى رۇتە كەنەم داب و نەپتە كەتتەن لە بىر نەچەن: نەكەن

خۇتەن بىگۇرۇن: خۇتەن بىرۇشەن. قانچە و قانچە كەن ھاۋارىيەن بۇ

خەلەك و رەنجەن بۇ گەشەن بە لوتكەي خۇشەختى ھەمەۋە.

هم‌ژار بهرجه‌مت بهي له‌گڼ هاولته‌کانيدا، ماوه‌به‌ك
چاوي به‌شه‌كر ناكه‌وي. كه‌شه‌كر ټكيان دس كمو‌تووه
رهم هملگه‌پاوه و له‌شه‌كر ناچي: ده‌لي حيفه‌ بيتاين
با بهي دوو ژهم بكا. بژ نه‌وه زورتر له‌كيو خو راگرن،
نه‌گرم خوالخوشبوو هيمن له‌نيا مينيك جو له‌تووي
جوتاريك قمرز ده‌كا. ده‌سپاري ده‌ست ناكه‌وي بيكا به
نارد، ده‌يكاته‌ ناو تا نهم بي. نه‌گرم مه‌لا حسمني دزلي
ممشكه‌ كوټيك ده‌جنيته‌ ناو دوخمواكه‌ي، نه‌گرم موفقي
توتونچي نه‌و ژيانه و نه‌و تومعتانه‌ قمبرولده‌كا و موفقي
زه‌ماوي له‌ سلیماني له‌ بهر برسيه‌تي ناتواني دهرس به
لفقي بلتيه‌وه و دهرپاته‌ به‌غدا و ده‌يان كه‌مي‌تي‌تر، هر
به‌كه‌ به‌ جوړي پمان ده‌لين كورد گه‌ليكي گموره‌به
پيشينه‌ي پرشنگداره و گه‌ليكي گران و «هيمه‌»^۱. نم
گموره‌ پياوانه‌ سلمانديوپانه‌ تيمه‌ هيمن، نهمردوين و
نامرين. هتا پياواني وامان هيمن، نعمان رومان تيناكا.
با نه‌خوش و لاواز و هم‌ژاريش بين.
وه‌كر نه‌بولقاسي تونسي ده‌لي:

اذا الشعب يوماً أراد الحياة فلا بد أن يستجيب القدر و لابد
للبل أن ينجلي و لابد للقيد أن ينكسر. چارمنووسی هر گه لیک
ریتوینی گه وره پیاوان دهیگزوی.

به دریځای میژوو نیستعمار گره کان ویستو په نه م گموره
پیاوانه نه، یان به جوړی رازیان کن که بیده نگ بن و به هر
شیو به ک خوږیان بیانموی نه سی پیلانیان تاو بدن.

نیست سیاستی جیهان گورزیکی قورس و گرانی به
دهستمه گرتووه.

دهیانموی جگه له پیلانی گوزینی جلو بری،
هله کمویش بگورن. وه کر دهلی:

رونی سمر، سابوونی لوکس و فونه ری سوور و سپی

بهسته بی تمگیری هوی برسی و بیکاری کورد

خه ریکن جوړی زیان بگورن و لاهه کاغان و لیده کن
نه توان هاوار بکن و بلین زلهیزه کان چیان له چموساوه کان
دهویت؟ به داخ و په زاره به کی زوره وه، بری له روله کانی نیمه
به یامی گموره پیاوانیان له بیر خوږیان بردو نه تموه و روویان
کردو وه پیلان دژ به خه لکیه کان و له ناکامدا خویشیان له
بیر ده چته وه.

مأمور است بر و باوهری وایه، ایمان و برپا چاکترین
هوکاره بز لا نمدان له ریگهی راستی و هر و هاش روو
ده کاته منداله کانی دهلی: مهبستان تمنیا خوتان نمین.
هر دهلی نیم فرموده یان بز مانا ده کا «لَا يُؤْمِنُ
أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ»^۱ و هکو دهلی:
رؤله من نهمرم له پینا هوشی نیمانت بین

بیری هوز و نیشتمان و زینی کوردانت بین
همولی تمنیا خوت نمین هر همولی یارانت بین
قانع هر باسینکی کز مه لایمتی ده کا، ده زانی نایمتیکی
قورئان یا حدیسیکی پنهمهر (درود و سلاوی خوی لینی)
مانا ده کا:

نمیتبستوووه برا له پشت برا بین
مه گهر هر قهزا له لای خوی بین
تمنیا پنجهیه ک هیچی بین ناگری
که کردت به پینج، کی بهرگهی دهگری
«واعتصموا بحبلِ اللهِ جميعاً وَلَا تفرقُوا»^۲.

تعمسوب لایهرن، بهزمی عهشرفتکاری توونا گهن
بچینن فیکری و هحدمت، بهسیمتی ههنگای کوپرانه

۱- «متفق علیه»

۲- ۲۴ آل عمران.

قانع زړر جار بزى لواوه بېته بهرپرسيكى گموره، يا
مووجه خورېكى مېرى و ژيانېكى چاك و چاكهت و پانټولنېكى جوانى
هېښ، بهلام له ترسى نوره نورهك نه توانئ لهو مه قامه دا خزمهتې خه لك
بكا، خوى لى بواردوره و نه چوره به قهرمېدا و دهلى:

چ قهره نېكى نېيه لای من، گمېلى، يا خو پاشايى
كه هر دوو هر نه مانهت بن، خميالى ته ختى شا ناكه م
به رحمت بې، كه نوستادم شوى بؤ تهرېم قهرمووى
نه كم من قانعم ناو بې، چ بې نهمرى خوا ناكه م

ماموستا قانع كه دهرواڼته پيلانى دوژمنان، كه به داخموه به
درېزايى مېزوو له لايه ن خويه كانهوه يارمه تيان دراوه، هاوار ده كا و
دهلى:

به هيت و مالى عوسمانلى له خوښى نهمده لانيدا
سمرى نينوكى سوور بوو له شكرى ميرانى بابانم
نمسف دارېك نه بېته كلكى تهوور و دارېتر نه بېرئ

به نهم دهمده گرفتاره سراسر خاكى كوردانم
كافى كه ده بېرئ له خه لك به ناوى پمېر هوى له
تريقتوره، خراپه ي به كر ده لېن و قېيان له به كره و له
دزى به كر ده دوين و تمنانهت ده گنه جېگايهك، به كر به
كافر و له دين دهرجوو ده زانئ و دهلى:

برای کوردم که خۆت ناو نا مونهووهر

بزانه بوغزی شهرعی موستهفا بهس
قانع زۆر هاوار ده کا بز ناشی و هینایستی و پی
خۆشه هیزی جروتیار و کرینکار بکهونه نیش بز
تیرکردنی زکی ههزاران و دهلی:

همزای هیزی لمشی جوتیاری مانوو

له دوو سهد تانك و تۆپ و بۆمبی شاران
نهمانه خزمهتن نهك كوشتن و چهك

همزار لمعنمت له كوشتار و له تالان
كه دیته باسی حهقیژی و كهتمان نه كردن له هیچ
جینگایهك، له بهرانهر هیچ كهسهوه خۆی ناگری و حق
دهلی:

به دهرزی کینوی گۆیزهم پی بکینن

نمومی هاتۆته سهر زارم ههر نهمینم

«قولوا الحق ولو على انفسكم»

چون قانعم ناسی:

بنماتلای نیمه به هوی خورشایه‌تیه‌کی دووره وه له‌گنل
 بنماتلای ماموستادا، لاشنایی و هاتوو‌چویان بوو. ماموستا به
 باوکی خوالیخو شجیومی ده‌گوت «مولانا» و هر به مولانا
 عملی ناوی ده‌برد. ناشوگری نه‌بی باوکی منیش له‌گویره‌ل
 گویره و شوینا و شوین کردندا ده‌که‌مینکی له‌ماموستا نه‌بوو.
 هر نه‌گویره‌ل گویره‌ل بوو به هوی نموه له‌چهند شویندا مالتی
 نیمه و ماموستا یه‌ک بگر‌نموه. جا‌نم ناسیی بنماتلای و هاتوو‌چویه
 بوو به هوی نموه که هر له‌مندالییموه ماموستا بناسم هیشتا
 نه‌چوو‌بوومه به‌رخویندن، وه‌کو هندی مندا‌ل که پیش نادره
 خویندن بری شای لیر ده‌که‌ن، منیش چهند سووره‌یه‌ک له
 قورنایی پیروز و بری شیعی گولستانم له‌هر بوو. خزم و
 کسی وامان هه‌وو که له‌بیرو‌چوونی ماموستا رازی نه‌بوون،
 ناموز‌گاریان ده‌کردم که هیچ کات نه‌چمه لای ماموستا قانع و
 موافقی پنجوینی (تووتچی). نازام هر نم به‌ره‌نگاری و ری
 لیگرتی‌ی نموان بوو یان بوو خو و خده‌ی خوشی نموان که
 بووه هوی نه‌وه منیش نه‌نیا لای نموانم پی خوشی و هر بز
 لای نموان برۆم. له‌بیرمه هر له‌مان و مدهر ده‌کومت، ده‌چرومه
 دوکانی جگمه‌ره‌فرۆشیه‌که‌ی تووتچی. نمو زه‌مانه جگمه‌یه‌ک

هه‌به‌وو قامیشیا پیده‌هوت، که خزیان تووتنچیان تیده‌کرد و دایانده‌گرت و ده‌یانفرۆشت. مامۆستا تووتنچیی پیر دوو قۆلّی ده‌کرد. له‌ جگهره‌ی قامیش و من تووتنم ده‌کرده‌سهری، تا قامیشه‌کان پیر ده‌به‌وون. مامۆستا به‌رزیده‌کردنمه‌وه و ده‌یکوتانه سهر مینه‌ک. نیجا سهره‌که‌یان داده‌گیرا و ناماده‌ده‌کران به‌فرۆشتن. به‌دهم جگهره‌تیکردنمه‌وه قسه‌ی خوۆشی به‌ده‌کردم و شیریه‌ی ده‌خوێندنمه‌وه و منیش زوو زوو سهرم ده‌کێشایه‌ ده‌روه، تا به‌زام ناسراویک نایه‌ت و ئهم دانیشتم له‌گه‌ل مامۆستادا به‌گێڕته‌وه به‌ئهم خزمانه‌ و تووشی ده‌دیسه‌ریک به‌م. به‌روه‌ریی زۆرم له‌گه‌ل مامۆستا تووتنچیدا هیه... به‌له‌باسی مامۆستا قانع دوور نه‌که‌ویته‌وه:

مامۆستا قانع جیگایه‌کی وای نه‌به‌وو وه‌که‌و تووتنچیی که‌ههر کات پێم خوۆش بووایه‌ به‌جمه‌لای، نه‌شده‌کرا من وه‌که‌و مندالتیک به‌جمه‌مالبان و هه‌میشه‌له‌خزمه‌تیدا م. به‌لام ههر کاتیک هه‌لیک به‌خسایه‌ ده‌جوومه‌خزمه‌تی و هه‌تا ماوه‌بوایه‌ داده‌نیستم. به‌روه‌ری زۆرم هیه‌له‌پنجوین و سیدسادق و سلیمانی. له‌کاتیکدا له‌گه‌ل باوکمدا به‌کیان ده‌گرت و ده‌که‌وته‌وتووێژ، منیش زۆر به‌تاسمه‌وه‌گوتیم به‌ده‌گرتن. پارچه‌ شیریکیی له‌ژێر ناویشانی مه‌ولانا‌عه‌لی به‌باوکم نووسیوه، زۆر

جوانه و وه لامي گلمی نمو خزمانه ده داتمه که نه باند هشت
هاتو چزی لای ماموستا بکم، وه کر خمز نیه که وایه پره له
ناموز گاری و روونکر دمه. به لام چونکه شیره که بز باو کم
نووسراوه و منیش نم بابتهی ماموستام نووسیره له بهر نموی
شوبهیه که دروست لمی و نه بیته هزی ره خهی هندی کس.
لیره دا شیره کم بلاق نه کرده وه. چونکه له شیره که دا ستایشی
زوری باو کمی کردوه و خوشمستی خزی بز دهر برپوه.

روژ نیک خه ریکبوم توو تنم ده کرده به دهستی ماموستا
تووتنچی دا، ماموستا قانع هاته نار دوکانه که و لهرمووی نمه
توی کوری مولانا علی؟ لهرمووی به موفقی: به خوا نیشیکی
زور خراپ و پیست همه، نیش و کاری جگهره له... خراپره.
یارمستی نیشی خراپ خراپه. جارنکی تر یارمستی موفقی نه دهی
بز جگهره تیکردن. موفقی همزاری وه کو می خنکاندوه.

جارنکی تر جزمینکم پی بوو گوايه له مال دهر که وتبورم بچم
بز لای مه لاعزیزی دهنگزل له پینجوین که قوتابخانهی همبوو.
خوم دزه موهو چورمه دوکانه کهی حاجی سعید، که به
حاجی سعیدی ریخته به نار بانگ بوو.

دوکانیکه گهره و پر شتی عتاری و جوانی تیدا بوو،
وه کو کهره سی کایه مندا لان و شتی وا. ماموستا قانع لهوی

دانشجویان. فرمودی: نه‌جهد گیان چیت پیّ خُوشه لَم دوکانه
هملگره من پاره‌کهای دهم. منیش تَوزیّ خُوشم گرت و پاشان
نیشاره‌م کرد بَو میدادیک، پِیان ده‌گوت «قلم قوی»، نه‌گهر
به تهری پیت بنووسیا به رنگی ده‌گُزری و ده‌بوره به‌نموش.

فرمودی: تَو تماشا نم داماره، هر له نیتاره دیاره نانی
نابی بیخوا به دَوی خُوشمه. نمیش وه‌کو باوک و باوای قلمی
هملبُارد که له بهر برسمتی هِنده توویان خوارد تا زکیان
ناوسا. به خوا رُفته تا ماوی نانت نابی. ده‌بی هر همناسی
سارد هملکیشی. بَو شکت هملنه‌گرت له ناخردا بیته
حاجی به‌عید؟

روزی له پنجوین له دوکانه‌کهای باوکم دانشجویان.
ماموستا هات بَو همواتپرسی. من «جزمی عمه» به‌کم به
دهستمه بوو. باوکم هملکیه‌کی له قمارخ منگمله‌که دانا بوو
بررُزی. باوکم هملکه‌کهای دانی و من تماشای جزمه‌کم ده‌کرد
و دهستم کرده خواردنی هملکه‌که. ماموستا قانع فرمودی له
وه‌حق قورئان خویندندا نه خواردن دروسته، نه قسه‌کردن.
جزمه‌کات هملگره تا هملکه‌که ده‌خویش. منیش جزمه‌کم
دانایه سر عمرزه‌که. خیرا فرمودی نا مدینه سر عمرز، نموه

نیشکی خراپه، با فیر نه بی، بیخه شویتکی بهرز و بهرزه وه هملگره.

جاریکیان ماموستا قانع له پنجوین له دوکانی سلیم حهلوچی دانیشبور. منیش جوومه دوکانه که و پاش چاک و جزنی دانیشتم و خیرا خیرا پشتم دهوړاند. ماموستا تیگه پشتم پشتم شیکه تی. لهرمووی: نهوه چیه بز نمونده پشتم دهوړینی؟ وتم: هملتز قیوه. له پشتم مالموه کراسه کهی لادا و تماشای کرد و وتی: نهمه چیه؟ پشانی خالتو سلیمی دا و وتی: پروانه چی لیهاتووه. رۆله نهمه چیه؟ وتم: نهوه دوینی ماموستا مه لاعمزیز که دهرسان بی دهلی به شوولی تمپر لیدام، نیشا جینگه تووله کان ههمو بلز قیان کردووه. لهرمووی: تمربیت و دهرس به نمشکمنجه و نازاره وه دهرس پینکا ناخری به هیچ نابی. خیرا قلممی هملگرت و نامیه کی نووسی بز باو کم. نهوم له بیر نووسیوی تمربیت و تعلیم نه گهر به شکمنجه دهست پینکات قوتابی له ناخردا دهیته شکمنجه گهر و میرزای نووسی ریسماتی ناغا، یا دهیته... مه پیره نهو جوړه جینگایانه با فیری لیدان و نمشکمنجه و نازار نهی. زور شتی نووسیوو که بیرم نیه و به داخموه کاغزه کش نمواوه. منیش هاتممه نامه کم دا به باو کم و نیز به دهست مه لاعمزیه وه نه جاتم بوو. له بیرمه جینگه کی تووله کان زیاتر له مانگی همر دیار بوو و هیشتا نیشه کهشی له بیرم نه جوړه توه.

کورتیه‌ک له چۆنیه‌تی کۆکردنه‌وه‌ی نهم بهره‌مه

هەر وه‌ک له پێشدا وتم له منداڵیه‌وه پێم خۆشبوو شتی زۆر له مامۆستا قانع بزانم، جا هەر شتیکم ده‌بیست له قسه‌خۆش و به‌تامه‌کانی و هه‌رچی له جۆری ژبانی بۆمیان ده‌گێڕایه‌وه، ده‌منووسی یا وه‌ها له سینمدا هه‌لēm ده‌گرت که له بیرم نه‌چینه‌وه. نووسینی هه‌وراماناسی وه‌ها خه‌ریکی کردبووم که نهم یادداشتانم دانا‌بوو بۆ دوا‌یی، هەر چهند له زووه‌وه نه‌خۆشی «گورچيله» نازاری ده‌دام و ژبانی لیکردبووم به‌ ژاری مار، له‌و لاشمه‌وه یادداشته‌کانی هه‌وراماناسی، دیوانی مه‌لا سالحی نه‌سپه‌ریزی، بهره‌مه‌کانی شه‌یدا — می‌زوونووسی کورد — بهره‌مه‌ پلارونه‌کراوه‌کانی مه‌لاخزری رواری و دۆزبنه‌وه و کارکردن له سه‌ر چهند شاعیر و نووسه‌ری پێناو و نیشانی تریش له‌شتیکی ساغ و تواناییه‌کی زۆری ده‌ویست.

به‌ ته‌ما برووم نهم بهره‌مه‌مانه له چوارچیه‌یه‌کدا که بریتیه له ۸ به‌رگی ۷۰۰ لاپه‌ره‌یی پلار و بکمه‌وه، له پاشان یادداشته‌کانی بهره‌مه‌که‌ی مامۆستا قانع ده‌ست تێوه‌رده‌م، هه‌ستم کرد دوو ه‌زی سه‌ره‌کی هانم ده‌دا بۆ نه‌وه‌ی که نهم بهره‌مه‌ خه‌یرا و به‌ زوویی ناماده بکهم به‌لکو چاپ بک‌ریت، یه‌کم نه‌خۆشی «دل»م تووش بوو، زۆر به‌ سه‌ختی که‌وتمه نه‌خۆشخانه و — ناچار بووم به‌ رازی بوون به‌ کاردۆژه (عمیل) — نهمیش هاته سه‌ر نه‌خۆشیه‌کان، پاش چهند مانگ که به‌ دزی

دوکتور و دلسوزانموه دهستم کردهوه به نیش و کار، چونکه مفرسیم
 بوو که نیر ماوه نه‌بی بز ژيان و همتا ئیتستش ژيانم زور به سه‌ختی
 له گمل چمند نه‌خوشی دا درنژهی هییه، دوهم دیم نه‌وانه وا قانعیان
 دیوه و راستموخو شیان لی بیستروه، یه‌که یه‌که خمریکن دهمرن و
 له گمل خوځیان نمو هموو گموهمره ده‌بنه ژیر خاکموه، ناچار هموو
 شتم نایه لاوه و دهستم پتکرد. نمو دی و شارانه‌ی که خوم دهستم
 گمیشت روپستم و هر کس نه‌گوځا که شیک له قانع بزانی، رووم
 پتکرد و له هر کسم ده‌پرسی تو کئی ده‌ناسی له قانع بزانی، نه‌گمر
 کس‌یکي ده‌ناسی له هر کوی بویا خوم پی ده‌گه‌یاند، له مه‌هاد،
 بانه، سرده‌شت، پیرانشار، مریوان و دینه‌ دور و نریکه‌کانی. له لای
 مه‌لایه‌کی دانیشتروی شاری سنه و پریکی کوردی دانیشتروی
 هم‌مدان و ره‌لیق و هاره‌لی قانع له کرماشان و که‌سیک له پاوه و
 نموهر له نغمه‌ده و جا نیر شار به شار و دی به دی له زور جیگمدا
 مال به مال به‌جو و پیره و کی ده‌زانی و ده‌یان کس ده‌لین نازانین و
 نه‌گمر که‌سیک پیدای بوو شتیکی لی بزانی، «ده‌نگزدهره»^۱ که (زه‌بتی

۱- له بهاری شاره‌زور و له هریک له مه‌نالی هم‌وراماندا من‌دالان که ده‌چوله کتو و کتوبکیر له
 رووبه‌رویانموه بوو هر دمتک و قهره‌به‌که دمتکی ده‌دایموه جا باتکیان ده‌کرد: "شاه‌که، من
 به‌رم یان کتو شاه‌که‌پیش دمتکی ده‌دایموه و دویالی ده‌کردموه و من‌دایه‌کعل ده‌پوت:
 "شاه‌که که تو به‌ری یان من؟" له‌معل دویات ده‌بووموه، جا به‌مه‌یان ده‌وت ده‌نگزدهره. پینم
 خوطوبولم دمتک‌ده‌پیش بز زه‌بتی سموت به‌کار نیم. جا له‌گمر به‌سمند کرا، له جیگی
 دالین وه‌گمر له هیچ.

سموت) دهرینه و له بهر دهمی راگره و نهمیش نه‌گمر پتی خوش‌بو و هلام بداتموه، چی بزانی بۆت ده‌لی، یا دووباره‌یه یا تازه‌یه. پاشان بۆاری ده‌کمی، جا ئیر بۆ کمرکوک و مووسل و بۆ ناوچه‌ی قمره‌داخ و به‌شاربازێردا دی به‌دی و له‌سلیمانی وه‌کو مان دزراویک لیم مان و نمو مان لای نیم مه‌لا و نمو مه‌لا و پرسین له‌فلان مووچه‌خۆری پیشی میوی، بنیره بۆ به‌غدا و ههر کس ده‌نیری برسه‌خوایا هیچی لی نیه‌ت، کرێ ماشین و خواردن و خه‌وتن و کرێ ماتیل بوون و بۆ پاره‌ی زه‌ه‌قی سموت و باتری و — ته‌ریق بوونموه له‌زه‌حمی خه‌لک — جا له‌هممو ناخۆشر له‌کسی ده‌رسی ده‌لی: کاکه‌ خه‌ریکی چیت نه‌مه‌ت بۆ چیه؟ نیم ده‌نگۆده‌ره‌ چیه؟ لیم دینه‌دا چی ده‌کمی؟ بۆ هاتووی بۆ شاره‌زوور؟ یا جاری وا هه‌یه له‌کسی ده‌رسی ناخه‌ر قانع چهند ساله‌ مردوووه‌ بۆ وازی لی ناھتی؟ یا زۆر کس پشیمان وایه‌ نه‌مه‌ نیشکی چاکه‌ و به‌ ده‌رامته‌، کتیه‌که‌ ده‌فرۆشریت و برۆا ناکه‌ن له‌ به‌ر ناسینی برۆبۆچوونی قانع نیم همموه‌ ره‌نجه‌ قه‌بوول ده‌کریت. من خۆم ده‌زام هه‌نده‌م خه‌رج کردوووه‌ که‌ ده‌رامتی کتیب نایه‌یتیه‌وه‌. له‌ بیره شه‌ویک له‌ نه‌خۆشخانه‌ی سه‌ له‌ به‌ر نا‌ره‌حمی پاش کاردۆزه‌ خه‌وتووم، نیوه‌رۆ ئیزیان دام به‌جموه‌ مان بۆ حه‌سانموه‌، چووم بۆ «وله‌ژیر» سه‌ر به‌ ناوچه‌ی مه‌ریوان بۆ لای که‌سیک که‌ بیسته‌بووم له‌ قانع ده‌زانی. چوومه‌ مالیان و تیان له‌ مه‌ریوان نه‌هاتۆتموه‌ و منیش گه‌راموه‌ بۆ

میریان و به‌و ناویشانه که دابوویان رویشتم، وتیان رویشتموه بو
ولمژیر، شو بوو گه‌راموه بو و لمژیر، سه‌عاتی ۱/۵ دوی نیو‌شو
بوو، دووباره له دهرکی ماله‌کمان دا و پرسیمان، ماله‌که زور ترسان
که نیمه بو هینده هاترچو ده‌کمین، وتیان: نه‌هاتریموه. به‌لام چونکه
خوم ناساندبوو، پروایان کرد. زوری له سر نه‌روم واریک‌کوت چند
جار ولمژیر- میریوانان کرد، جا دوزمانوه. شو شوه چند جار
له‌ناو ماشینه‌کدا گمیشتموه ته‌حالی... .

چند جار بیستومه له فلان شار کسک له ماموستا ده‌زانی،
رویشتم، که‌چی کابرا شیکی تازه‌ی پنه‌بووه یا چند شیریک له
دیوانه‌کی له‌بر بووه. له لای خورمان و هله‌بجه‌خیریک بوو له بمین
بچم. له زور شویندا له ده‌نگ‌ده‌ره‌که‌که‌موتونه‌ته شک و ماتلیان
کردووم و به زحمت نه‌جام بووه، جا نعمانه‌جگه‌خمرجیکی به‌کجار
زور، زحمتیکی به‌ربلاوی بووه. زور شت هیه ناتوانم بی‌گیرمه‌وه،
له‌وانیه‌دلسوزه‌کانیش به‌نیشیکی زیراندی نزان، جا چاک وایه‌هر
خوم بزائم و خوی خوم، نارشیونکی نه‌واری ده‌نگ‌ده‌ره‌م هیه‌که
له‌گمل ۷۸۰ کس له‌کراوه، له سراسری کوردستانی نیران، مهر
وما تاران، له نمودیوی ولایتشوه له به‌غدا، هولیر، ده‌زک، سلیمانی
و له‌گمل نه‌وانمشدا که له همنده‌ران ده‌زین له هر کوی بووبن... هر
کوردیک له هر کوی بووبن و له قانع‌ی زانیی و پیم زانیی، پنه‌ندیم

له گیل گرتووه، رهنگی کسانیک به لیوه و نهزام تی‌بگن، ناخر نم
 هموو زه‌حمته بۆ؟ بم هموو له‌خوشیموه بۆچی لی ناگهریت تا
 کسینکی تر نم نیشه بکات؟ نازیزان من ژیاڤ بۆ نموه نموی که نیشکی
 چاکی تیا بکم، نه‌گینا ژیاڤ چیه؟ جگه له دهرد و نیش. نازیزه‌کان
 ده‌زان بۆچی ناوا سوورم له سر نم نیشه؟ له ۸۱/۳/۳ وه هه‌تا
 ۸۱/۱۱/۳، ۴۴ کس لهو کسانه که من شتیم لی وه‌گرتوون و
 له قانعیان زانیوه، هه‌نده پر بوون، مردوون. شیری شیری هه‌ورامان و
 مه‌یوان و زۆر شیر و به‌سهراتی ترم له کاک علی نادری تۆمار کرد
 که ئیسته له به‌مه‌شت دایه و هه‌ر وه‌ها شین مه‌خوود و مامۆستای
 ساوجی و کاک حینی ده‌شتی و... نه‌گه‌ر من به‌ره‌یه‌یه‌ کالی نه‌وام
 تۆمار نه‌کردبا ده‌لموتان.

ئسته به‌رگی به‌کمی نم به‌ره‌مه ده‌رده‌چی، به‌رگی دووه‌می که پر
 له هه‌زار لایه‌ره ده‌یی، نه‌گه‌ر له‌خوشی وازم لینی و به‌توام ریکۆپینکی
 کم و به‌لنگه و ساگرده‌مه‌یان بۆ بکم، نه‌ویش ده‌رده‌چی. جا نه‌مم
 بۆ نموه نه‌وت که ئیوه‌ی به‌ریز مالدووله‌بوونیم پیلین یا ده‌ستخوشیم
 لیکه‌ن، هه‌چ نافریم ناری و خراپشم بی به‌لین گمردتان نازا بی،
 مه‌به‌ست نموه بوو که به‌لیم لیکۆلینه‌وه و توژی‌نموه و نه‌حقیق، نه‌رکی
 سه‌ر شانی لاوه‌کاخانه که وزه و توانای زۆریان هه‌یه و وا چاکه نم
 نه‌ر که گه‌وره‌یه به‌نه‌ستو بگرن، بۆچی ده‌یی نه‌حقیق پر و به‌سالا‌جور

بیکات؟ جا داخه کم نمو لاواله و ائم نیشیمان لی دهره شیتوه و
 نمهنداری خزمتمن، نه پاره یان هدیه و نه کهره سی پتویت و نه
 کسینکیش یارمعتیان دودات و جنگایه کیش نییه دهمتیان بگری و
 یارمعتیان بدا تا ائم نهرکه پرژه له نمتز بگرن. ناخر زور جنگای
 داخه قازی عبداللای شهیدا ۸۰ کتییی چاکی بووه که من ناوی
 چمند کتییکی دهزام، لموانه میژوی شاره زوره که دووهزار لاپره
 بووه و میژوی هورامان ۱۵۰۰ لاپره که زوربهی نووسراوه کان له
 شریکدا سووتاون و هرچی ماوه موه له مزگموته کهی «توتومر» دا
 لم ناخره دا مهلا سالتح ناویک له چمند گونیه دا بر دوویه، خسرویه ته
 زاخیکموه، با گوناح نمیت. نه گمر دلسوزیک پش ائم کاره ساته نم
 نیشهی بگردبا، ده زانی نیسته نیمه چیمان دهرو و ده یان غورونهی تر که
 لیره دا ناگونی بنووسریت. جا نازیزان ههقم بدهنی که بۆ قانع و
 مهلا حسنه و مهلا سالتح و قازی عبداللای و مهلا خزر و مهلا رهسورن
 و... ئاوه ها خۆ ماندوو ده کم، گوی به نه خوشی لادهم، پروات بی یا
 خموی نیوه بیژوشیم لیکموتوه به دهم دهردهوه یا خهریکی نیش و
 کارم، جا لاوه نازیزه کان نیوه تمعتان همروا به لیرۆ مه دهن، نیشی
 به کملک بکهن، بهتالی خساره. با وه کو نیمه له پیری دا
 خطمعی رابردوو نه خۆن و نه یته داخ به مهر دلتانموه که
 بۆچی تا دهمتوانی و نمکرد. نازیزان تمنا خۆشویستیم هدیه و له

کسې داوای یارمېتی مالېم نه کړدووه و هېچی کسم نمرېستووه و
 زور پېشنهارم پېکراوه که یارمېتی وهرگرېم، شوکر بو خوا تافه قمرانېکم
 له کس وهرنه گرتووه و وهرېش ناگرېم، واته نه کړی له پهنای نیش و
 کاری روژالهدا بو زیان نیشکی کومه لایمېتېش بکړت. جا بویه نمانم
 وت که دهوانی توش به لیږدوویی خوټ نیشکی وا بکې که
 پاشمروژ ناخ و نفوت نهی، نمانه کی که وتم نه منه له سر کسه و
 نه خړشم به خلمتاو دهزانم. پتم وایه له مالتی ده قات و ماشینی چاک و
 مووچه و مسزرا و پوول و پاره چاکره. نمانه سرمایه، نمانه
 دهولتمندیه، ناخر قانع هېچی نهو، بویه هیده دهولتمند بو.
 له خورای گموره دارا ده کم همومومان شاگردی قانع بېن، له گمل
 قاندا زیندوومان کهنوره، له گمل قاندا بچینه لای خودای گموره.

قانع و ماموستا شیرکۆ بیکهس

له رۆژی ٢٠٠٣/٣/٣ له دیداریکدا
له گه‌ن ماموستا شیرکۆ بیکهس له سلیمانی، نهم
بهره‌مند دایه خزمه‌تی و داوام لیکرد بیرورای
خۆی سه‌باره‌ت به ماموستا قانع ده‌ربیری،

به‌ریزیان گه‌وره‌یی زۆریان نواند و کاغه‌زینکی له‌سه‌ر میزه‌که‌ی
هه‌لگرت و نهم شیعری خواره‌وه‌ی به‌ خه‌تی خۆی نووسی و فرمووی
من نهمم بۆ قانع هه‌یه. منیش پێم خوشبوو ده‌سخه‌ته‌که‌ی بکمه
رووبه‌رگی دووه‌می بهره‌مه‌که. نهمش ده‌قی شیعره‌که.

قانع

نه‌و میوژی
که‌ گوندینکی شیعر نه‌ما
لینی نه‌خوات و
که‌چی خوشیی
به‌ ده‌می تال
مانشاوایی له‌ میوژ و
له‌ نینه‌ کرد.

شیرکۆ بیکهس

سلیمانی ٢٠٠٣/٣/٣

مامۇستا قانع لە روانگەى

«پروفیسور دوکتور عیززەدین مستەفا (مەسولەووە)»

یەكەم جار كه قانعم بىنى سالى

١٩٤٦ى زايىنى، يا ١٣٢٥ى

كۆچى بوو. سەيرانىكى فەقئانى

سەلىمانى بوو. من لەقى نەبووم بەلام تەلەبەى قوتابخانە
بووم، بەهائەدین نوورى خۆمان لەقى بوو. ئەو وەختە
کۆمۆنىستىش بوو. سەید تاهەرى حەمىش بوو. لەو سەيرانەدا
قانەشيان لە گەل بوو، نەز شەعر خويندەنەو بوو. دوایى لێمان
پرسی: باشە نەم شەعرانە بۆ کەم بلۆر ئەکەبەر؟ - لێ
گەلاوێژدا بلۆرى ئەکردنەو — گوتى: گەلاوێژ بۆ منى بلۆر
ناکەنەو، ئەجارە کاغەزێکم بۆ نووسىون دەلێم سى-چوار دو کاغە
کەبەر و حەممايەکم بە ئىجارە گەرتووە و ... گوايە دەوڵەتمەند
بوو، تا شەعرى بلۆر کەنەو.

جا من لە وتاریکدا نووسیومە دەلێم سەرمایەدارى لە چار
قانەدا لەو سنوورەدايە.

مالی ۶۷ میان ناردده کونفرانسیکی حیزی شیوعی له شارم‌زور. مه‌لا مارل گامیش ته‌به که شیوعی بوو که‌وته سکا‌لا له وه‌زعی خۆی و هتیرش بۆ سەر حیزب و نه‌ه‌مد‌ک‌م‌ر‌یم، گوئی له‌گه‌ل من زۆر خراپ بوون و ته‌به‌یدیان کردووم بۆ عماره، یارمندی خۆم و مندا‌ل‌م‌یان نه‌داوه قانع نه‌بویه له برسا نهم‌دم. وتم: مردووت مری یه‌که‌ک قانع له برسمندی نه‌جاتی بدا نه‌بی چی بی؟

هیممت و دل و ده‌روونی قانع

به سەر نه‌و ههمو نه‌داری و ده‌ست‌کورتیه‌دا قانع هه‌ر‌گیز ملکه‌چی خاوه‌ن پاره و ده‌سه‌لات نه‌بوه و نه‌وی به‌ حه‌قی زایی‌ی گوتویه و قسه‌ی له‌ کس نه‌خواردۆ‌ت‌ه‌وه، بۆ دایه‌ن‌کردنی ژبانی خۆی جگه‌ له‌ کار و زه‌ه‌متی خۆی چاوه‌روانی یارمندی هه‌چ‌کس نه‌بوو.

له‌ مه‌لایه‌تیه‌وه بگه‌ره تا موعه‌لیمی و ناشه‌وانی و... کردووه. هه‌ی کارێکی بۆ نه‌چووه‌ته سەر، چونکه بۆ پاراستنی کار و قازانجی خۆی حه‌قی نه‌کردووه به‌ ناحق. له‌ گه‌ل بێر و باوه‌ری هه‌وچ و خوراهات دژایه‌تی کردووه و له‌ سەر نه‌م بێر و باوه‌ره‌ پێش‌ک‌م‌وت‌خ‌وا‌زان‌ه‌ی چه‌رم‌سه‌ره‌ی زۆری دیوه.

من نمبیسټوره قانع کومونیسټ بی. قانع قهت شیوعی نه بډوه. به لآم نم دیوانه دیوایی، پاشمرگه، زوری ټیډایه له سر مؤسیالیزم و چیی کرنکار — و نهوانه همزاري ره جمتی نهیوت — نهوانه دروڼه همووی بزیان دروستکړدوه. نهیوت هی قانع نه. دووریش نییه چونکه له پنج دیوانه کی یه کمیدا نهو بونه تیډا نییه. به لآم چییه؟ قانع دهنگی جووتیاره، هی همزاراله، هی بیتانیه، هی فلفرییه، نهوانه که ژبانی خویمتی، ژبانی نهیوونی خویمتی. نهو وهخته نهو قسانه کومونیسټ نهیانکړدن. بیره کان بیری کومونیسټانه، به لآم قهت نمبیسټوره پهیوهندی برویی. همزار زور شق قانعی له بیر بوو، باسی قانعی ده کرد که شیعی له ناو خملکدا بلاوه. قانع و جگمخوین له هممو شاعیری کورد زیاتر شیعیان بلاوه له ناو فلاح و خملکی کورد دا. له کوردستانی تورکیا و سووریا و نهوانه شیعی جگمخوینان هممو له بهره.

شیک بلیم نویویشمه، له شوینکدا جگمخوین و قانع و همزار که شیعی کوردایمتی دهلین، سوزیکی شیعه کلاسیکه کی ټیډایه.

نهی و متمن پاییز به خیر بی چونکه نیستا باومه
گهرم و ساردیی فسله کمیت هر وهک دلمی شیواومه

بەللام كە دېتە سەر شىعرى رۆژانە:

بىرا وا باوگمان رۇيى بىرە زەھمەت

با نەجاتى بىن لى دەرد و زەھمەت

ئەينى بە شىعرى ساكارى خەلق، ھىزارىش وا:

كوردىڭىم ئەمەي جاپاك و پىتەم

سەھەرنىڭ ھەيە بۆم بىكا بە شەم

ئەم شىعرانە ئەللى. كەچى دېتە سەر ئەمەي تىرى ئەينى

شىعرى رۆژانە:

جاش ھەر ئەمە جاش، كۆپى كەمى

بە كىلك و گۆن بارە بەمى

ئەمە شىعر نىيە. بەللام ئەوانەي كوردەيتىيە كەنى

ھىزار، بەشكى زۆر لە بەرەمە موكرىانى شىعرە.

جەگەر خەن لە پىر ئەمەش ئەكەي لە كەنارى جەمى ئامىر:

روونە سەرگەردان ئەمەي دى

جاۋى خۇلقەكە بىنيرە ۋەلاتى كوردان

لە كەنارى ئامىر جەمەنە چەند سى بى (مىدارە)

بىۋاتان كەردىيە جۈندى زازان

دەبىگىرى و نالە بىزە ئەمەي دى

كەچى لە پىر دەللى:

بەگ خۇندىيە ئەمەندىيە ھەقق و لىسانس بىردىيە

نه خونديېه نه چمنديېه مه حسوولی گوندان ژغيبه

نعمه شير نيه هر کسنيان شيری کوردایه تی و
 هینه کهمان سوزیکي تیا به. که دینه سر شتی روزه، که بز
 خملکه و بز فلاحه له بهر نمره قانع له ناوچهی نیمه و
 جگمخوین لولا له هممو کس مشهورترن. له مریوان و
 کمناری شاره زور فلاح و جوړتیار له بهرانه، هی نوره
 دهردی دلی نموان دهلی و ساکارشه. به زمانیکشه که نموان
 تني بگمن ته نانت رهنگه کیشیکش بی که نموان تني بگمن.
 بهلام نمدی کوردایه تی به:

روژه وسیمتې که مردم سمیری نهم نهمشاره کهن
 حتمتی جاری تماشای شوری نهم گوشتاره کهن
 بابی خوت رفتاری چون بوو توش هر نهم رفتارکه
 روو له هازانجی عموموی و پشت له خاومن پارکه
 همفتمتی هه لقمی که لمبجه هه لپړه وک بالهوان

روو کمره فمندیل و ناکو هر بلن یا نیشتمان
 نعمه له شیری بابتی حممدی و نموانه دهچی. که چی
 نموانی دیکه شیری ساده و ساکارن. بهلام خوی همقی به
 هممو شتیکی خملکه که کردوه، نو زیانمش سیره: کابرایه ک

مۇئەللىمىنى لى مەكتەپ پاش ئىمە بىنى بە پۇلىس، بىنى بە
ئاشمۇن، ئىمە لى ژيانى كىدا ھىيە؟
شېك بىگىر مەھ:

ھىزار وتى لى كىر كوك بويس: شوكر مستىلا، زەبىجى،
خىسنى قىزىجى، عبدوللا شەرىفىكى مەھابادى، وتى لى پىر قانع
پەيدا بوو. وتى بوو نىشېك، كارىك؟ وتى بوو قانع ئىمە
غەربانمە كىمان ھىيە تەنبا بۇلىرىنگى بۇ پەيدا كە، لى دەخورى
شەت بۇ دادەنېن بىچى بىفرۇشە. ژيانى قانع ئاۋەھا بوو.

مامۇستا قانەق لە روانگەى مامۇستا وریای کوریەوه

— باوکی من ھەرگیز روژنیک لە
روژان تەنیا سەعاتیکیش شیووعی
نەبوو. بەلام لە بەر نەوێی کە

نەفکاریکی تەقەددومی (پیشکەوتنخوازانە)ی بوو، باوهری بە
شقی خورانی نەبوو دژی زۆلم و زۆرداری و ناغاوات و
دەرەبەگایەتی بوو ھەر و باوهری خۆشی بە ناو خەلکدا بلار
کردۆتەو و خەلکی وشیار کردۆتەو، دوژمنانی میلەتەکە،
ناغاوات و ئەوانەى کە مەسەلحیان لەو درۆ و دەلەسەدانەدا
بوو. ئەوانە بە شیووعی شیووعی کەوتوونەتە شۆینی قانەق بۆ
نەوێی خەلکی لێ بەتەکنەو. نەگنا نەگەر قانەق شیووعی بۆیە
لە وەسپەتیکدا کە بۆ نەمەى دەکا لە پێش ھەموو شتیکدا دەلتی:

روژە من نەمەرم لە پێشا ھۆشی نیمانەت بێن

بیری ھۆز و نیشتمان و ژینی کوردانەت بێن

نەگەر شیووعی بۆیە بە لای نیماندا نەدەچوو، لە
پێش ھەموو شتیکدا کە وەسپەتەکەى دەکا دەلتی ناگات

له دینه کهت بی. له مانه همور بهلگهن بز نهوه قانع نهو
همور شیعه نایینهی همیه.

یا ناوی خوا له شیعه کانیدا، به هر بیانویهک ناوی
خوای بردوره.

بهلی، نهو همور شتانه که مسایلی نایی زور له
شیعه دا به کار هتاره. بز وینه دهلی:

له بیرم دی تمیا واعیز نعمم بووی روژی نیستیضهام

منم قالو بهلاویرد و کهچی تو پیم نهایی باتل
لیره دا روو ده کاته مه لایهک لهوانه که به قانعی وتبوو کافر.
دهلی له بیرم دی که نهو روژه له شارستانی نهرواحدا که خوا
هاته ناو روچه کان و لهرمووی: «أَلَسْتُ بِرَبِّکُمْ؟» هرچی وتی
نعمم کافره، هرچی وتی به لا نیسلامه. جا دهلی لهو روژه دا
من بووم که وتم به لا، تو نعمم بووی کهچی تو به من دهلی
کافر، له ناو شیعه کانیدا نهو شتانهی زورن.

من و تو پیکموه وهستا بووین له شارستانی نهرواحدا

و مگو دوی بی له پیش چاوم ودهایه مهسنه لهی قابیل

له یادمه روژیک له گلن باو کما چوینه ماتی مه لایه کی
خزمی خومان له شاره زوور، خه لکی ناوایی که زانیا ن قانع
هاتوره و له ماتی ماموستایه، هاتن و لیان کز بوونهوه. یه کیك

لهو خه لکه له ماموستای پرسی: نه ری ماموستا تو خوا راستمان
 یی بلتی مه کتبه باشه، یا خراپه؟ منیش لهو کاته دا مندا لهووم،
 مه لا بهو خه لکه ی وت: وه لاهی کاکه قانع دانیش تروه نه گینا
 راستیم دهوت. باو کیشم زور عه جایی ما. به سوسوور مانیکوه
 وتی: وه لا ماموستا چی ده زانی له باره ی مه کتبه مه بهم خه لکه ی
 بلتی، پیتان بلتی، بو نالیتی؟ وتی: عاجز نایی؟ وتی: نا، بو عاجز
 دهیم؟ وتی: ده با پیتان بلتیم نه گمر زه لامینک همر دوو چاوی
 به مستی و همر دوو گرنی بناختی، نه گمر مه کتبه ییک دوو دهر گای
 تیدا بیت لیم در گایانم وه به چته زوور و بهو در گاکه یاندا
 دهر چیت کالری موتلفه و ژن و ماله کهی حه لاله.»

نعمه عه قلیتمی خه لک بوو، دیاره باو کم نا لعمه ی نه دا
 دهوت بابه نعمه درویه. نعمه وانیه. مه کتبه مایه ی پیشکوتنه،
 مه کتبه مایه ی سهر برزیه.

ههشت نز سالتیک دوا ی نموه عوممر عه لی هاته سلیمانی
 مه لا کانی کرد به مو حازر له مه کتبه کاند، عه یمن نمو مه لایه که
 نموه ی وت به قانع له مه کتبه کدا بهو به مو حازر. قانع نا لیم
 جوړه شتانه ی وتووه نم جوړه شتانه ی به خه لک را گه یاندووه.
 گرتوویه مه چنه لای نموان، نموانه دروژنن، نموانه ده ستریدن،

نموانه راست ناکه، مسئله حتمی نیوهميان ناوی، تاکه ی نیوه لمو
وه زغمتدها بن. نموانش له مسالحيان له مانوهری ییعه قلی
خملکدا بو، شیووعی شیووعی، نه کمونه شوین قانع.

ماتمان له «بناره سووته» بو، «کامهران موکری» ی شاعر
رایکردبو و له پینجوین بو، حلقه ی جارتک دوو جار دهات
شمر له ماتی نیمه دهامیه. شویکیان همروا دانیشتبووین
هماره کو درهنگانتک له گمل باو کم همروا باسی کورد و
مسله ی کورد و سیاست و نعمانیهان ده کرد. له دوایدا
خمریکووین دهخموتین، وتی: وه لا باشبو، ماموستا بزم
دهر کموت که جهنايشت سر به حیزبه که ی نیمه ی. باو کیشم
پنکهنی و وتی: وه لاهی دیاره له نیواره وه نمو قسانه ی بژت
ده کم تپی نه گمیشووی، من وام نموتووه. وتم حیزبه که ی نیوه
سر به منه.

ماموستا قانع له روانگهی

ماموستا موهره‌ی نایس فاروقی که یخوسره‌ییه‌وه:

چ ده‌توانم بلتیم که شیای
کستی قانع بی. له بهرانهر ریز و
گموره‌ی قاندا جگه له خۆ به بچووک
زانین چیم له ده‌ست دی.

ئهو شانازیم ده‌سته‌ی کمو توه که له نزیکه‌وه به خزمه‌تی
بگم و به‌وه‌ریه‌کی لی بگێرمه‌وه، ئه‌وه‌نده نه‌بی که له
سه‌ره‌تای ژبانی مندالیمه‌وه ته‌نیا شیعری قانع بوو لهم و لهم
ده‌بیست و له نیو کۆمه‌لی کورده‌واریدا نه‌ک هه‌ر له حوجره‌ی
فه‌قیکان که ئه‌نجوومه‌نی نه‌ده‌بی ئهو سه‌رده‌مه و کانی زانست و
هونه‌ر و باس و ده‌مه‌ته‌قی نه‌ده‌بی بوو، به‌لکو له نیو فه‌لا و
جووتیار خه‌لکی ناسایی گوته‌کانی کوردستاندا ده‌ماوهم
ده‌گه‌را و نهم بۆ ئه‌وی ده‌خوینده‌وه و هه‌موو کس به‌ خوینده‌وه
و به‌ بیستی که‌یف‌خۆش و دلشاد ده‌بوون و ده‌رسیان لی وه‌ر
ده‌گه‌رت. نه‌ک هه‌ر زانا و خوینده‌وار، به‌لکو نه‌خوینده‌واریش
به‌ره‌و پیری ده‌چوون.

دهرسي بهر بهر مه کاني و راوهستان فيري خمتك ده كا و به
زورداريش راده گمبني كه:

له دنيا تاكو ما بي	نمگر خاوهن حميا بي
تضمنگ ناخهي به دلرا	ناحي به گز همزارا

بهر بهر مه کاني قانع له گمل زاتم و زوردارا له چوار چيوه
ليکر و شير و شيعاردا زينداني نه کراوه، به کرده وه و له
هممو بواړيکي ژيانيدا دريژه ي بروه. هيچ کاتيک بو پاراستي
قازانچ و ناسايشي خوي و مندالي پاشگمز نمبوونه وه، نه وه به له
سر هيچ کاريک سقامي نه گرتروه و ژيانتيکي پر له نازار و
نمشکمنجه و چرم سمره ي رابواردوه، به بيمه وي ترس به
سريدا زالي.

گمرحي دوژمن وا دهزاني من به ديلي لال نمم
باش بزاني کونجي زيندانم قوتاييخانمه
گرتن و ليندان و کوشتن عاميلي نازايبه
قور به سر نمو دوژمنه ي هيوای به بمنخيخانمه

قانع نهك هر بهر رووي زولتم و زوري كومه لايمني و
نهمي دهر به گايمني و پاشايمني بوونه وه، بهلكو دسته و
پهخي شپړيكي قورس له گمل خورالهمبرسي و بيروشهكان و
نو به روايت دیندارانش بروه كه به جینگای نايي بزورنمونه

و گۆرانکاری، رواله تیکی تسلیمخوازانه و بیجیم و جووتیان
له نیسلام نیشانداده.

به گوهری تیمه گهن نه شعاری وردم

همه مووی بهند و دور و مهرجانه بۆتان

لایه تیکی ناشکرتری بیر و باوهری قانع نیشتانپهروهی و
کوردایمیه کی کم وینه بوو، که سهرانسری و جوودی
داگرتبوو. راستبیزی و حلقه خوازی بوو بووه هۆی ناواری و
ههله دا بوونی لهم دی بۆ نهو دی، لهم شار بۆ نهو شار و لهم
دیوی سنورهوه بۆ نهو دیوی سنور. لهم گهشت و گهرانه
نیجاریه دا ههستی به ستمی نهتموایه تی میلله ته که ی کردبوو.
بهو باوه رهش گهیشتهو که جگه له خواست و نهرا دهی
نهتموه که ی هیچ هیز و دهسه لاتیکی بیگانه ناتوانی له تهنگانه
دهریتی و بیته هۆی رزگار بوونی.

ان الله لا یغیر ما بقوم حتی یغیروا ما بانفسهم

به پێچهوانه ی بهشی زۆری رووناکیانی سهردهمی خۆی
که کۆمۆنیزم و بهره ی ولاتی سوسیالیستیان به رووگی
نومید و ئاواتی خۆیان دهزانی، به پێچهوانه ی ئهوانه ی دوا ی
رووخانی رژی می پاشایهتی بهغدا و هاته سهراکاری عهبدولکهریم
قاسم، نهویان به تاقه رزگاریده ری گهلی کورد ناو دهبرد.

ھەرگىز دىلى بە ئىم دەسلەپتە ئەپەست و خەباتىكى فەرھەنگى
 دىرئىخايەنى دەست پىكىرد، بۇ ئىمەۋى كۆمەلنى خەلىك بەرەو
 وشىارى و ئاگادارىيەكى زىياتر ھان بىدا تا بۇ خۇيان بىتوان
 چارەسەرى دەرد و نازارى كۆمەلى خۇيان بىكەن.

ھۆزى كورد تاكەى بە غەفلەت تا بە كەى مەستىن لە خەم
 تا بەكەى خۇ خواردن و دۆۋمىن بە پەك وەك ھۆزى كەو
 رۇۋى رووناكت لە بەرجى تارىكە وەك نىۋەشەو

تاۋى جاۋەروانى ئەم بى و گاھى خىزمەتكارى ئەم
 لە سەردەمىكىدا كە بىرى خەباتى چەكدارانە لە نىر خەلىكدا پەرەى
 دەگرت، قانع خەباتى رۇشىرى و فەرھەنگى دەست پىكىرد كە لە
 دىۋى دەيان سالى شەرى چەكدارى و لە دەستچىۋىنى زۆر ھەلى لەبار و
 ھەزاران ھاۋنىشمانى بە ئەمەك تازەى كۆمەل دەكەۋىتە سەر
 دروستىۋىنى ئەم رىنگايە كە قانەى نىشمانپەرەز گرتىۋىتە بەر.

چەكى شۇرەشگىزىرى مەن، نوۋسىنى بىر و باۋەرە
 راپەرپەنە، ھەلەمەتە، پەر نەمەتەى كوردانەپە
 قانع بىم تايەتمەندىيەۋە وەك نىسانىكى خۇنەۋىست و لە
 خۇبوردو و وەك مەلەپەكى رووناكىرى تىگەپىشتىر كە لە شەۋەزەنگى
 زولم و نىستەداد و خورافەپەرسىدا دەردى كۆمەلى باش ناسىۋە و
 چارەسەرىيەكەشى بە دروستى دۆزىۋەتەۋە، وەك خەباتىگىزىكى بىتۈچان
 كە لە ھەمەو ھەل و دەرفەتلىك بۇ راگەيلىدىنى پەيامى خۇى كەلىك

وهرده گړۍ. له نيو کږمېلې نمو سردهمه دا نينسانېکي ناسايي نېبورو،
ناکار و کردهوی قانع پيام و راگمېاندراوی قانع، هلته کومې قانع
له هيچ باريکمه، تمنانهت وهک رووناکيريکي ناسايي نمو سردهمېش
نېبورو. نمو تيزري شورې کږمه لايېتي دارېشېبو، بږ خړشې بېتمېلې بږ
نېغمگمېاندني نمو تيزريه باسکي هلماليو، شقې واش له کس
نېمېراېو. نم بهرْمې قانع له چوارچيزې نېزمې دامېزراوی
سردهمې خړېدا نېده گونجا. له نيوي يه کمې سېدهې بېستمېدا و تا
نم دوايېنېش نالای شورې کږمه لايېتي و چينايېتي به دهست حيزبه
تازه دامېزراوه کانهوه بو. تمنانهت بېشې له مهلا و کږمه مهلا و فقېتي
مږگموته کانېش، وېړاي باوېر به دين و نايېتي پرورزي نېسلام، چووبونه
نيو ريزه کاني نمو حيزبانهوه، يان به کردهوه پاليان پتوه دابوون. نموه
بوو که نېماراني قانع نمويان به بېدين و شيووعې تاوانبار ده کرد و بېم
چېشنه دهيانويست له بېر چاوي خېلکي بخېن و له نيو کږمېلې
خېلکي موملېماني کوردستاندا به دناوي بکېن.

زوري ماوه که بترانين قانع به تمواوي بناسين. له هر قونايېکي
پېشکېموتې کږمېلدا بېشېک له کمېتي بهرزي نمو دېرده کوي. به لام
قانع ماموستاي هممو سردهمېکي ميژووي ولاته کمېمانه. ريگا و رييازي
قانع ريگاي قورنان و نايېتي پرورزي نېسلامه که داهاتووشې وهک
راپوردووي پې له شرف و کرامت و شانازيه.

ماموستا قانع له روانگه ی ماموستا شوکر موسته فاوه

وابوو رینکه موت له گمل مام هه ژاری

ره حمتی له کهر کووک پهک بگرینهوه.

نوتیلی شیخ ره شیدی پتجوینی، به

سینگی قه لای کهر کووک وه بوو، که رووی له پردیکی
کونی «خاسه» همبوو - نیسته نه ماوه - دوو به دوو لهو نوتله دا
بووین. روژنکیان ماموستا قانع پهیدا بوو، من بز خوم تا نهو
کاته قانعم نه دیوو، به لام ییتووم شاعیری چهوساوه کانه و
دژی چهوسینه ده دوی، هاتوو ماموستا هه ژار بیخی و نه گمر
بکری نیثیکی بز بدوزینهوه، گوزهرانی نارحمت بوو له سید
ساقدا ده ژیا.

ماموستا هه ژار فهرمووی: زور چاکه تو خوت له
ناشهوانی و شقی و ارزگار کیت. پاشان بریار در له
کهر کووک دانشی و فهرمووی ده چه موه مانگایهک و
چه ند بزم هییه ده یانفروشم و ده گهریمهوه. روشت و
پاش ماوه یهک پهیدا بوو، خزی و ژن و منداله کانی. له

پېشدا كەوتە بىرى ئىمە ئەو كورپانە چ بكن، يە كېكمان
 لە ئوتلە كە دامەزئاندا، ژوورېكمان لە قەلاى كەر كوك
 بۆ گرن، پېم وایە چەند بۆخجە بە كیان ھەرو، چوونە
 ژوورە كە و مامۆستا كەوتە فېكرى ئىمە چى بكا. بېرمان
 ھاتە سەر ئىمە كە عمرە بانىمەك بۆ يە كېك لە كورپە كانی
 پەيدا كەين و بۆ چاك كەردنى عمرە بانە نیاز بە چوار دانە
 بۆلېرىنگ ھەمە. مامۆستاش بە كەوا و سەلتەمبەكى
 شارە ژوورېيانمە، مەشكى دوو رەنگ بە سەر مەو و
 لەقپانە لە قۆل ئەچوونە بەر ھەر دوكانى دەپېرمى
 بۆلېرىنگ ھەمە و ھەر جۆر بوو پەيدا مانكرد و چوون بۆ
 لای دارتاشېك، دروستمانكرد و بۆ لای «كەك مەجىد»
 كە پىاونكى چاك و خزمەتگوزارو لە بىنمەلتەمبەكى دلتۆز
 بوو، چوون و باسە كەمان بۆ گېراپمە، نەوېش كە
 بازارگانى كەلوپەلى وردەواتە بوو بە جوملە دەپېرۆشت،
 زۆرى پىخۆش بوو. ھەر چىمان پىرېستېو بۆى
 پىچاينمە، لە سەر عمرە بانەمان خەت و قەمەر بوو يە كى
 لە كورپە كانی پىتە بازارگانى گەپۆك.

رۆژنىك ھات و وتى: وەخى خۆى عەلانە دېنى
 مەجادى كىيىنكى بۆ چاھكردووم، چۆنە ئىستە من خۆم

کټیبه بچکوله‌یه کم هیه چاپیکم؟ وغان: زور چاکه. منیش، که خورنندن دهمتی پټکردېروهه، ده‌بوا بچوومايمتهوه به‌غدا. مام هم‌زار وتی: له‌گمل خوت بیه، هر جور بروه نمو نیسه جیه‌جیکمن. لای چمند کس چوون داوای پاره‌مان کرد، (۵۰—۶۰) دینارټک پټوټو بټو چاپی نم کټیه. کملکی نمبو. «کاک برایم» ټک بوو، خملکی دهوری کرماشان بوو، بووبروه ره‌مام، دوکانی عه‌کاسی همبو — کاک هم‌زار و کاک قزلجیش له لای نمو کاریان کردبو — بم کاک برایمان دمو «نمبو خلیل»، زوری حمز ده‌کرد یارمته‌ی بدا، روومان له نمو نا، نمیش پایوانه وتی: چهنده‌تان دمو؟ وغان: (۶۵) دینارټک پټوټو. (۶۵) دیناری دانا و وتی: نه‌گمر بټوان کرا بده‌نموه و نه‌گمر نمبو هیچ. چروینه چاپخانه‌ی مه‌عاریف، له شاعری مونه‌بی، که کټیی کرردیی چاپده‌کرد. ریکه‌وتین که (۱۵۰۰) بمرگمان بهو پاره‌یه بټو چاپکا، قانع وتی: باشه، چونی بفروشم؟ نیمش وغان: کټیی کوردی زور نیه و خملک ده‌بکرن به تایمت کټیی تټو که ده‌نگی چوم‌ساره و هم‌زارانه، نووسراوی قانع دانامتی. به‌پارماندا

خوځی بیا بفرۆشی، وتمان: نه گمر بیده‌ی به مه‌کته‌به
 پاره‌کته ده‌خوځن. وتی: زۆر چاکه. هه‌زار به‌رگمان دا
 به‌سه‌ریدا و وتمان: بۆ نه‌وه به‌گاته ده‌ستی خه‌لک خوځت
 زووتر و چاکه ده‌یگه‌یمنی. کچی برد و دوا‌ی مانگی‌ک
 هاته‌وه فرۆشیووی و پاره‌که‌مان دا‌یه‌وه به‌نوسا به‌رایم.
 نه‌وه‌ی که‌سه‌بوو، وتمان: به‌ریکی‌تری لی بفرۆشه. وتی:
 ماندوو بووم.

دوو سه‌د نوسه‌یه‌که‌شمان دا به «به‌شیر موشر»
 نه‌ویش ورده ورده ده‌بفرۆشت و هه‌تا ته‌واو بوو.
 جاریکی‌تر به‌کۆ له‌کۆیه‌کانی که‌نامه‌ی چاپ بوو،
 دووباره‌ له‌هه‌تا به‌رایم پاره‌مان وه‌رگرت. له‌بهره‌ له‌
 کاتی‌که‌دا چاپخانه‌ وه‌رگرت، وتی نه‌مه‌ دوو لاپه‌ره‌ی ده‌بی
 سه‌یی. منیش وتم: حه‌یفه. وتی: با به‌چین بۆ نه‌وه چاپخانه‌به
 نه‌تا شه‌رت بۆ ده‌لێم. چوونه‌ چاپخانه‌که، دوو
 قه‌سه‌یده‌ی زۆر چاکی نووسی، به‌ردمانه‌ چاپخانه‌ و نه‌تر
 ته‌واو بوو. زۆر له‌گه‌ل قانع بۆ چاپ و به‌لاو‌کردنه‌وه‌ی
 شه‌ره‌کانی یارمه‌تیه‌دا و زۆریشم حمز ده‌کرد له‌وه
 نه‌شانه. جا نه‌گمر هه‌موو به‌سه‌کان به‌کم دوور و درێژ
 ده‌ییت. قانع زۆر په‌او بوو، زۆر قه‌سه‌خوځش بوو، به‌

تایبته له کاتیکدا که له گمل همزار کو دېرونموه.
 جارېک پیکموه چووین بزو سلیماني، منیش فلفیر و
 نمویش نمدار، ناچار چووینه مزگموت لای فلفیکان و
 خملووزیان گمشاندهوه، نیمه تووشی سمیره گیزه و
 نمخووشی بووین، ژبانی پر له رهنج و کویره وهری قانع
 سمیر و سمیره بوو. قانع جگه لموهی که به راستی
 دهزانی نمیده کرد و نمیده گوت، مه لایه کی راست و
 بیلرو بوو، کی دوتوانی وه کو قانع بیت؟ میژوی کورد
 شانازیده کات به کسانیکي وه ک قانع.

ماموستا قانع له روانگه ی

ماموستا عوسمان مجه مېده ده ورایمیه وه:

نم نووسراوهم ناماده کړدېو له
کونگره ی قانعدا بیخو تېمه وه، به داخه وه نه گرځا، که
«ماموستا نه حېده» فېرموویان نیښکی وها گه وړه و گرانی به
دهسته وه، پېم باشوو کمېټ کور تیکمه وه و پتېشکه شیکم،
رېز و خوشمېستی خړم به باره گای به رز و بلندی نه و گه وړه
پساره و هوگران و قوتایه کانی دهر برېم. له خرای گه وړه
ده خوازم برای به رېز، «ماموستا نه زیری» تندرستی و
به رهمی شیاو و جوانی ترېشمان پتېشکه شکات.

له رېز و قه تاره ی وابه ستانی جیهانی وېژه و نووسېندا،
هوژانفانان فراوان ترېن پاتېای و قه واره یان بو خویان
داینک ردوه، ناشنایان و هه ورازیان زور زه به ندهن،
گه و هره کانی دل و دهر وون و زمانه ره وان و پاروه کانیان،
دل و دل دهر و زنه وه، نم چه پنامه به به شپوه به کی گشتی له ناو

كورده واريدا ره چار كراوه، لم سردمه شدا ريز و سمنگي
شكودار و تايمني خوي هميه.

بملتي (قانع) زمانغالي زوربهی خملکي کوردستان بوو. زور
چاک شاره زای بزچوون و دل و دهر وون و سروشقی چینه
جوراو جوره کانی میللمته کی بوو. بز هر کور و دانیشتیک
زور زیره کاله و به ناسقی پتویست دهدوا. له ههمان کاتیشدا
وهک پاییزه را دهرده کسوت، همیشه به تاسی همناره وه
چاوهر پنده کرا، همور کانی تاممزرؤ و له هر دلان بوو. زورتر
رهش و رووت و چموسیتراوه کان هزگری بوون، نهویش
تیده کزشا خندهی گمشینی پتشمکش به لیر و دهر وونیان
بکات، به نوکته و قسای خوش چارمه سری نازاری ده کرد. له
توانای هیچ خامیه کی کارامه دا نیه به تمواوتی مالی هیچ گوته
نیگایه کی شاعیرنکی مرنی وهق قانعی بهرهمند به هر
بکاته وه، که نریکهی شست سالی ره بقی له تممنی دزوار و
سه خق بزرازی وشای پیروز ترخان کرد، بزیه منیش پتسه کی
تکای لیوردن له رهوانی نهو مزنه ده کم، که به نهوازشمه
دهموی شتک له باره ی (گمشینی و پتشیینی) یوه بلیم ...

نهم مرؤله مزنه رووی له هر لایهک بگردابه، شادی بالی
به هر همواندا ده کتشا و به گمرمی پتسوازی لیده کرا، هر

به که به ناواتمه بهو میوالی نهو بی، تا کو خوشین کات له
ته کیا به سر بهری. نهویش بهرانبهر نهو هسته ناسک و بهرزه
نمونه دی تر ده گمشایمه و له سرچاوهی خوشرویی و
خوشدوویی به تام و بزیمه ههزار و یهک دالهی مرواری
دالسهی ههلمه رستن، بهم چمشنه تا ماوه یهک پلار و دهر د
به لای ناهمواری دهوران فراموشده کران. ههرچی کزری پادشا
و ساماندارانه، له چاو کزری وهما دا کس به پورلیکی قهلب
نمیده کپین، به تایمتی نهو هممو مرؤفه دلپاک و ساده و
ساکارانه دهوری قالعی خویانناسایان ده دا. نهویش به شانازی
پر له خنده مه دهیگوت و دهیگوتمه:

ههلمک بهردی به سرمما دا، بهزیسکمی

له تاریکی شموی به ختم جرابه

ههتا دوری نهفیس نیکنه خوشبین

مهلین (قانع) له دنیا دا گمدايه!

سهریا بهرونی نم شاعیره مان تۆماری دیرۆک و نزموونی باو
و باپیران و رۆژگاره، پتشیینی داهاتوره، به هممو رووداو و
کاره مات و سهرنجامه کانه مه، به گشت خوشی و ناخوشییه
له میژه نهیاران و ناحهزانی کورد له دههۆله شهههی خویان
داوه، گواپا له ههندهران زیان مسۆگهره و مرؤفحه حهساوهیه ...

داخلي داخانه لم سرده مه دا پمیتا پمیتا زور کس له زیدی
خویان ناوړه و پمیتاره دهم و روو ده کمنه ناپنده په کی نادیار و
تعمومزاوی، همنده رانی پر له تله که و داوی همناو پر...
وتراویشه بهرد له جی خوی سڅینه ... بز پزاین و
نمه کداریش نم پهنده چمپی ناخه: هر کسه و به مرگی
وامداری نیشتمانه ...

نوموتا قانعی شاعر و مامه خمی هموان، به رهوانی پر له
ره سمنایمې، زور سرفرازانه و سرکه شانه، له پینوگی
گمشینیموه روو له هموان ده کات و به چریکه ی زور ساز و
له بار و پر شادی، داوا ده کات به گمشینی پروانه کوردستان و
نمیگزیموه به هموو نوروپای روو کش:

منی بولبول بناتینم له کوردستانمدا بؤ گول

شمهادی مکتبی عیشقم به نیمزای نوروپا نادم

نم شاعره مزنمان همیشه و هردهم و له هموو
شویتک روتی نمه کداری په کمین لانکی نه خشین و زیدی
پروزی بروه... بهردوام وه کو نوقلی ترش و شیرین ناوی
میریوان له سر زار و له ناخیدا بروه. به پیری راستگویی و
دیدي گمشیموه بانگی زولاتی به سراپا گرونددا چراندره
و دور له ناوچه گریمتی، مال رهوای بهر کردوتموه، هر

به وينی جگمگوشه يک که هژگري ناميزی دايکيتی و بی نمو
هملناکات و هر (دایه، دایه) یعنی، نمیش به ههمان دهستور
نمو بهمپهروی و نمرینهی بهر نه داه، له هر کوتیهک بووبی
هاواری (میریوان، میریوان) له بوون و همستیدا بووه. دیاره
گرمترین سۆز و پنزاین و گهورهترین خوشهویستی مرؤفی
نمه کدار هر بۆ نیشتمانی نازیزیتی. واته لم بواره پیروزه دا
شاعیرمان مالی تمواری خویتی بهمپهزی بهختموهی و شادیموه
ستایشی پر له گمشینی میریوانی همیشه رازاوه بکات و له
چمند باخچهیهکی رازاوهی دیوانه کیدا سۆزی خوی بۆ میریوان
دهردهپی.

میریوان فیکر و هۆشم هر به تویه

دهروون ریش و سهراسیمه له کویه

نمگهرچی بهرتمووزهی نهه دیارهه

خهریداری (دۆلشی) مهر و خانم

شاعیرمان رۆته و مولکی کورده، بهر پهری قریوه و
گمشینییه، له ریزی پتشی پتشمهوی دلتوزان و
ناههنگگیرانی بهختموهی و بۆنه پیروزه کاندا به دن و به گیان
بهشار بووه ... پتشی ههموو نهووزۆتیک به شادیموه خزی
ناماده کردوه و لم بۆنه معزنه دا خولی کاریگهر و دیاری

هه‌بۆوه، به‌ر له‌ هه‌مروان نه‌نگرچکه‌که‌ی به‌ر داوه‌ته‌وه و به‌ تاسه
و شه‌رفی ره‌وانه‌وه سه‌ر چزییه‌که‌ی گرتوه‌وه و هانی کوردانی
داوه به‌سندار بن و په‌ر شانازی به‌ کوردمستانی جوان و په‌ر له‌ خه‌تر
و په‌ره‌وه به‌که‌ن، دانیای کردوون نه‌وه هه‌موو نه‌هه‌روپا
سه‌رمایه‌داره په‌تریستی به‌ میوه‌ی هه‌مه‌ ره‌نگ و به‌ر و بوومی
دانسقه‌ی ده‌بی...

وا به‌مه‌اره، سه‌ر که‌وه، بۆ سه‌ر مه‌ و ئیلاخ و گرد
ناوڕێکی ده‌وری خۆت ده‌ و، تۆ به‌فکره‌ ده‌ستوبه‌رد
بێنه به‌ر حاوت نمونه‌ی میوه‌ هاتی زه‌بر و ورد
گه‌ر به‌ حاوی نه‌شته‌مانی سه‌میری خاکی خۆت کرد
نه‌هه‌روپا مه‌سوحتاجی میوه‌ی وشکی نالوواته

نه‌ندیشه و سه‌رووش تاقه‌به‌زیوی شاعیران، له‌ نه‌ه‌نجامی
یه‌که‌لابه‌رونه‌وه‌ی له‌ به‌هه‌شتی نه‌شتی په‌ری خولیایدا، به‌ ته‌واوی
چاوی دلی ده‌که‌رته‌وه و له‌ روانگی تایه‌نی و روونیه‌وه په‌ی
به‌و دیوی بوون و گه‌ردوون ده‌بات و بۆچه‌ونه گه‌ش و
روژه‌نه‌کانی له‌ چوارچه‌یه‌ی که‌سته‌کی په‌وی داڕه‌زراو و
نه‌ه‌خشیدا به‌رجه‌سته ده‌که‌ت... بۆیه شاعیرمان دانیایه‌وه، که
نه‌ه‌بی خه‌یالی که‌وته باڵ، رۆژ به‌ رۆژ، مانگ به‌ مانگ، ساڵ به‌
ساڵ هه‌زاره‌کانی هه‌ر ده‌م له‌ به‌ره‌و دان، به‌و په‌ر دانگه‌

شهادت‌یانش به تاسه و پوښه‌شوه پر واپستیان دهن، نه‌میش
همیشه ناسوړدهو شادپوه‌وانه...

هانعم ، نهمې خیمالم، چمندي‌تر سرگرم نهمې
موشتمري نهمعارمگانم همرنی تر بیشمرم نه‌مې

قانع وه‌کو ماموستایه‌کی زور کارامه و دل‌سوز و پمروهرین،
له‌گوشنیگای گم‌شوه، به‌بلگه‌ی ژبانی پر له‌نزموونیه‌وه،
پنشه‌کی رنمایي جگم‌گوشه‌کانی خوی کردووه، که‌دهست
بدنه‌کار و به‌رفیجی شانیان بژیویان پیدا بکن و به‌سر
بلندی بژین ... دیاره‌نیشکردن گمروهرین بلگمنامه‌ی ریز و
پایه‌ی مرزفه، بزه‌له‌رینی کوره‌کانیشیه‌وه، به‌خمنده‌ی پر به
ناسو، همموان هالده‌دات کار بکن ... تهمه‌لی و تهمه‌زه‌لی
مترده‌زمه‌ی شوورمه‌یه و نرخی مرزف ناهیتلی، به‌نهمانی تهمه‌لی
و بیکارمی هممو ژین دهیتته‌خمنده ...

چمن خوشه‌کودم ، نارهق برژنی
له‌دهشت و دمرا غمرت بنوینی
نانی سهمانی خوت به‌دهس بیی
ریشه‌ی تهمبه‌لی له‌بن دمر بیی

شاعیرمان بڼ خوی پشړیش، به روى گمشته،
 ده پشخه مری کردوه و همو پند و ناموزگار په کانی به
 کردهه ملاندون و بهرجه تهی کردون. خودی خوی
 پشمنگی کارکردنی پیروز بووه، به رفعی شان و دهست و
 بازوی زبری نانی همدا کردوه و چاو له بهری کس نه بووه،
 هاوړاز و هاودهنگ و هوگری ناشی خوی بووه و
 نه پکوپه توه به ته خی شاهی. به دل و دیده ی گمشته
 روانیونه تزی لارد و ناشه کی، به مردی ژباوه.

له سر لوتکه ی شادی و شانازیوه، به سوزی دهرونی به
 کوتی، به پند و هوره و سپاهمانوه چریکاندوویتی:

له توی ناشه دا غمرهم، له توهی سر همتا نه منوم
 نه ترسی نه مری ما فوق و نه مه حکوومی بهراتی توم
 به لام چمن خوشه نهو توزه، که هر خوم نامیرم بڼ خوم

قانع به داکه وتن و لانه یه که خوی، ملاندوویتی که هیچ
 نازیکی لم جیهانه بهرینه دا نه بووه، به هیچ جوړی چاره ی
 مرزفی خوازه توك و دهرون نزمی نویستوه ... نه ونده
 دهسته و دامانی دیای بادی و بی نهمهک و کاتی نه بووه، ژبانی

بە گران و دژوار نەداوەتە بەر و بەکی پێی نەبووە، بە راستی
نەمەیه فەلسەفەی گەشینی!

شاعیرمان بە خۆشڕووییەکی خۆی، بە دلتی فراوان و
دووربینی و لێکدانمەوی گەشەو، یەکە و راست روانیوەتە ئەر
کۆتایی و سەرەنجامی لە توانای هیچ بوونەمەرێکدا نییه
بەرهنگاری بەکات و بیگۆزی، بۆیە بە دەربەرینیکی
فەلسەفەنامەتری سۆفیانە، بۆچوونی خۆی تۆمار کردووە و یخەم
پالتی لێداوەتەو...

چ فەرھێکی نییە لای من، گەدایی، یا خۆ پاشایی
کە هەردووکیان ئەمانەتەن، خەپالی تەختی شا ناکەم

شاعیرمان لە گۆڕەپانی رێنمایی و مۆچیاریدا گەلیک سوار
چاکە، ئاگاداری هەموو لایەنە باش و زیانەرۆکەکانی دێرۆکە،
بۆیە پاش قالیبونی لە گشت بوارەکانی ژياندا، بە دلتیایی
بانگەوازی دلتەوزان ئەدا بە گۆنی هەموواندا، بۆ ئەوەی چەک
وەلا خەن. سەرەنجامی جەنگ و وێرانکاری هەر ناخ و داخ و
سەنگۆتە... سەردەمی ئاوەز و راویژ و گەشەگۆی ژیرانەیه،
باری تێکۆشانی ژبیری و مەدەنییه و بە زانست و تەکنۆلۆژیای
نۆی گۆزی زەوی پێشە کەوت و هەمووان دەست لەمەلانی

شادی و گمشینی ده‌بن ... بویه قانع پيشمنگ بووه و بهر له هم‌موان به‌ره‌وپیری زانین چووه.

قانع هر له‌گئل به‌کمین چاو ترووکاندنیدا، تا دوا هم‌ناسی ژبانی به هیچ جزئی وهی بۆ کس نه‌بووه. بۆ خۆی له خۆیدا کۆتری سبی و هیمای ناشی بووه... نمونه‌دهی له‌گئل گه‌له‌کیدا، به ده‌ست گیتزای جهنگ و کوشتاره‌وه، نازار و برسمینی و نه‌خۆشی و ده‌به‌ده‌ریان چمشترو، هم‌زاران نمونه‌ده بۆ به‌دیپتانی ناشی تیکۆشاهه. هر له‌گئل به‌رز کردنموه‌ی به‌کمین ده‌نگی نارم‌زایی و پرۆتستۆی دژ به جهنگ و نازی گلاوی رژیم‌ی سهرمايه‌داریی جیهانی، نهمیش به هم‌مو توانایوه هاورازی کۆتره نه‌شیلای ناشی سهرپا سهرزه‌مین بووه، دلتیا بووه تمنا له سایه‌ی ناشیدا مرۆفی نعم گمردوونه ده‌حسینه‌وه. به خۆشی و نارامی و گمشینی ژین به سهر ده‌بن.

له‌گئل نمونه‌شدا له‌گئل به‌وار و مه‌یدانی به‌ر‌فروانی ویشه‌دا به‌ر شالای زۆر نا‌هم‌موار کمو‌ترووه. له پتارو ده‌ریپینی نازاد و وشه‌ی شیرین و ره‌وان و کاره‌گمردا ترووشی گه‌لی پته‌مته‌ی، ده‌به‌ده‌ری، گرتن و نان‌پین کراوه... له هم‌مان کاتدا به ده‌ماخی زۆر به‌رزموه روانیویم‌ته ناسۆی گمشینی نازادی و، وچانیکه پیر له سهر‌فرازی و ناسووده‌گی و هیوای نه‌له‌خشاوی

گرتنوه. کاتیکیش غزی له هست و دل و دهر و ونی
 هاوارا زانیدا بنبوه، به جوش و خروشی پر له گمشینی
 پیروزهوه، به خنده و شادی ناخموه به بالای ناتو والای پاکزو
 کاریگمردا ههله‌داوه. بز شکۆمندی و ریزی بالای نه‌دهب و
 نه‌دییی پاکزو چریکاندرویمتی.

له دوا ویتگی باسه کهمدا ده‌لیم: رۆژانه جه‌لدا نله‌هه
 و مرمایه‌داری چارچنۆک و پووله‌رمست و خوازه‌لۆک لار
 ده‌نبه‌وه و کیش ناویان ناهیتی، به‌لام نموه‌نا شاعیران و
 نووسهران و زانایالی بواری وشی ره‌من و پیروز هه‌میشه له
 وارگی دله گه‌شه‌کاندا و پانتایی گه‌ردووندا ده‌دره‌وشینه‌وه،
 به‌یام و ریزی و یادی پر له شکۆمندیان هه‌ر نهمر و له‌گه‌ن
 کاروانه سهرکه‌شه‌که‌ی زیاندان، نهر هه‌زار سلاو بۆ گیانی پاک
 و هه‌میشه زیندووی مامۆستای دین و نایین و مرۆفایه‌تی و سلاو
 بۆ له دایکبوون و مردن و زیندو بوونموت.

چەمکێک لە ژبانی مامۆستا قانع بە پێنوووسی مامۆستا وریا قانع:

ئەم چەمکە لە سەرەڕای بەرەبەرەکاندا بەلۆکرۆمە و.

لە سەرەڕای پێنوووسی مامۆستا وریا قانع بەلۆکرۆمە و.

سەربردەیی ژبانی قانع کە بە نازناوی «دەنگی چەمساوێ کانی کوردستان» ناسراوە لە ناواریهێمە دەست پێدەکات، لە دواي بەسەر بردنی ژباڵەکی تال و چوونە ناو بەندەخانەکانی عێراق و دەرکردنی لە فەرمانبەرایی، بە دلهێشای لە ساڵی ١٩٦٥ ی زاینیدا لە تەمەنی ٦٧ ساڵیدا مالتاواي لە رەش و رووتانی کوردستان و هەموو چەمساوێ کانی جیهان دەکردو لە گۆرستانی «شیخ ئەرەحمان» لە «لەنگەدێ» نارامگی هەمیشەیی خەزی ناوەدانکردە و سەری پێ لە سودای نیشتمانپەروری و نازادی چینه هەزارەکانی تیدا نایمە.

ئەگەر بمانەوێت ژبانی پێر لە ئەشکەنجەیی ٦٧ ساڵی قانع بە تەواوی تۆمار بکەین، ئەمە ئەرکێکی گرانه و لە سنووری وزەیی ئەمەدا نییه، ئەمەینکی ٦٧ ساڵی پێر لە ناسۆر و دەرەبەدەری و خەباتی سەخێ رۆژنێرکردنی هەزاران و هاندانی لاوان بۆ گەشتە هەوارگی نازادی و سەرەخەزی و هوشیار کردنەهەیان و بەگێژا چوونەوێ ناکۆکیەکانی ناو کۆمەڵی کوردەواری و هاوار کردنی مافی نەفەرەتان لە لایەن قانەمە بە ناسانی لە دەر و ونەمە هەتارژێتە سەر لاپەرەیی کاغەز و پێشکەش بە

خویندهواران بکريت، ۶۷ مالتی ژبانی مروفتیکی خوځی
نه دیو که هر ساتیکان هملده گريت چمندين وتاری
دوور و دریزی له هر بنووسریت ناسان نیه.

من لم پشه کیه دا هملده دم که تمیا به سرهاتیکی
کورتی ژبانی قانع و نامیه کی که بۆ بهریتز شیخ محمدی
خالی نورویره، بجمه پیش چاوی خویندهواران تا کو له
گۆشه کی تاریکی ژبانی قانع و وری بهرز و نه مزینی
نم شاعره ناگادار بن، قانع له ماله کانی سره تای
چله کاندای مالتی له بهرز هجه بووه، تازه له ماموستای دهر
کرا بوو. نالو کاته دا نمرکی ژبانی پنج سر خیزانی له
نمتر بوو. له بهره بهیانتکدا له لایهن پزلیسه کالی سر
به رژیم پاشایهتی عراق گهماروی ماله کی داوه و له
پاش پشکینی ماله کی گمراوه و به کلمپچه کراوی
رهوانه ی بهندیخانه ی سلیمانی کراوه. له دوا ی چمند
روژنیک شاعیران و نورمه رانی شاری سلیمانی همواتی
گرتیان بیستوه و کموتو ونمه هملدان بۆ رزگار بوونی.
هر بۆ نم مبهستش، «ماموستا پیرمیردی نمر»
بووته که فیلی ۱۰۰ دینار و (قانع) ی له بهندیخانه
هتاوته دهره وه و له شاری سلیمانی دهست به هر

بووه. له پۇلىسخانهى سلیماني دهغمریگی بۆ کراوتموه
 که دهبرا هموو رۆژنیک له کاترمیری ۱۲ی نیوه رۆدا
 نمو دهغمره واژو بکات، له لایمن شاعیران و نووسمرانی
 شاری سلیمانیموه چمند رۆژنیک دهغوت کراوه، پاشان
 ژبانی کهوتۆته نهمۆی خۆی و نهمویش هیچ دراوینکی
 سکه لیدراوی شک نهمردوه. بئی نهموئی کارنیک یا
 مووچمیهکی بۆ تهرخان بکریت له شاری سلیمانی
 ماوهتموه. رۆژگاری رهشی ژبانی نهموندهی تر رهش و
 ناههموارتر بووه، له لایه کهوه خمی ژبانی مان و مندال و
 له لایه کی دیکه نهموه خهرجی رۆژانهی خۆی له ناو
 شاردای زۆری بۆ هیاوه، ناچار چوووته لای مامۆستا
 پیرمهینرد و داوای لیکردوه که له کهفالهته کهی
 دههچیت. کهوای گوتوه، مامۆستا پیرمهینرد لئی
 پرسیه: بۆچی له کهفالهته کهت دههچم؟ قانعش
 لهموهرامدا وتویمتی: «من نه مووچه و نه کارنیک همیه
 خهرجی رۆژانهی خۆم بۆ دابین ناکریت و مهرهراي
 نهمش مان و منداله کانم بهجیهنشتروه، کسینکیان نییه
 نانیکمان بۆ پمیدا بکات، بۆ من چوونهوه ناو بهندبخانه کم
 گملیک لهم نازادیهم باشره.» مامۆستا پیرمهینرد دلتی

پنده سووتاره و تورویمتی: باشه قانع تو نه گمر رابکمیت
 دهتوانی خوت و مال و منداله کانت به خیر بکمیت؟
 چونکه تو له نیران و له غیرا قاجاخی، له کوی
 داده نیشت؟» قانعش و تورویمتی: «نه گمر را بکم ده چمه
 ملکاتی محمد ره شید خانی بانه.» له مو کاته محمد
 ره شیدخان شاری بانه ی گرتوو. ماموستا پره میرد
 و تورویمتی: «که وایه تو رابکه من له ناو خزمه کاغدا
 ۱۰۰ دیناره که کز ده کسموه و دهیدم به حکومت.
 تو ترسی منت نمیت، من ناگیریم» قانع نم کاره ی به
 لاهه پسمند له بروه و و تورویمتی: «من هر گیز کاریکی
 وها ناکم خوم دهر باز بکم و کسیکی دیکه دوجاری
 دهر دیسهری بکم. به لام ماموستا پره میرد له سر
 داواکاریه که ی سرور بووه، پیدا گرتووه تا (قانع) ی
 ناچار کردووه که پشنياره که ی پسمند بکات. له
 نیو پر دوا به کی روزی پنج شه محمد له دوا ی واژو کردنی
 ده بیره که ی پولیخانه. به پا به جای گزیده دا
 هیلگمراه و مالشواایی له شاری سلیمانی کردووه.
 بیره و ناوجهی «شلیتر» که تو تزه ری. جوايشی بو مال و
 منداله کانی ناردووه و تورویمتی کهوا من چووم بو لای

بهریز محمدد ره‌شیدخان. نیروش بار کهن بز شلیر،
خیزانه‌کشی باری کردوه و رویش‌تووه‌ته نارچه‌ی
شلیر. له ناوایی «شیوه‌گوینان» نیسته‌جیرون. به‌ریز
«محمدد نهمین خان»ی برای «محمدد ره‌شیدخان»،
ناشیکی له ناوایی «ته‌یمز» ده‌یت. ناشه‌کهی داوه به
قانع. نموش مهرپرشتی ناشه‌کهی کردوه و ژبانی
روژانه‌ی پی‌داینکردوه. نالو کاتدا نامه‌یه‌کی بز
به‌ریز «شیخ محمددی خان» که قازی شاری
«چمچمان» بووه نووسیوه.

قانع لهم نامه‌یه‌دا باسی ژبانی خزی کردوه، نیمش
وای به باش ده‌زاین که نامه‌که پیشکش به خورنده‌وارانی
نم دیوانه‌ی قانع بکهن. نیمش ده‌قی نامه‌کمیته‌ی:
بز ماموستای دین و دنیای کوردان حمزره‌تی شیخ
محمددی نالی خان

گمرچی من محبوبی خان و شیخ و ناغ و بملگلم
بنده شاه‌ی شمایم و سنا خوان شما
روح له تمنگی سینه‌میلی لیونمکات بز خاکی پیت
باز گردد یا دراید چیست فرمان شما
کاشکی عومری دووباری پی‌بدامیه‌خوا
تا ببوسم هم جو گردون خاک ایوان شما

من به ناهی سارد و سه‌ختم گئی و گمژ وهران نمک‌م
بـــو که بویی بشنوم از خاک ایـــــوان شما
هر چمنه دلم پر له غم و درد و به‌لایه
نم عالمی نی‌مکان له لام داری به‌مقایه
عمیش و تهریب و گمبزم همـــــووی درد و جهمقایه
زیاتر له هموو تورپه‌سمری ناوم مه‌لایه
چی بک‌م چی بلنیم چاره‌م چیه کاری خواهی
لمو رۆزموه وا هاتمه ناو کۆمه‌لی نینسان
بمده‌خت و به بېشه‌وق و سراسیمه و عوربان
گم تالپی نۆباش و گمهی داخلی عیرفان
گم قه‌مه‌مه‌می بېسوود و گمهی شیومن و گریان
سمریکه چ سمریکه من و گمردشی دهوران
وا نیسته له بمر پیری تمواو مات و به‌شیوم
رنگ زهرد و بریندار و گز و بار به لیوم
وهک غوولی بیابان و نه‌لئی زاده‌یی نه‌وم
گم واله و سه‌حرایی و گم ساکنی کئیوم
بې عه‌شرت و غمخور به بې پاومر و خئیوم
بم به‌ریه گشت رۆئی نمین مملی سمفر ک‌م
بې نفع و به‌ی سوود نمبی روو له زهرمر ک‌م
لم شاخ و گمژ و کئیوش کاکه حمزمر ک‌م

له نامه‌که‌دا ده‌لټت نه‌گمر هم‌واټم ده‌پر سټ بز خۆم
 ناش‌موام و کوت‌هک و خه‌ج‌مه‌ریش شوانی گویره‌که‌ن،
 له‌گه‌ن ئه‌م هم‌موو خۆشی و به‌خه‌مه‌ریه‌دا، کوردستانم له
 یادنه‌کردوه هم‌موو رۆژێک یه‌ک جامه‌ ده‌نوسم، به‌لام
 داخه‌که‌م کاغهم نه‌ه تاکو بلاویانکه‌مه‌وه، هه‌ر وه‌ها له
 سه‌ر به‌رگ و پشقی کټیه‌کانم ده‌یان‌توسمه‌وه.

«ناش‌کرایه‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا له‌ ناوه‌دانییه‌کی وه‌کو
 شیوگۆیزان و ته‌یه‌مه‌زدا کاغهم ده‌سته‌که‌وتوه بۆیه‌ داوای
 له‌ جه‌نابی شیخ مه‌مه‌دی خا‌ن کردوه که‌ کاغهمی بز
 ره‌وانه‌ به‌کات، تاکو شیعه‌که‌نی له‌ مردن و له‌ ناو چوون
 رزگار به‌کات و بیانکه‌یه‌ن ته‌ ده‌ستی خۆینه‌واران.

به‌لټی قانع تاکو ژیا بز کورد و جه‌م‌واوه‌که‌نی
 کوردستان ژیا. له‌م نامه‌یه‌دا ده‌رده‌که‌وت که‌ هه‌زاری و
 بره‌سمتی و ده‌ربه‌ده‌ری کاریان له‌ وه‌ی به‌رزی قانع
 له‌کردوه و نه‌یان‌توانیوه له‌ سه‌ر رییازی نه‌شتمانی لای‌به‌دن
 و گه‌ل و نه‌شتمانه‌ نازیه‌که‌ی له‌ به‌ر به‌رنه‌وه. له‌ نامه‌که‌دا
 ده‌رده‌که‌وت که‌ ترسی کوشتنی هه‌بوه، ته‌غانه‌ت
 حمزه‌ری له‌ دار و به‌ردی که‌مه‌که‌نیش کردوه. به‌لام ئه‌م
 هم‌موو کویره‌مه‌ری و سه‌رگه‌ردانی و نه‌به‌رونی و

هه‌مه‌شی مهرگه، نه‌میان‌ترانیوه‌ش منها گهر دیک له‌قه‌لای
 وره‌ی به‌مرزی نهم مرۆفه‌ بکاکنن، که سنووری ژبانی له
 نیوان دوو سی دی زیاتر تینه‌ده‌په‌ری، ئیران و عێراق به
 دوایدا ده‌گه‌ران. قانع له‌م مه‌رده‌مه‌ تاریک و
 شه‌وه‌زنگه‌دا که رژیمی ده‌ره‌به‌گایه‌تی له‌م په‌سه‌ری
 ده‌سته‌لاتدا له‌ ولاتدا فه‌رمانه‌وه‌وابوو. به‌ری وای
 کردوئه‌تسه‌وه‌ و شه‌ری وای وتوو که حیزبه‌ سیاسیه‌کانی
 نهم مه‌رده‌می نه‌ته‌رنیت و کۆمپوته‌ر و چوونه‌ نار مانگ
 و نه‌ستیره‌کان شه‌ره‌کانی ده‌که‌نه‌ مانشتی رۆژنامه‌کانیان.
 من وای بو ده‌چم که هه‌شتا قانع به‌ ته‌واوی نه‌ناسراوه.
 نه‌گه‌ر به‌ وردی چاوتک به‌ به‌ره‌مه‌ه‌کانیا بخشین و
 به‌گه‌رنه‌سه‌وه‌ بو مه‌رده‌مه‌کی و له‌ ره‌فتاری ده‌سته‌لاتداران
 و فه‌رمانه‌وه‌ایانی له‌م کاته‌ ورد به‌ینه‌وه‌، نه‌وساکه‌ زیاتر
 راستگویی و دل‌ه‌زیی نهم شاعیره‌مان بو ده‌رده‌که‌وت.
 ناشکرایه‌ که نه‌بوونی و ده‌ستگورتی و به‌خه‌و کردنی مان
 و مندال گه‌لێک جار مرۆفه‌ هوشیاره‌کانیش دوجاری
 هه‌له‌ی لابه‌لای کردوو و له‌ نامتی نه‌مبارانی
 نه‌مه‌وه‌ که‌میاندا مه‌ریان دانه‌واندوو، به‌لام نه‌مه‌ته‌ قانع له
 تاریکترین و سامناکترین به‌ندیکانه‌ی په‌له‌میدا ده‌لێت:

گمر به نازادی نمړيم مردن خه لاته بډ لمشم

نؤکمری و سمرډنموانښن کاری نامردانمیه

هانعم نه مېړ له زینداننا به نازادی نمړيم

سعد همزار لمعنمت لهووی وا نؤکمری بېگانمیه

نمو دهر به دهریه که به سمر قانعدا هاتبوو ههمان

دهر به دهری و سمر گمردانی به سمر دیوانه کشیدا هاتبوو.

باو کم له ترسی گرتن و مالپشکتین نهیده و پرا دیوانه کی

له مالتی خزمان، یان له یهک شویندا دابنیت. نهوهندهی

که من له بیرم بیت ماوهیهک دیوانه کی له مههاد لای

ماموستا همزار بوو. تمنانست له سمرهتای دروستبوونی

کوماری کوردستان له مههاد ماموستا همزار بمندیک له

دیوانه کی باو کمی له ژیر ناوی دیوانی قانعدا

چاپکردبوو. ماوهیه کیش دیوانه کی لای «ناغا سالحي

رهنگمريژان» بوو له نيران. له دواي نهوش ماوهیهک له

لای «شیخ نهحمدي رهشمدی» بوو له مریوان. مالتی

۱۹۶۳، که له بملیخانهای قلمری قهجر رزگارمان بوو،

چمند روژنیک له تاران له میواخانهای «هتل گیلان نو»

مایسموه لمو روژانهدا همندیک قوتایی کورد که له

زانکوی تاران دهیاغونید هاتن بو لاما، چمند جاريکیش

دهستې نووسمرانی نمو روژنامه کوردیه که له تاران به

ناوی کوردستان دهر ده چوو هاتن بۆ لامان. نمو
 رۆژنامهیه خۆپندنموه ی بۆ دانیشتروانی ئێرانی به گشتی و
 بهشه کوردستانه که ی ئێران به تایهتی قهدهغه بوو. دور
 جایش مهرگوردیکی ئێرانی هاته لامان به باوكمی وت:
 دهزانیته لهر چو گراوی؟ باوكم له وهرامدا وتی:
 نهخیز. مهرگورده که کورد بوو وتی: له مهر شیعی
 «ئێران پوو» کهت گراوی. باوكم وتی: هیچ شیعیکم
 بهم ناوه نه. نهویش وتی: من خۆم له دیوانه کهمدا
 خۆپندوو منموه. باوكم وتی: دیوانه که ی منت له کۆی
 دیوه؟ مهرگورده که وتی: له مالی شیخ نهحمده
 ره شه دی. نمو کاته من قوتایی بووم و باوكم دۆستی شیخ
 نهحمده بوو، هاونان ده چووین بۆ مالیان لهوی زۆربه ی
 دیوانه دهستخه نه که ی تۆم خۆپندۆتموه. جینگه ی
 مهرسوهرمانه نم پارچه ههلبهسته ی باوكم تا ئیستاش
 بلاونه کراوه تموه. «ئێرانپوو» نویتهری دهولتمی ئێران
 بوو له نهموه به کگرتوه کان. به پتی شیعه کانی باوكم
 نم کابرایه گیل و لهرزان بووه. نامتی زانیاری و
 رۆژنبری و سیاسهتی گهلیک نزم بووه. به داخموه نم
 ههلبهسته زیاد له چهند دێرکی نهیت لامان نهماوه.

قانع و ماموستا کهریم زهند

له روژی ۲۰۰۳/۳/۴ له سلیمانی چوومه
خزمهتی پیری ژیر و خزمهتگوزار «ماموستا
کهریم زهند» که له گهل ماموستا قانعدا نیوانیکی

زۆر خوشی بووه و زۆری له ماموستا دهزانی و ماموستا کهریم زهند
به رووخوشیموه له مالی خویاندا له خزمهتیدا دانیشتین و
داوامانکرد که باسی قانعمان بۆ بکات. نهویش فهرمووی له کتیبی
بمسهرهاتی خۆمدا نمو بهسهرهاتهی که پهپهوندی به قانعهوه بووه،
نووسیموه. له گهل پشهکیه کدا بۆتان دهخوینمدهوه، بهلام به هوی کاتی
دیاریکراوهوه له گهل کهسیتییه کی گهوارهدا نعمتوانی دانیشم، کاک
هیوای نامۆزام نارده خزمهتیان و نهمه دهقی فهرمووده کهیهتی:

پشه کی زۆر سپاسی ماموستای بهرێز ماموستا نهحهدی نهزیری
دهکم که له رینگهیه کی دوورهوه هاتووه بۆ بهچوون به دواي بهرههمی
بلاونه کراوه کانی قانع و نمو زانیاریه که له بارهی قانعهوه ههیه. منیش
یه کیکم له دۆسته نزیکه کانی ماموستا قانع، ههرچی زانیاریه که ههیه
دهیگیریموه:

له ۱۳۰۸ کۆچی مانگیدا ۱۸۹۸ ی عیسایی تا ۱۹۶۵ که کۆتای
ژیانیستی، له یادواره کهدا که بۆی سازکرا من یه کی بووم له

بمشداران. له ززر جیځای کوردستانموه تهنانت ماموستا هیمیش
بمشدار بوو، من لمو یادواره دا دوام، که بېم شعره دهستم پیکرد.

زهمانیکی هراوانه دمنوشم شمرېمتی تالی

دروونم پر له نښعاره و له ترسا دمفترم خالی

له پاشان به پارچه شیریک و بېم بیته دریزم پندا:

نهبوونی خوږم و نمولادم قنبووله عزیزمتی تیا بی

به روحکښانی خو رازیم رفاهی میللمتی تیا بی

له معهاد له دینه کدا به ناوی «کلمبی رهزاخان» ماموستا

بووم، له چایخانه کېدا دیم و هلېستیکې چرپاند به گویتدا و

وتی دهېږم. وتم: مېړو. وتی: هلېت نامناسی. پاشان هاتموه بږ

کوردستانی باشور، به نیشی کریکاري و ناشوانی و... خوی

خمریک کرد. له چمند دېی شارهزور مایموه، لمو زهمانه که من

نفسری پمپوهندی بووم له دهرېندېخان قانعی برسی و عموډان

به شونډ ژياندا هاته نموی، لمو سمردهمه کږمپانهای لمپهنسی

«سیرابو برسیو» و کږمپانیا به کی نهمریکی «کتراکتور بیکسی»

به کاری تونیل و بنداوی دهرېندېخانموه خمریک بوو، چونکه

پنځ هزار کریکار خمریکی نیش بوون نمیده توانی بمپنی، له

سمر پارچه کاغذیک نووسیوی «یا کمرعی کارساز مدهدهی»

و نووسیوی «قانع». منیش له ژووره کهی خږمدا میوانداریم

کرد و زور ریزم بز دانا و بهمانی برده لای نه‌ندازیاری راگر
 «کلونیل گریس» و «کلونیل بانس» که نعمانه سرپرستی نم
 نیشه بوون و یاوه‌ری سرکوماری نمریکا «نایزنهاویر» بوون و
 چند گه‌وره فرمانبریز. من که ماموستایان بووم و زمانی
 کوردیم فیر ده‌کردن و نهمیری پیونده‌ی بووم، قانعم پیمان
 ناماند، وتم: نم پیاوه شکستی کورده. نه‌وانیش زور به
 سرمامیموه سیری قانعیان ده‌کرد و جلی شاقیل شو‌ری
 چلکن، چاوی ناو‌کردوو، وتیان: نمه شکستی کورده؟
 پاشان وتیان: چی نموی؟ وتم: کاری نموی. کردمان به
 سرپاسمان و به کریکاره‌کاغان وت نم مایی خزیستی که هر
 جور کار بکات و خزمی بکن، نو زستانه لموی مایموه، هتا
 دهروبان گرم بوو و نزدیکی گهرما بووه‌وه، هاته لام وتی:
 لینیم که. واته دهرم که. منیش دهمزانی که وتی نه‌روم نه‌روا و
 ده‌شمزانی ناتوانی له جینگایه‌کدا بی به موجه و معاشی
 چاکموه. ده‌بی نه‌دار بی و هزار وه‌کو هزاران بی. ناخر قانع
 نه‌گمر رایواردایه له دیوه‌خاندان و به سواری نمپوه بزیایه، قانع
 نه‌ده‌بوو. قانع قانعی نه‌و تمان و تهموله بوو. نیر نهمیدموه تا
 ۱۹۵۸ عیسایی، دوا کورتای ۱۴ ی‌ته‌موز له خوتندگای
 پره‌مه‌گرون ماموستا و کارگیز بووم، هاته لام، داوای نهملفیتی

کوردي کرد و دامی و دوو رۆزی پتچوو، هات و کتینکی
پتچوو «میزووه کهی رهشید یاسی». وتی: با بیکینه کوردی و
نم یادگار همان هبی. نمو دهیوتندهوه و من دهنووسی. جایی
چاک نمیده دی به زهره بین دهیوتندهوه و زانیم وا نایی. سی
ماموستای خوشووسم کرده نووسر و پاش مانگیک تروامان
کرد و هر رۆژ نان و ماستمان دهخوارد. دوی تروابوونی،
نمو نووسه کهی غوی خسته گیرفانی و نسیحه تی کردم و
رۆشت و تا منیش دهستبهر کرام و نه فیکرام بز باشووری
«میزووتامیا» و زوڼگاهه کانی هزری خمباره و پاش چند سال
هاتموه.

نم باسه زور زور بوو، شتی زوری تیندا بوو به داخله
له گهرانه ودا له یه کیک له پرسه گه گاندا که پیماندا گهران
دهستیان نابوو به دهنگونه مرکه ودا و پاک بووموه تا نیره
که دهلی ماموستا باسی جوغرافیای کوردستان و باسی
خیلکان دهکا و دهلی نامه له له تیف چنگیانی
وهرگرتوه.

کورگه ل کوردستان هر نهو بانیه

هر دوو کهز و کیو هر نهو شانیه

له گوڼ و بولبون له پلنگ له شیر

پیدمگه نی نازا و دهنگ دلیر

يەككى وەك بابان يەك وەك ئەمدەلەن
وېكىلى مىللەت پانى كىرىم خان
مىرى لوپستان بەگزادە كەلۈپ
فازلى كوردى ھەر وەك دانەمى دور
سەككى ساداتى نەھرى و شەمەزىن
لە غىرت ئەوان ھەزار ئافەرىن
ھەر كىنو كالا زەرزە
مۆكرى و دىبۆكرى و تا كوردى زىزا
ھۆزى گەمورك و بەگزادە بىانە
خانىانى سەقىز لە ئەمدەلەنە
لە كۆن و تازە بەگى مەريوان
ئىاغەي كۆماسى سانى ھەمورامان
جوانرۇ و لەۋن ھەتا ئىناخى
مەننى و باجەلەن ھۆزى گولباخى
ئاغەي دىزەيى و مىرى شەقلاۋا
جاف و ھەماۋىند خانى ئاۋا
شىخ بىزىنى و شۋان، شىخى تالەبان
شىخانى ئىرشاد پانى كەسەنەزان
پىرى تەھەۋىلە و شىخى بىيارە
با مەنىش نەئىم لە گشت دىيارە

شىنخى بەرزەنجە ساداتى كىرام
گشتى كۆرى كى نەمەنى نىكىنام
مىرى مىراودەل بەگزا دەپ پىشدم
ئاغايانى كۆ شىرى پىر ھونىم
عەشرەتى بىلباس ھۆزانى ئەلۈمىد
پارچە نەورۇلى ۋاتى پەسەند
سور سور و گەشكى سىنجەرى نەپان
لە رۇزى جەنگا ۋەك شىر ئەپەنەپان
زەنگەنە و شىلانە و كايە و گۇران
دەسنى و فەيلى پا ھۆزى سۇران
قەرۋەز و شىخان شىنخى جەبارى
تاۋىگۈز مەلىكە شىرى دىارى
گەورەك و مەنگۈر خانى تىلەكۈ
ھەۋشار و سەپەر تا ۋالى پىشتۇ
مىرى كىرماشان پانى ئەمىر كۆل
زەند و داۋدە عەشىرەتى گۆل
ئاغەنى ھۆزى كافىرۋشى
پا مىران بەگى و شىخ كۆنەپۇشى
لە ھورموزىار
پا ئاغاسورى شىنخى جەۋھەردار

ناۋىلىرى يالان غەۋۋە و باشكى
بالگە بۇ چاۋوسى شى و شىنەكى
يا جافە رەشكە و كەلۈپز يا كۆپى
بىنچىنە كوردان ھۆزى مامۇلى
جەلالى و زەرزا و بىسەى و چوچان
دېز و جەبارى و دىمورى بىرزان
بىرازى و سەرسو ھۆزى قەلخانى
مىرى مىرى جاف بىگى شىروانى
شېرە و رەگەزى كورد و كوردستان
ئەۋەندە زۇرە ناھەتە مەيدان
من جىم نووسىۋە ھەزارتابەك بى
تولى نادىمى ئىتەر كۇتا بى
شېرەكە دىۋانى ھات و لىمورى بىسى چى
قانع بىكەم كەسى ناتوانى بىسى گەۋرەبىسى و
لىبوردوۋى و لىھاتوۋى قانع بىكا كە دەپتە قانع.
قانع ناسى زۇر گرانە، بە رەھمەت بى.

نۆكتە ۋە قىسە خۇشەكانى مامۇستا قانع

قانع ۋە نۆكەرنىڭ

مامۇستا جارىكىيان لە نۆكەرى زات كە خىۋى
نۆكەرى ئاغە بوو تۈرۈپ بوو ۋە شەرىكى زۆر جوانى
بۇ ئاغە ۋە رەئىتى خولقاندوۋە ۋە باسى نىمە كىمانەى
كىردوۋە كە كارىك دەكەيتە ئىستۆيان ۋە خۆيان
ۋەندە كەن ۋە دەكەنە گىانى خەلك. لەم بىرەرەدا چەند
دېرىك لەم شەيرە درىزە بىلار دەكەمەۋە.
خوالىنخۇشبوۋ مەلا غەلى گۆشخانى گىرايمە ۋە لەرموۋى لەم
شەيرە مەن ھەر ئىمەم لە بىرماۋە:

قەيخا غەبىدوللا بىنچارەى ھەزار

يابوۋى بارمىمەر ھەيسىرى ژىر بار

بەندەى نۆكەرى نۆكەرانى خان

بىنچىرەۋ بەرات بىنكا ۋە بىندان

مەحرۇم لە رەنجى شەۋان ۋە رۇزان

كەرى بىنگارى ئاغە ۋە نۆكەران

پشت پېښ له بهر بېگاری زاوت
 هرگیز تیر نه بوویت له پووه و قاوت
 به سکی برسېش هر نه سپړنی
 نوکه هر نوکه ری وانه نه پړنی
 پار هر که ری بوویت نیسته نوکه ری
 تویج وینه ی ناغمت عاقیبت شهر ی

قانع و نویزه بارانی

خوالیخو شېبوو شیخ مه محمودی کانی سانانی گنپرایه مه فهرموی:

له پنجنو تن ماوه به کی زور بوو
 باران نه ده باری، پرپاریان دا برژون بو
 نویژ ی باران. سؤی و دهر ویش
 دوزمنا به تیان له بهیندا بوو، پیکه وه
 نه ده چروونه دهر وه. هاتنه سر نه وه هر
 کام ده ستی خو ی ناماده بکا و بچه
 نویژ و به جیا نویژ بخوینن. له خزمهت
 ماموستادا بووم له گمل دهر ویشه کاند ا چرووه دهر وه،
 مه لاکان هر چمند هاواریان کرد، نمه زور شتیکی
 خراپه، بو له گمل سؤفیه کاند ا ناچیه دهر وه ماموستا
 وه ری نه گرت.

دهرويشه‌كان زۆر زۆر بوون و تمنيا له ناوياندا چاك
له‌بهر و مي‌زهره به‌سهر ههر قانع بوو. مؤفیه‌كان كم
بوون به‌لام (۱۲) مه‌لايان له‌گه‌لدا بوون. له‌مرووی مامه
بۆيه له‌گه‌ل نهمانه‌دا هاتووم من له هه‌چ ده‌سته و
دايره‌یه‌كه‌دا نيم، ناموێ ئهم هه‌زارانه به‌رم بو، به‌رم،
ناموێ خوێم به‌ سهر كه‌دا به‌مێتم. زۆر شقی‌تری
وت به‌لام...

پاشان هه‌موو چوونه ده‌ره‌وه و ده‌رويش به‌ ته‌په‌ل و
ده‌ف و سۆفی به‌ به‌ته‌نگ، چوونه ده‌شت و به‌ جیا
نوێژيان كرد. به‌ له‌مرووده‌ی شێخ مه‌حمود، به‌ران
دايه‌کردووه هه‌موو به‌ ته‌په‌ی گه‌راونه‌تسه‌وه زۆر به‌اریوه.
ده‌رويش وتوویتم له‌ به‌رم ئه‌مه‌ بوو، سۆفی وتوویتم له
به‌رم ئه‌مه‌ بوو. قانه‌ش وتوویتم ئاخه‌ به‌را نه‌گه‌ر ته‌په‌ل و
ده‌فه‌كه‌ی ئه‌مه‌ ئاسمانی نه‌هه‌تایه‌ته له‌ره‌زه چۆن ده‌باری؟

قانع و به‌ستنه‌وه‌ی به‌ داره‌كه‌وه

كاكه‌ هه‌مه‌ی پێنجوینی له‌ مریوان گه‌رايه‌وه و له‌مرووی:
جاریك له‌ كانی‌سانان روو به‌ پێنجوین رۆشه‌تووه. له
رێگه‌دا تووشی كه‌رايه‌كه‌ بووه و به‌ره‌ته‌ هه‌وێتی،
وتوویتم: مه‌لايت، یان له‌قی؟ وتوویتم: بۆچی؟

وتوویستی: شیخ محمدی دؤلاشی ده ناسی؟ وتوویستی: بؤ
 چیتیه؟ وتوویستی: ده موی... مامؤتا زؤر بؤی داچووه.
 وتوویستی... منی گرتووه به کری له هر کوندا
 بیدؤزموده نمرندهی لیدهم بیخمه مردن. وتوویستی:
 بؤچی؟ وتوویستی: ناخر نمر له دین دهرچووه و
 هلنگراوتموه. وتوویستی: له دین دهرچووه یا له ژیر
 باری زاتم. جا باشه کی دهلی راسته کا؟ جا نه گمر
 بییی و پیش لیدان و کوشتی شایه تیمان بییی و دستویژ
 بگری و نویژ بکا، جا تۆچی لیده کهی. وتوویستی:
 وه تالا هیچ، من زهره ریکی زؤرم لیده کهوی. وتوویستی:
 بؤ؟ وتوویستی: ناخر نه گمر نمره ی پیّم وتراوه به جی
 بینم، زهره نیک و دوو ممر بزّم دهست ده کمون. مامؤتا
 وتوویستی: نالیرهدا راوسته. وتوویستی بؤ؟ وتوویستی: من
 نمرم. شایه تیمانیش دینم و نویژیش ده کمم. کموا
 بوو لیدانم گوناچه. به لام له ممر نمره تۆ زهرهوت
 لینه کهوی. به پشترینه کمم بمسته بمم دارموره، خؤت
 بچؤ بلتی زؤرم لیداوه و بهستومه تموه. خؤوا
 کمرعمه. یسه کی دی و ممرمدهدا. کابیرا زؤر
 تهریقده بیتموره.

به زوری ماموستا بهستریتموه. کابرا رژیسترو هو پاش
ماوهیله کسی، رنپواریک به وندا تیپریه و کردوویتموه.
ماموستا وتوویتمی: ناتوانم پرؤم بهپندا سې بووم. له زووه
بهسراویمتوه. کابرا چووه گویدرژیکسی هتارو
سواریکردوه و بردوویتموه بۆ ناودی.

قانع و دز

خاتوو نهمنی خیزانی ماموستا قانع گنپایموه و همرهوی:
مالتمان له پننجوین بوو، هاروسیه کمان ههبرو
خملکی دهوری... بوو. له بهر نه داری، برې شرمه کی
له مالتی دزیبوو، پتان زانیبوو. هاتن دهوری ماله کمان
دان. ماموستاش زانی، وتی به کابرا نه گهر شی له مالتان
همیه بیغه مالتی نیمه. کابرا شته کانی خسته مالتی نیمه و
هاتن گهران و له مالتی کابرا هیچیان نه دوزیموه و
رقیقن. بیانی ماموستا کابرای مالتراوی بانگکردو
شته کانی دایمیه پتی و وتی: کاکه من ماله کی تۆم
برپوه. کابرا زانی مسئله چیه، وتی: ماموستا بۆ نیم
کارهت کرد؟ ماموستا وتی: نیم کابرا نه داره و نه بوونی
نیم کهنه ی پیکردوه. منیش ناتوانم یارمیتی بدهم. نیم
نشه ی ماموستا وها کاری له کابرا کرد که یارمیتی

کابرای دزی دا و نیشتکی چاکی بز پمیدا کرد، ژبانی
به تمواوی گزرا. نجا وتی: سهی نهجهی که بلجی، که
ماموستای خوځده ویست، جار جاره لیشی بز ده کردین.
وتی: دهبی نسم دزه له هاوسیه تمانهوه دهر کهین. پاشان
ماموستا وای له سهی نهجه کرد نه گمر کابرای دز له
مال نه پوايه بانی بز ده مالتی.

قانع و بارزانی

نمو سالته که خوالیخوځوځو مولا مستطاهات بز
پنجوین، شاره کانی کوردستانی تیران، کرماشان، پاوه،
مهربان و سقز و... هر کام نو تهری خوی به دزی
ساواکوه دهنارد بز پنجوین بز دیداری بارزانی. نازانم
نو تهرانی شاره کانی تر چوون ناردراپوون. من که تمه نیکی
که مسم بوو و بز نسم کاره نه ده شپام، چوومه پنجوین.
بارزانی گهشته پنجوین. چونکه تا نمو جاره زور نه گمرا
بووم، په کم جار بوو پارچهی نووسراوی به سر شقام و
جاده کانداهل تراورام ده بی و په کم جار بوو
ده بیست که (۹) ماشین وه کو بهک له گیل بارزانیان.
کس نازانی بارزانی له نار کامیاندایه. شو له گیل
ماموستا قانع و مولا سهی ره شید پتکهوه پوین که

ماموستا و مالا مای ره شید زور تیده گیران. مای ره شید
 جوړی خیماتی ماموستای قهپول نه بوو. لیمه بگپرین که
 له بیینی نمو و ماموستا چی ده گوزمرا. یه کزبان زور
 خوشدهو بست. لیمه بگپرین که من چوَن له بر مندالتی
 و کم تمه نی نمده زانی چی بکم. به هر حال من
 روښتمه دیداری بارزانی. له سرادا بوو، گه شتمه بر
 دهر کی سمر. پاموانه که وتی: بو کوی؟ و تم بو لای
 بارزانی. وتی: تو بو لای بارزانی؟ بر و لا چو. هر چی
 هاوارم کرد له مریوانموه هاتووم، بر پک پیتم پکنی و
 دهر پکردم. پاش سعادتک دووباره روښتموه و بری
 شتم له دلی خومدا حازر کردبو که پلیم. که
 ده ستم کرد به وتن پاموانه که تو وره بوو، وتی: کم پل
 ده تخمسه بهندیکانموه. گپرامموه. شو لای ماموستا
 بامه کم گپرایموه. ماموستا فرموی برا، تو هر له
 نومو له غلعت هاتووی، تو هشتا تمه نیکی وات نیسه
 جنی تمنانه بیت. تو ناترسی مبهی ده چینه نو تیران و
 ساواک له سر نم نشهت بگری؟ ناخر تو نشت به
 بارزانی چیه؟ بو نمو هموو ریگایهت برپوه به یتموهی
 که بزانی بو هاتووی، تمه به خیمات ده زانی؟ راست

دهوۍ پرا ټم جوړه خېټه ټپه دږۍ شا، نه ناوې
 خېټه و نه جېګایه ده ګرټه. سې رهشید که زو
 زو له ګل ماموستا د قسېمان ټپه ګیرا، وټی: ماموستا و
 نیه. ماموستا لمر موی: ښه، پوچۍ قمار نه پور بارزانی
 هاته ټپه من پېښم و کاتم پو دیاری نه کراوه؟ پوچۍ ریم
 پی ناده؟ سې رهشید وټی: ناخر نوانه ټپه له دهوۍ
 بارزانیان جملات ناناس.

ماموستا لمر موی: نوانه کټن؟! ناوې چمن
 پټجوټیه کی برد، نوانه پونته کار ګیرې بارزانی،
 پرنکیان لوانه که راپورتیان له من دا. سې رهشید
 وټی: ماموستا خوت دهزانی لمر جوړه کاتانه دا ټم
 شپږیزه روو ده. بهیانی ماموستا وټی: پرا و
 ناره حمت پور لمره کی که زور چاوهروانی کټشاه و له
 باتی لمره یه کم کس پی پو دیتی بارزانی، کهچی ماوه
 پټه دراه. نامیه کی زور مېری نووسی پو بارزانی. مه لا
 سې رهشید نمیدهشت پرا و پټی خوش نه پور به
 ناره حمتیه پوچۍ و لمره زیاتر برېښی. دهیزانی نه ګر
 بارزانی بزانی قانع لمره خوی دپته دیتی. مه لا سې
 رهشید نامه کی برد و چون ګماند پور به دیتی بارزانی

نازاجم. به لایم پاش ماوهیله هاتن به دواى ماموستادا و بردیان. چمنده سعادتیکى پی چوو، هاتن به دواى میشدا. من که واقم وړ مابوو، کموتبوومه ناو نیشیکى گموره وه، توانای نمو بارهم نمبوو که خستبوومه سر شام. گمیشینه لای بارزانی، ماموستا دانیشتبوو زوړ عاجز بوو. بارزانی دلی ده دایموه و دهیویست نم نارې حمتیه له دلی ده ربغی. من دانیشتم له ترسی عاقبتی نم کارهم و لموهی په کم جار بوو پیاوړیکى گموره و میاسی و نم جنجالتم ده دی دلم پر بوو. نمده توانی قه بکم. بارزانی دلی دامموه و دنموایی کردم. نه لملق پیاوړیکى گموره بوو و دلیکی ناوه لای همبوو. لمرووی نه گمر ده کس له مریوانموه بهاتنایه، به نه ندازهی تو که لاوړیکى، پیم خوش نمدهبوو. تمس ماموستا که گمیشتبوو لای بارزانی پیش هموو شتیک باسی منی کردبوو. زوړ شت له بلینی بارزانی و ماموستادا وترا. ماموستا پرمیاریده کرد و بارزانی به لمرمی وه لامیده دایموه. لمرووده کانی ماموستای پسمندده کردن. نانی نیوهرزیان له گمل ماموستادا پیداین. بارزانی چمنده دیناری دایه دهستی ماموستا که پیدا به من له پاکمتیکیشدا

پاره‌یه کی تری دا به ماموستا. ناگام لیبوو هر چی بارزانی
تکاپکرد، ماموستا نمیوست و دایناموه.

خوزگه فهرمووده کانی بهینی بارزانی و ماموستا
بنوومرaban. ماموستا له بری شت ره‌خه‌ی ده‌گرت و
بارزانی وه‌لامیده‌دایموه. جار جار بارزانی ده‌سقی
ده‌خته سهر شانی ماموستا و ده‌فهرموو خوا به‌تلی
بۆ ریتمای نیمه. هر چمنده من له دلی خومدا پیم
ناخوشبوو ماموستا خه‌لاته‌که‌ی وهرنه‌گرت و دهرسام
بارزانی نارچه‌ت بی، به‌لام بارزانی هر دلی
ده‌دایموو شق زۆریان باسکرد.

له بارزانی خوا حاله‌یزمان کرد و هاتینه‌وه بۆ ماله
ماموستا فهرمووی جا نیسته گوی بگره‌ با بۆت
روونکهموه. تۆ نه‌ده‌وو به‌تابی، کس نمیوزاوه بیت،
تۆیان ناردوو. ئهم جزره‌ خه‌بات و دژابه‌تیه‌ی رژیمی شا
ناگاته نامانج. چونکه‌ نه‌وانه‌ی که له ساویلکه و لاوی
وه‌ک نیوه که‌لک وهر ده‌گرن له‌گه‌ل ساواکدا سهر و
کاریان هیه. هه‌لبه‌ت له ناو سه‌دان که‌مدا یه‌کی، یا
دووان خه‌لت‌مان و خه‌مانمده‌که‌ن و خه‌به‌ت‌گه‌ریان به
ساکاری ده‌که‌ونه شوێنیان و ئه‌و یه‌ک و دووانه‌ زۆربه‌ی

سايىمىنى خەبەرلەيدىكەن دەگەن ئۇ ئىش چاۋدىرى خۇيان و
 ئامېلىن كىمى بىزنى و پاش ماۋەيەك ئىۋە دەگىرىن. مەلا
 سەي رەشىد توۋرە بو، وتى: دە لە ترسى ئور كىمى بە
 قەي جەلەت دەست لە خەبەر و تىكۆشان ھەلگىرىن؟
 مامۇستاش فەرمۇي خەبەرلىك ساۋاك رەشىرى بى، ئاخىرى
 دەچىتمە دەربارى شاھنشاهى. رويىكەردە مەن و
 فەرمۇي: رۆلە تۆ ھۆشت بە خۆتمە بى. دەپىنى مەن
 چەندە سالە لىم رىگەدا چىم لى قىمما؟ بۆ
 چاۋپىكىموتىكى بارزانى چۆن بىرلىك نەياندە ھەشت بچە
 لاي بارزانى. پاشان فەرمۇي لە ھەر خەبەرلىكدا بۆ
 ۋە دەستەيىنى ماف، ژىرانە رۆيشەن پىۋىستە. نەگەر ھەزار
 سال بە ھەلەدا بچى، دانىشەن چاكرە و بىدەنگى تا
 غەلەت رۆيىن. چەندە دىنارەكەي بارزانى پىدام و
 فەرمۇي نەمە بگەرە بىيەرەۋە بۆ... بارزانى بۆي
 ئاردوۋى. مەيشەت مامۇستا، بارزانى بە تۆي داۋە نەك
 بە مەن. فەرمۇي: نا، بۆ تۆيە. بارزانى و تۆيە نەم لاۋە
 زۆر رەنجىكىشاۋە كە مەن بىيەت و زۆرىش نارەھەتە.
 مەيشەت بىرى لە پارەكەم بەجىھەشت بۆ سەي رەشىد.

پاشان له سر نم سفېره چيم لپهات، با خوم بزاف.
همزار ره حمت له ماموستا قانع.

ماموستا به مېلا سې ره شيدى وت: ده زالى بؤ پاش
له و تړېميه چووم بؤ لاي بارزاني؟ له بهر خاتري نم
كوړه كه به ناو مېدى نه چيتموه. ليره دا نموه شان بؤ
دهرده كموى له گل نموه هموو ده ستكورتى و نه دارېدا
پاره ي نهوېست و بانگواز و هاواري بؤ راسره وى بوو.
سې ره شيد وى: به خوا ماموستا پاره ي سفېره كه ي پى
نېه و نموه ته پاره كه ي بارزانيشې نهوېست.

قانع و سه گوى له حلى

ماموستا جاريكيان له سر كيو سوورين تمعاشاي
بناري شاره زوورمى كردووه، به هونراوېهك و به كورتى
باسى له برى ميژووى نم بناره ي كردووه. منيش
ماوېه كي زور خهريكووم تا پراويزى بؤ بنووسم بؤ
نموي زورتر لم چمكه ميژووييه بگمين. نمېش ده قى

۱- پياوړكه خلكى دمورى وېسې سر به ناوېه مېرمن، له شارم زوور كړي كړى و دروېنه ي
بؤ خلكه كردووه. به شو له بهر كېرما و ميشووله چوومه كېږي سوورين. له نړيكي لوټكې
نم كېنودا چېكاپه كي ته ختر دوه و نووستووه و به ياني زوور روښنودمېه بؤ دېشني شارم زوور
بؤ دروېنه. نم سه گوى به «سه گوى له حلى» ناو بانگي دمر كردووه.

هژراوه کمې قانع له ناوېشاني «سه کزی نه حلې» که
لهېر دمحورسي خوالېغز شېرو مامزستا مهلا عمده
لعين کانکومېي نورسيو متهوه.

پرسار له نه حلې:

نه حلې هر چمنه نووستوي دهرانه

تو چيت له بیره؟ همزات له گيانم

باني بنوک^۱ و قه لاکمي نموي^۲

بؤس به بؤس خاگي ليړه تا ئوي

سوړين^۳ و هميان^۴، همرميله^۵ و راده^۶

ئاسولر ميترا^۷ و زهر دشت^۸ و ماده^۹

۱ - دپه که له بلري شاره زوړ، کمزکوهه لای سمروي دني تموي کوه.

۲ - دپه که له بلري شاره زوړ، قلع و لاسه وري کونې زوري تيندابه، له پشت لم ديموه
قلعه کې لږ لمونږي هه بوه که پين وکوه «لعلداني روحا که»، بامې لعلکلي نمون و
قلعکلي نه همدلوا و زلم و مېري سوړ و قلعکاني لمو بلرم له کتيبي همورمانناسيدا به
کسفلې کردوه.

۳ - شاهپکه له به يني شاره زوړ و مېرواندا، ريگي لاسکه لدر لغوه تينې بوه.

۴ - کيويکې بېره له پهلې «دلقمير» دا. پيله لکمراني زوړ سخت و دروره. له سمر لوتکي
«هه پلوه» شاره زوړ و مېريون دپره.

۵ - دحيت و لوانپکه که له پهلې کيوي «هه يان» و له دويوني «هه پلري» دايه، له سمروي
دني چلري بلري شاره زوړ موه، دارستانه و چگاپه کې زوړ خوش و کوپستانه.

۶ - زوړ گرم لعلکلي له کوندايه.

۷ - ميترا - مېر. مېر له لوانستا و فارسي کولدا ميترا و له سانسکريت ميتره. له پهله ويدا
مېر. مېر به مالې غوښتي. لعلې مېر وهسته به له به يني به دي پلري بوله و
بووله ودا. له گاه کالدا به مالې همد و پهيان هاکوه. مېر له لوانستانا به دي پلري

همی باوان شیواو، نه حلی رنجهرؤ

ببووره زامت دهینمهوه سؤ

فرپوخ^۲ گامه بوو؟ خیلان^۱ کی بووه؟

میژووی چمن ساهی نیمهی پی بووه

لهورابه. به کورتی بووته لایینی میهر و به هلی سهر باره رومیه کانموه چووه به پیشموه. لایینی میهر هرچی سهندووه و به ولاندا بلور بوومتموه. له زور جیکلندا کرلوه به خواهی کی گوره. بهم جزره لایینی میهر هرستی به دیهالووه. له هورمانناسیدا باسی میهر هرستی و لایینه کوله کان له کوردستاندا باس کرلوه.

۱- لایینی پیشموه زمردهشتی: لایینیکی زور کوله. حلین چهند زمردهشتیک هه بوون. ههر کلت لایینی پاکه تووشی ههله بووه و له ریگه لایندوه زمردهشتیک هالووه بؤ لوهی یهاتموه سهر ریگا. دوایین زمردهشت کوری پورشیپ ۶۰ سال پینل له دایکبوونی همرزلی مسیح بووه. زمردهشته کانی تر هالن و چوونیل زور دیار نییه. کتیی زمردهشت لایینیستی لاهه. له سهری نووسروه لهری لیکلوه به لای (مندی). له سهر کویلی نووسروه به لای پلرمند. له هورمانناسیدا باسی لایینی کولی کورد و زمردهشم کردووه. بهر و باوهری ولانی کوردوهری پینل هالن لایینی پهرزلی ایسلام به پی بهلگه و نووسروای کولی ولانی خومان هرچی بووه باسکردووه.

۲- لایینی لایهری ماد: ههر کوردیک تا راندی پیویست راسمن و پاوه گهری خلی دهناسی. ۳- حلین په کیگه له سهر دهره کوردکان له کانی هالن مسیحی ایسلامدا بؤ کوردستان. له لهورا همرمانموه بووه. به پی فرمووچی ماموستا لایح، هلیعت بهلگه و لایهالی کیش همن. بهلم «ولندی» پی وایه فروخ همرمانموه کی به دهشت بووه له کیوه کالی لهندیل، یل بهرلندا بووه. زور گرام بؤ لاین و بهسهرهانی فرپوخ، زور شلم لی دۆلعهوه. لهرمانا لاکوچی باسی بکریت. له هورمانناسیدا باسکردووه.

۴- خیلان: کچیکی کورد بووه، له (ملم و خورمالدا) زیاده. ویسلوویاله به زور بیدهن به شیوا، دوا کیهرن و لهر کردلی باوکی، خیلان چووته کمل و ههر کس له ههر جگایه که کچیکی به نهرزا بدایه به شیوا، مالا و پاوکه و شاهه کالی دهرده کمل و فلالهی ده کردن و له لهرمانوکیکا چهند رزلی ده پلاردلوه ههلا توبه پانده کرد و لهنده بوون و کچه که زرگار

ئەسكەندەر كۆپو؟ كامەرىنگەمەي؟

خاتوو زېرپنە^۱ و ھەلا^۲ و جینگەمەي

دەپو. ئەم خۇشەنە رەنگە كەچى ئەمىر خەسرەم بەلەسى بوۋى. ئەم ئەمىر خەسرەم مەلۇمەكە
خاكى شارخەزور بوۋە بە پىي ئەم بەلگە ئوروسراۋى بەلەمەي سەپدەمەمەد مستەقلى خۇرماندى
ئورمانلى ئەگەر راست بى ئە سەلى ۶۸۸ كۆچى مانگىدا عوسمانىيە ئە خۇانەنرەسەپسە
داگەر كەرەكەن و بە پارمەنى و ھەلەكەت سەربازە ئېرلىيەكەن ئە ھېرشىكى دۇو لاپەنەدا كە
بەردەنە سەر شارخەزور و كۈشت و كۈشتەرىكى يەكەلەر زۆر و بەر بەلۇ روۋىدا، بوۋ بە ھۆزى
سورۇنلى خۇرمانلى، كۆل ھەبەر، خۇرمان و بەللى دېگەنلى شارخەزور و سەپاندلى فەرمانى
عوسمانىيەكەن و كۆزلى ئەمىر خەسرەم و دەرەمەر بوۋلى كوردەكەن. بەلۇم خۇشەنە كە و بىستەن
بە زۆر مەرەپەن بۇ كەسى، چۈمەكە كەز و پىنج كەچىكى ئەگەل خۇزى بەردوۋى. دىلپىن ئە
كۆپەكەنلى بەللى شارخەزور بە ئاپەت ھەپەن سى سالمايمە. ئېرەدا دەرەمەت نىيە نەمۇلەگەلگە
ئە ئېتەلۋىي ئەم كېزە كوردە بەسكەن. بە پارمەنىي خۇا ئە ھەورمانناسىدا بە تەسەلى
بەسكەكەن و شەخەكەلەمە ئەگەل بەلگەي پەمۇر. ئە بە پەن دىنى چەنرە و مېرى سورۇيىشدا ئە
بەللى شارخەزور رەگاپەكە ھەپە بە نەللى «دەلپىن»
۱- ئەسكەندەر مەلۇمەلەي.

۲- خاتوو زېرپنە فەرمانى مەلۇمەكى كوردە كە ئە ئېتەلۋىي و زېرپە بەنەلەپەتەلە. جىنى
فەرمانى مەلۇمەلەي خۇرمانلى و بەللى شەلى سورۇن خۇر دېس چەنرە بەرگەپەكى يەكەلەر بەر بەلۇ و
بەللىكى زۆر و خاتوو رەلەۋىي دەرەستەدەۋە و ئە دەرەمەت ئۆۈكى زۆرى بە كەرسەمە ئەمە كەكە
ھەلەمەتە نەلۇ باغ و مەلەكەي و بەھەشلىكى ئې دەرەستەدەۋە و نەلەپەن نەلە «زېرپە»، ئە پەش
مەلۇمەكى زۆر كۆرە بە زېرپەن و پەش مەلۇمەكە ئە ھېرشىكىدا كە كەپە سەرىنە ئە شەردا ئە
سەرلەۋەر بەردەكە كەمەلەۋەرە و مەرد. مەلۇمەكى زۆرى بە سەرداھەت كە نەلەپەن چى
لەمەلەمە تا ئەم دۆپەي، ھەر بەمە لەمەلەپەي مەلۇمە و ئەم دۆپەيدا خۇشەنەلەپەن خاتوو مەلۇمە
زەمە و زەمە زېرپەن كە وىستە مەلۇمەلەن شەردا ئەمەن دەرەستەۋەن كۆپەلەۋە بە جىگاپەكى تەزە
بە نەللى كەلەكەن و دەرەكى تەزە دەرەستە. ئېرەدا و لەمە پەن سەلەپە بەسە خاتوو زېرپە
بەللى. خەللى نەلەكە بە جۇرەكى تەپەش بەسە ئېدەكەن. مەن ئەم بەسە دەرەستە نەمە و خەرىمە بە
بەللى روۋىكەمەمە و راستىيەكە بە پارمەنى خۇا ئە ھەورمانناسىدا دەرەستە.

به تاييمنت نموي، نهم شاره كونه
قصرى گامه بوو؟ هه لاکه څه نه؟
وه لامي نه حلي:
گل مېيت لېږن دامنه چا نه کښي
له خموي خوشم رانمېرېښي
من له بهر گمرما و ميشووله و سېوون
له مانوو بوونم چشمکرد، به توون
رؤږ له شارمزوور درهوم نه مگرد
به شو بډ سوورېن پنام نه موارو
بېستوومه قديم له باومگوره
نهم هه لا و بهر ده هی دموری گوره
باوک و باوامان نيزن گاور بوون
پاسمان مشخمل دموری ناوړ بوون
له بانې ښوکه هه لاهه بووه
څنگه ځه هوارى شای نموي بووه
فېروخ شایمکى به دسته لاتېوو
خوشمويستی خه لک گمل و ولاتېوو
ولات ناومدان خه لکى دلشاد بوو
له دمرد و رمنج و مېچنمت نازاد بوو
سپايه سامندار له پېر پميا بوو
سرواڼزى فېروخ تمفر و توونا بوو

هه لاکه ی په گجار گمارو دریا
سمر جاوه ی ناوی لښ قمتع کریا
هه پروخ شهریکرد همتاکوو کولیا
خوینی به سمر بهرد هه لادا بهزیا
سوورین رنگه ی بهین دوو ناتمشکا بوو
همه یان همشار و جیی په ناگا بوو
له بانۍ بنوک هه لای تاشمکه
روو به پرووی گانی و بهرد و تاشمکه
نووسراوه له بهرد له سنگ و له غار
بیستومه بووه بی حمد و ژمار
همه مېله جینگه ی بهرده په ناگس
له ژنری مال و بهر همه یوانه کمس
خېلان ، ژنیکۍ سمر خېلی کوردان
حالی له نیش و نازار و دوردان
بیژ توله سمنلن هاته نهم همرده
هاته نهم شاخه و نهم کیو و بهرده
چهن سال شهریکرد بهرد و مېردانه
همه تا سه لاندی شیړه ژنانه
نهم بهشت فاسله ی بهینی ژن و بهیاو
رژلنه ی کورد، کورده چ ژن، چ بهیاو

جاده وړنگه په ك بؤ عمر مېانه
 ناسارى ما بـوو تا نهم زمانه
 گوايا نهمك مندر، جاده كـشاوه
 ومها مشهوره، بهم جـوره باوه
 پانزده رؤژ، دمورى سوپاكـمى دريا
 كه باسى سوپاى كوردى بؤ كـريا
 مؤلمتى خواست و لهم جېگاوه جوو
 تواناى شعر و وېستانى نهـبوو
 خاتوو زېږينه وهـلا گـورمـكى
 همزاده سوون و دمور و بـرمـكى
 فرمانـروايـه كـورد و به هـلمـت
 حاكمى عادل به سام و هـمـبـت
 هـلاى زـستانى زېږينه مـشـهور
 بوو به زېږين و كاول و خـاـپـوـر

۱- همزاده سوون لهشكومتكه لای سمرغى دنى دجـره كـولـنه و له لای مېرى سـوـر دايـه له
 جېگاوه كدا كه پنى دطين دخالـتنـه، لهشكومتكى زور گـورـه به دمرگامى به كـلـه به كى
 سروشتن كړاوه به دووېشمـوه، لهم لهشكـوتـه هـنـده گـورـه و جـكـنـده كه خـلكى وهـسـه،
 سيللو، لهسكول و پېرلن له زمانى پېشـوودا كه بهـرى زور دـمـبرى و لـاـلـل و حـېـولـه كـانى
 دـمـكـوتـه قـلت و لـوى، خـلكـه كه له بهر لـاـجـرى و بـى لـغـلى دـمـا بـردـنه بـنـارى شـار مـزـوـر بؤ لـومـر،
 شـمـوتـه لـا لـطـه كـالـيان دـه كـردـله ناو لهشكـوتـه كه و خـلـيان لهـوېدا سـتـر پـانـده كـرت. لهم
 لهشكـوتـه هـنـده گـورـه به لهم نـيـازى بهـر لـوړـده دـكـرد. زور تر لهم باره بهـوه پـنـو سـتـه
 باسـكـرېت. همزاده سوون و قـلا كـانى دمور و بهرى و سـولـتن لـيـسـاق و ... له همزاده ماناسـيد
 باسكـراوه.

زېږېنه گلېږه و زېږون له پاشان
ناوی مشهور بوو به گاني ناسكان'
نهم شېره ښه، نهم قارمانه
مايه شانازي كورد و كوردانه
داخه كم نهمم بڼ باسكراوه
سال و روژ كم له بېر نهماوه
خوا حليفز نهم حلي بېخه موه
خاستكرد جيت هېشت نهم جهل و دموه
جا هاتمه سر كهل روو به مريوان
چاوم خسته سر نهمكول و پيران
كش له هر جنيهك نه حلي به بوايه
جوابي سوئالي مني بدياه
قانع و نهم حلي هر دوو همزان
هر يهك جهوساوه يهك روژگارن
قانع و كتيگرتهوه
نوسا محهمدي خهيات مالي له «كان» بوو. نينساننكي چاك و
پياوڼه بوو، پنيان دوت (حه مشه مه) گيږايه وه و تي:
روژنكيان له خزمهت ماموستادا بروم، ژن و پوارنك
هاتن وتيان ماموستا دهمي كتيان بڼ بكمروه، دهمانوي

له په کړ جيا بينموه، چرونکه رزقمان نيه،
 کلمه شيرېکمان بڼو هيناوې. نو دهلي سر، من دهليم
 پياز. ماموستا له روايت و جل و بهرگدا زاني دهلي زور
 نه دار بن و زور له ناتهواويدا بڼين. لهرمووي همه
 هلمه. به ژن و پياوه کي وت: مالتان له کړيه با
 بچين. ژنه که وتي: نه پړو ماموستا کهي نيمه لایمفي
 نومين که تو پته مالتان؟ نيمه همدان چيه؟ ماموستا
 لهرمووي لهيناکا. چووين بڼو مالتی کابرا له دهرگايه کي
 بچووک چووينه مالموه. ته نيا کوناوه جهيه کي تيدا بوو.
 جمواته شريک راخرا بوو. بري کړي و کهوچکي دار و
 روزه شکاو و زور وهزغينکی ناله بار. ماموستا زاني نم
 شر و ناکړکيه هي نه داريه و همتا لم ديه دا بن لهر
 خرابر دهلي. ماموستا به کابراي وت: نايي لم ديه دا
 بن. کابرا وتي: قوربان بچم بڼو کوي. وتي: من له
 ريشين له شاره زور ناشنام هيه، نامه ي بڼو دهنورسم.
 بچن بڼو په موو چين. همتا کاريش دهوزنموه خه لکي
 ريشين يارمه تيان ددهن. همدروکيان قه پورليان کرد و
 ماموستا کلمه شيرې کهي دا به ژنه که و وتي نم کلمه شيرې

بکولتیه و ییکه به توشه یو ریځه، منیش دهلیم ناتان یو
 بکهن. وټم: ماموستا هم یشه چی یوو. وټی: کاسی من
 لم دینه دا یش و کار نیه، خدکیش نه دارن. لیره دا
 یوایمن ته لاق ده کونه بهینان. به لام له ریشین به چاکی
 دهژین و نیلر منداله کانیاں سرگردان نابین و خوشیان
 تروخی دامای نایمن.

دهوهتی قانع و وهلامی سی پرسیار

کاک عمیدوللا محهممد له سهی سادق گڼپایمړه و فرموی:
 له مالتی په کی له پیاوه گموره کان به یولهی ماموستا
 قانعوه میوالداریمک ساز کرابوو. په کیلک لهوانه که
 دهوهت کرابوو و ماموستای خوشندههست و دانووی
 له گملتیا نه ده کولا. لمر دهوهته و لمر ریز گرته له
 ماموستا، رازی نه یوو، ویمرویهتی ماموستا بشکیتي،
 وتوویهتی: مه لا قانع شق غملمتی زوری وتوو. بویه له
 رووی خویدا دهلیم، نه پته غمیهت. شاعر و قسه کانی
 هموو تمناقوزه و هموو شتیکی یو لیز و دهواره. نه گمر
 باسی کورد ده کا، یو نهویه ناتوانی شق تر باسبا.
 چونکه شاعر نیه و هم ره خانهم روو یوووی خزی

دهلیم و دهزانم وه لاسی نیسه. ماموشتاش وتوویستی په که
 په که ره خه کانت بلتی، جا نه گهر توانیم وه لاسه دهسه وه
 دانیشتروان داوه ریکه. نهویش وتوویستی: په کم،
 یسترومه دهلین ستالینت خورشده وی. ستالین یه که
 میلیون نینسانی کوشروه، که به هیچ شایه نیکي
 مرؤفایه تیدا ناکیشری. ناخر کوشتنی میلیون به کام
 بهلگه پسا ده دیریت؟ من پیم وایه مرؤفایه تی بو
 کرده وی ستالین و هیتلر وه لاسی نیسه، نمه یه که له
 په کنی له شیره کانتدا دهلی:

نه رهندي، نه هه لمندهری، نه فارسی، نه بهر پهری

کور دیکي پر دهر دهمری، بهیقیمتی وه که تووری تمپر
 کوردت به یقیمت داناه. وه کو تووری تمپر ناوی دهی،
 که چی خوت به خه غوری کورد دهزانی، نمه دوو. سییم:
 جلی مه لایه تیت لهر دایه و دهلی سیدم و... که چی دینت به
 گالته گرتوه و ره خه ی لیده گری... و چمند شقی تر. هه مو
 دانیشتروان گوئی قولاخ برون تا بزنان وه لاسی ماموشتا چیه.
 ماموشتاش وتوویستی نیازم نیسه وه لاس بدهسه، هه موو خه لک
 خویان وه لاسه که دهزانی. به لاس به کورلی ره خه کانت
 شیده کهسه، به لکو خوت تیگی.

یه‌کهم: له باره‌ی ستالینوه نه‌وه من و نه‌وه تو و نه‌وه ههموو
 خه‌لک جاریکم ستایش له ستالین کرد بی، ناوی ستالینم بردیی. ناخر
 کاکه من نیشم به ستالین چیه؟ کئی شتیکی لیم یستوره، فهرمووی
 ههموو نه‌وانه‌ی که به ههر هۆیه‌که‌وه خه‌لک ده‌چموسینه‌وه و
 ده‌یانکوژن من به خراپان ده‌زانم. جا کاکه فهرموو به‌لگه‌ت بده، نه‌گینا
 فهرماشته‌که‌ی جه‌نات لسمیه. جا نه‌گهر تو سلانده‌ت له
 ههرجینگایه‌کدا و به ههر جوژی من له ستالین ستایشم کردیی و به چاک
 ناوم بردیی. به‌شه‌گۆشته برژاوه‌که‌ی نهم نیوه‌ژی‌یه‌ی خۆمت ده‌ده‌می.
 به گیانی مام قادر^۱ درۆ ناکهم. با من نهم نیوه‌ژی‌یه‌ش ههر وه‌کو جاران
 به بی قه‌لی برژاو بزیم. به‌لام چونکه ههرگیز شتی وام نه‌وتوره به
 خه‌یالی ره‌حه‌توه به‌شه‌گۆشته قه‌لی برژاوی خۆم ده‌خۆم. له باره‌ی
 نه‌و تاکه‌شوه که فهرمووت، نهم به‌یته جه‌نات سه‌رنج‌ت نه‌داوه. نه‌گهر
 توژی بیرته‌کرده‌وه ده‌زانی هه‌چکس له جیه‌اندا نیه‌ بتوانی کورد به
 خراپ بزانی و به به‌یقیمه‌ت ته‌ماشایکا، جگه له شه‌تان. ته‌ماشای ههموو
 شه‌ره‌که‌ت نه‌کرده‌وه. نه‌و به‌یته هی نه‌و شه‌ره‌یه که خه‌وینکم دیوه و
 له‌گه‌ل شه‌تان ده‌دویم. نه‌وه شه‌تانه‌سه به کورد ده‌لی، نه‌ک من. من
 کوردم خۆشه‌هوی ته‌ناه‌ت جه‌ناب‌ه‌شت.

له وه لامي پرسياري سيممدا دهلتم: نمرى برا کوا من
 ره خنم له نيلام گرتووه و خراوه خواسه له کوى خراپه يک به
 دم و قلم و برمدا دژ به نيلام هاتووه؟ من له تمواى
 تمه مندا بيزارى و نارهاى خزم له پاوى دوو روو دهرپړوه.
 وه کو خوت دهلى جلى مه لای (نايى)م له بر دايه و نويز
 ده کم. خوښم وا ده زانم پتممېرى خوا (۲۰) هيچ نومېنکى
 وه کو من خوشى نهوېستووه. چونکه به گز نهوانه دا جووم که به
 درو فسه کاني نهويان بو خيږى خوږيان گورپون و به درو خوږيان
 کردو و مته جينگه دارى نو. جا کاکه گيان نهوانه وا
 مه زانخانه به کيان داناره و دېيان تپيدا هراجر دووه و به هر
 قيمتک دهيفروشن: نهوانه وا خوږيان به رابره و پشموا ده زانن،
 به لام نه رابره و نه پشموا، زهمى نهوانه و دهرخستى تله که و
 فروفتيان زهمى نيلام نيه، بملکو خزمه ته به نيلام.
 لمر مووت ته نافوز له شمېره کانتدا هيه. تو ته نافوز به چى
 ده زانى؟ نم وشه تى بگيت و بزاني من چى دهلتم، نو ده
 دېناره وا خالو قادر دهيدا به ميوانه کاني بو خمرجى
 مفره کمان، دهلتم بيدا به تو، به مخرجى دېناره کان هملگرى
 و «ده» که بخيته سمر «ته نافوزه» که، نير نېشى خوتت
 کردووه، دهست لم قسانه هلته گرى و ده چيته سمر

بهرنامهی خوت، جا کاکه گيان دور له روت، هرچی پياوی
نهمزانه، پي وايه من شتيکی تازه بهيا بووم، که چی وانيه.
نهمانه و هممو نايين و بر و راكان هر نمونه دهلین، من
به شيرمه کی سروک و ساکار به زمانه که ی خومان بز خملکی
ده گيرمهوه. نمونه ها هممو کس پي خوشه.

جا هر نه وه لامانهی کردوون به گاته و شوخی و
کوره که ی رازاندوتموهو دانيشتوان زور پيکمنیون که
ماموستا نمونهه بیری تیژ بووه. تمناقوز و حيايي نه بجهد
و نهم پرسيار کمره که جوری ژيانی رابوردووی له گلن
نهم تينيهی ماموستادا زور ده گونجی: (دانيشتوان کابرا
دهناسن و ده زانن ژنی زوری هتاوه) سمر سور هينر
ده بی. مهبسقی قانع له ده، پيی (ی) به که به حيايي
نهم بجهد ده کاته ده، پيخنره نيوان نون و نملفی
تمناقوزمه، تمليا... دهر ده چیتا

قانع و سووتاندنی ديکان

لهو کاته دا که پلانگيران به فتهی ینگليس، دهيانويست
سروک عميره مه کان له يک دور بن و دهوتمه کان ناچار
بوون پهمروى سياستى بهريتانيا بکن. بهريتانياش خیری بز
کس نه ده ويست، تمليا بهرزه نديی خوی له پيش جاو بوو.

بهرمه ونډې شوېش هلته نايان شو، بړ شېر کردن له گمل
 په کړدا. ده بانون نه گمر وانه نېمې نېمه پارمېتي سمراني
 عشره ته کان نادهين. نومان همروا و نومان همروا، جاله بهر
 نومه، له گمر سمراني عشره ته کان يک بوايدن و بيانزانيابه چي
 ده کهن، نير نده بهرونه (وجه المصالحه). جاهر بهم
 بونه يوه هيچ کات نيانده هېشت سروزک عشره کان په کين و
 ده يانکرده دوزمن. په کتيان ده کرده سرتپ و نومان
 ده خسته تنگانموه و پاش ماوه يک دور ده گورا. نير بويه نم
 ناوچه يه واي ليهاتپور. بويه گميشته بوه نمر جينگه، هزي زوري
 هديه ليره دا ناگورنجي باسي بکين. هر له «روم» و «عوسمانی»
 شوه زورويژه کان خويان سپاندوه په سر کورده
 دامواه کاندا. غوونيمک لمر پلانه شيرتک بوو له بهيني سمراني
 همورامي که سلاتيني همورامان له نومه بهممن سولتان بوون
 و سدان سال پيش هاتني نينگليس له هموراماندا بي هيچ شير و
 شوري ناو خو له گمل خملکدا به چاکي و پاكي دهزيان و رهنکه
 بلنيم تاکه کسي له دمقي فرمانر هواکان نارازي نه بوه. به
 داخموه من له رابوردوي ميريوان نازانم: رهنکه شوېش وه کو
 همورامان بووي، نومه که روونه: هيچ کوردنک بي ليقي
 دوزمن دزي کوردنکي تر نه بوه. به هر حال شيرتيکي ناشيرين

له نيوان همورامان و مەريواندا روويداوه. دى سوتان و مالى
رهش و رووتى مەريوانى تالانکرا و چەند پيشاوان کوژران به بى
نموى هيچ خيرىکى بۆ خەلک بى. ماموستا باسى نەم شەڕ و
هەرايمى له خوالينخوشبوو رهزا به‌گى باراماوا بيس‌تروه.
رهزابه‌گ پياوټکى ژير و قەخوش و قەمزان و دهرد چيش‌ترو
بوو. زۆر شق وردى له بىر بوو، يا بيس‌تروى. ماموستا نارەزايى
خۆى و داخى لىم شەڕه دەرده‌بەرى که شەڕىکى زۆر پيش‌راو
بووه. تەفەنگچى هەورامى دټنه سەر دىسى دەرزيان و
تالانده‌کەن، مال به مان دەيس‌ووتين، خەلکە که ناوارة
دەکەن، چەند کس لىم شەڕه‌دا دەکوژرين و دوژمنايەتیه که
دەکه‌وتنه نيوان هەورامى و مەريوانى.

نەم شەڕه مالى ١٣٤٠ ى کۆچى مانگى روويداوه. من
خۆم بۆ نەم شەڕه له فايق به‌گى زەلکە، که تىستا له سە
دوکانى پارچه فرۆشى هيه و به رهنجى شانى خۆى ده‌ژى،
پرسيارمک‌رد. چاکى لىدەزانى. کوژراوه‌کانى دەناسى. به‌لام
شەڕه‌کانى لىمەر نەبوون. بۆيه له کاک عەلى بۆريده‌رى
پرسيارمک‌رد و نەموش لىمەروى: من هەموو شەڕه‌کانم لىمەر
نين، به‌لام نەموى که له بىر مه‌ بۆتانى ده‌خوينمەوه، جا ئەوه ئیوه
و ئەوه شەڕنامەى ماموستا قانع:

چ څاګنګه به سهـرمانا کړاوه
چ ناوټکـــــــــــــه له بهرمانا رزاوه؟
شمېرې هه ورامې و رڼه ی مریوان
چ حېرېنګه، به چې نـاوی نړاوه؟
چ جهـنګنګه برای هه ورامې مزلووم
بمګام شمېرې بوو، دموای دمردی کړاوه؟
به ګام تاوان همزاري، دمـرزاني.^۱
له رڼی ګـیندا بووه څوڼی رزاوه؟
زه خیره و رهنـجی سالنی لمدس جوو
له بهر چې مال به مال سووتینـراوه؟
مـرې و مالـات له کلېه ی ناګری شمېرې
به زینـوووی جلون برژینـراوه؟
کوړې هه ورامې پر تین و نهـوینم
به دـستی ګام برای څنګینـراوه؟
له رڼی کاروانی هه ورامې به دیلی
له بهر چې؟ یو حوزووری کی براوه؟
شمېرې دووکـس له بهک مال له بهر چې؟
چ توـمینګه به پیسی چینـراوه؟
شمېرې کی بوو؟ به دس کی بوو له بهر کی
مـرې ګام ماله کورده جووته زاوه؟

۱۸- دمـرزيان دنيه که له دېکاني مـريوان، دوو کيلـمه تر له شاروچکي کاني دپنارموه دووره.

بە دەستوور كۈنە لۇتى

چ خويىنى كوردە بىقىمەت رزاوہ؟

دە بەسىيە كاكى زالم بەسىيە تا كى؟

تەماشاكە زەمانە گۈزدراروہ

مەريوان مامەيە و ھەمورامى لالۇ

چ پىلان و چ داۋىكە نەراوہ؟

ھەتتا ئىستە شەرى نىۋ دەرەختان بوو

كەچى ئىستە شەرى مالان كراوہ

شەرى ناھەق بە سەر كوردە سەپاروہ

سكى كوردە لە مەيداندا دراروہ

ھەزار لەعنەت لە شەرخوازى زەمانە

ئەھدە لاي خوا لە شەيتاننى كراوہ

لە خىر و خۇشى كوردە بى نەسىبى

موبارەك بى لە شەرى سەھمەت دراروہ

شەرى بەين دوو ھەرا ئەقلىن مەھالە

بەرا كۈشتەن چ پەيس و بىزىزواروہ

بە ۋەللە كورد شەرىشۇ نەبوۋە ھەرگىز

ھەمەيشە خوا شەرى بى گىزدراروہ

نە ھەمورامى و مەريواندۇ بە پەك بوون

بە پىر شالىپار قەسەم مەجبۇر كراوہ

به رۇحى كابل و شېخ رهش قهسم بى
 مەريوانىش به گۇچان نىرندراوه
 كەسى گەر نه چووه بۇ سووتان و تالان
 به نەمرى ئاغەكان تىي هەلراوه
 له زنجدايه، له ناو بەردا له گەورا
 بەرمو مەيدانى شەپ دەرھینراوه
 ژن و خیزان و نەولاد و عەمالى
 به بى رحەمى له مالى دەرگراوه
 كەسى ملكەچ نەبوو بى روو به مەيدان
 سەرى چوو سەرومتى تالانگراوه
 دەرالم بەسيه وازبېنه له بەر چى
 سەئلى پىاوقتيت قەرتینراوه؟
 دە چەوساوهى نەسرى كۆت و زەنجیر
 بىزانە بابى تۇچى پى كراوه؟
 هەتا كەى نابېرى زەنجیر و دەسبەن
 سەدان سالى له دەستى تۇ نراوه
 تەمایەر بیت كە دەورانىكىتر بىت
 نەجاتت بى له دەستەم چەشنەراوه؟
 خوا فەرموويه بۇ خۆت بېرە مەيدان
 بىزانە گۆمەكى نەو بى چەساوه

که خوت رازی به هر درد و به لا بی
دغه و تاوی به دس درد و به لاوه
که خوت فکرت همتا بارت له سر نین
به بیردحمی قه یاسمت کیشراوه
له نیش و درد و نازار بیروانسان
بزن باره و پشیللمیش هر میاوه
برا خوت زوان و خوږگ و دمنګت
همه و بـ بانګهوازت دانراوه
ده هاواری که کاتی درده داریت
که هاوارت له دنیا دمنګی داوه
له هر مزلوومی تو گشت دینه هاوار
چ هاواری؟ وکو ساجی زراوه
ده بـ پروانه برا خاوت هتینه
همووی دنیا وکو نیره نهماوه
نمې رژی بېنم سرومړی کورد
له هر لا ناوی کورده و خاوه خاوه
دما پمړین خاېمې له رووتان
حما و شرمم به جاری نایه لاه
نعمی خاېمې به کورد و کوردستانه
دزمانم زوله، دایکی

به پهك هيمهت، همموو ههلسين به بهكجار
 برا ئيستاكه نـۆبهى خووگمراه
 ده خان خانى و عهشاپهريزى بهسكه
 دمهـۆلن بوو. دپا، دهنكى نهـماوه
 نهـگهر دنيا ههمووى بهش بهش جيايى
 بهشى نيمه له دۆلاش تا پزاهه
 منيش بينهش وهكو باهى ههزاران
 دهيان سائه نهويش داگير گراوه
 نهـگهر رۆژى به ئاواتى گميشتين
 دهزانم مافى هانج. ههر خوراهه

نوسا عهلى و شيعرىكى نهـناسراو

نوسا عهلى نادى

خوالخهـژشبوو نوسا عهلى نادى ههمبو
 خهـلكى بۆريدهـر بوو، هاتبوه دهورى
 «دهـرهـتفى» و «كانى سانان» له بهر بيـكارى
 ناچار بووبوو به بهرگدوور و به نوسا عهلى
 خهيات نابانگى دهـركردبوو. لهم ناخهـردها
 مالى چوو بۆ شارى مهـريوان. پايـوكى سهـخى، قهـخوش و
 پياوانه بوو. خزمهتى خهـلكى زۆر دهـكرد، لهـگهـلن داده رهـعنای
 خهـزانيدا كه نهـويش ژنيكى كوردانه و ليهاتوو و ميواندار و

ماندوونکې ناس وو. پېر و دایکې شو مندالانانې که لېر
په درېمې ناچار ووون پو خوړندن له دېره پېر ښار.

هر ساله چمند کس له مالاندا دېانځوړند. نم داده ره عنا
و نوسا علیه وه کو شو غزمه تګاری بی حق و اېوون.
دسته پدېک میوان دهات و دهسته پدېکی تر ده چوو، هر گیز هیچ
کامیان رویان گرځ نده کرد.

نوسا علی زور شق دېره پاره ی ماموستا قانع ده زانی و
شیری شو ی زور لېر وو. شیری شیری مریوان و
هرامان و شیری مولانا علی که پو خوالیخو شېو مه لا
علی، که په کي له ماموستا کانی شو سرده مه وو نوو سیه.
هر وها شیری دارمازو و قه زوان و پېر و شېره که. ده لی دار
مازو و دار قه زوان پو نیزه شین ووون و روان، پو شو ی به
سمر و دهرامستان نه داری نه پیلن و هر گیز ینکاره و
مغه خور نه پیلن. کي پېر په کي پاکردن و لېر سیمه پاندا
دانیشت پو مغه خوری؟ کي وو کوردی فیری مغه خوری و
مغه دهری کرد؟ شیری کي زور جوانه. به لام من ناپانوسم له
پو شو ی رهنگه بیته هوی دلیشانی پری له به مالان کانی
مریوان. منیش به پاندا راده ووون، نیر هر وه کو باقی
گېلی ژیر خاکی ولات ونده بن و کس دلی ناهیشی. هر نم

و هستا علیه شیعری شاعرانی تری لمبر بوو. هر چمند
نه خوینده وار بوو بهلام زور زیرهك و زور برتیز بوو. رهنگی
دوو سی کتیب شیعری له بهر بووبی. نم شیعری خواره وی
له بهر بوو، پتی وا بوو هی ماموستایه و دوی بلاو کردنه وی
شیعری «مینالی» کتسه کموتوره ته نیوان «ناری» و «قانع» و
ماموستای دهره تفی. مه لایهك له پنجوین که ناوه که ی نازانم و له
برم نهماوه نم شیعرم بز خوینده وه. بز نمانه ی لمو دهره دا
که شیعری ماموستایان بیستوه، به تایمتی بهر یز مه جوود به گی
حمیده ری که پایونکی زیرهك و راستیزه و وتی هی قانع ییه،
هر وها شیعره که تیکله وه کو دوو شیعر بووبی و تیکه لاو
کراهی. جا هر چیم کرد بزم راسته بوه وه و بزم جیانه کرایه وه.
دلشیم نهعات لاییم. به ناوی شیعری قانعشموه بلاوینا که موه.
له بهر فرموده ی وهستا علی و نه وهك هی لمو بی دهینووسم.
وهستا علی زور به راشکاویموه وتی هی قانع و به زمانی
یه کیکموه نروسیویتی. هر وها وتی لمانه زورتر بوون و له
برم نهماوه. نایهت و حدیسی رهق رهقی زوری تیدا بوو، بزیه
لمبرم ییه. جا هی هر کس بی شیعره و کوردیه، شق چاکی
تیدایه و حمیفه بفرهوتی، بهلکو کسی نم شیعری هه بی و بزمان
روونبکاته وه. له دوا پیدا که نشانی ماموستا وریا قانعم دا

قەدىمىي: لەۋ باۋرەدا نىم ئىم شىعرە ھى قانە يىت. جا كە وا
بىر ھى قانە نىيە و لە بىر قەدىمىي كەك ھى
بلاۋىدە كەمەۋە. تا بىلگۈ كەسەن بىزان شىمرى كىيە و بىزانى
راست كەنەۋە.

ۋىرە و تەھلىلە و تەھىيات و زىكرە
دەرس و تەئلىف و تەھرىر و فىكرە
نارەزىۋ و ئامانچ، ھۆش و گۆشكەم
خەۋ و خۇراك و غەيش و نۆشكەم
بۇ مەنەم ئەكەن مەلام و بىر
عالمە ئاكام، ئەقام زىر
ئەۋانە ئەكەن قەسە خۇپايى
تۆى مودەرىس و مەلە ئاۋايى
نازانە كاكە دۈر لە شەۋور
لە ۋادى عىشق و موحىبەت دۈر
دەسەردەم بە، ۋازم لى بىنە
مەھەنە قەسە و دەنگەم دەر مەنە
كام دەرەنەسە دەردە ئەزانى
ئەم بارەى عىلم و عىشق ئەتۈۋان
بىرام ھىچ زىرئ لۆمەى مە ناكا
ئەگەر كەسە بىۋ تەجاۋول ئەكا
سۇقرا، ئەرمەستۈ، ھۆكەمەى پۇنان
عىلمە سەرف و نەھو، بەدىع و بەيان

تا نيره دياره چمند بهيت له بهين بهيتـه كاندا نهماون، يان
جنگړ كييان پيكراره. پاشان ده گاته باقي شيره كه:

هر به منداسي بو حوچرمي فمفي
فمناعه تكردن به نانه رمفي

هه لوام نان و دؤ، شمربتم ناو بوو
گان و جؤم له جني گوشت و پلاو بوو

من هرچي رمنج و زه حمتم كيشا
چمن شمو نه خموتم له دمرد و نيشا

بهو همموو نيش و دمرد و نازاره
كه من چشتوومه لـم روژگاره

عليم و معرفيت، ته جروبه و زانين
هممويان فير بووم به گوږمې توانين

ماومې تممتم خمريكي چي بووم
هممووي بهتان بوو نوموي كه ديپووم

نيستا تيمگم هر كا و بايهك بوو
چيم به دس هينا هر هموايهك بوو

هر نمراني بوو، هر بيـ ئاگاسي
كا بيري شمكر و كا بيري چاسي

هرچي رمنجـمدا زور تر بزانم
تازه تيمگيم كه هيـج نازانم

فلسفه و منتيق چييان كرد بو من
لـيم بوون به نافات هر ومكو دوزمن

ناخ چەندە دوور بوو ئارەزوو و ئەمەل
 پەردەگەي گاپان دارەگەي سەرگەل
 كە تەيگەشتەم زۆر دامام بۆ خەۋم
 ھەتتا گەي چەيوى نەزەنى نەخەۋم ؟
 كاكە لە جياتى ئەم دەردى سەرە
 لەم دىنيا پەيسەي بېسەر و بەرە
 ھەر لە مەندالى ھەتتاكو ئىستە
 كەمەرى ھەمەت مەردەمان بەستە
 ئەسەر ئەمەسانەي ھەمەس نەبەوايەين
 بە راسى ھالى لە زەين بوايەين
 لە ھەيكر و خەيەل گەنجى و
 لە پەلەقازەي جۇگەلەي زەينا
 خەۋم ئەمەزەي ئەمەزانى مەن كەيم
 لە كۆئ ھاتووم و كامە شوئەن و جەيم
 خەۋ ھەر گەيەندەرى ئەخەۋا و ئەمەخەي
 تەمەنى ئەمەروا و پەمكى ناكەمەي
 پەك نانى گەنەم پەمكى تەرەقەلەس
 ئەمەيان ھەيەر و ئەمەي تەرەقەلەس
 ھەر كام تەمەنى جەۋرى بەرە سەر
 پەمكى بە خەۋشى پەمكى دەردى سەر
 ئەستە تەيگەيەيم جەۋن دەمەروا تەمەن
 بە ھەقە و ئەيزەم بە تەمەكە و مەن

يەككى ئەككىشى و يەككى ئەپىنىۋى
 يەككى سوگنا بوو يەككى ئەپىنىۋى
 ئەمانە ھەمىۋى و پەنە و بەھانە
 ھەلووك و تۇپى دەس مىلانە
 مىن خۇم ئەزانم جىم لى قەوماۋە
 مىنىش ھەر ۈك تۇ رەم لى گۇراۋە
 ھەرومكو كەسى سەرى بالە سەنگ
 لە سەرى لاجى مەستى و شىتى و مەنگ
 جا ئىستە خەرىك شوكرانەى خوام
 لە خەمى غەفلەت زوو داخەلەكام
 خالىم بوو زىان ھەر ئەمە نىيە
 ھەرفلس وغانە و ھەر درھەم نىيە
 ئەردلى ئىنسان غەرشى خوالە
 كەى جىنگەى ەمەر و زەپىدى تىياھە؟
 گەر ئىنسان ماۋاۋ جىنگەى خۇى ناسى
 كەۋتە سەرىنگەى راسى بە راسى
 ئەپىنى ھەپھوو جىنگەى زۇر بەرزە
 يەكجار بچوۋكە ئەم كورەى ەرزە
 لە كۆۋە ھات و بۇجى ھاتوۋە
 بانگى ئىرجىيەى لە كى بىستوۋە ؟
 جاتىنەفكرى ئەگەر دەرگى ھەس
 نىدەى فادخلى فى عبادى بەس

نهم هاوارى بیست لیشى حالى بوو
میښكى له هر چی پووجه خالى بوو
له قهید و بېندى دنیا و مافیها
به هښت و خوشى هرچی و اتیدا
که رزگارى بوو نه حسېته وه
له سمرمه قولات نه و مستېته وه
جا نیتر لایهق الی ربها
ناظر و ناظر کهون و مافیها
هاوار و لاله و دؤعام دم به دم
نهمم دمکهوئى له دمستى نه دم

ماموستا مەلا عەلى مەلا عەبدوللا

قانع و شېخىك

ماموستا مەلا عەلى^۱ گېږاپه وه و فەرمووى:
جارىكېان له سەى سادق له مالى ماموستا مەلا
سالى سەى سادقدا ميان بوم. ماموستا قانع

۱- خوښخوښه بوو ماموستا مەلا عەلى پياوښكى خوښخوښه وړ و نايښه وړه بوو. له
بنېمى حاجى مەلا نەزىر^۲ى له وېلگى بوو. زور جىكلى كوردستان گمرا و گوڼزاوگوڼزى
زورى كهوتوته بهر. شيعر و نووسراوه زورى هه به كه به داخه وه له چاپ نه دراوړ. له
ماتلى كولانى ۱۳۴۱ى كڅې ماتكيدا له دنيا دمرچووه. نهم گه وړه پياوه كورې «مهلا
عهبدوللا»ى «خاتوو له سما»ى به ناولانگه، كه به ياز و د مستووسه گانې بېلگه به بؤ
مېړووى كورد، به تابېت هورمان. نووسر بؤ هوراماناسى كهلكى زورى له م به ياز و
د مستووسانه و مر گرتووه.

په سټوبوي له وټيم، په هزي خزمایه تي و خړه سټوبه كه له نيواناندا همېرو، هات پز لام و ماموستا شمو نه پيشت پرواتموه. شمو جار جاره له سمر بارودوخي روز له گيل ماموستادا ده كونه كيښه و باسه كهيان به دريژي و وه كو جندهلي ليدمهات. زور بهي باسه كان باسي پيروپروا و نايين و شميره كاني ماموستا بوو.

ماموستا مه لا سالت فرمووي: تو هينده باسي خوا و پتمېمر و نموانه ده كهي، وا دپاره پروات به نموليا و شيخ و تعريقت و كشف و كرامات نيه؟ نمويش به وردی و لسمرخو، وه لامی ده دایموه و لموانه فرمووي: نه گمر تو پروا بموه بزانی من ده سمر داوینی شیخ ... ی هلمېجه بيم و ده سق ماچكم و لتي بپارنمونه كه بيته هو له بيمی من و خوادا و من همر داواكاريه كم بيم، نمو به خودای بگمینی و چونكه من دهنگم نايگاتي و من پز همر شتكم بچم پز خزمه تي نمو داوا بككم، نمو پز بلتي به خودا و بلكو پز جيه جي بي يا فيرم كا، چو ن بريم، كاكه من نيشي وا ناككم. من نمو و نيوانهي وه كو نمو وان به دزي نايين و رهوشی به رزي موزفايمتي دهزام و من پيم وانيه نه گمر نيماندريك نه چي پز لای كشف زانتيك يا نه گمر كشف زانتيك نيمی ده سق پتوه بگري شتيك ده قومتي. ناخر برا شیخ... چونكه كوري شیخ... له بنمالي... بووه خوي كردوه به خواهني نايين و... پز چي قورلان و حديدس نراونته لاره و نم كاپرايانه جيگا كهيان

گړنوونمونه و چوڼ رهوايه کړمېلې چموساوه بخږته شوېنې نعمانه و پز
هر کړئ که بيانموي رايانکېشن؟

منېش وهک ماموستا پرې رهځنه و تېښمېم بوو لسم ژيان و
کردهوي، بهلام ماموستا وهلامې من و ماموستاشي دايموه و به بلگه
سلماندي که پياوښکي ناپېروهو و له خوا ترس و دلسوزي ځمکه
و قسه پر و پوچ و دروستکراو خراوته شوېنې، جا من خوم چونکه
نمو شېخه که نمو ناوي برد، رقم لسي بوو، به باشم نه دهزاني پېم
خوشبوو ماموستا به چاكي ندمهزاني و رهدی ده کردهوه.

قانع وزماوهند

ماموستا همه يوسف گنپرايهوه و فرموي:

جارېکيان ماموستا قانع له گل خاتوو نعمه شي خيتراني به لای
زماوهندېکدا تېدهپېرن که همدووکيان پر و بمسالا چوون. ماموستا
به عادهه کهي خوي که زمردهخمنه دهخته سر ليوې نهوانه شي که
دياندي، تمنانه له شايي و زماوهنديشدا که ځمکه خوشحالت و
همدهپېرن، دهيوست خوشحالريان بکات و شادييه کيان شريتر
بکات، له شايه کېدا دهپرسې: نم زماوهنده هي کي؟ دهلي: هي نم
براده ربه. نموي دهلي: نم زماوهندی تړيه؟ نموي دهلي: بهلي
قوربان. دهلي: کاکه مني و کړ تر نم بهم گنپرا، نم ځمکه

ھەلپەراند و ناوھە جەنجالىڭىز سەز كەرد، بەلام عاقىيەتەكەي نەمە بوو
كە دەيىنى. دەست دە كېشى بۇ خاتتور نەمە و دەلتى: نەمە نەتىجەي نەم
ھەموو جەنجالە بوو كە مەن گەرتە، جا نىر خۆت دەزانى. خەلك دەست
دەكەنە پىكەلەن و دەزان مامۇستا نەيمۇي نىشان بەدا بە ھەموو كەسەو
نەزىكە و شەپكى شاپى و شىوھنى خەلكە.

قانع و ھافىز

دىسان كاكەملى گىرەيمەو و ھەرمۇي:

لە سەيمانى لەگەل ناپىنايەك قە دەكا. ناپىناكە دەلتى: قانع
مەن جەم كەردو، خوا غەزەبى لىگەرتەم كۆيەكەردەم؟ نەمە زولەم
نەيە خوا لە مەنى كەردو؟ قانع دەلتى: مەن بەخىلى دەبەم بە تۆ
كە چەندى خۆشەوئەت و كۆيەرى كەردو. غەزەبى لە مەن
گەرتو، نەم چاۋە مەزمۇرانەي داۋمى. ناپىناكە سەرى سۆر
دەمىنى. مامۇستا دەلتى نەگەر ۋەكو مەن بوۋىتايە، رۆزى چەند
جار خىزانەكەت بەدپايە، بە «دەرەش» چاۋى خۆتەت
ھەلدەكۆلى تا نەيىنى. خوا غەزەبى لە مەن گەرتو، نەكە لە تۆ.
كەبىر ناپىنا زۆر پەندەكەنەي و سوكنايە دى.

قانع و سەي نەجەدەين

سەي نەجەدەين كەلجىنى پىساۋىكى دىندار و لە خوا ترس
بوو. زەمانە و نەدارى گەياندەبوۋىە پىنجوئەن و خىزانەي مەردبوو،
ئىتر ئىنى نەھىنا بوۋەو. تەنبا كۆيەكى ھەبوو. لە دواي چەند

سان ئىزى سۆزىنى ئەمەل، ئەمەل ھەمراھىدا تېكىلىدەكرد و شىنكى لى ساز دەكرد. بۇ ھەر كەس قەسە بىر كەردايە. پىدەكەنى و كەم كەس لى قەسەكەنى تېدەكەشت. بىر كەس چىكۈلەيەكى ھەمبى شىتى تىدا دەفۇشت. كاسى سەر پىنى و ھەمبى جۆرە ئىشكى پىاوانەى دەكرد. خەلەك زۇرپان خۇشەدەىست. زۇرپان و بە دۇ چو بوو. مېزىرىكى سەزى بە تەقەل لكاندوبو بە كۈرەكەيدا كە تۇزى قوچ بوو، پىيان دەوت «تانج». زۇرپان و لىھاتو بوو. چار چارە ئىش و كارى مامۇستاي ھەلەمسوراند. ماسەت و دۇ و نان و دارى دەكەرى بۇ مالى مامۇستا. سەى شەمسەدىنى بىراى، كە ئىستە، بەپىنى ھەمبىدەى خۇى تەمەنى (۱۳۵) سالە و لە مەروان دادەنىشى، ھەمبى:

نەم سەى نەجەدىنە رۇزى پاش نوپىرى بەيانى كە ھىشتا تەوار رۇشى نەكردبوو چەند نانى گەرم دىنى بۇ مالى مامۇستا. تەماشە دەكە مامۇستا ھىشتا خەبەرى نەبۇتەمە. خاتو ئەمە لى سەر ھەمەلە و خەرىكى نوپىرە. سەى كە ئەمە دەپىنى مەتەبى و مامۇستا خەبەرى دەپتەمە. خاتو ئەمە دەپىنى: نەرى بۇ مالى؟ دەلى: ھىچ. خاتو ئەمە ھەم دەلى: چى بوو؟ مامۇستا بە زىرى تېدەگا مەسەلە چىيە. دەلى: نەگەر نەم نانە دادەنى، پىدىنىك دەپتەگا كە ھىشتا نوپىرى بەيانى نەكردو، نەگەر دەپتەگا، نەمبى لى سەر ھەم مەلە لى نانى گەرم پىتە، سەى نەجە دەلى: نەرى بە خورا چاكە زانى. دەلى دە باشە بەشەكى خاتو ئەمە

و منداله کان دانن و بشه کهی من بیهوه. منیش له قینی تودا
 نویژی ئهم بمانیه ناکم، خو دهینی هیشا زووه و نویژ ماوه. له
 روژی دوایدا که خوا پرسی بۆ نهتکرد، دهلیم تو به همر چی
 بیدین و نویژ نه کهر و کالره رزق دهدهی. سهی نهجه بۆ تمنا
 نویژیک نان به من نادا. سهی نهجه دهینی راسته کا و نیژی ها
 نهوه نانه که. ماموستا دهلی: نهخیر تازه من رقم ههلساوه و له
 داخی تودا ئهم بمانیه نویژ ناکم. سهی نهجه همر چی
 دهپارتموه برا ههله درهنگه خهریکه نویژه کهت دهچی،
 ماموستا دهلی: نهخیر تازه من رقم ههلساوه و له داخی تودا ئهم
 بمانیه نویژ ناکم. سهی نهجه وهقره ی لی دهپریت. نه گهر
 ماموستا ئهم نویژه ی نه کا ئمو وهلامی خوا چی بداتموه؟ دهلی:
 ههله نویژه کهت بکه، تهیا روبهه دیناریکم ههیه دهتهمی، لهو
 کاتهشدا روبهه دیناری زور بروه ماموستا دهلی: جا من به
 روبهه دیناریک خو دهنیمه ناو ئمو ناوه سارده؟ سهی نهجه
 دهلی: دهی باشه به چی رازی دهبی؟ دهلی: ئمو روبهه دیناره
 بده به سر و پی و پاکمیک و کیتلهیهک ماست، بیهتموه.
 دهلی: به سر چار. ماموستا دهسته کا به دهستویژ گرتن و
 سهی نهجهش دهپرا سر و پی و ماست و پاکهت دهکری و
 دپتهوه. نانی گهرم و سر و پی و جگهره ی غازی و ماستاو به

شونىدا، ئانكى چاك دەخۇن و مامۇستا دەلى سەى نەجە ئەگەر
ئەم ئوتۇم نەكر دايە چىت دەكرد؟ دەلى وەتلا ھەرگىز
مەرھبام نەدەكردى. مامۇستا بە عادەتەكەى خۇى كە پرىك
بەسر ھاتى دەكردە شىەر، ئەم شىەرەى خوار ھە دەنووئى:

بەداخو ھەراپا شىەرەكەم دەستەكەوت.

خەوايە كارمەكانت زۇر بى ھوسوورە

بەلام ئەم تۇيش وەكەسەى نەجە سوورە

بە خاتەر دوو رەكات نونۇزى بەيانى

سەر و پى و ماست و پاگەت، ئانى ھانى

لە بەر ھەر نوئۇزى تۇيش ھىندەت بەدایە

خەلاتى نوئۇزى رۇزى ئومونە بايە

ھەموو بەرمال ھەراپو، بەرد سوابوو

لە بەر تەزبىج دىنەك ھەزوان نەماپوو

نەپى لاپى، نەپى ھارى نەپى چەوت

ھەموو دىنيا دىھوويە مالى مەزگەوت

تەماشاگە چەلۇن سەمىد لە بەر تۇ

لە تارىكى بەيانىدا تەپوگۇ

خەرىكى كار و بارى خەلك و خەوايە

ئەلتى ھەرزى ھەموويانى لە لايە

مى بىچارە ھەر كارم سوپاسە

لە تۇو سەمىد، لە ھەركەس كارى واسە

یه‌کئی وه‌ک من له بهر باری نه‌داری
 له بهر نه‌م کارمساته بهرد نه‌باری
 نه‌مگهر پاداشی دهردی من به شایین
 له تابه‌کی ترازووی عه‌دلی دانین
 به هه‌شتی خوابه‌خوا هه‌شتا کو سووکه
 له نه‌موتاکی ترازوودا بجووکه
 که چهن قورسه خواباری گرانم
 منی قانع، جلونه نه‌میتوانم؟!

قانع و سه‌عی به‌گ

له پێنجوین سه‌عی به‌گنی هه‌بوو پێشان ده‌وت
 «سه‌عی هه‌مل به‌گ» پیاوێکی چاك و خوش
 مەشرەب بوو، مه‌لا و خۆبەندەواری
 خۆشه‌ویست. زۆر قەخۆش و نوکه‌زان بوو.
 جل و به‌رگی جوانی له به‌رده کرد. دنیا پشقی
 لی هه‌لک‌ردبوو، نه‌داری رووی تیک‌ردبوو. سه‌عی به‌گ
 نه‌به‌ده‌زانی چی بکا. هه‌ر کارێکی بۆ ژيان ده‌کرد نه‌به‌ده‌گرت. نه‌م کاك
 سه‌عیده هه‌میشه لای مه‌لای گه‌وره و پیاوه به‌رزه‌كان داده‌نێشت.
 له گه‌ل مامۆستا قانهدا به‌ینی زۆر خوشبوو، له قه‌دا زۆریش پێکه‌وه
 نه‌ده‌سازان. سه‌عی به‌گ به‌ معنی خۆی ده‌پێوا و مامۆستایش به‌یره‌و و

پرزگرمی خزی. رۆژنك سەعی بەگ دەلتی مامۆستا ئەوه تۆ بۆ
 لەگەڵ.. بەینت شێواوه؟ دەلتی وەللا کاکە سەعی ددانی دەر هێنا بوو،
 جۆری قسەیدە کرد من ئێر نەمتوانی لەگەڵیدام. سەعی بەگ لەمە
 تێناگات و ماوەیەك تووشی هەر کەس دەییت و لە هەر لا باسی
 مامۆستا دەکری دەلتی مامۆستا عادیکی خەراپی هەیە، هەر کەس
 ددانی کەوت ئێر لەگەڵیدا نادۆی. هەتا رۆژی سەعی بەگ حاتی
 دەکەن ئەمە قسەیکێ کۆنە و مەسلە وایە. سەعی بەگ ئەم گاتەو
 شۆخییە مامۆستای گرتبووە دڵ و رەنجا بوو، لای موفقی تووتچی ئەم
 شکایەتی کردبوو. موفقی دەلتی کاکە سەعی ئەم قانەه سەیدە و لە
 سەیدەکانی دۆلاشە، بچۆ بۆ لای و ئەم شێرە ی بۆ بخۆیتەوه. جا کە
 سەعی بەگ دواي ماوەیەك زۆر مامۆستای نەدیوه، هەر لە دوورەوه
 دەلتی مامۆستا من لە تۆ تێنەگەیشتم، جا کە تێگەیشتم ئێر خەریکبوو
 شێت م. ئەوه‌تا وەلامم بۆ هێناوی لە قسەکە ی تۆ خراپترە، مامۆستاش
 دەلمەروئ سەعی گیان ئەمە قسە ی موفقیە.

هه‌و باواوه‌ی کۆنەه دۆلاشی

دەر به‌ دەر کراو ئاشاموان باشی

مەلای راگردوو ئاوارە ی دەرەدان

سەر هاتەلە ی گەری هەناسە سەردان

ئاوارە ی ولات، راگردوو ی هەمەف

رێگە ئێگراو لە هەر چوار تەمەف

ئانگا بە ئەھۋال دەردى بېدەرمان
تەماشات دىگەم دەرمم لە شەرمان
ئاخىر كام ئىنسان وەكو تۇ واپە؟
غەيرى تۇ ھېچكەس دىنگى دەرناپە
ھېچكەسنى گيانى نەناپە لاو
وەك تۇ كىم دېوۋ بە رووى دىناو؟
ھىندە زوانى خۇت بۇ رانەگرا
غەرقى لە دەرناپە ئىنەشە و بىرا
فەرمووتە كە كەوت دىنانى ...
دەرمى خالى بوو جا نەبى ...
جەنابت ئانگا لە خۇتان نەپە
چاك گونەم بۇ بگرە بزانە جىپە
سەبى ئەر پەرقى ئىۋەش بىتاش
بە كوردى گورگى پەشتى دۇلاش
فەرقىان جىپە؟ گورگ و سەگ بىرا
ھەر كامىان جۇرئ ناۋيان لىرا
خۇزگە چىرىلەش سەگى بولەپ
..... كىرەپە
بىس بۇ مەزاحە باسى گورگ و سەگ
تەنبا بە خاتىر لالە سەبى بەگ

نهم شېهرم نووسی بۆ دلدانموه
بۆ لا چوونی شهر ناشتیدانموه
کاکه گیان همموو شوخی و مزاحه
نیهانمت نییه نهمری مزاحه
مزاح و شوخی شتیکی جوانه
خوو و خلمی پاکی نیمه ی کوردانه
له ناو نیممدا بووه تا بووه
همزاران ساله بهرنوه چووه
قانع ناوی تو همیشه بهرزه
همزار وک موختی دینیتته لمرزه

سهعی بهگا و قانع

هر نهم کاک سهعیه گنپایمیه و وتی:
چووم بۆ لای ماموستا، وتم فریامکوه. هیچم بۆ ناکری. نه
پارم همیه و نه دهرامت. ناتوانم بژیم. ماموستا هرچی
بیریکردهوه به جینگایهک نه گیشته. زۆری خهفت بۆ خواردم.
نه پاره ی همبوو بجداتی و نه دهیترانی به خیرمبکا. زستانیش بوو،
زستانیکی ناخوش. دوا ی چمند جار رویشان بۆ لای ماموستا
وتم بیرمکردووهموه نهم زستانه بهجمه بهندیکانه تا بههار. نازانم چ
بکیم عیب نمیی و نابرووم نهچی. دزی و حیزی و جاسووسی
و نعمانه هممویان خراپن. له مهجلیسه کهدا کابرایهکی ژیر

دانیشتبو، وتی: تووتن زۆر قاچاخه به همر کسموه بیگرن
تووتنه که ده‌بدن و به نهندازه‌ی پاره‌ی تووتنه که جمره ده‌کری.
وتمان فکریکی چاکه به‌لام له کری تووتن بینم؟ ماموستا
له‌رمووی من بری تووتنم هیه بیه. وتم خۆت چی ده‌کهی؟ وتی
خوا په‌ك ناخا. منیش تووتنه‌کم حسابکرد، جورمه‌کهی نه‌وه‌نده
بوو تا به‌هار له به‌ندخانه ده‌ماموه. خۆشی خۆشی تووتنم گرت
به ده‌ستوه به بازاردا ده‌ستمکرد به گهران و پاش چه‌ند رۆژ
نه‌گیرام. له پشته‌وه سواری پکایتک بووم. بۆ سلیمانی و هه‌تا
نه‌وی کس نه‌یوت نه‌وه چیه. له سلیمانی تووتنم فروشت.
پاره‌ی تووتنه که چه‌ند بوو له‌وه‌نده خیری کرد. هاتمه‌وه هه‌موو
پاره‌کم دا به تووتن، وتم با زۆر بی و زۆر له به‌ندخانه‌دا
بچتموه. تووتنم هه‌لگرت و هه‌رچی ته‌ماشامکرد پۆلیس بیگری
هیچ خه‌به‌ری نه‌بوو. گه‌یشتمه سلیمانی و فروشتم. دووباره
هه‌موو پاره‌کم دا به تووتن. نه‌جاره‌ش کس نه‌یوت کمرت به
چه‌ند. پاره‌یه‌کی زۆری تیدا بوو. فیکرمکرد نه‌مه‌ نیشکی چاکه
بۆ بچمه سجن. بری له پاره‌کم خسته باخه‌لمه‌وه و برینکیشم
دا به تووتن. نه‌جار به ترس و له‌رزوه‌وه خوا نه‌یگرن، خوا
نه‌یگرن، بردم. گه‌یشتمه پان‌شار. پۆلیس پتی‌زانی و لیمان
گرت. هه‌ر چی هاوارمکرد فایده‌ی نه‌بوو بره‌میان بۆ

پولنځخانه. تروته کميان برد و حيايان کرد جمرعه کي ده پکرده نمونده. وتم نيمه ده چمه بهندځانموه. دهستان کرد به گير لاند ا پاره کميان دهر هينا، ريك به نمدازهی جمرعه که بوو. تهيا نموندهی کم بوو پنج روز به چمه بهندځانه. به لام پيان به غشيم و دهر يانکردم. زور به خمباريموه هاتمه گاراجي نمدابهسي. ده گپرام به شوين کسيکدا دوو روپهي لي بستيم و بيموه پنجوين. نمداشامکرد کابريهک بستويه من ليرهم و نيو ديناري لامه، به شوينمدا ده گپري. نه گمر بدوزيموه و داوام لي بکا چي بکم. چاوم پيکومت، ناو سکم داکومت. سلام کرد و وي برا بستومه خريکي کاسيت و چاکيش دهولتمند بوويت. پيم خزله بين به شريك. دهلتين تروتنفروشي شتيکي چاکه نعه ده دينار خزت و خواي خزت همر چي خيري کرد دووبمش. نموه ده دينارهم کرده مایه و لمو همموه نا نومنديه رزگارم بوو. نهو ساته وهزعم گزرا و له سابهی تروته کسي ماموستاوه ژيانم گزرا و زور چاکبوو.

قانع و تيشکي چرا قووه (لايت)

له پنجوين خوالنخوشبوو سليم هلواچي هببوو. ژنيکي هببوو ژير و ليهاتوو. ناوي نمنه خان بوو. ده چووه مالي

مامۆستا. ههر چه‌ند مامۆستا زۆر له پێنجوێندا نه‌بوو، به‌لام له‌و
ماوه‌یه‌دا شتی زۆری لێ ده‌گێر نه‌وه. نهم ژنه ده‌چێته شونشینی.
چراقووه‌یه‌کی پێی ده‌بی. هیشتا چراقووه نه‌بوو بووه بار.
ده‌روێش همه ناویکی خه‌لکی مرانه له ماتی مامۆستا ده‌بی.
چراقووه‌که به ده‌ست نهم ژنه‌وه ده‌بی جار جار ده‌ستیکی
پێدا ده‌نی رۆشی ده‌کا. ده‌روێش همه‌ش به سه‌یره‌وه ته‌ماشای
ده‌کا و سه‌رده‌نێته لای گوێی مامۆستاوه، ده‌لی نهم ژنه مه‌لایه
که نووری لێ ده‌باری، نه‌وه چاری شێخه. مامۆستا تێده‌گا
چیه، ده‌لی: ده‌روێش همه نه‌وه نووری عیلم و زانیه. چاری
ژیرییه، چاری پینه. جا ده‌روێش همه تێده‌گه‌یتی.

هه‌نج و ده‌عای خه‌یر بۆ شێخ

مامۆستا جار جار له ده‌رد و ره‌نجی کۆمه‌ڵ زۆری بۆ هاتووه که
چاره‌ی بۆ نه‌کراوه. ناچار بووه ههر به‌و زوانه که خه‌لتک فیری بوون
به‌وی. نه‌گه‌ر فه‌لایه‌کی داماری نه‌دار نه‌وه‌نده ده‌رامتی نه‌بووه که به
باشی بژی و ناچار بووه ژن و مندالی له خه‌راپه‌ڕین به‌واری ناله‌باردا
به‌ڕیوه به‌ری، بۆ نه‌وه کاژه‌له‌ی بێته گه‌یک و گه‌یک بێته به‌زن و
به‌زنه‌کان زۆر به‌ن و له که‌ره و که‌شکه‌که‌یان که‌لتک وه‌رگرن. ته‌نانه‌ت
دێه‌کانه‌ی ده‌وری شار ماسیان به منداله‌کانیان نه‌ده‌دا، بۆ نه‌وه‌ی بیه‌نه
شار و به‌فرۆشن، بیه‌نه به‌شه‌کر و چای.

ماموستا کاتېک له په کيک له ديه کاني مريواندا بووه، ژنيک ده چته لای خيتراني ماموستا و دهلي: بوو کيکېم بيزوو ده کا و زور حمزي له گزسته. نه گمر مريشکيک له مالي دراوسیکمان بدزم. بهار کمره بغر زشم حمله کي بدېم، بلتي به ماموستا خوا قهرولي ده کا؟ به خوا شو تا بيماني حموي پيا ناکه وي. زور بهر ييم پيدا دېتموه زور پيش لېر و لاوازه. خيتراني نعم باسه بې ماموستا ده گيرېتموه و باسي بېگوشي و نهوولي خملکي دېکه ده کا. ماموستا دهلي بلتي تا دو روژي تر راوېسي.

کورپکي لار، به ناوي سوبخان بالگده کا و دهلي نعم نامه به نيواره بينه مزگوت و بلتي نعمرې پيان داوم پيش نوژي مغريب بیده دهمم با کس نمازي. دهلي به سر چاو. نيواره که هموو خملک ده چنه مزگوت بې نوژي جماعت، نامه که ده دانه دهمي ماموستا و ماموستا تماشا پده کا و ده لمرومي: هموو چاک گوي بگرن لم نامه، با بېخوېتموه. نوو سراوه:

به ناوي خوراي گموره،

خملکي دېندار و پياو چاکي ...

همزرمي شېخ غمونيکي دېره خورانه خواسه به لايک به رېومه، هر کس هر چي له دهمي دي نوعاي خيتر و مېلوودي و بېحسان بکا و بهشي کاتمه بهر

خەڵکدا، بەلککوو خوا ئیحسانە که لەهەولەکا و رەحبکا،
نەم بەلایە دەور کەوتەموه.

جا ئێستا هەر کەس بە پێی توانای گۆڕێه کەمبەک، بزنێک،
پەزێک، گیسکێک ئەدا، بەتێ با پینوسین و بەیانی زوو بیهێتێ بۆ
بەر مزگەوت یا سەری بێڕین و بەشیکەینموه بەسەر خەڵکدا.

دەبێتە گریان و شیوەن و هەر کەس دەتوانێ چەند سەر
حەیان بەدا، دەپینوسن. بەیانی هەمووی دێتە بەر مزگەوت،
سەریان دەهێن. بە سەر خەڵکی ناوایدا بەشیدە کەنموه. ئەوەندە
گۆشت زۆر دەبێ. گۆشتێکی زۆر دەنێرە مالتی مامۆستا. بەشی
هەموو کەس زۆر دەبێ. خەڵک جگە لە خواردن و ناردنی بۆ
ماتە ناشا لە دێکانی دەور و بەر، بێڕی قاوورمەشیان لێدرۆست
کرد. مامۆستا دێتەموه بۆ مال ئامشا دەکا، خێزانی سەکتی دار
بەرووی خستوو و خەریکە گۆشت دەهێرێ. خێزانی دەلتی
ئەوی یا شیخ نەم مولوودییه چی بوو؟ بەلای چی؟ کاری وا
چاک تا ئێستە رووی ئەداوه، بەلام من زۆر دەترسم پێم وایه
کەتێ تۆیه.

خەڵک لە دوورە گۆشتی دەردێن و لە دێکانی دەور و بەر
دەبێتە دعا به و هەموو دەس پێدە کەن و ئەوەندە حەیان سەر بێرا
خەڵک سەری سوڕ دەما. پاش چەند رۆژ خێزانی مامۆستا دەلتی

چاوم به ژنه که کهوت، وتوویه خهبری مولوودیمان بیستوو
 بوو که داماوه کم زور کهیفی خوش بوو، همتا بهیانی نهخمت و
 له ماتی خوشمانوه دوو سی مهر حیوان چوو بوو، که
 گزسته کهیان هتایوه به خوا قسم سی چوار پلی به کالی
 خوارد. زور زور مولوودییه کی خوش بوو. ماموستا دهلی نیمه
 نهونده قاورممان دروستکردوو تا ماوه به کی زور
 همر گزشتان دهخوارد و دوامان ده کرد بۆ لاچوونی
 بهلا. کانی ماموستا له مزگوت دیموه خیزانی دهلی: نهوه بۆ
 چی چاوت سرور بووه. دهلی به خوا خه لکه که هینه به دل و
 به کول ده گریان منیش خۆم پی نه گرا. رنگه له ههمویان
 زورتر گریام به هیچ جزوی کولم نهده نیشتموه. لهوه سیرتر
 ماموستا له کالی گپړانه ودها دووباره دلی پر دهی. نهوش با
 بتین لهوه ده ودها عادهت نهوو له دیکالدا وه کو قسای،
 کس حیوانیک سهری مه گمر نه خوش بووی، یا دهست و پی
 شکای.

قانع و پولیس و کهرسواری

شیخ مهحمودی کانی سانان گپړایوه فرموی:
 له کاتیکدا ماتی له دپی بهر دهبل دهی. بهر دهبل دپه که
 له بناری شاره زور - شو له نیوه لایدا بوو، بارانیش دهباری.

ده دهن له ده رگا و تمعاشا ده کهن بارچاوشی (نفسر) و شمش
 پښه. ده تین: بی دهرمه. ماموستاش ده لمرموی: بډ کوی؟
 ده تین: بډ (هله بجه). ده تی: بډ؟ ده تین: بډ شو قسه قزانه وا
 ده پاننوسی. ماموستا به شیخ مه جوودی کانی سانان، که خزمی
 نزیکه و میوانی مته ده لمرموی: له گلم وهره. تمعاشا ده کهن
 کمرینکی سپیان هتاره زور زل و بمرز. ماموستا سوار ده کهن و
 هر دوو قاچی به پشورینه کوی له ژیر مکی کمره کمره
 ده بستمه. نفسره که ده تی نموه دهرت پتیمه قز
 ده کوی! ده تی: تر جووزانی ساتمابه به ناواتم نم سونمه
 به جینیم. ناخر سوار می کمر سونمه. تیتا خوا بوی
 ریکه خستوم و له نیومش زور مهنوم. له زووه پیم خوشبو
 له شمو دا سهریکم بډ ریکموی. له زووشه پیم خوشبو
 بجه شار. دهستان خوش، همور نعمانم به جاری بډ
 ریکموت. ده تی که ماموستا هر پتده کمنی و خوی ناره حه
 نشان نده دا. پښه کان له داخا خمریک بوو شمعاندهر د تا
 گمشته تاکه چایخانه کوی سر ریکه، که له نزیکی هله بجه
 بوو. دابزمین و چایان خواردمه و دووباره سوار پانکرده و
 دوو پاکه بیان به په کوی بستمه. به پښه کوی لمرمو: مامه
 پښی بلتی به نفسره که تزوی کاغزم بداتی و لکمیتک.

نفسره که وتی: کاغزت بز چیه به قاچی به سراو به سر
 کمرهوه؟ وتی ناخر نیزه پله تانکرد نمانه نشت کاغز هلگرم.
 قانع زیان دایه دهستی و نمویش دهستیکرد به نووسین. به
 پولیس کهی وت: بیده به دهست نفسره کهوه، که دایه دهستی
 ننو پارچه شیرهی نووسیوو که له دیوانه کېدا هیبه به ناو
 نشانی «کاکي زالم»، خړیندیهوه تا گمېشته:

پولیس به فیدای فېشمکه کهی شان و ملت بم
 هر خوځم به فیدای هژندمرکه و قاچ و قوت بم
 قوربانی زکی برسی و عینوانی زلت بم
 دص هه لگړه لم زولمه نه وا جنگ و ملت بم
 ناهی منی مزلووم مهاوه سمری شانت

دهلی وه کو شتی لی هات. شوو نه خورتوو، ماندوو بوو،
 ریښه دوور و زور قور و باران بوو. هلته ده خستمه و دهیقیران:
 تو مه لای، تو شتی، تو دینت هیبه؟ له نیران راتکردوه و
 لیرهش واز ناهتی؟ نم که قورانه چین د میانکیت و کارت بم
 کارانه چیه؟ خوا غمزهت لی بگری. بز واز له خوت ناهتی؟
 دهی به خرابه که خورای هژده هزار عالمه ده بی ۶ سان
 بتخمه بهلیدخانهوه. قانع وتی: دهی به خوا ناتوانی، ناخر من
 چیم کردوه؟ نیزه نیوه شوو دهر گام پده گرن و نمېدن بز

هەتەبجە. دەلى: ئىل نىزىكى ئاۋ شار بويىن، پۇلىكەكان
 ۋەنەموزيان دەدا ۋ جار جار سىر نوۋچيان دەبرد ۋ بۆلە بۆلە يا
 دوعايان دەکرد، يا ۋەكو نامۆزگارى، دەيانوت: مامۇستا تۆ
 كارت بىم كارانەۋە چىيە؟ تۆ بانگ ۋ نوپۇزى خۆت بىكە ۋ
 سىرلىرى خۆت بىخ ۋ دانىشە. دەلى لە نىزىكى پۇلىسخانە كە
 مالى، ئاشناپەكى مامۇستا ھەبو. مەن چووم بۆ مالىيان خەبەر
 بەدەم مامۇستايان بىرد. چوومە مالىە ئاشناكە، دوو كورى
 ھەبون، ئاردنى بۆ پۇلىسخانە ۋ زۆرى پىنەچو مامۇستا ھاتەۋە،
 ۋتى: ھەر بىردەيانە ژوورەۋە جگە لەۋە كە لە پىشدا بۆم ساز
 درا بوو، بارچاۋشەكە چو شىرەكەى داپە دەستى بەرپىرەكە ۋ
 شكاپەتى كىرد ۋ ۋتى بىروانە لە رىنگەشدا ۋاز ناھىتى ھەر
 خەرىكى قىسەى قۇرە. بەرپىرەكە خوتىدەۋە زۆر پىنكىنى ۋ ۋتى
 بە كاپرا تۆ بچۆ. پاشان (۴) دىنارى ئايە بىر دەستم ۋ ۋتى:
 مامۇستا تەنيا نەمە شىكەبەم، فەرموو بېرۆ، مىش ھاتەۋە.

قانع ۋ شىخ ئەھمەدى رەشەدى

دىسان شىخ مەحمۇد دەلى:

لە گەل مامۇستادا لە شارەزورەۋە ھاتىنە پىنجوتىن، گەبىشتىنە
 ئاۋەراسى شار، توۋشى خوالىخۇشبوو شىخ ئەھمەدى رەشەدى
 بويىن (شىخ ئەھمەد پىۋىكى گەۋرە ۋ لە خانەدانى كۆنەپۇشى

بوو. پیاوونکی لښتارو بوو له لای خملکې مریوان ریزینکې
 تایمېنې همبوو). ناندار و ناودارنکې وا بوو له زوړبه ی ناوچه ی
 کورده واریدا دهپاناسی و ریزیان لیده گرت. فسر مروی: قانع من
 له ناساندا به شوین تودا ده گرام، تو وای له زه ویدا؟ زوړ
 پیم خو شېوو پینتم. هموو شېخه کانی کزنه پوښ دهویتی من،
 دهبی تشریف پتی. خالتو شېخ مه جوړود، توش دهبی بیت بو
 مالتی حاجی فمړه ج، روښتین. هموو شېخی کزنه پوښی
 دانېشتېوون. ... پش، زوړ به فمړه له لای مړووی
 کوزه کموه دانېشتېوو. جا نه وېش بزاین زوړ چکوله بوو.
 ویسی قانع بشکینې، بویه له کاږی (قالب) گالتو شوخیدا
 وتی: قانع وهره با باسینکې خومان بکمین، هر کس بوړی
 خوارد گرمه که ی دانایې. شېخ نه جمدی ره شه دی ونم خملکه
 داوهر بن. قانع وتی: باشه تو له پشدا باسی خوت بکه، جا
 میش دواپی. شېخ... ده ستیکرد به قسه کردن و هرچی زانی
 له باسی قانع و مژموزی و غاباتی و ناشموانی و... وتی.
 خملکه کش جار جار پنده کمین، وه کو باسینکې گالتو و گمپی
 لښتارو.

فانع وئی باشه نۆ ماویه کی زۆره قسه ده که ی من هیچم
نەوتوووه. ئیستا من زۆر کورت داستانیك ده گیرمەوه و بئس:

روژی من له خزمهت خوادا بروم. له کاتیکدا
 خمریکبوو خملکی دروسته کرد، مېری نم همو
 گیانله بهرم ده کرد. تماشا مکرد نم جه نای شیخه
 دروسته کردوه و قورېش تمواو بروه. عمرزی خوا گمان
 کرد: باری تهعلا تو شیخ... ت دروسته کردوه.
 لمرووی نموته قورېش لهماوه پاک و تمیز بی، منیش زور
 پاراموه نمه نه گمر نه بی همروا دهرباز ده بی و هیچ
 عزابی نادری، لمرووی توژی قورېش ماوه و بری خهوش
 و خال که نمیش بو نموه نای. منیش زور پاراموه و
 هاوار مکرد. لمرووی: دهباشه له خهوش و خالی
 قوره که که ماوه نموه کزی کنموه با بیته شیخ... ، بهلام
 زور بچکوله ده بی. مه لایکه توزه قوره که و خهوش و
 خاله کمان کز کردهوه و کردپانه شیخ... نیستا هاتوه
 باسی من ده کا. ناخر نمه که ی پیاوه ییه؟ نه گمر من
 نهوایم نیستا نم هر نه ده بوو. خملکه که تماشا ی
 شیخ... یان ده کرد که زور بچکوله بوو. نمونده
 ینکهن خمریکبوو له مهر خویان بچن، کوره که به
 خوشی رازیموه. شیخ... وتی به خوا بوړمخوارد. خزی
 له همروان زورتر پته کهنی. خوالیخو شبوو شیخ نه حمد

فەرمۇى، قانە مەمبەكى زۆرە پتە كەنىبوم، يا خوا
بەخىز پىت قەپناكە شىخ... ت شكاند.

قانە و خوازىنى بۇورىاى كورى

دىسان شىخ مەممودى كانىسانان گىزايەمە فەرمۇى:

رۆزى دەچى بۇ مەرگەت، بۇ مالى كاك ئەھمەد. كاك
ئەھمەد پىاونكى زۆر پىوانە و لە خانەدانى سەيدانى مەرگەتە.
زۆر بە دىن و لە خواتىرس بوو. گمورە پىاونكى دەست و دلباز
و لىھاتوو بوو. دەلى كاك ئەھمەد ئەم كچەم بەدەرى بۇورىاى
كورم. كاكە ئەھمەد دەلى نايدەم. دەلى: بۇ؟ دەلى ئاخىر مەن
چۇن كچ دەدەم بە كورى تۇ؟ مەر رۆزەى لە دىيە كداى و
مالى چەند جار دەگۆزىمەو. دەلى بەدەرى ئەگىنا لىت
دەستىم. دەلى كاكە ناتوانم و مەرگىز نايدەم، خۇ كچەم لە
مەر دەوە ئەدۆزىمەو تا سەدەم بە كورى تۇ. وە كو بەچكە
پشیلە يگىرى بەدەمەو، كون بە كون يىگىرى. باسى مەكە و
مەرگىزاو مەرگىز. قانە دەلى دەباشە ئەگەر لىم نەسەندى تۇ
راستەدەكەى. خواخافىزى دەكا و دەچى بۇ بىارە بۇ دىدەنى
شىخى بىارە. شىخ زۆر رىزى لىدەگىرى و دەفەرمۇى چۇن
بوو ھاتووى. دەلى: قورىان ھاتووم نىشىكم ھىيە بۇم بەكىت.
دەلمەرمۇى: مەرچى بى بە مەر چار، قانە دەلى قورىان بەچىن بۇ

سرگهت بۆ مالی کاک نهحمد، بهلکور نمر کچهی لی بستین بۆ
وریای کورم، شیخ دهلمرموی: حازرم به مرجیک نمر شیعه
چوارچواریم بهتموای بۆ بخوینتموه. نمریش دهلی: به سر چار
و بۆی دهخوینتموه. تا دهگاهه نهم بهینه که دهلی:

چوار شتن نهمرؤ که بوونه بایسی کوردی همزار
خانمقا بهک، تمکبه دوو، عمامه سی، عابا چوار

شیخ زۆر پنده کمنی و دهلمرموی نه ههمو
خانمقایهک. دهکونه ری بۆ سرگهت. قانع له ریگدها
دهلمرموی قوربان نیسته نیمه دهچینه سرگهت تا
شتیکمان بۆ حازر کهن له برمان دهمرین، با سواریک له
پیشمو به غار برپا و کاک نهحمد ناگادار بکات که شیخ
بۆ مالی نمران تشریف دیتی. شیخ دهلمرموی: نمر
سواریک دهترین. به پیی لمرمودهی شیخ مهخورد، کاک
نهحمد به سر و پیی پیی دپته پریانموه. له ریگدها قانع
دهلی قوربان همرچی به کاکه نهحمد دهلمیم تۆ عاجز
لبی. کاک نهحمد دپته خزمی شیخ، دهیموی دهستی
شیخ ماجبکا و به خیر هاتی لی بکا. قانع دهلی: نا، له
پیشدا پیی بلتی دهیدهی، یا نه. کاک نهحمد دهلی: به تۆ نا

به لّام به شيخ به سر چاو. دهلي باشه، به خوشي ده گنه
 سرگت و پاش حسانوه قانع دهلي قوربان به سر
 چاري توره فرموي باشه دهيدم، تو چرويتوه دهلي:
 وتومه دهيدم به لّام نم وتوره كه، شيخ دهلي: كاك
 نه حد كه؟ دهلي: قوربان داومتي. پاش ماويهك قانع
 دهلي قوربان نيستا له خزمتي تودا گهرمه و پاش چمند
 روز سارد بونمونه وتي ماره ي نابرم تا چمند سالي تر من
 چي بكم؟ شيخ دوباره دهلي: كاك نه حد ماره يكه.
 دهلي: به سر چاو. قانع دهلي: ده ي ماره يكه ۵۰ فلم
 پنه، جا نه گمر خمر جيكم چون برؤمونه؟ چاوهروان
 لمي شتيكي دهمكوي، لمو دهوردا وابو دهبوا مالي
 كور پاره و دياريان بدايه به مالي كچ و خمر جي
 زماونديشان بدايه. دوو شاهيد و ماموستا قانع خوي
 دهپته مالا و ماره يده كن. له حوزووري شيندا قانع له
 جياتي جل و بمرگ و غسل و ديار ي دهلي قوربان من
 خرم نم كچم ماره كرد، له ناو كوردهواريدا ره سمه هر
 مهلايهك ژن ماره بكا ماره پرايه دهدهني. كاك نه حد
 دهيموي كچه كه ي ماره كراوه، به قهي خوش و ريز
 لپان نم ماره پرايه بهموتني. فرموي ماره پرايه كم بدايي.

همموو دهسته گمن به پښکمنين. پاشان قانع دهلی: قوربان
تا تیره ناتوانی گيچمن بکا، به لام پاش چمدن روزی تر که
نیمه وستان بووک بمرین نه گمر وتی جاری نایی چی
بکهن؟ قه وتی لی بستنه همر وهخت هاتین، بووک بدا به
دهسته وه. شیخ دهمرموی کاک نه حمد وا بکه. دهلی:
باشه قوربان. جا قانع دهلی کاک نه حمد نه گمر به خوشی
خوت بتدایه نم گینگ و برنج و مریشکت زهرمر
نه ده کرد. کاک نه حمد دهلی: پیم خوشبوو که ده کسی
وهک تو همر کام ده کوری وهک ورپایان بوايه که شیخ
هیجی (داغوازی) بز بگردنایه. منیش بو میزانه کچم
بوايه و پشکشم بگردایه. نه گمر بتوبایه کچه کت
له گمن ملکه کمتدا پیم بیه خشه حازر بووم و خوشحال

قانع و مه لایه کی ورگ زل

دیمان شفیخ مه حمود گنیرایم وه و فرموی:

قانع جاریکیان تووشی مه لایه کی به کجار سک زل
بووبوو. تماشای سکی مه لاکه ده کات زور گموره به.
دهلی: ماموستا قسبهک بکم ناراحت نایی. دهلی: نه
ومتلا. دهلی: نه گمر تو دی بوايه «دوره ورگان»
ده بووی. مه لاکه خیرا دهلی ماموستا قانع نه گمر تویش

دی بوایهی «شیخه کویره» ده‌بووی. قانع چاوی ورد و
مزمور بوو.

گویره‌که‌ی چاوقه‌وی

دیسان شیخ مه‌حمود گنیرایم‌ره و فهرموی:

رۆژتک له بهر ده‌رگای خوماندا راوه‌ستا بووین.
گویره‌که‌یه‌ک له‌مویره تیده‌پیری، چاوی زۆر قه‌وی و جوان
بوو. مامۆستا روویکرده ناسمان و وتی: خوایه گیان ده‌با
چاوی ئه‌مو گویره‌که‌ت بدایه به‌من که زۆرم یتیمه بو
نووسین و خویندنامه. ئه‌م چاوانه‌ی منت دا با به‌ئهم.
دوو چل گیای ده‌ویست هه‌ر جۆر بوایه ده‌بدۆزیم‌وه.

قانع و مامۆستایه‌کی ریش درێژ

دیسان شیخ مه‌حمود گنیرایم‌ره فهرموی:

مامۆستایه‌ک ده‌چیته ماله‌مان، ریشی درێژ ده‌بی. خاتو
ئهمه پتی ده‌لی، یا شیخ ئه‌م مامۆستایه بو هینه‌ده ریشی
درێژه. قانع ده‌لی زنه‌که ئه‌مو ریشه نانه، ناوه، لیاسه.
ئه‌مو رۆنه، ئه‌مو ماسه، ئه‌مو کهشکه، ئه‌مو پروله، ئه‌مو
سلاوه، ئه‌مو ده‌ست ماچکرده، ئه‌مو ژبانی دنیای به
سه‌روه‌یه، ئه‌مو هه‌زار جۆره شتی‌تیره. خاتو ئهمه‌ش

دهلی، یا شیخ توش بز وهما ریشیک ناهیلیموه؟ قانع
دهلی تاخر تازه بۆمن نایی.

قانع و کهر سواری له بهر بیکهوشی

شیخ مه محمود گنیرایمه و فهرمووی:

جارینکی تر تازه له شاره زوروه هالبو وینهوه، پاییز
بوو. گهلا تهماکوژیان رنیهو. جاپه تهماکوژیک پری بوو له
کهر، نهلهوه پان. قانع جووتی کلاشی له پندا بوو، جگه
چهند قهیتان، له سهره کهیموه هیچی نه مابوو. نهیده توانی
به دوای خۆیدا رایکیشی. وتی مامه ده توانی کهرینکم بز
بگری؟ دههوی منیش سوارییم تا ناو شار، به پا ناتوانم.
پام بریندار بووه. منیش، ماکهرینکی به کۆله م ههبوو،
گرتم دهیترانی چاک سواریی. سوار بوو، لیمان خوپی.
چونکه ماکهره که جاشی ههبوو، زۆر به زه حهت ملی
رینی نه گرت. تا هاتینه پینجوزن. ههر کس جایی
پنده کهوت له بهر پینکه نین خۆی بۆ نه ده گرا. ماکهره که
چونکه به کۆله بوو، ماموستا تۆزینکی مابوو پای بدا له
زهوی. وتی: لێخوڕه تا بهر دوکانه کهی حاجی قادری
کهوشفرۆش که پێان دهوت قاله ههراز.

به ناو شارددا سواری ماکمر، به پشی روت،
 ینکۆپان. تووشی هر کسێک ده‌بوو دواى سلاو کردن
 ده‌یوت: نموه چیه بۆ دانا‌به‌زی؟ ده‌یوت: کهوشم نیه.
 شقی ده‌چی به پامدا. چونکه خه‌لکی ینجۆین هه‌موو
 ده‌یاناسی. هه‌موو کسێک ته‌ماشایده‌کرد، به‌لام مامۆستا
 گۆڤی به‌مانه نه‌ده‌دا. رۆشتین تا گه‌یشتینه به‌ر دوکانی
 حاجی قادری کهوشفرۆش. حاجی به‌پریه‌وه هات وتی:
 نموه چیه؟ مامۆستا دابه‌زه. وتی: نا دانا‌به‌زم به‌زام بۆ پای
 من کهوشت هه‌یه؟ نه‌گینا دانا‌به‌زم، ماکمه‌که‌م له‌ ده‌ست
 ده‌چی و لاتوانم به‌ ینخاوس بگه‌ڕێم. له‌ویش وتی: هه‌یه،
 دابه‌زه. وتی: نا تا کهوشه‌که نه‌هێنی دانا‌به‌زم. چوو
 جووتی کهوشی بۆ هه‌نا وهر به‌ سه‌ر که‌مه‌که‌وه‌کرده‌به
 پای. پێ به‌ پای بوو، جا دابه‌زی و ماکمه‌که‌ به‌ ناو شارددا
 به‌غار گه‌ڕایه‌وه بۆ لای جاشه‌کی. جا خه‌لک لێ کۆ
 بووله‌وه: مامۆستا تۆ به‌ چاکی شۆڤ و مێزه‌ره‌وه‌عیب
 ناکه‌ی سواری که‌ر ده‌بی؟ وتی برا که‌ر وه‌سه‌له‌یه،
 نینه‌انه‌کانیش هه‌موو وه‌ک یه‌ک وان، من و فلان له‌مرلمان
 چیه؟ مه‌گه‌ر نه‌م هه‌موو خه‌لکه‌ به‌ که‌ر هاتووچۆ ناکه‌ن؟
 وتیان: ناخر تۆ له‌مرقت هه‌یه و تۆ پیاوێکی گه‌وره‌ی،

شاعیری، مه‌لای. وتی بۆچی هەر کس شاعر بوو، مه‌لا
 بوو، شیخ بوو له نینسانی دهرده‌چی؟ نه کاکه گیان نیمه
 وهك يهك واين و له کمرسواره کان ههچمان زیاتر نییه.

قانع و حه‌مه گوئی و گریان

مامۆستا جار به جار به‌زمینکی دروسته‌کرد، یا ئیشیکی
 وای کردبووه که خه‌لک روو بگه‌نه مه‌به‌ستیکی سه‌یر و شتیکی
 تینیگه‌ن. باسی دهرۆنش و سۆلیه‌تی له مهربواندا له زوومه
 هه‌یه و جار جار وه‌ها ته‌نۆری گهرمبووه که برایه‌تی و
 یه‌کیه‌تی سووتاندوه. زۆر بووه‌ته هۆی زهرمه‌ر. یه‌کیه‌تی و
 برایه‌تی دینی له ناو دهمبرد. جار جار گه‌یشته‌وه‌ته نوێژ کردنی
 جیا جیا له یه‌ك مزگه‌رتدا. من خۆم له به‌رم دی له کانی‌ساناندا
 سوخته‌ بووم شه‌ری دهرۆنشی و سۆلیه‌تی گه‌یشته‌بووه جیگایه‌ك
 نۆ (٩) ماڵ له کانی‌سانان له به‌ر شه‌وه دهرۆنش بوون له سه‌ر ماڵ
 و مووچه و مه‌زرایان دهرکران و دهرۆنشه‌کان به کافر ناو دهمبران.
 کفری دهرۆنش بووبووه هه‌توا و شه‌م له‌قیرانه‌ش ناچار به په‌یره‌وی
 بوون. به‌لام دهرۆنشه‌کان بینه‌سه‌لات و بی‌ساحیبه‌ بوون. له
 مهربواندا زۆر شه‌تم له‌م باره‌یه‌وه له به‌یره، له‌م دووبه‌رمکییه‌دا
 زبانی زۆر له خه‌لک کهوت. به‌ پێی دابی شه‌م سه‌رده‌مه ئیواران
 له‌قی ماڵ به ماڵ ده‌گه‌را له هه‌ر ماڵه نانیکیان ده‌مینا و له کاتی
 نوێژی شینواندا ده‌چوونه به‌رنه‌ له ماڵان. پێخۆز هه‌ر چی بویه
 توژنکه ده‌کرایه ناو قاپنکه‌وه که له‌قی له‌گه‌ڵ خۆی به‌ردبووی،

دہیانہنیاہوہ بؤ حوجرہ. لہ مالی خوالیخوشبوو حمہخاندا
بہشہ چیشستی فہقی ترخانبوو. نان و چیشستی چاکیان
وہردمگرت. تمناہت لہ بیرہ ہر لہم دوہرہکیہہ بوو بہموی
لہوہ ماموستا لہ خہلک شستی وہر نہگری. خوالیخوشبوو
حمہخان کہ پیاوکی ژیر و پیاورانہ و خویندہوار بوو، ژسانی
ماموستای لہ چہلتوک و گہنم و شستی تردابیندہکرد و ماموستا
چاک ہمزیا و گویا منہتی خہلکی نہدہکیشا. مالہ دہرویش
تہریمکرا بوون، بہ تایبہت دہبویہ فہقی بؤ نان و پیخوہر
نہچوایہتہ چہند مالیک.

روژیک ژنی یہکی لہو مالانہ بہ منی وت: فہقی گیان تؤ لہو
قورڈانہ خویندووتہ شتیکت پی دلیم لای کس دہنگ مہکہ.
وتم: باشہ. وتی: لیواران دوی مہغریب و مختی کس نہزانی تؤ،
یا شیخ ہرایم (ماموستا شیخ ئیبراہیمی مہروخی لہو و مختہ لہ
کانی سانان لہریض سوختہ بوو) بیژ بؤ مالی ئیمہ پیخوہر و نان
بہرن با خیراتی لہم بنہ مالہ نہفہوتی. لہو و مختہوہ نایہن بؤ نان
و پیخوہر مالی ئیمہ و مکو عزادار وایہن. پیاو مہمان زؤر جار
دہگری، خویشم نارہمہتم. ہستیکرد بہ گریان. جا لہم مروفہ
دلپاک و دہروون ڈاوہ لانہ برا بوون بہ شہر. دہبویہ یکتریان بہ
خراب بزانیہا. جا لہ زہمانی لانہعیشا لہم دہرویش و سولہیہ ہر
بووہ. دیسان شیخ مہممود گنہرایہوہ و لہرمووی:

روژئ ماموستا لہ دیسی «دہرہتفی» بوہ ہمرہو
کالی سالان دہنت. لہ ہر کانہیہ کہی لزیک دیسی

کسانی مانان دهر ویش حممه (حممه گولئی) خمریکه
 دهستویژ دهشوا. چاوی به قانع ده کهوی. دواي سلام و
 ماندرو نهموونی، دهرسی ماموستا له کوی بووی؟ دهلی
 دهر ویش حممه، باسی مه که، ناخر زهمانه. خملک خرابی
 لی قهوماوه. دهلی: چی بووه؟ ماموستا دهلی: داماو
 خمریکی چیت؟ دهستویژ چی دهشوی؟ فورمان پو
 گراوه تهره، پیمان لی قهوماوه. دهلی: ماموستا چی
 بووه؟ ماموستا دهلی: بابنه نیلیم چاکه، یا خوا نییسی.
 دهلی تر خوا بوم بگنره وه چی بووه؟ زور سویتدی
 ماموستا دهدا و ماموستا دهلی: نهممه من له دهره تفی
 بوم. دهلین: موزلیه کی شیخ علانه دینی یاره
 دهر ویشکی شیخ قادری که سنه زانی... دهلی: به راست؟
 دهلی: ده کری راستی. جا دهر ویش حممه نهمه
 زهمانه به؟ مه گمر نهمانه هر دورکیان موسولمان نین؟
 کورد نین، خملکی دینه که نین؟ له یه که مژگموتا نویژ
 ناکه ن؟ له یه که جومعه دا به یه کهوه نین؟ دهر ویش حممه
 دهده کا به گریان و باو که پو و رۆلیمو. دهستویژ تهاو
 دهکات و به شیوه ن له گمل قانعا دپتهوه کانی مانان.
 پاشان حممه گوله ده چیتمهوه مالی خویان. مالیان نزیکی

مالي خواليتخو شېوان فېرهج بهگ و مه جوړود خانموه
 بوو. له مالموه بانگ هملدهدا و ده گري و هاوار ده کا.
 فېرهج بهگ و مه جوړود خان گوريان لېده بي، ده لين به
 کوڼخا سعي نا بچو بزانه حممه گوتله چي لي قومواوه.
 بو ده گري. کوڼخا ده چي و حممه گوتله دېني و تماشا
 ده کهن له بهر گريان ناتواني هيچ بلتي. پتي ده لين چي
 بروه؟ ده لي هيچ قوربان ناخر زهمانه. دنيا خپريکه
 کارلده بي و هر ده گري. زوري بو دينن بلتي چي بروه.
 ده لي: قوربان بسترومه دوښمو له دهره تفسي سوفي که
 شيخ علانده دين دهر ونيشيکي شيخ قادري که سمنزاني...
 جا بانگ هملدهدا و دهمده کا به گريان. فېرهج بهگ
 پتي ده لي کي بزي گپړاوتېموه؟ ده لي ماموستا قانع. خيرا
 فېرهج بهگ و مه جوړود خان حالېده بن نممه بمزمي قانعه.
 هر چي دلي دهر ونيش حممه دده نه موه و
 دلخو شېده کهن، نمو هر باوکېړو و شيوهنده کات. ناچار
 کوڼخا سعي دهننن به شوين قانعه ا به لکو خوي چاره ي
 حممه گوتله بکا. قانع دي و تماشا ده کا دهر ونيش حممه
 هر دوو چاوي وه کو گزمي خوينيان لي هاتووه و
 همنسک ده دا، خپريکه ملي جيا پتموه. فېرهج بهگ

دهلی قانع بزوات کردوه بم داماره؟ دهلی نهمه
 دهردی من نیسه، نهمه دهردی نومیه له میثکیدا
 لیریانکردوه که سؤل و دهروش دوزمن بن. نجا
 شیده کالمه بز حمه گوتی و دهلی: سؤلیه کهی شیخ
 علائده دین شوری دهروشه کهی شیخ قاده، پاره که
 سؤلیه، زنه که دهروشه. جا حمه گوتله هندی دهیتره.

سری بیروزی وال که ولوسدا

شیخ محمود گنپایمه:

یه کی له شېخه کانی کولوس له مه جلیپنکدا
 دهلی: سری بیروزی وال له زیر خاکدا. قانع دهلی کاکه
 دروږه. دهلی: چوون دروږه؟ دهلی: سری بیروزی وال له
 «کولوس» دا.

گروه له سر قورنا نغویندن

دیمان شیخ محمود گنپایمه:

چمند مه لایه که له دهره تیکدا له گلن مامزستا کز دهیموه.
 به کیکیان زور بهرزه لمر دهیت، به لام زور خوتندهوار نایت، قانع
 به گیر دیتیت، دهلیت: همدو وکمان قورنان بخوینن و هر کام
 غلمنی خوتندهوه نموی تر بهر دینکی پاکیشی، دهلی: زور چاکه.

قانع دهلی: دهبا کابرایهک بگرین بجی له چم بارنک چموو رنخ
بیقی. چونکه دهزانم نه‌گمر هر کلیمیه‌کت هله بی و من
رنخیکت لی بدهم، وه‌کو گزره جورله‌کت لی
دی. مه‌لاینده‌کنی و واز دیتی.

ریشی یهک ساله

دیسان شنیخ مه‌حموود گنیرایموه و فمرمووی:
قانع تروشی مه‌لایهک دهبی، زور ریشه‌کهی درنر دهبی.
دهلی مامزتا له کهیموه تزهت کردووه؟ دهلی له
بهارموه. دهلی کاکه پیم وایه درو ده‌فمرمووی، چونکه نم
ریشه، ریشی یهک ساله یه.

قانع و هه‌لپه‌پکی

مامزتا زور جار و سعویتی عادهتی چاک و خراپ بخاله
بهر توژیتموه و لی‌کۆلتیموه. به عادهتی خه‌لکی نمو سهرده‌مه‌ی
بناری شاره‌زور، هه‌موو نمو خه‌لکه رابواردنیان که‌مبوو. هر
خه‌ریکی نیش و کار بوون. تمنا‌هت له هه‌یشدا. مالی له
«بهرده‌بل» دهبی. بهار ده‌یکاته عادهت که خه‌لک فیری
رابواردنیش بکا، به‌یانیان تانه و که‌وچک و جام و شق پی‌ویست
(هه‌موو) له‌گه‌ل خه‌یزانی ده‌بهنه بهر ناوایی. خه‌لکیش ده‌شتیان له

بهر ناوایی بروه، کهرههه کولانی دانولهی نۆک و گهغ و
همزی (جافره) و پاقله دههمن و دهیکولتین و چالیدههین. دواي
نیومرؤ همر کس بهویدا تیدههیری، یا له همر نیش و کار
دههاتمه تۆزی دانولیمان پیده دا به مهرجی تۆزیک ههلههیری.
دواي نیومرؤ خهتک زۆر کۆ دهوونهوه و پاش دانوله
غراردن، مامۆستا همر چۆپیه کهی ده گرت و ههمو
ههلهههیرین، مامۆستا شیری خۆی بۆیان دهخویندهوه.

شیخ مهحمود زۆری له بیر نهماوو بهلام، خوالیخۆشوو
همه بهیخان (باوکی جمههه راوچی به ناو بانگ) زۆری
لیدههزانی، نیش له بیرم ماوه:

حویهلانی حویهلانی

هیاوینکم همهه حوی لانی

کلآشی به پی لار و خواره

سمر و ژهرکهی تۆزی خواره

خهتکی جووت و پابیل نهکا

ومرد و بووره بکیل نهکا

گهمنم و نۆک و هپاز نهکا

بهراومردی نیاز نهکا

رؤژ ههتا شهو به دص به پا

به نهویه جووت به نۆ بهکا

خۇي و ژىنى و دايك و بابى
تېڭىشۇشۇن بە جىسابى
تا كو خەرمانىڭ سۈرگەن
تا نەمدارى لە خۇ دوورگەن
لە پەر سۈرگەن لەندەھوور
پەننەن تۈزى لە دوور
نېتە سەر خەرمانى ھازر
دەك ھەرگىز نەپىنى كافر
بەشىنەكا بېئىس و خۇف
خېزانىش ھەربە ئاخ و ئۇف
نەم ھەزارە بارى مال خان
نەبى زوو بېياتەو بۇيان
جا كاتى ھى خانى بىردۇ
پەزى خەرمانى كۆگەردۇ
قېغى، گزىر، شۈان، ھەزار
پەيا نەبىن لە سەر، لە خوار
فەقى و سەبى، مەلا و خادەم
خولاسە كۆرۈنى ئادەم
بەشى خانەقا و بەشى شېخان
بەشى ھاۋسى، شەل و كۆنران

جىيا ئەكرىتەولسۇ خەرمەنە
 جى مابوو ئەم بەستە زمانە؟
 رەنجى سالى جوو بە تالان
 خىزانىش بىن جىل و پالان
 رەش و رووت ھەناسە سەرد
 بە ھەزاران ئازار و دەرد
 ھۆلەلانى ھۆلەلانى
 بانگىردىنى لە سەر بانى
 رۆزى بىشپوئەت ئەم كايە
 بۇجى ھەزار دەنگى نايە
 بۇجى زەھمەتكنىش بىنەسە
 مەقتە خۇر بۇ نالىن بەسە
 كەي بىن نۆرەي ئىنەيش بگا
 ھەرگەسە بەشى خۇي ببا
 با بېرووخى ئەم بەرنامە
 دەك نەمەينى ئەم نىزامە
 ھەلا رزگار و ئازاد بىن
 بىچى بۇ سەيران و شاد بىن
 جا لەگەل قانغ دەسگرن
 ئەم ھەلپەرى و ئەوان بەرن

حقوقه لانی حقوقه لانی

بسانگردهنی له سمر بانی

شینخ مه جوړود دهلی تا نیواړه هر کس بهویدا بجوايه مشق
دانوړلهی دهخوارد و هملده پېری.

خملک زور کړ دهوړنه وه و قسهی بویان ده کرد. دهلی
پیاوړکی له لا هو ناوی نمول واحد هو. پای لار هو. هر چی
کموخی بو ده کړی به کملکی نه ده هات و خیرا خراپده هو. جا
ماموستا دهوت: به ختم لاره نمانه پای پیاوه کشم هر لاره.

قانع و بهر پرسی بیتاقه (کوپن)

شینخ مه محمودی کانی سانانی گنپرایمه و فرموی:

مالیکیان دهیکمه بهر پرسی دابمشکردنی پتداویستی
بیتاقه (کوپن). هر چی زه خیره له هماره کاندو هو
دابووی به همزار و نه دار. که بیان زانی وتیان بوجی
وات کردوه؟ وتی نمه عادلانه نیه، نهوانهی ده توانن
خزبان شت بکړن، چ گرایلی چ همزان هر دهیکړن.
دهی کوپن هی لمبر بیت که ناتوانن به مهیلی خویان
شت بکړن!! خمریکوړو بیگرن و مو حاکمهی بکمن زور
به زه حجت نه جاتیوو.

قانع و ملک تاپو کړدن

ديسان شينځ مه محمودی کانی سانانی گنډایمړه و فمړموی:

ماموستا بؤ هر مه مېستیک که به حلقی بزانییا خیرا
 دهمق ده دایه پتورمه که له هممور و شمیریک
 تیژتر برو. خانه دایکی گمورهی مریوان زور خمریک
 دهی بؤ نوره وهیلای جیا کړدموره و سې مورتک له
 ریگهی قانونموره داینکمن. هلیان بؤ دهره خسی و
 بهررسی نم نیشه پیاوکی گمورهی ناوداری نم
 زهمانیه دهی. تمواری گموره پیاواری نم دهره له به کی
 له دیکاندا له دوری کز دهموره. ماموستا قانع نم
 مېت و جیا کړدمویه به چاک نازانی و خزی به
 حقدار دهرانی و پسی وایه نم نیشه ده پته هوی
 پشیلکردنی مال کسانیتر.

پارچه شیرینکی زور سیر، که به داخهوه ناکری
 بلا ویکممه، دهنوسی و دایداته دهمق کابرایمک به
 ناوی «بله حوجی»، دهلی بیمره مه جلیسه کمو بیدهره
 دهمق... نهویش له پهنای نم پیاوه دا، که هاتوره بؤ
 ریکخستی نم نیشه، دایشتوره. بله حوجی کاغزه که

ده دانه دمسق... نموش دهلي، قوربان تـز کوردی چاکر
 ده زانی، بیخوتنموره بزانه قانع چی نووسیوه؟ که
 ده یوتنموره چاری سور دهبی و دمسده کا به لمرزین.
 به همزاران رنگ ده گزیت. نم هتکی حورمه تی بـز
 قه یوتناکری. هلمده مسق و هیشا هیچی نه خواردوه و
 نم هموو خمرجهی بـز کراوه و پر له چمند کسی لم
 مه جلیسه دا به خاتری کمیتی نمو کـز بوونتموه،
 دپروا. هر چی هاواری لیده کمن، دانانیشی و
 ناگپرتنموره و نیشه که به هیچ دهر ده چی. ده گپرن به
 شوین بله خزجیدا بـز نم کارهی کرد. وتوویمی نموش
 دهلی من چی بکم؟ قانع وی. ده گپرن به شوین قانعدا.
 نموش لای به کی له پاره گموره کان خوی ده خارتنموره.
 پاشان داوای لیده کمن هر چی بـوو چوو، نیشه که
 خراپوو. چمد سال به تمای نممه بـوین به هیچ
 دهر چوو، قانع شیره که بده با بیخوتنموره بزاین جیت
 نووسیوه. شیره که بیان ده دالی دهلین بـز خاتری خوا نممه
 چیه نووسیوته. لاحتلی نموو کـز په کی به جیهیت.

مه لای بهرقه لا و کراسی شېر

شینخ مه محمود کانی سانان گنیرایمه و لهرمووی:

مامۆستا کاتی له دینی بهر قه لای مریوان مه لا بوو.
 چهند هاو هلتیک له مه لاکانی مریوان دین بو دیدهنی.
 پاش حسانمه لئی دهبرسن: باری ژبان و گوزهرانت
 چۆنه؟ فلان بهگ له بهرقه لا خزمهتی چاکت ده کا، یا نه.
 دهلی با شتیکنان بو بگنیرمهوه: ماوهیهک لعمو بهر خاتوو
 نه مه زۆری بو هتیم وتی نمو کراسهت داکمه با بیشۆم،
 منیش وتم: بو خاتری خوا واز بیته هینده دراو و
 کونکونه، دایکه نم ئیر ناتوانم بیکمهوه بهرم. زۆری له
 سهر رۆی. چهند رۆژ ژبانی لئی تالکردم منیش ناچار
 بووم کراسه داکم و خاتوو نهممش بردی شۆردی و
 پاش وشکیرونمه هتایمهوه. به هر دوو کمان و یستمان
 بیکمینهوه بهرم، به لام هر چهند خهریکیوین هینده دراو
 و شېر و ور بوو، نهمانتوانی قۆله کانی و ما ساخکیمینهوه
 که بیکمه بهرم. تووربه بووم و لپنمدایه سهر چلی
 حموشه که، چهند رۆژ وه کو داری کانی با هر دیار بوو.
 رۆژیک دیم نهماوه، پرسیارمکرد چی لیهاتوهوه؟ وتیان:
 فلان بهگ چووه بو زهماوند له بهری کردووه. ئیر

بزانن حالتی من دهبی چو نښی که نغمه ناغه و بمراتدهری
من بی؟ پاشان لم بارهیموه شیرینکی نویسه.

قانع و بیشیله به شکردن

مامۇستقا بۇ پېشانىدە ئۆزلىرىگە كۆمەلەيتتىكەن، لە
كاتىڭدا خەلك لە ژۇر بارى قورسى رسووماقنى ناپموادا، كە
جەبرى زەمان مەشرووعىنى پىندابوو و ئەندامانى كۆمەل
پەيەر مويا ئەمكىرد و زۆرەي جوتتار و رەش و رووتەكان و مەما
خۇيان ناچار بە پەيەر موكرىنى زانويە، پىنيان وابوو ئەگەر لە ژۇر
ئەم بارە نەرچن لە شەرى ئىسلام لا ياندەدا و خوايان لى تووپە
دەبى و ھەر كەس ويستىبتى يارىدىيان بدا و لە ژۇر ئەم بارە
نەريانىنى بەرمو جەمەتنەميان دەبا و گوئييان بۇ نەگرتوۋە.
بەلام لە ناو ئەم خەلكەدا بېرى كەس تىگەيشتوون و پىنيان
خۇشبوۋە لە ژۇر ئەم بارە نەرچن. ئەمەش تەنيا لە وزەي ئەم
پىاوۋە دىنيە بليمتەندە بوۋە كە لە زمانى شەرعەرە شتيكيان
وتوۋە، يا شيعرنكيان نووسيوۋە كە قانع يەكن لە نموۋە ھەرە
ديارەكاني ئەم كەسانە بوۋە. قانع ھەر ومختى مەيستىك
شىدەكتە، چۈنكە مەلايە و دىندارە، نيتەر كەس ناتوانى بلى
گوئاخە. جار جار نەرم و لە سەر خۇ و دەيكاتە بنىشتەخۇشەي
دەمى خەلك، ھىندە دەخوئىرتەرە كە ھەموو كەس لىنى تىدەگەن
و باسى لىدەگەن و لىنى دەكۆلەرە. مامۇستقا بۇ نیشانىدە بېرى
مەيست رووداۋىكى كرۇتە دەستمايە بە دانانى شيعرنك كەم

و كورپيه كانى كۆمهل دهخاته بهر بهستى خويندر و دهيكاته
پهند و ناموزگارى بۇ دوا رۇڭ.

گويا له نۆلش چهند نۆكر به لاي ناشه گهرهوه دهبن.
تارماييهك دهبينن و تهلهي ليندهكن و دهپيكن. كه دهچنه
سهرى ته ماشا دهكن پشيلهيه و دهليز پيمان وابوو گورگه. به
هله پشيلهكه يان كوشتوره.

به داخوره ئهوانهئى ئهم شيعره يان له بهر بوو هه موو مردوون
و عه مري خويان كردوه، جگه له چهند كس كه به ناتهاوئى
كه ميكي دهزانن، زور كهمى ماوه بهرئىكى لى بلار ناكه ينه وه.
چونكه هيندى له به ماله كان و ناوى كه سانئىكى تيدايه،
ناپه حهت دهبن و ئيمهش ناپه حهتئى كه سمان ناوى. هر
ئهموندهئى لى دنووسين كه له مه بهسته كه گه يشتن و ويستى
ماموستا بهرئوه چووبى. ئهم شيعره زور زور بووه. با ئه وهش
بلين تا ماوه يكي زور لايهنگرانى شيعرى قانع هه موو له بهريان
بوو. ماموستا سهئى ئهممه دى حسه ينى كووى شينخ
خالو عه بدولى كانى سانان كه خووشى هوندرئى چاكه و
هونراوئى زورى هه يه سه بكي شيعرى وه كو قانع وايه، خزمى
نزىكى ماموستا قانعه و به رهنجى شانى له كانى سانان خهريكى
جووت و گايه، كاك نه حمه د بهرئى لهو شيعره ئهئى له بهريوو و
زوريشى زه حمهت كينشا و ياره تيدام بۇ نوزينه وهئى شيعرى
قانع كه دهبن بۇ ئهم كاره گرنگه سپاسييكهم. ماموستا له گهل
بابا تايهرى خزميدا، كه نه و يش پياوئىكى ژير و قسزان و قسه

خوښ بووه و هر بهم بونهيموه زور ناسياو و به دلا چور بهيت.
نهم بابا تايهره له دولاښ بهشي خوځی ملک و کيڼگه ی بووه،
دانهنيشن و نهم ښچيره، واته پشيله که، بهشمکهن بهسهر
خه لکی ديکاني دموړ و بهری دولاښدا به تايهت کانی سانان.

و ماموستا نهم شيعرانه ی خوارموه داهني.

سمر و پيکه ی جاخ و جهوره

دلپنينين بؤ ماله گهوره

جايچی و نوکمر و کوڅا

دوای تيړی ليخوا

نمگر باشخوانيان لي ماوه

که کاسميان گيړا دواوه

چلکاومگی به را و تدبير

نوکره بيبي بؤ مال گزيړ

وا بهشمکرد نهم پشيله

تيامانه کرد فيل و حيله

ناهمرينم ... بؤ ناغاييت

بؤ تخمنگي ناو ناوالييت

بؤ چمگدار و پاسموانت

بؤ ناش و بؤ ناشموانت

پشيله و گورگ جيا ناکمنؤ

هرگيز سمری تيا ناکمنؤ

کاتی که کهوتنه تمغه
 هرچی بکمن لایان همغه
 هرچی بی خوینیک برزینن
 میشکی گیانداریک بیژینن
 نیت هرشیله بی یان گورگ
 مهبست نوکمر چلکاو و ورگ

قانع ونه ولیا

مهلا نه حمه دی خاکی گنپایم و فرمووی:
 له گم یه کی له هاره له کاغدا له
 دهره ی لمقیه تیدا چروینه مالی ماموستا
 قانع. مالی له دنی «قلعه» بو.

ماله که ی حموشه ی نه بوو. چمنه مهلا نه حمه دی خاکی

بمردی گهره ی وه کو حموشه لی کردبوون. زور به خیر
 هاتی کردین. پاش ماویه که پرسه: لمقی گیان خه لکی
 کام لای؟ منیش وتم خه لکی مریوام دبی کالی خواروو.
 وتی: خیتی مینه فاتان ده ناسی؟ وتم: به لئی. وتی: با
 قه یه کی خزشت بزو بگنیموه. وتم: فرموو. فرمووی:
 کاتی گیا دورین بوو، خه لک له مریواموه ده هاتن بزو
 شاره زور بزو کرینکاری و کهره تنویان ده گنپا. روزیک

دیم کابرایهک هاتوره بومالمان، لیم پرسی: خه لکی کام لای؟ وتی: کالی خواروو، هاتووم یز کمره نتوو کیشان. وتم: خیتلی لایان ده ناسی؟ وتی من منه لایانم. وتم زور چاکه لان و چاکهت یز با بتم گیات پی نشاندهم بومان بلروو. وتی: چاکه. نیوه یز دوی حسانموه و ناخواردن بردهم گیام نشاندا و گهراموه. مبهی دووباره جنگای کاریم نشاندا و رژی دوی دووباره پشاندا و چووم یز نموی. نیوه یز گهراموه و تماشا مکرد خاتوو نممه و منداته کان هر کامه له سر بر دیک له حومه که دا دایسترون و خمریکه له ترسا ده نزن. که گویم گرت منه له مالموه خالی لیهاتوره، هتا هیزی نیابه ده قیری و ده تی به به به به و هاوار ده کا. وتی: منیش له سر به کنی له برده کان دایستم تا هر جزئی بوو حاله کی تهاو بوو. هاته دهرهه منیش دهمزانی نیل منداته کان زاتیان نیه نزیکیمون و نه گهر خوا نه خواه شو نم حاله ی لینی چی بکین. منیش وتم: کاکه گیان تزل له نموه تهمو وت من گیادوورم نه تروت نهولیم. من حدهم چیه نهولیا گیام یز بلووری. نممه پاره ی سی رژه کهت برز به سلامهت. هر چی

وتسی: من دهرویش مینم، نهولیا نیم. وتم نه خیر تو
نهولیات، برزو خوا حافیزت بی.

قانع نه بوووته سهرباری کهس

مهلا نهحمدهی ساوجی

ماموستا مهلا نهحمدهی ساوجی که
پیاویکی بالا بهرز و ژیر و قسه خوش و
رووخوشه. هه میشه دم به پیکه مینه. زود به
دلا چووه، ماموستایه کی بیلیز و ده ماره.
هر کهس که دهیناسی پنی وایه له نهو
خوشه ویستری نییه. نه ماموستا
بسه رها ت و قسهی ژیرانهی زودی له بیره.
باسی قانع کرا فهرمووی:

تمه نم ۸۴ ساله، له تهواری تمه غذا پیاری وام
نه دیوه، خوئی به هر خه لکدا نه سپاندووه و زور له
خزمه تیدا بووم. جارنکیان له حوجره ی مزگموتی
جامعه ی پنجوین، شهو له منی پرسی: مالتی شیخ
نهحمدهی ره شه دی ده زانی؟ عمرز مکرد: بهلتی. فهرمووی:
دهی هسته پیم بلتی. منیش چووم له گه تیدا پیم وایور
لهوئی ده خه وی. که گه یشتیه بهر ده رگا و تهمان
له ده رگا دا، کردیانوه. که ماموستا قانعیان بینی،
فهرموو، فهرموو ده ستیانکرد به خولکی. فهرمووی:

ليقيبه كم بدهلئ له حوجره دهنووم. هرچي هاواريانكرد،
 وتي: نا. ليقه و سړيني هلگرت. له ريگه دا وتي: مه لا
 نه حمد مه گمر من خږم ليقيبه ك ناتوانم؟ وتم: بهلي. وتي:
 ده چوڼ بېدهم به تږ هلگري؟ وتم لوربان: من پيم
 خوږه. وتي: با پتشت خوږين، بهلام زور ناشرينه. من
 له بېر نموه له ديوه خانه كېدا نه خږوم و نه چووممه ماتي
 كسني كه حوجره بېه كم گير كمولووه، بې منته. نمر كم
 ناخمه سړ شاني كس. نه گمر حوجره نه بوو بابه
 ده چوومه ماتي شيخ نه حمد، هاتېنموه حوجره خږون.
 بېماني ليقي بهلگرت و هرچي هاوارمكرد، من
 دهيېمونه فرموي نابې. خوي به ناو شادا ليقه و
 سړيني هلگرت و برديمونه ماتي شيخ نه حمدې ره شدي
 كه لمو كانه دا له پتجوپن بوون.

فانع وزيركي و وردييني

ماموستا مه لا نه حمدې ساوجي فرموي:

تازه ژم هېا سوو له ساوجي. ماموستا تشريفي
 هېايه مالمان. فرموي: مه لا نه حمد نم خيرانه كچي
 خاتوو رابعه نيه؟ سهرم سورما و پرسيم: قوربان چوڼ
 ده زاني؟ فرموي: چل سان لممو پتشت ده نكي دايكم

بیستوره. نیتا ده‌نگی هات، زانیم کچی نه‌وه. چونکه ده‌نگی له ده‌نگی نه‌وه ده‌جور.

قانع و رواله‌تناسی

ماموستا شیخ برایی می‌دوخی گیرایمه و فەرمووی.

له‌گەڵ مەلا حەمە یوسفدا له‌شاره‌زور

تووشی ماموستا قانع بووین فەرمووی به‌مەلا کاک ئیبراهیمی مەریخی حەمە یوسف تو کوری مەلا سەعیدی ساوا نیت؟ نه‌ویش فەرمووی: به‌تێ کوری مەلا سەعیدم.

شیعری به‌ناو بانگی مینالی

تازه خەڵك فێر بووبوون له‌ چه‌موری ناژەل و خۆله‌كه‌وه (خۆله‌میش) جوړی سابوونیان دروسته‌كرد. له‌ بری دینی مەریواندا ژنانێك سابوونی چاكیان بو خەلك دروسته‌كرد. له‌ دێ ده‌ور و به‌ره‌كانه‌وه خۆل و پیوی ناژەلیان ده‌برده‌ لای وه‌ستای سابوونكار. هەر ماله‌ خۆله‌كه‌ی خزی كۆ ده‌كرده‌وه. له‌بەر نه‌وه‌ی مزگموت چونكه‌ داری زۆری ده‌سووتاند خۆلی زۆری هه‌بوو. ژنیك مینالی ناو، خەلكی ده‌ره‌تفی، خێزانی مه‌حمود ناویك بوو كه‌ به‌ مه‌حمووه‌ كۆل به‌ ناو بانگ بوو. به‌

جوان و شوخ و شنگی ناوی دهر کردبوو. جار جاره هاتوو
 خۆلی له مزگوت بردوو که بیکا به مابوون. مامۆستا دهیموئ
 برئ لئو شانه لئو زهمانهدا بار بووه و ناوی لئو کسیتیانهی
 لئو سهردهمه تۆمار کات. لئوانهی که لئم شیعهدا بۆ بایه خدان
 به مهبسته که باده کا. جهناهی مامۆستا مهلا مه جوودی
 جوانرۆیی، که پیاوێکی نایینی و زانایه کی لئو دار و مودده پرسیکی
 زۆر پایهمرز بووه له دهره تفیدا خهبریکی خزمهتی زانست و
 نایین بووه. له ههموو زانسته کالی لئو سهردهمه شارهزا بووه.
 قازی دهورانی خۆی بووه، گموره پیاوێکی وا بووه فعوای له
 ههموو کوردستاندا جینگهی متمانه بووه. خهملکی ناوچهی
 مهربان ریزیکی زۆریان بۆ داناره. لیرهدا بار لیه لئمه زیاتر
 باسیکمین. وه گهرنه لئم کسیتییه بۆ خۆی کتینیکی لئوئ له
 بارهیموه بنووسریت. باروکی عوالیخۆشبوو گموره پیاوێکی زانا
 و رهنجکیش و ناگا به دهر دو دلتۆزی مامۆستا موحهممدهی
 جوانرۆیی بوو، که لئویش جینگابه کی نایهتی له دلی خهملکدا
 ههبروه. حاجی شیخ لهره ج پیاوێکی پیاوانه و ریزدار بووه،
 کهخوسرهو بهگ پیاوێکی دیار و لیهاتوو و پیاوانه بووه. جینگای
 ریزی خهملک بووه.

هر و مها ناوی ناودار و پناوی له شیره که دا هتاوه
و کردو و پته قال زور بهی خملک لمر زماندا
شیره کهان له بر بروه. به داخوه له نو و سراوه موه.
خمریکوو به تهاوی به موی، هر چمند زوریشی لی
فموتاوه. به لام لمر کمه ی له سینه بریزان جهنایی:
محدود به گی حیده ری، که پاوینکی ژیر و ناگایه و زور
به پاوانه ژیاوه و له مریوان داده نشی و بریز سید
له تیفی دهره تفی، خرمی ماموستا قانع، که له مریواندا
دهزی، ژیر و قمرانه. سوز ره حیمی تابا و له زیری، که
چمند شیر تریشی بر راست کرد موه، کاک عبدوللای
نمیزی له مریوان و خوشکه سیدیه ی حسینی له
مریوان و چمند کسی تر هر که توزینکی لید هزانی،
هر نموده ی لی دهر چوو:

پاران سمفایه پاران سمفایه

عجب بزمی خوش شیرین سمفایه

پوژی له روژان به کوتو پری

گیسکه گمرولی سنگ سکی دری

له ژر پردمکه بیدردیس مری

سگمل دهره تفی پهرینه سمری

ئەدۋاي ھەشت نۆرۈز شەرىف پېتى زانى
لاكى لە بەردەم سەگەل دەر ھانى
ئەمەنەنى تۈزۈ چەقلى لى دىگەموت
لە سەگى سەند و بىردى بۇ مەگەموت
داى بە كۈورەكە ھەقە تاۋى كرد
نايە پەرۋىيە ھابىم ھەلىگرت
قاتەنى كەمبەلۋى كە ئەمىيە زانى
چەقلى لە باخەل شەرىف دەرھانى
وتى شەقە كۈنر ئەپكەم بە سابوون
پېت نەترەكىۋە، جەھانم بە توون
خۇلى دەرۋىزى مەگەموتەم ئەۋى
مېنالى بېبا كۈسەم ئەگەموت
ھەمە سەلىم بەگ خېرا بە قىران
خەبەر ئەم خۇلەى بە مېنا گەيان
مېنا كە زانى زوۋ بە دەسو بىرد
زلىفى داھانى لازىمەنچى كرد
چاۋ پەرەسۈرمە، پەرھەم خەناۋى
دەم پەرە سەدەف روۋمەت سوۋراۋى

كەمەمە بە ناز تونكرد لە كەمەم
 گوارە و لا چەناخ، بېرىقەى بانە سەر
 ھارەى مېخەكېمەن زېرى سەنە
 ورىشەى ئىلانچى تېكەن پەن پە
 خەشەى پانىبەرز ، كەشەى گوارەى زەر
 ھەلەقەى ناگىرچەى لە بان گۇناى تەر
 بەدەن شووشەى زېر، لەبان پەر لە گون
 تەر لانى تەواو، نىشتوون لە بان چەن
 ئەلەق سەرتاپاى چوون شىشەى سەھۇن
 گىرۇدەى مەنەت دەس مەھموو كۇن
 بە سەد نزاكەت روى كەردە مزگەوت
 بە ھاتن مېنا شەرىف كۇسى كەوت
 رووپەردە مېنا و ھات بە بۇلە بۇن
 وتى خاتەر جەم، ناھەم مەشتى خۇن
 خادەم مزگەوتەم ھەقى بە مەنە
 مزگەوت جېنى پېاوا، كەى جىگەى ژنە؟
 سۇق حەسەن ھات بە پا ھوو پا ھوو
 لە سەر مېنالى لە مەلساف ھەلچوو

كەيىنكىدەك بىر كىشى ھەتتا بىر دىنىي پەقەتچى
ھەممەنە ئىمىيا بۇ خۇل بۇ سىر دۇش
ھاجى شىخ قەرىج ھەتتا بىر بۇل بۇل
ھەرقىسى مالىم ھەس بۇت ئىدىم بىر خۇل
سۇنى كىرىم بىر بىر بىر بىر بىر بىر
لە سىر مېنالى لە شەرىف ھەلچو
ھاجى ھەممەنە مەنەت بىر گىيەم
قەزى مېنالى لە كەچەكەم
ئىمىنە رەش ھەتتا رەش بىر مەزگەل
بىر ھەتتا ئىمىن شەرىف كۆستى كەت

.....

ۋەتەن ھەتتا سىر تەنەكە نەت
ئەلەكەرىم رەسول ئىمىن بۇل بۇل
مايەنە رەش كەت بۇ ئىدىم بىر خۇل
خولە بىر ھەتتا، رەش بىر بىر
ۋەتەن مەمۇستە شەرىف لە دەرۋ؟
كە مەمۇستە ھەتتا ۋە رەش غەمەنە
شەرىف مەمۇستە لەگەن مەنەت؟

ۋەتەننىڭ بىر ئىكەنلىكىنى ئىسپات قىلىش
لە سەر مىنالى بېيەنە بىر شەق
بە ۋاسىيەت سەت ئىدىم
قىزىق مىنالى لە ۋەتەن كۆرۈم
مەن خۇلىم ناۋى ئاۋا بەم جۇرە
ھاۋار مىنالى كۆمۈمكى زۇرە
لە ۋەتەن چەتلىك ھەتتا قۇمامدار
مەلا ۋە بىگىزەدە نۆكەر ۋە تۇجار
دەۋرىش ۋە سۇق قەتلى ۋە ئاغىنى
ئەمىنىيە ۋە شۋان ۋە ھەرچى گۈنى بى
لە كۆپى قەتلى تا ۋە ۋەتەن رەسۋان
ئەل ئاۋايى سەرسەرى ۋە ماقۇل
يەك يەك ھازىر بىز كۆمۈمكى ئەم
تەرك مائىم ئەمەن بەدەۋان ۋە دەم
شەرىفە مەساف بە دىلى پەتلىش
چەتلىك بەرۋ بىز تامە بېرۈش
ئىتەر كۆتە بىر ئەم قەتە ۋە باسە
بە سەر ھەت شەرىف بىز بازە خاسە

قسمی خوش

برادرهريكي خوشه ويستم، كاك عينه ديني نه حمه نژاده
 به ناولانگ به عومهرى نگلى كوڤى شاعير و گهره پياوى كورد
 مه لا سادق نگلى^۱ يادى به خير، پياوڤى ليها توو و خوښه وار و
 ژوره و دهردى زوى چينشتووه و دهره دهرى زوى كينشاوه.
 خه مى زوى خوار ديوه و مه ناسه ساردى زوى مهلكينشاوه،
 ئه زمانه له مريوان دوكانى مېوو گتيرايهوه، فرموى:

ماموستا قانع گویند پیر زکی بردووه بز پنجوین بز کرپی
جۆی رهش. نمو ساه سون گهغی مریوانی خوارد و بزویوی
خملک یا گان بووه، یا رۆشترونه ته پنجوین جزرینک جز بووه
پیان وتووه جز پرهش، هتاویانه و تیکمن گالیان کردووه و کراوه
به نان. ماموستا برینک جز پرهشی کرپوه، دیتموه به رهو مریوان.
بانگی مه غریب ده گانه دینی «بناوه سووته» له ژیر دالانی
مزگموته کهدا باره کهی ده خا و نه و نه دمهش باران لئی داوه
ده زووی وشکی لهماوه. ده چیه مزگموت و له بهر ناگری
کووره که خزی گهرم و وشکده کاتموه. با نمو هس بلتین له

۱- مەلا سەلىق پەنگىگە لە شاعىرە زۆر زۆر گەورە و گرانە كالى كۆرد كە لە دىنى تەكلى مەريواندا
 زىيانە. شەمىرى زۆرى ھەبە. دىوانە كەس كۆ كزانە مەو و بەپەرە لە بارەبەو و بنووسم و
 رەگىزەنگىگەم بۆ چاپ و لەركى لە چاپدانى كاكە عومەر كرتووبەتە ئەسەنۆ، خوا بار بىن
 چاپە كەرت. ئەم شاعىرە وەكو زۆر ھەي شاعىرى چەوساوە كلن، شەخ و تەنرەنۆرە و زۆر جارەش
 لە دىننى ئەسلى كۆرە بوو و چى بە دەمدا ھالوو نەپگىزانە مەو و ئەسەسلاو. زۆر بىرتىز بوو
 كە بىر و قىكرى لە زمانەى ھۆي پىشتەر بوو.

کوردستاندا همر دینهک مزگموت و مهلا و خادمی مزگموتی
 همیه و همر غیرییهک خانه خوینی نهیی روو ده گاته مزگموت و
 پاش لوژر همر که خملک زانیان غیرییه و خانه خوینی نییه، چمند
 کس دهعهوتی ده کمن و زور به روو خزشیهوه دیمنهوه مالی
 خویان و خزمه ییده کمن، ماموستاش همر بمو عادهقه چوروهته
 مزگموت. جا لمو کاته دا خیریکه خوی وشکده کاتمهوه و پیش
 بانگی نیواره ییه و ره سنده بی مه لای دی موعیزه بکا بو نمو
 خملکه. ماموستای بناوه سووته خیریکه ده گاته باسی قوربانی،
 دهلی: قوربانی خیری وایه و وایه. همر کس قوربانی بکا له
 پاشمروژدا نمو قوربانیه ده بیته وه سیلمهک ده بیانه بهمهشت. همر
 وهما ده گاته باسی کافران و دهلی دهمکردی کافر نابی به کار
 بهیتریت، چونکه پاره ییهک که ده درئ بمو شته و ده سیریت
 ده بیته هوی قمو یوونی کافره کان. همر کس دهمستکرد و
 مسنوعی کافر بکیریت، خوشی ده بیته شریکی نمو کافره و
 دزی نیسلامه و له دین دهر چوروه. جا ده گاته باسی درو کردن
 و دهلی دروژن کمزازه و نابی کس درو بکا.

ماموستا له بهر کووره که دا دهلی: ماموستا نه گمر نیجازه
 بدهی چمند پرسیار یکم همیه یکم. ماموستا دهلی: چمند جار
 وتوومه و ده لیم له کاتی موعیزه کردندا نابی کس له

هکات. ماموستا قانميش به کهوا و پانترلی تیره وه کس
 ناپیاسی، دوو پاتیده کاتموه. ماموستا دهلی: و سبه و قسه مه که.
 عوام نمره ی خراپه که هرچی پنی دهلی ټیناگا. ماموستا روو
 ده کاته خلیفه، که له لای ماموستاوه پاتیداو مموه، دهلی:
 خلیفه من له گملن تومه، خو ماموستا ماوه نادا من پرسیار بکم،
 بللی به ماموستا پیدهنگی تا پرسیاره کان له جهنات بکم.
 خلیفه روو ده کاته ماموستای دی و دهلی: ماموستا تو
 پیدهنگی، بزائم نم میوانه لمیره چی دهلی. ماموستا غیرا
 پیدهنگدهی و ماموستا قانع بو نمره شتک دروستکا که خملک
 پینکمن و جا بیکا به جوړه پیمامیک که خملک له مېمستیک
 ټیگن، روو ده کاته خلیفه و دهلی: نم ماموستایه دروزنه،
 کافره و کمزابه و نابی گوی به قسه ی بلری!! په کم پرسیار
 له جهنات نممیه: نم ماموستایه چمند ساله مه لای نیرمه؟
 خلیفه دهلی: دهوری سی ساتک دهی. دهلی: لم سی ساتدا
 ماموستا مالایکی وه کو بز و مېر و گا و شق وای بووه؟
 دهلی: نمری وه لا شوکر همیشه مالای زور بووه. دهلی: له
 پیش نمدا کی مه لاتان بوو؟ دهلی: خوالیخو شپوری باوکی.
 دهلی: نمر چمند سال مه لا بوو؟ دهلی: دهوری سی و پنج ساله
 دهلی: دهباشه باوکی مالای مېرو؟ دهلی: نمری وه لا.

مامؤستا قانع ده فرموی ده باشه لمم ده وری (۶۵) ساله دا
 خوی، یا باوکی نژوه بزائن مریک، بزینک، یا گویره کیمه کیان
 کړدووه به قوربانی؟ خلیفه تمناشای خمتکه که ده کا و همور
 ده لټن: نوموتلا. ده لټی: تمنامت خوی باوهری به و تهی خوی
 نیسه. نه گمر و تهی خوا و پتلمبری خوا ده خوی پتلموه ده بی به
 گوړیان بکات. نه گمر به چاکی بزانییا و باوهری به مردن بپوایه
 خوی و باوکی لمم ماوه به دا قوربانیسه کیان ده کړد. پر سیاری
 دووم: لمم مامؤستایه و تی هر کس ده ستکردی کافر به کار
 بیقی خویشی نیمانی لفق ده بی. ده باشه له مامؤستا پر سیار بکه
 کمواکه ی بمری گازرانیه و سه لته که ی شیر داخه، هر دوو کیان
 ده ستکردی کافرن. پس خوی نیمانی لفق و هر کس نیمانی
 لهقبو، نو تر له پشت سریموه دروست نیسه. پر سیاری سیمم:
 مامؤستا فرموی هر کس درو بکا کمز زابه. خوی به و ته کانی
 خوی بپروای نیسه، کموا بوو درو زونه. درو زنیش کمز زابه و
 مامؤستاش کمز زابه. جا خلیفه تر بلتی نیمه ی عموام چی
 بکیمین؟ خلیفه ده لټی: مامؤستا خوت و ه لاسی بدهوه. مامؤستا
 ده لټی: خلیفه لمم کابرایه پتم وایه دروست کراوی ده سقی شیخ
 محمد مدی دولاشه، که بی ده لټن قانع. به خوا بی و نه بی ده سقی
 نموی پنگیشتروه. نینجا ه لده ستن و ده چینه بهر کوروه که و

دهلی کا کہ تو خوا تو قانع دہناسی. ماموستا قانع دہلی: بہلی و
من قانعم. ماموستا دستہ کاتہ ملی و بہ خملکہ کہ دہلی:
خملکینہ نموہ شیخ محمدی دؤلاش، قانعہ. خملک ہمور ریزی
لیدہ گرن و ہمر کس دعوہ تیدہ کا. ماموستا دہلی بہ خوا
نایہلم بچتہ ہیچ کوی. میوانی منہ و نمو حیوانہ کہ دہبور
بمکر دایہ بہ قوربانی، بز نمو سریدہ ہرم. ماموستا قانعش بہ
خملکہ کہ دہلی من ویسم بمزمیکم دروست کردبی و توزنک
دلی نیوہم شاد کردبی و پینکمن و جیگای خؤم و گویدریژہ کم
بیتموہ. جا دہچتہ مالی ماموستا و خملکی ناوایش ہمور شو
دہچنہ خزمتمی و بز بہیانیش ناہیلن پرواتمہ.

قانع و چند نوکتہ یہک

ماموستا محمد یوسف دہلوی

ماموستا حمہ یوسف، ماموستا و
مودیرس لہ مریوان گپراہوہ و فہرموی:
من لہ زیاغدا دوو جار چاوم بہ ماموستا
قانع کہوتوہ: جاریکیان لہ دبی
«سہلمی» لہ مریوان. لہ شابی
خوالیخو شبوو ماموستا عوسمان مردوخیدا،

تیمہ مندال بووین، سروودی «نم روزی سالی تازہیہ نہوروزہ
ہاتمہ» مان دہخویند کہ بز نمو سردہمہ شتیکی سیر بوو.

ماموستا زوری پی خوشبو، زوری نالمرین پی ولین. هر لم
 سلهږه دا بوړ له مالتی شیخ محمدی شیخ حمددا،
 بهمانیه کیان زو به خمبر هاتین، چورین بو مزگوت،
 نوږمانکرد و زو و گپراښوه. هینستا ماموستا هلته ستاږو، که
 دهنگی نیمه ییست له ژیر لټه که دا سړی دهریتا و به
 عاده که ی خزی، که هر له بهمانیوه به لسی خړش دهمی
 پنده کرد لټه که ی لادا و تمعشای پمږه که ی کرد و لمرمووی
 نسته غفور و لالا (استغفر الله) خړ هینستا خړ نه کموتووه لټه که ی
 دایوه به سردا. پاش توزیک همستا و چور بو نوږ. پیم خړه
 بلیم زور کس بوړن له میژودا به بی موبالات له دیندا ناریان
 براوه و حوکیان بو دراوه، به لام شو شمش نهووه مه گمر له
 بهر زوری نه قلیان و نارېزا بوونیان بوو شته نارېوانه که به
 لای دینوه هاتوونته نار دین. قانعش په کی بووه لمر
 کهسانه ی که نهمی به سردا سپندراوه.

جاری دووم که به خزمتمی گمیشتم، من له گمن شیخ
 نیراهیمی مردوخیدا له (شاندهری) دهماغوتند. له میدمادق
 ده گپراښوه بهر و شاندهری، له سپتره مېک که جنگای
 پشکینی خملک بو، واته عمره به کان له بهر و دهاته نمری
 خملکیان دهپشکني و دهیانپرسی خملکی کویت و داوی

ناسناویان ده کړد. به لام شو کور یو خوا نیسته شاره زوریه کان
 لمونډا دوه من و دهرسن، لموهك بیگانه و نامز به بیری
 خراپوه تپهرن، خوا ره جی همی نیل جاریکی تر به عسی نامز و
 سپهری ره جی نه که وخته سر شاره زورور جا لمو جینگیمدا
 تروشی ماموستا قانع بووین. چووبنه خزمتمی. سرکاریگری
 ریگموهان بوو. دهمتمان ماچکړد و من له پشدا عمرزمکړد
 دهماناسیت؟ لمرووی: تو له مهلا سعید ده چیت. عمرزم
 کړد: بلتی. شیخ نیراهمی ناسیموه. (با نه مش بلتیم ده لنین له
 بلیمتیه کانی قانع لموه بوو هر کسی ددی دهیزانی له چ
 بنمالمه که) له سپهرنکدا له خزمتمیدا دانشتین و دواي چاک
 و چوونی پرسی، لمړی خالتوت نیتمش له نوږدا دهقرینیت؟
 (خالتوم جزمبهی لیده هات، تمنانیت له نوږیشدا هاواریده کړد و
 دهقریناند) عمرزمکړد لمړی وهلا. لمرووی: چوویتموه بلتی
 قانع دهیروت:

همسرانت گور میگیرند ز دشت

کور میگیری تو در کوچه به گشت

عمرزمکړد مانای شمیره که دهزام، به لام له مېست
 تنانگم. لمرووی شاعریکی فارس دهلی، جاریکیان کوپرتیک
 له کولانی دینه کدا ده گېرا، گیانداریک پرېدايه، لمویش نم

شیره‌ی خورنده‌وه. دیسان عمرزمکرد تیناگم. فمرمووی خه‌لک
خمریکه ده‌چنه سمر مانگ و تیتا خالتوت له نوپژدا بزم
ده‌فیریتیت. جا فمرمووی: نمو سالتش که شیخ علائەدین له
دنیا دهرچووه‌وو حاجی مه‌لا... ی نمرانیش ده‌یوت ناسمان شیخی
شیخ ده‌کا و لهر فموتی نموه ده‌باری. نمو به‌ماره که شیخ
فموتی کرد (۲۹) رۆژ باران باری، هیچ پردنک نهما. خه‌لک به
تینگ هاتوون و شاعیران لهر باره‌یموه شیریان ده‌گوت.
منیش 'عمرزمکرد جا قوربان چ نیرادینکی تیابه؟ نموه نییه خوا
فمرموویته‌ی «فما بکت علیهم السماء و الارض» همر چمند پاشان
تعماشای ماناکمیم کرد حه‌زل موزاله. واته خه‌لکی ناسمان و
زه‌وی بزیان نه‌ده‌گریان. فمرمووی: به راسته؟ وتم: به‌لئی
قوربان. فمرمووی: مهرگی پیاوچاکان نیازی به‌گریانی ناسمان
نییه. شیخ علائەدین چاکر بوو یا حه‌زرتی حه‌زین؟ وتم:
حه‌زرتی حه‌زین. فمرمووی نمو کوری حه‌زرتی فاتحه (خوا‌ی لی
رازی‌یی) و کچه‌زای پتخمه‌مر (دروودی خوا‌ی لی‌یی) بوو، به‌و
هموو گهره‌یموه ناو‌ها پیره‌خانه شه‌یدیانکرد و سمریان بری
و کردیان به‌تزه‌وه، هیچ بارانیش نه‌باری، چونکه بارینی باران
سونه‌تی نیلاهیه و هه‌لی به‌مردن و ژبانی کسموه نییه. جا

لیره‌دا من لهرمووده‌ک‌ه‌ی مامۆستام گنځاپه‌وه، نه‌وه‌ك كسانى
لخواى كوفلر و بڼدېنې منښ دهر كهن.

قانع و مه‌لا سه‌عیدی سه‌ناوا

كاك حممه يوسف گنځاپه‌وه و لهرمووی:

خۆم ئه‌ماله‌م به‌ مامۆستاوه‌ دېجوو. به‌لام نه‌وه‌ی له
خوالته‌خوښوو باوكم و كسانى ترم بېستوه به‌م جوړه‌يه، باوكى
ره‌حمه‌تېم (خوالته‌خوښوو حاجى مامۆستا مه‌لا سه‌عیدی سه‌ناواى
مه‌ريوان) گنځاپه‌وه و لهرمووی: من‌دال بووم، باوك و دايكم
نه‌ماپوون. له «بالك» دا بووم. به‌گراوه‌ی بالك مامۆستايه‌كې
زۆر خوښنده‌وار و لى‌دېيان هېناوو بۆ دهرسى من‌داله‌كانيان به
ناوى «مامۆستا مه‌لا نه‌حمده‌ی چاژى» كه زۆر چاك گولستان و
بوستان و خممه‌سى نيزامى و «تارىخ موعجه‌م» ى ده‌زانى.
له‌گه‌ل له‌قى نه‌حمده‌ی بالكى كښفرۆش و شېخ حممه‌ سه‌عيدا
له‌قى بووم. ئمو كښانه‌ى كه وتم خوښندن و زۆر چاك ده‌مزانين.
مامه‌به‌كم هېوو نارده‌پوويان بۆ «مووسك» كه به‌نا بېتې بۆ
دروستكردنې مزگه‌وتى بالك. به‌ ره‌سمى ئمو سه‌رده‌مه‌ چه‌كې پى
بووه. له‌ رڼگه‌دا چم‌ند چه‌كداريك ده‌بينن و بۆ به‌ردنې
چه‌كه‌كې له‌قى لڼده‌كهن و ده‌يكوژن. به‌ عاده‌تې ئم
ناوچه‌ميه‌ى خويمان نه‌گه‌ر كسك بمر داپه‌ همولده‌درا ژنه‌كې له‌

بنه‌ماله دهر نه‌چوايه. ميان مه‌جورور كرد دهست له خويندن هه‌لگرم و ژنی مامهم ماره كهم. پاش ماره كردنی نه‌وژنه مالم چوو بۆ «كيلو»ی لای پئنجوين. هه‌سه‌كه‌نكم له بهر كردبوو، خه‌ريکی نيشی كشتوكان بووم، مه‌ره‌مه‌ده كرد. پاش ماوه‌يه‌كه خه‌زانه كهم مرد، ماله‌يكه‌شم هه‌بوو، نه‌ميش مرد. رۆژيك لهو ده‌شته‌دا خه‌ريکی مه‌ره‌زه كردن بووم، به‌ريارمدا به‌جمه‌وه خويندن. هه‌ر وامكرد و به‌ره‌وه چاره‌لووسی خويندن چووم. له ريگه‌دا تووشی مامۆستا قانع بووم، منی ده‌ناسی. پرسى: نه‌وه سه‌عه بۆ كوێ ده‌چى؟ وتم: به‌رمكردوه‌وه‌وه و به‌ريارمداوه به‌جمه‌وه خويندن. فه‌رمووى: جا به‌را تو خوا چوار په‌لێكى قه‌وى و به‌توانای پێداوى، ده‌توانى هه‌ر نيش و كارێكى پى به‌كه‌ى. جگه له‌وه‌ش تا تو ده‌يه‌يه مه‌لا، هه‌زه‌تى عيسا ديه‌ خواره‌وه، ده‌يه‌ى بى به‌ مه‌لاى هه‌زه‌تى عيسا. جا دلت نه‌يشى من هه‌ر له ئيسته‌وه پيت ده‌لېم سه‌عى عوام (واله نه‌خوينده‌وار). دواى خواحاله‌زى تووشى مامۆستای «سه‌ردۆش»، به‌راى مه‌لا زه‌مير به‌روم له خويندن تاريفي‌كرد و دلخۆشى دامه‌وه و چووم ده‌ستمكرد به‌ خويندن. پاش ماوه‌يه‌كه تووشى مامۆستا قانع بووم، چه‌ند پرسياړيكي لي‌كردم، زانيم. فه‌رمووى: له‌مه‌ولا پيت ده‌لېم سه‌عه‌ى «ع» (عمين).

پاش ماوهيه کي تر توو شيهاتم، پرسياري لينمکرد و
وه لاهمدايموه. فرموي: لاهمولا پنت دهليم سعهي
شش (ء) چونکه شش وه کو سري «ع» وايه و
عمينش هي عوامه.

پاش ماوهيه کير ديسان تووشي بوومهوه، هرچي لي
پرسي، زانيم و به جواني وه لامم دايموه. فرموي: نير لاهمولا
پنت دهليم سعهي همزه. همزهش له شش دهجي، شش له
سري عمين دهجي، عمين هي عوامه. ماوهيه کي تري پتچرو،
ديسان به خزمهتي گهشتم و پرسياري لينکردم. فرموي: نيستا
نير گوناحه پنت نلتم مهلا، پرپارم وايه لاهمولا پنت بلتم
«مهلا سعي». وتم: ماموستا پرسياړيکم هيه، بيکم؟ فرموي:
پهره. وتم: ماموستا دهلتن تو «شيروعت». فرموي: سعه
توش وام هي دهلتنت؟ وه کو ژنان دهلتن «له داووني خوت لي
هلهپري» ناخر سعه تو بو؟ من و شيروعي؟

قانع و سواربي پيکاب

ديسان کاک همه يوسف گنپرايموه و فرموي:

نم پياوه له غوزخانه وه کو ديريای ينسنور وان. له
باوکم پست که قانع بو باهتايري گنپراوه تموه که ماشين هيه و
زور تولد دهروا. نم کاته وهک نيستا ماشين زور نه برو. کمر

کمونیک ماشینی دیوو. فمرموی: له سلیمانی دههائیموه بز
شاره زوور، له ریگادا به بهر بیتانیکداتیپرین و به
لیخوره کهمان وت: راوهسته با شیک بکپین. کابرا راوستا و
به بیتانموانه کهمان وت بزمان بینه. کابرا چوو هتای و دایه
دهستان، به لیخوره کهمان وت: نادهی برز. کابرا هینده توند
لینده خوری مری کابرا به نمازهی مازوویهک دیار بوو.
لیخوره که پی و ابوو بز نهوه که پاره نهدهین دهلین توند برپوا،
به لام بیتانموانه که وتبوی پارهم ناوی، لیخوره که نهیده زانی
مههست نهوه بوو که ماشین چهنده توند دهروات.

قانع و مهلا سه عیدی کالی

ماموستا مهلا ره شیدی گلویی مودریس و
پیشونوی مزگه وتی حاجی ناوای شاری سنه،
ماموستا چه مه یوسف، جمنابی مه محمود بهگی
حهیدمیری، ماموستا مهلا نه حمدهی خاکی، سهی باقر
شیخه لنیسلامی، کاک مه حمدهی حسینی و چهند
کسی تر نه میان گیرایموه بوم. نه مهی لی دمرچوو:

ماموستا مهلا ره شیدی گلویی

مهلا سه عید ناوینک هووه، خه لکی «کالی

سروو» بووه له مریوان. ثم مهلا سه عیده کابرایه کی فقیر حال
و لیزه بوو. گویا بری گولستان و ناگهان و کتیبه وردهی
خویندووه، له «کانی میران ماوه تهوه» تمهینی خویندنی له

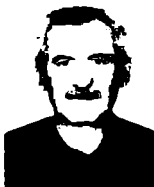
گولستان تېمپىرە. ئەمەندە لەقىر حال بولۇپ ھەممۇ رۆزى نانى
 ئاۋايى كانى مىرائى مىريوانى دەچىمە. ئىۋارە بىرىكى دە كەردە
 تىرىق دۆ و دەخواردا و پارشېو، پىش بانگى. دىيانى ئىمى تىرى
 دەخواردا. ھىندە دەخواردا تا ئىۋەرۆ دەنالا ئاند بە دەست
 سىكىمە. دۋاي ئىۋەرۆ لە برسا نەيدەتۋانى ھەتتە... ئەم
 مەلا سەئىدە داۋاي لە مامۇستا قانع كەردىۋ، تۆ ئەم ھەممۇ
 شىرە دەتتە، شىرىكىش بە مىندا بلى. مامۇستا ئەم شىرەنى
 خوارەۋەى بۆ نوۋسىۋ. مەلا سەئىد لەمىركەردىۋ، ھەممۇ
 جەرە خەلگ دەيانوت شىرمان بۆ بۆتەمە ھەر خىرا «اعوز
 بالله من الشيطان الرجيم» بىم ھەى دە كەرد و بىم چەشە
 دەستىدە كەرد بە خوتىندى شىرە كە:

باران نەخۇشم باران نەخۇشم
 ھەردى بىنەرمەن خەلىق نەخۇشم
 ئاخ بۇ ھەكىمى ھالزىنى ھال بى
 كەۋاكەى بىرى قولانچى شال بى
 كۆسە كارتى بى بى و قەدەم بە شەپ
 ئازۇرلار لە لای ساق نەچىتە دەر
 پىس و بى نەشۋر، رەنگ و بۆگۈلى
 بىر و بىدىيان يەك تىكە زلى

شاخى مەرىشك و خورى كەۋە مار
 پەرى وىشەر سىبىر پەرى دار
 ھىلگەى كەلگەى و رۇنى مىشۋولە
 كىۋى قەلەمبەرد لە ناو قىۋولە
 نەمە ھەر جەۋى بۇمكا بە دەرمان
 پىم بىدا بىخۇم بە سەھل و ئاسان
 كەۋىتىم بىي و ھەلسانم نەي
 نەم دەرمانانە بە سىلىنىم بى
 مەلا سەئىد مەلەى شلىرم
 مەلەى كەشك و رۇن ماست و پەنىرم
 لە بەھرى دىمەچ چ بەلەپنىكم
 لە شاگەھان دا چ مەلەپنىكم
 بە ھىدەى بالاتىم كەنۋە گلىنە
 پىاتا بىرمو بوو لە ھەزار و نە
 لە گۈنەزە كۈنە ھەتا ، لەنچىئاۋا،
 بىر بىكم ، نەگەم ھەتا خۇرئاۋا
 خەلگى ، سەلەسى ، مىۋان پەزىرن
 ئىمما ، چاۋگەى بە مىۋان قىرن
 لە گىيەى بەھارا ھىلگەى و رۇن خۇشە
 سى جەر خواردوۋمە بەۋ گۈنەپۇشە

کانی زوورووه نهمسلی مهرکهمزم
نهمگر تینی بجمو گوو به ره‌گهمزم
من مه‌لاسمعی نابله‌لد گهموتم
نیمامی نهملی دینی بینمزه‌وتم
چلک و چه‌مه‌لی زوری هیناوه
تەنانەت تاقەمت خویشم نه‌ماوه
همموومان تپو و سووک و لاسارین
سهرباری خه‌لک و برسی و بینکارین
جا نهمگر حوجره و مزگه‌وت نه‌بوایه
من و قانعیش جی‌مان کردایه؟

قانع و چاو نیشه

دیسان ماموستا چه‌مه یوسف له
زمان «ماموستا شیخ چه‌مه مارف» ده‌وه
گنیزایه‌وه و فهرمووی:
جارنکیان ماموستا قانع هاته
مالتمان له «بهرده ره‌شه»ی مهریوان
فهرمووی: چاووم دیشی ده‌مه‌وی بجم ماموستا شیخ چه‌مه مارف
بو ییاره بو خزمه‌تی شیخی عه‌لانه‌دین، بزاتم ده‌رماتیک،
ده‌وايه‌ک، چاره‌یه‌کم ناکات، وتی: هاوین بوو، شووتی

پینگه میوو. شهو شوو لیمان خوارد و ماموزتا له کاتی
نوروستن دا لهرمووی: من له سهرهان دهرمووم، چونکه
شهو نیازم همیه زور بهجمه دهرموه. ماتی دیتی نهو زهمانه
هموو به پال به کمه بوو، تا نهو پهرموه بهره لا و هموو
کس دهیتوانی هات، چو بکا، تمنانست گیاندارانی وه کو
مه گ و پشیلش. له بهر خاتری ماموزتا و بو
خزمه تکر دنی، میشیان له سهرهان خواندبوو. نیوه شهو
خه بهر پکر دهموه و لهرمووی: مارف هلتسه، مالتان
نمشوئی چاره کانم چاک بوونته موه و نیل نیاز نیه بهجمه
بیاره و دهرمائی چاو تیشمش فیر بووم. منیش عمرزمکرد:
چون قوربان؟ لهرمووی: نیل هر کس چاوی دیشی،
بیته مال نیوه و شووتی زور بخوا و شهو ناچار بی له
سهرهان بنوی و شهو میز زوری بو بی. هلتسه موه بو
میز کردنو له جینگاکه ی دورر کهویتسه به چاوی
بهسراوه به بکهویتسه مل سه گیکدا و سه گه که داتروسکی
و نهویش راجله کی و له ترساندا چاو بکاتسه و دور
دلۆپ ناو له چاوی بیت، چاوی بکریتموه و دنیا بیی و
چاکبیتسه. نیل نیازی به رویشان بو بیاره نیه.

قانع و قسه‌ی خوش

دیسان کاکه یوسف گنپرایمه و فرموی:

باو کم بۆی گنپرایمه. مامۆستا هات بۆ بیاره و فرموی: دهموی بخوینم له خزمهتی مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکهریمی موده‌ریدا له‌گه‌ڵ «مامۆستا مه‌لا عه‌مه‌دی (نی) دا» (به‌ ناو بانگ به «حه‌مه‌نی»). خهریکی خویندنی «فرایز» بوون. مامۆستا قانع بۆ شوخی و بۆ نه‌وه‌ی مامۆستا و نه‌وانه‌ بێته‌ پێکه‌نین و بیتاقه‌تیان ده‌رچی، جار جاره‌ سه‌ری به‌رز ده‌کرده‌وه. ناڤه‌تیک له‌ویوه‌ تێده‌په‌ری، ده‌یوت نه‌وه‌ ژنیکم. وه‌کو مندالان ده‌لێن نه‌وه‌ مازوویه‌کم، یا نه‌وه‌ گوێزێکم، هه‌موو ده‌ستبانه‌کرد به‌ پێکه‌نین.

قانع و ژبانی منداله‌کانی

دیسان کاکه یوسف گنپرایمه و فرموی:

باو کم بۆی گنپرایمه‌ فرموی، له‌گه‌ڵ مه‌لا عیزه‌تی «ه‌ناوه‌سروته» بیدا ه‌ارۆی بووین، له‌ بیاره‌ ده‌مانخویند. ه‌اتین بۆ دیدنه‌ی مامۆستا قانع که‌ له «نه‌وی» — ده‌یه‌که‌ له‌ بناری شاره‌زور — دا بوو. شه‌و مایه‌مه‌، قسه‌ی خوشی زۆری بۆ کردین، به‌کێ له‌ و قسه‌ خوشانه‌ نه‌وه‌ بوو فرموی ئێسته‌ مندالی ئێمه‌ به‌ نه‌به‌تی ئێه‌وه‌ وه‌کو «حه‌مه‌ قه‌دۆی مووسل»، وان، ئیمش و تمان هه‌زار شوکور بۆ خوا. جا زۆر چاکه‌ مندالی ئێه‌ ئێستا هه‌نده‌ باری ژبانیان چاکه‌. فرموی: جا با باسی باری ژبانی ئێمه‌ و منداله‌کانتان بۆ بکه‌م. ئێمه‌ خو‌مان نا‌زه‌تمان

نیه، خەڵک دۆمان بۆ دێن. دۆ هێنده نیه که بتوانین به تەسەلی
 بیهۆین. جامه دۆیه کمان بۆ دی، که مێشی تێده کهوێ منداڵه کاغان
 مێشه که دهرناهیته ههروا به سووکی و ناسانی دهیخه ده میانهوه و
 دهیژن. تا نهو دۆیه که به مێشه کهوه ماوه بیهۆن، نجا فری دهدهن.
 باوکم دهیفرموو: بهیانی له رینگه یاره دا بیرم که خۆشه کانی قانع
 دهکردهوه و پێده کهنیم و دهموت نیستا کهسێ گونی لیبی، واده زانی
 شیتیم هێنده پێده کهم.

دهفی ههلواسراو

مامووستا مهلا محهممەدی حەلەز گێڕایمۆ و فەرمووی:
 شێخ حەسینی شێخ کاکە حەمە بۆی گێڕایمۆ و
 وتی: جارێکیان چۆرمە مامووستا قانع دەفێکی
 ههلواسیوو. وتم: مامووستا شوکۆر دهفیشتان هیه. مهلا محهممەدی حەلەز
 فەرمووی: کاکە حەسین دهفی چی، زەر گێشمان هیه جا خاتوو نه مه
 نایه لێ یوه شیتیم!!

١- مهلا محهممەدی حەلەز، رانا و بێمەت و زیرکی لێیانوو، جگه له خۆبەندەماری و راستی
 قورانی، گشت تەمەبی پر له خێر و بیری خەریکی فێر کردن و راهێنان بووه. هەر له بهاییمۆ
 که دەست دهکا به دەرس وتنوه، ههتا ماوه ههین نۆهست و ماندوو نابن، بۆ دا بێتکردنی
 زبانی کاسیی دهکا و کاسییکی بۆهاتوو. لهوێ که ودهست دێنن خڕههلی ههزاران و
 نهزاران دهکا و لێرهدا دهرده کهوێ نهبوونی ئەندامییکی لەش وهکو چاو، نابن بیهه هۆی لهوه
 کهسێک به مانەمی دا نیش و چاوهروانی دەسگروویی خێرۆمه ند بن. لهکری وهک لهم مامووستا
 بهرر و بهرێره بۆ کله کهی چێکای شانازی بن. لێستا له مەریوان دلدەنشێ و تەمەنی ٤٨ ساڵه.

قانع و پىلاومەكى

مەلا مەممەدى خاھىز بۇي گىراممە:

مامۇستا قانع لەگەن مالى «لەقى ئەجەدى باشماخى» دا زۆر
تەكەتلىك بۈرۈ و پەگەريان خۇشەدەست. جارەك بە لەقى ئەجەد
دەلى: كەموشى خەلك ئاۋ دەدا و كەموشەكانى من قورپىش دەدەن.

قانع و نۆيزى جەۋن

دېمەن مەلا مەممەدى خاھىز گىراممە و لەرمۇي:

جارەك مامۇستا بە ئاۋارەيى و دەرمەدەرى دېتە
«باشماخ» ي مەريوان، «شەيخ ئەمىن» ي رەجەش لەمۇي
دەمى. مامۇستا مەلا ئەجەدى كۆپى پىنجۈرەيى بە
ئاۋەنگ، لە باشماخ دەمى. پاش نۆيزى جەۋن بە عادەتى
ئەزەمالە دەۋايە پىچۈرلەيە بۇ لاي لەرمەج بەگ كە
خەرىكى كەرنەمەي مىرزا مىرانشا بۈرۈ. ئەمۇ پىكەمە
دەجەنە لاي لەرمەج بەگ، لەمۇش دەزانى مامۇستا قانع
گالەتەچى و شۇخە. دەلى: كى قورئانى پىش نۆيزى
دەخۇرەي؟ مامۇستاش دەلمۇي: بۇ قورئانخۇرەندى پىش
نۆيز بۈرۈ بە گەنە گەنە؟ ئەمۇ وتى تۇ بىخۇرە، ئەمۇ تر وتى
تۇ بىخۇرە. بېرار درا ئەم كەس خۇرەندى ئەلەيەكى بۈرۈ،
رەيلىكى پىا دەكەشەرى. مامە ئەمىن وتى: من دەخۇرەنم.

دهسقي پټكرد هښتا چمنډ لاپره ي نه خوښدېوو ره چمان
كرد. هښنده بهردي لټدرا وه كو گوزره جووله كهي
لټهات.

قانع و سهره خوښي

ديسان مه لا محممهدي حافظ گټرايموه وتي: پياوټك
مه بوو ناوي «ماموستا مه لا محممهدي سؤځي كريم بهگ»
بوو، كوټكي هميه، ناوي نه هممهده، گټرايموه وتي:
باوكم مردېوو، خملكي زور هاتېوون بز پر مه.
خملكي پټنجوين و شلير و مهرېوان و شتيخي چويته
هموو دانشتېوون. ماموستا قانع تشرېفي هښا و منښ
خټرا چووم دهستم ماچكرد. لاتېحايه كي خوښد و پاشان
دهسقي هښا به ريشيدا و لهرمووي: توخه ي حممه گيان
مردي و نه جات بوو به دهست لاهمه، توخه ي.

قانع و شيعري خوي

كاك حممه ي پټنجويني و گټرايموه و لهرمووي:
قانع ده چيته حوچره كهي دني «نزاره»، لمليكان نابناسن.
شمو باسي شيعر ده كريت، يه كيك له لمليكان دهلي: من
ماتيك زياتر له گمل قانعهدا بووم. شيعري قانع له يهك

دەدەنمەۋە و مانايدەكەن. قانع ماناي پەكەك لە شىعرەكان
 پەمەلد ناكات و دەلى: مەمەلى شاعر ئەۋە نەبۈۋە.
 فەقەكە دەلى: لە كاتى ولى ئەم شىعرە من لەگەتەيدا
 بووم. مامۇستاش دەلى: تۆلە بىرت نىيە، نەگىنا
 مەمەستەكە ئەمەيە و بۆى شىدەكەتەۋە. فەقەكە تۈۋرە
 دەلى: تۆ ئىنكار دەكەي، ھەتەۋە ...، چۈنكە
 ھىندە نەمەلى نابى ئەمەشەم لىم حوجرەيەدەي. نەۋىش و
 باقى فەقەكان دەلىن: بۆ خاترى خوا بەم شەۋە بۆ كۆى
 بىروات؟ بچىتە دەرەۋە سەگ دەپىرات. فەقەكە دەلى:
 حەلى سەگ بىخوا. نەمەلى و ئىنكار دەلى سەگ بىخوات.
 قانەش ناچار لە حوجرە دەر دەچى و دەچىتە مزگەوت
 و مزگەوت چۆل و تارىك و كىچى زۆر دەلى. ئەۋ شەۋە
 بە ھەمەۋ ناخۆشى ەۋە بەمەر دەھات. بىمانى زوۋ لە سەر
 كاغەزىك پارچە شەپەك بۆ فەقەكە دەنەۋىت و لە
 حوجرە بانگىدەكەتە دەرەۋە و دەلى: من قانەم و
 نەمەست تەرىقت بەكەمەۋە، ئەم شىعرە بچۆنەۋە و نىر
 خوراھالەزىت بىت.

بە داخەۋە ئەۋ كەسەي كە ئەم نوكتەيەي بۆم گىنەپەۋە شىعرەكەي لىمىر
 نەبۈۋە.

قانع و شينځيکي دمه لاتدار

کاک که مالی خاوه ری گیرایمه
فهرموی:

ماموستا قازی، به ره همتی گیرایمه و
فهرموی: ماموستا قانع له کانی سانان مهلا بووه،
پتش جهژنی قوربان خیزان و مال به گیریان هیناوه
بۆ ته داره کی جهژن. نمویش گزشتی شکه بر دوه، که مالی خاوه ری
یه کی له که سینه کانی نهو سهرده مه بۆ هاوینمه وار هاتووته پشی
«دۆلاش» (وله گهور). مالاتیکی زوری همبووه، شرانی تایبست
له وه پاندوویه، ماموستا پارچه شیریک دهنووسی بۆی، دهیه وی
بهزمیکیش ساز بکات بۆ نهو هی خه لک له بری مه بهست تیگهن.
جۆری ژبانی خۆی و نهو که سینه بخاته ده می خه لکمه و بری شتی
سهریشی باسکر دوه، نهم پارچه شیره که به داخمه زوری لی
ونبووه ده نیری بۆ نهو پیاوه:

ومره قوربان له سهری جیژنی قوربان

سه ماومر پر له ناوه و دۆله بینان

به هر حالی برنج پهیدا گراوه

له گهل نه ختی که ره دی کانی سانان

وه لیکین داخه که م بۆ رانه گوشتی

فیدای چیشتی بکهین وهک هۆچی قوربان

نمزمرووی گیسکه لې، پا بزنه هر خسی

نمېن بزنی زه لام بی و نهختی ریش پان

به چاخی ومك ی بالکی بی

درؤزن بی ومکو نی مریوان

به میزمر هـ مـ ومکو

به ریشا هر ومکو کولان

که هاته باسی نمشعار و نمدهب هر

ومکو فانج غمزلباز و سمناخوان

نم شیمه بلار کړه نوه

نم شیمه دهتری بؤ لهو کسه، نمویش به دور کس له

موریده کانی بزنیکی زور چاخ دهتریته بهر دهر گای ماموستا و

ماموستاش دهلی: کاکه من ناتوانم هیچی لی بکم، خوتان

زه حهته که بکشنو مریپرن، پاکیکن. نموایش دهسده کمنه

مهر برین و پاککردنی، خاتوو نممه دهلی: برؤ له ناوایدا بری

دار و توزی خوی و چمند نانیکیش پمیدا بکه با توزی گوشت

برؤنیم بؤ نم پیاوانه، گولاحه. فانعیش دهلی: به خوا نمونه دم

ولووه بؤ نم شت و نمو شت رووم نیه، ناچارم به جوړی

جوابیالیکم که برؤن و له بری خواردندا نین. دهپرسی: نهری

برا نم بزنه تممنی چمنده؟ دهلین: نازانین. دهلی به رای نیوه

نم پیره، پا . . . ؟ نموایش که نممه دهپسن زور ناره حهته دین و

پیان وایه ناسمان دیته خوارموه. بزنیش پاککراوه و ناماده. خیرا ماله که به جیده هیلن و ده چنموه و ده گدن به خزمتمی نمو پیاوه و بسمراهاته کهی بز ده گپرنموه. نمویش زور پتی ناغوشده بی و دهلی نادهی بچن بانگیکن. نه گمر نه مات، میز ره کهی بچنه ملی و بیهنن. چمند که سیک دین و له نزیکی دپی کانی سانان تروشی کابرایه که دهن و نم بسمراهاتهی بز ده گپرنموه، نمویش خزی دهمزیتموه و به را کردن ده چته مالی ماموستا و خهمبری پیته دا. ماموستا هر چمند کهوشی نابئی له لارنموه له نیز زوله کهی زریارموه بمره «چور» دهر وا. نپره شو تغه له دهرگا ده دا و ده چته خزمتمی سبی چور. که سبی ناگادار ده بی، دهلی: قانع، ده بی که تنیکت کرد بی، نه گینا نیستا بهم نیوه شموه، نمویش شوی جمون، نه دههاتی. دهلی جاری بر میمه، بفرموو تیرمکن، جا پاشان بون ده گپرنموه. پاش تیر خواردن بسمراهاته که ده گپرنموه بز سبی. سیش چاره ی نابئی، پاش نویژی جمون داوای لیجوردن ده کا له خملکه که و دهلی من شتیکم بز پش هاتوره، ده بی بچم بز دولاش. چاروایه دینن بز قانع و سیش سوار ده بی و پیکموه ده چنه دولاش بز لای نمو پیاوه. نمویش که خهمبری پیته گا سبی هاتوره خیرا له مال ده چته پریانموه و زور ریزبان ده گری و دهلی نهوایه من

بهاتمايه بۆ چۆر، شمرمئلده لک کردم، بۆ خۆت زه حمت کیشا؟
 سمی دهلی: نه بۆ جهۆن موباره کی هاتووم، نه بۆ دین. له گمیل
 ئهم پیاوه دا هاتووم. دهلی: مه لاکمی کانی سانان نمی؟ دهلی:
 بمری و مللا نموه. خیرا دهلی: زۆر بمرم لیکر دوو هتموه که
 جهۆن لعمیکم. به لام به خشم به تو. پاش ماوه که خواحافیزی
 ده کهن و همر به که عبابه کی زه پالی عمره بیان خه لات ده کا و
 مامۆستا دیتموه. پاش هاتموه خیزانی دهلی له دویتوه نمو
 مندالانه دین به دهوری نمو لاکه دا، دارمان نیه توژی له
 گوشته کیان بۆ بیرژیم. قانعش ده چیه بمر مالی خه لیفه و
 دهلی نمو گویدریژم بدهنی بیهم باری دار ینم. خه لیفه دهلی:
 و مللا مامۆستا گویدریژه کم (لهم روته) کوپانی نیه.
 جلبیکشم نیه لی بکم. دهلی: نیمه خۆمان جلمان هیه، خیرا
 دهروا و عباکه دینت، دهیموی بیخاته بمر پشتی گویدریژه که،
 خه لیفه دهلی: نموه چیه نمونده جوانه تو دهیکه به کوپان بۆ
 کمر؟ مامۆستاش دهلی: نموه عبابه، شیخ پنی داوم و منیش
 پتویم نیه. خه لیفه: دهلی باو کهرو خوا غمه بمان لیده گری،
 بیده به من نیستا باری داری وشکت بۆ دینم. مامۆستاش دهلی:
 زۆر چاکه. چونکه من پتویم به نموه نیه و منداله کام برسین.

دهلۛن تانم ناخره عباكه له مالى خليفه دا مابوو. دهيانبرده
مالان بۆ تمبيروك.

قانع و کموشی همدان

كاك كه مالى خاومرى گنڀرايموه و فرموي:

جاريڪيان يه ڪي له دمه لاتداره کان ديهوي پروا پو
هممدان، به ماموستا دهلي چيت پويسته پوت يتيم.
دهلي: ڪموشم ليه جووتي باتم پو پنه. دهلي: شاه.
پاشان دمه لاتداره ڪه ديتموه له هممدان و جووتي باتي
پو ديتي. لهو وهجه باته دهخرايه ناو پاڪه تڪموه. ماموستا
پتلاوه کان له پا ده ڪا و به سر پاڪه ڪموه به خه تيڪي
مگوره (لهو شيعره فارسي به مشهوره دهنوسي):

دولت بخران دادی و نعمت به سگان

پس ما به تماشای جهان آمده‌ایم؟
به سر درگای حوجه که دا هلیده واسی. پاش
ماویله، ده لانداره که چاوی به تابلو که ده کروی و
دهلی: ده تماشایکه، له همدان کوشی بز بگری به
کۆله وه و نهویش وات پی بلی؟ ما مؤستاش دهلی: «به
گولتک بهمار نایه».

قانع و جاوی مزگموت

ديسمان كاك كه مالي خاومري له مريوان گڼپرايموه فرموي:

جارنيكيان په كې له دهسه لاتداره كان جاويكي زور به خيږ
 ده كړي بڼو مزگموت و رايده خمن. ماموستاش چن مندالي بي
 جل و بمرگ نغاسي، جاوه كه دهاتهوه بڼو مال به خاتوو نغمنه
 دهلي يكه به بمرگ بڼو نغو مناله بي جل و بمرگانه و
 دهريښه كيش بڼو خوم بدووره. خاتوو نغمنش دهلي: نعمت له
 كوي هتاره. ماموستا دهلي خوا كمرغه. پاش جهند روژ
 دهسه لاتداره كه، مزوري^۱ مزگموت كه همددهواسي و نمويش هر
 سوتد دهخوا كه ناگاي لي ليه. ماموستا كه دهزاني بيتاوانيك
 همدواسراوه، دهچي و دهلي من بردوومه نغو داگرن. من به
 ناشكرا بردوومه و هموو دهزانن.

دهسه لاتداره كه ماموستا بانگده كا، دهلي: نم دهنگوباسه
 چيه؟ دهلي: دهزاني پواوتم كرد نم جاوم برد؟ له بمر
 ريزدانان بڼو نيوه، ناخر من مه لاي نيوم. دهلي: چون؟ دهلي:
 خوت دهزاني هتندهم پنه له پانتزله كم داوه، كه نير جينگاي
 نهماوه، هشتا هزار كوني تياوو. دهرسام له په كې لهو

۱- ملر وښه په كې كوردپه له بناري شلمرورور بڼو شون و كريكار و مجبور به كار دهبرنت،
 وښه په كې كوني همورپيه. مزدومر مزد همدلي ليش و كمر، وهر به مالا خور، له فرسيده به
 ماني به كريكارو هالووه كه مالاكهي همله به.

کونانموه ده عباکم يته دهره وه بجی به چی ... براتا. نو کاته
جا ده زانی چ ده قومما؟ ده کارنکی چاکم کردوه، یان نه.
ناخر برا مزگوت پره له حمیر و قالی، نو همور
جاوه ی بز چیه؟ له کاتیکدا من و نو همور عالمه
رووتن و زور کس له بهر رووتی ناتوان يته دهره وه.
جا نهمویش ده سنده کات به پکنمین و ده تیت جاوی
مزگوت بنیره وه، خزم تویی جاوی سافت بز دهنیرم.

مامه لای تووتن و که نگر

حسین ده شتی

کاک حسین ده شتی له مریوان گیرایه وه و
فرمووی:
جاریکیان له مالی «فقی نه حده دی
باشخاخی» بووین له پننجوین. فقی
نه حده هاتمه وه له مزگوت، و تی به
عبدالولی کوری، ماموستا قانع،
کاغزینکی نووسیره بیخوینه وه. نم شیرانه ی نووسیرو
که به داخه وه من زور که میام له بیر ماوه. باقیه کهیم له
بیر چوره ته وه. چونکه چند سال له کاره ساته
تیده پیری. له کاته دا بوو که قانع مالی له «قه لوه زه» ی
شاره زور بوو. له شاره زور تووتن نه بوو. کس نیجازه ی

نمېرو توتن بچي. ماموستا له گڼ ماتي لملي نه حه ددا
ده چووله ماتي په کر. ماموستا داواي شي له هيچکس
نه کردوه، مه گړ له دوسته نزیکه کالي که خوشي شي
داوه بموان. نوسويوه که لملي نه حه د توتني بز بنيري و
جوري مامله و کړين و لرؤشان روونده کاتوه:

لهو توتنه کماو خوت ليت دزيوه
غهرمز خوا نمبي هيچکس نه دي دوه
توتني لهو زاره بو من بنيره
چونکه بيتوتن دامام و ليړه
جا نمگړ دهلي جوت توتنت نييه
هام له شامزور دمسه لات جيه
چوون له شامزور توتن ناکړي
نيجازه توتن به کس ناکړي
ليړه دا چن بچي دبارين:

به هوقه قورس نمکشي گمړ
عالمت کردوه تماو رمنجر
رؤن و گمره و گمشک مازوو و گمنم و جو
همزلان برسي و تويش تسمل و کو
چاوي گمره خوا بناسه
خزمتي هزار نيشيکي خاسه

جا مېنىش بىھار كىنگىر بىنگىمى
ئاۋاتى زكى تۇ دىنمە دى
گيا بىنگىمى كىنگىرت بۇ دىنم
دىدار دۇسى خۇم بەجىدەھىنم
كىنگىر بىنگىمى مەن دىم بۇ بىنجىۋىن
شارى گىزۇ و ماس ، گىرمو و ھىنگىۋىن
دىم بۇ لى ئىۋە بە غىزمى دىدەن
گىيات بۇ دىنم بە ھۆقە و بە مەن
جا لىنى دانىشە بىو كىنگىرە كالى
ھەقى ئىھمەد جا قۇلى لى مالى
جوان جوان تىر بىغۇ بە كولاۋى و كالى
بىنەرمو بە پاد بىشەى مىالى
مەن تاتىرم لە بىرە بە تىكىلى. بەلام باسى زۇرى
كىردوۋە. باسى دەشقى مىريوان و كىنگىر ھىلگىندى
شارەزۋور و گىزۇ كىردن و جۇرى رۇنفرۇشان، جۇرى
مىعاملىرى رەنجىكىشە دىھاتىشە كان لە گىل بازىرگانى
بازاردا. پاشان خەلك ئىم شىرانمىيان دەخوتىدەنمە و زۇر
كىس رەھبارى لە گىل دىشەپە كاندا گۇرپاۋو.

قانع و قسه‌ی خوش

مه‌لا محهممهدی حافظ له زمانی کسانیکه‌وه و کاک
حسینی بهشتی، که خۆی له‌وی بووه، گێزایانه‌وه و
فرمویان:

شوپنکیان له ماتی له‌قی نه‌حمده‌ی باشماخی له پینجورین
دانیشجویین، به‌لر و باران بوو، ماله‌که دلتۆبه‌ی ده‌کرد. علی
پزشکی (علی حاجی ره‌شی باشماخ) پش له‌وی بوو. عه‌بدولای
کورپی له‌قی نه‌حمده‌ له ده‌لاقه‌به‌که‌وه، که له به‌ینی هۆده‌که و به
قنولتی نیمروۆزی ناشه‌زخانه‌که‌دا بوو جای ده‌میتا. کورپنکی
ژنبرای عه‌بدولایش له‌وی بوو. مامۆستا فرموی: ئه‌ری باشه،
ئه‌وه کاک علی بۆ گێزانه‌وه‌ی دلتۆبه‌ جووه‌ته سه‌ربان خه‌ریکی
بالگر دێته. ئه‌وا حسین زۆپا خۆشه‌کا. عه‌بدولاش جای دینی،
منیش میوام و به‌رم، هیچم پش ناکری. ئه‌ی ئه‌مه کینه له ئه‌م
ده‌خوا و له وشک ده‌خه‌وی؟ ئه‌میش وتی: به‌ خوا ئه‌مه، ژنبرای
عه‌بدولایه. مامۆستاش فرموی: ئه‌ها ئه‌مه له خه‌یلتی ده‌ره‌پی
تیکه‌لن. کورپه ناتۆز بوو، رۆشته ئه‌م دهر. پاش ماوه‌یه‌ک
کچه‌که‌ی له‌قی نه‌حمده دێته زووره‌که‌و ده‌لی: مامه قانع چیت
وتوو به‌ عه‌بدولا، ئه‌وه‌ته له‌م دهر خه‌ریکه‌ سکی خۆی ده‌دری؟
قانع فرموی: هه‌ر سکی ئێوه نه‌دری قه‌یناکا، با سکی خۆی
به‌دری، سکی خۆیه‌تی با هه‌ر به‌دری.

قانع و سواری نه سپ

کاک حسین دهمتی گنیرایموه وتی:

یه کی له ناغاگانی مریوان نسیکی به ماموستا قانع
به خشیوو، که له دیوانه که شیدا باسیده کات. لمقی
نه حه دی باشماخی زور جار بز زور جیگا له خزمه تیدا
چووه. جار یکیان له باشماخموه بهرمو دتی «پهنگیجه» ی
میریوان دین. ماموستا سواری لمو نسه لایمه و لمقی
نه حه د به پیاده له پشموه دهروا. به ماموستا دهلی: هزار
خوزگه ت به من که قول و قاچیکی توانام هیه و نسه
لاسه نه بومه ملم. تو هر به من دهلی پیاده، پنت خوزه
گروه یکه بکمین؟ ماموستا دهلی: چون؟ دهلی: نیستا واین
له بهر بهر ده ره شه دا، من به را کردن و توش به غار، هر
کاممان زوو گیشته «پهنگیجه» بیاتموه. ماموستا
دهلی: باشه. نسه لات لیده خوری و لمقی نه حه دیش
به را کردن. که ده گنه لای دتی پهنگیجه لمقی نه حه د
زور له پشمومه و نسه لات هر قوتی دی. ماموستا
بالگده کا مریو، مریو، برا بردتموه، من پیاده، جا لمو
مهره دا شیری نسه کی وتروه، له دیوانه کهیدا هیه.

قانع و دؤینه و رۇن

كاك يوسف گيڭرايموه و فرموى بابيتايسر^۱ گيڭراويموه: مامۇستا قانع فرموى (نازانم بابيتاكه مى كاميان) جاريكيان له شارباژير ريم كهوت دئيهك كسم ندهناسى. بىرمكرده خواهه بجمه كوئ. تووشى شوانتك بووم و پرسىارم ليكرد، لىم دئيهدا چ كسيك ناوداره و ناندازه؟ وتى: خليفه فلان. وتم ژنه كى ناوى چيه و منداله كانى به كهيه كه و ماله كاميان چۆنه. تايپتیه كانی تریش هر چى پتویستور وهرمگرتن و به كسر چوومه مالى خليفه و سىرمكرد زنىك وىستاوه. پرسىارمكرد: خليفه ژن، فلان له ماله؟ وتى: نهوتلا. نيته چووته دهرهوه. خبريكى پرسىار كردن بووم له خليفه ژن: كورپه كان، سهيد چۆنه، حىسن چى دهكا و كچه كان چۆنن، فاته چۆنه؟ خبريكى چين؟ خليفه هاتهوه و نم پرسىارانه پى سىر بوون كه من چۆليان دهزام. وتى پشه دهپى نىبى جهانبان چۆن تمشريفتان هتاوه؟ منيش وتم: خليفه نم پرسىاره له من مهكه، له شىخه كمت بهرسه. برديانه ماتهوه و زور ريزيان ليگرتم. له وهنده رۆيان كردبووه ناو دؤينوه كه به جمدت دهتوانى مژهرهت لهبرى بپتچايتموه.

۱- بۇ ناسىنى لىم كهوره پىلومىل سىرنجى پىرلوتى پىلوتى بىدن.

قانەغ و عەبدوللا خانى دۆلى

سەي باقىرى شېخ الاسلامى

كاك سەي باقىرى شېخولئىسلامى دانىشتۇي

شارى مەريوان گىنرايەوھ و فەرمووى:

رۇژىك لىھ دوكانى «حاجى عەبدولاي

پەرتەوى» لىھ مەريوان دانىشتۇيىن، خوالىخۇشبوو

«عەبدولاي خانى دۆلى» ھاتە دوكانەكە و وتى: «ئىنە

مامۇستا قانەكەمۇ وىمانە؟»^۱ نەرىش فەرمووى: بەلى

و دانىشت. لىھ پىشدا بېرىار دراىوو مىن بېچم شەكر بىكرىم. مامۇستا

فەرمووى: باقىرى شەكرەكەت كېرى؟ غەرمزىمكرد: ئىستە دەچىم دەبىكرىم.

«عەبدوللاخان» وتى: مىن پارەي شەكرەكە دەدەم. مامۇستا فەرمووى:

مىن و تۇ ھىندە پىكەوھ نەبوو مىن كە مىن بتوانم پارە لىھ تۇ وەرگىرم. خان

ھەرقى ھاوارىكرد مامۇستا قەبوولئىنەكرد.

قانەغ و عەلى خانى ولەژىر

شېخ مەحمۇوى كەلى سەنان و كاك ھەمە غەرىبى ولەژىرى و

كاك سەي باقىرى گىنرايەوھ و فەرموويان:

مامۇستا قانەغ نامەيكە بە شىمر دەنۇوسى بۇ خوالىخۇشبوو

«عەلى خانى ولەژىر» و دەلى:

ئاشىكىم ھەمە لىھو شارھوزوورە

چەن سەمەت رىگە لىھ خۇمەو دوورە

۱- ھەمەرامبە، واتە لىھە مامۇستا قانەكەمى خۇمانە.

کمریکم نهوئی مزه ی پی بینم
بهو مـزّه ناشه منال بریئیم
کمریکم نهوئی شان و ملیانین
وهك... زور به عینوانین
وهك... شان و مل قهوی
نهرگسی کلکی بدا له زهوی
منیش لهو ماله کمریکم نهوئی
به هموو شرعی نهومه نهکموئی
وهك... دم به پیکنین
به وینهی... دلی پر له هین
نم شیرانه زور برون هر نهوهیان له بیره. وه گهرنه
تهواوی جهوسیتهران و بری لهوانه که فیز و فهلاقمیان بروه
ده گریتهوه. بریکشی له دیوانه کهیدا بلاق کراوتهوه.

قانع و دهوړه ی دوکتور موسه دیق

چوومه خزمهتی نوسا حه مه نه مینی
مه لاکو خلکی «نن»، دانیشتوی مریوان،
که بیستجووم چووته خزمهتی ماموستا و
لهم باره یهوه پرسیارمکرد، نه مه ده قی
وه لاهه که یه تی: له دهوړه ی دوکتور
موسه دیقدا پارچه شیریک بلاق ده کاتمهوه. نوسا حه مه نه مینی مه لاکو
لهو وه خته دا زور بوو ته ده نگوباس، که به داخوه من ته نیا دوو

تاکمېم له بر ماون، که باسی نېستېعمار و نهو ته که ی ناپادان و
ده سق بېگانه ده کا و ده لی:

ایا ای ابادان هم درد دردم

ایا ای ابادان هم رنگ زردم

من و تو هر دو در جنگال ابلیس

گرفتاریم به صلها سحر و تلبیس

نهم شیعر و نووسراوه دهکړیته بر چاوی دوکتور
موسه دیق، موسه دیق بؤ تیمسار نه محمد بهار مست دهنووسی:
له هر کوښی نهم قانع پهیدا که و داوای لیکه بیت بؤ لای من.
نهم پیاره که ناودها ناگری تیر بووه له داخی بېگانه
پهره ستاندا له نیران هرچووه، هرچی زووتر وهسیله ی
گهرا نه وی لمرهم که، چونکه نو کسانه که دورد نه ناسن
دهرمانیش دهرانن.

تیمسار به هارمست دهرسن کی له غیرا قادم و
خوښی هیه دهنووسی بچیته نو دیو. وتبویان «حاجی
عبداللای نی» (حاجی عبه شیت) نهریش بانگیدمکات و
دهنووسی به شوین ماموستادا و نامه که ی موسه دیق و خوښی
نامه یوکی جوان دهنووسی و داوای لیکمکا بگهړیتره بؤ نیران.
نهر کاته ماموستا له کرکوک دهری و شاگردی چاخانه دهری.
حاجی عبداللای بچیته خرمتی و نامه کانی دهنووسی و داوای
لیکمکا بگهړیتره چونکه شایه تی نه ماوه و دهره گورپاره و

دوره یه کی تر هاتووه، پیویسته بگپرتهوه بو ئیران و بریار دراوه داواکارییه گانی جیبه جی بگرین و چهوسینه ران ته میبگرین. به داخوه نامه کان و شیعره گانه له بیر نین. ماموستا دهگپرتهوه و دیته مریوان و لهگه له حاجی عهبدو له چاریان به بهارمست دهکوی. به رمزای خوا ئه دهگاته مریوان و بریاره بهیانی بچی بۆ لای موسه دیق، ئه شهوه کووده تا دهکری و موسه دیق لا دهیری و ماموستا به نا ئومیدی دهگپرتهوه بو جینگای خوی. بهارمست زۆری ریز لینابوو، به لام ئیتر هیچ نهکرا. به داخوه ئوسا همه لهمین شیعره گانی له بیر نه مابوون، زۆر گه راپام به شوین ئه شیعرانه دا تا به ریز کاک سهی باقری شیخو ئیسلامی که زۆر یارمه تیدام له م بواره دا، بریک له شیعر و به سه مهاته که ی ده زانی، بۆی روونکردمه وه و پاشان به ریز کاک وریا قانع چه مند وشه ی نه زانراوی بۆ راستکردمه وه، ئه مه فهرمووده که ی کاک باقر:

تیمار بهارمست فرمانده ی نزامی کوردستان، کهسانی ده نیری بۆ لای ماموستا و داوا ی لیده کا بگپرتهوه. نه میش وه لامیداره ته وه. هه لبت تیمار له په یامه که میدا ئیدیعای نازادی ده کا و ده لێ چهوسینه ران سه رکوتده کا و نایه لێ زۆرو ئیزه کان به زۆرو ئیزی دریزه بدهن و ماموستاش هه موو ژیا نی به شوین چاره سه رکردنی ئه وه زعه ناله بهاره دایه و ده گه ری به شوین که سانی که دا تیمار ئیکی زامه ناسۆره کان بکه ن. زه مانی موسه دیق،

جا هر کس و بیخی لیم بارهیموه ههنگاوێك ههتده گریته خیرا
 ناههیری بۆ ده كا و ههتیدهنی بهلكر راستگا. ئهم شیعراهی بۆ
 دهنووسی و هانیده دا بۆ ئهوه لای خوار و خۆی نازار و نهزیهتی
 خهلك نه دا و نرووه كهی له كوردستاندا كهمر سهر كوێكه،
 به یانوی سهر كوێكردنی عهشیرهوه خهلكه ههزار و
 پێدهههتانه كه نه چوسیتتهوه. به داخهوه كاك باقریش ههموو ئهم
 شیعراهی له بێر نه ماوون. ئهنا نهت نهوهشی كه له بیری ماووه
 چهند وشهیهکی بۆ راست نه بوونهوه. شیهه كه بهم جۆرهیه:

ایا کرد کردان ایـــــران زمین
 ایـــــا... شیران غریـــــن
 ایـــــا صـــــلـــــدر روز تنگانه ای
 ایـــــا تیر در چـــــشم بیگانه ای
 بسی شکر کردم که در کردستان
 شده جایگاه چون توی قهرمان
 نه تنها من از خـــــاک بیگانه ام
 نه تنها من از داغ دیوانـــــه ام
 نه تنها منم دور از خـــــاک و آب
 نه تنـــــها دل من بسان کباب
 هزاران ز من خـــــلق شـــــیداترند
 ز درگاه بیـــــگانه رسواترند

عجب دارم از چون توی نامدار
نپرسد ز احوال ویل و دیار
ز ظلم خوالین و اعیان و بگ
ز زخم سنان و دندان ...
عراق آبادان گشت و ایران خراب
دل میهن از داغ در اضطراب
بهار شود، مسست گردد هوزار
شود مرهم نیش دل‌های زار
جا تیمار نه‌دهدی به‌مارمست و لایمی ده‌دانه و ده‌تی:
ای قانع دانا و سخن‌سنج و سخن‌دان
با طبع روان و دل بی باک چوشی‌ران
با آن همه دلبستگی و مهر فراوان
که هست تو را برتر از همه‌ی مردم ایران
برخیز و ز بیگانه‌زمین زود برون شو
در میهن و کاشانه‌ی خود آی، درون شو
کی گفت برو خانه‌ی بیگانه زیون شو
در میهن خود ویل و پریشان و نگون شو
گر اهرمان عاهد و وفا را بگسستند
پیمانه‌ی مردی و مـدارا بشکستند
در برخـودی و مادر و فرزند ببستند
تا این که نمودند که دیوانه و مستند

بسی شکر که آن دوره رسیدست به پایان
آباد شده، مثل بهشت میهن ایران

ماموستا جار جار بۆ ناردنی پیمایتک، یا روونکردنموی
جۆری ژیانیک له بهر مالموی له میژوودا به شعر و تمیز و
شوخی دهلووسی.

قانع و خان و سهید

کاله باقری شیخوئیسلامی گێراییره و فرموی:
ماموستا به زمانی دوو کس له کسیتییه کانی نهو سهردهمهی دیتی
سماوا، سهیدێک و خانیک که هر دوو خواهن مۆلک بوون نم
شیرانه دهنووسی که پیمان خۆشنهبرو ناویان یێن:
این حکایت شنو زسعد آباد

..... و خلاف الهناد

شیخ را از خجالت شلتوک
گفت با خان از طریق سلوک
شیخ از گرد راه و رنج رکاب
گفت با خان از طریق عتاب
من و تو هر دو مالک خاکیم
هر دو چون هم کراس چاک چاکیم
قدم من به سوال پیشتر است
پس چرا شلتوک تو بیشتر است

تو نه سگ دیده‌ای نه خیل و خیل
نه بیابان و مکر و حیل و فیل
تف نکرده ز روت پی——رزنان
نه که رییدی ز بهر لقمه نان
جوابی خان به سید:
سید! تو چرانمی‌دانی
شیوه‌ی آدمی و انسانــی
دهمه داسی بیار و ریش تراش
دائماً در پی سوال مباش
نشنیده‌ای که الفصح الشعرا
در گلستان به شعر کرده ادا
هر که برخود در سوال کشد
تا بمیرد نیازمند بود

قانع و پدهك

كاك سهی رهشیدی حسینی کوپی بابه‌تایهر
(ناسراو به ره‌شهی بابه‌تایهر) گیزایمه و
له‌رموی:
قانع و بابه‌تایهر ده‌چن بز سه. نهو کاته
ماشین نه‌برو، ده‌برایه به پی‌پرؤشتان. شهو
سهی رهشید حسینی

۱- بابه‌تایهر بیابوکی لسه‌خوش و ژبر و لنهاوو مووه و خرماه‌تیی نزکی له‌گهل ماموستا قانعدا
هم‌مووه، بز کورنه‌به‌کت له زبان و لسه خوشه‌کاتی پروانه بز لالهری له‌م کنه.

ده چنه دئی «کمراوا»ی همورامان. قانع نمو کاته پمه کی دهرؤشت، پمه کیکی کردبوو بهری و پمه کیکی تری کردبوو قوئی. به کی له خانه کان له بهر دهرگادا خاتوونیک ناویده کرد به دهستیدا و قانعش له رینگه کموه تیده پیری. کابرا بالگده کا: پمه ک پمه ک. قانع دهلی: چیه لهره مچی، لهره مچی؟ دهلی: نمو پمه که دهرؤشی؟ قانع دهلی: بهلی. دهلی: به چمند؟ قانع دهلی: نیمه نمو جینگایه تۆ و نمو خاتمه ناو بکا به دهستیدا همر وا پیشکشتی. لا ناکاتوه و دهرؤا.

قانع و گیرانی له دئی «سیف»

کاک سهی باقری شیخوونیسلا می گیرایموه و لهرمووی:

من زۆر به خزمهتی مامۆستا قانع گیشتروم. مالتی (۱۳۴۲)ی کۆچی ههناوی مالتیان هاتبوو بۆ مریوان. ههر چهند تازه خانوویه کی له دئی «نزاره» دروست کردبوو، به لام به هۆی شمیری داسه پاری عهره به مهر کورده کاندانواره بوو بوو. ههتزی مهربازی عیراق هاتبوو، نمویش خۆی پته گیرابوو به جیههتشتبوو. له پشدا بریار بوو دۆسته کانی نیجازهی بۆ وهر بگرن، به لام نیویترابوو دانیشی تا نیجازه کهی بدریتی، هاتبوو «ساوجی» پاش شمۆیک بهرمو «سیف» و مالتی نیمه کموتبووه ری. نازام کام پیاو چاک بهو شوه نموهستابوو،

خمبه‌ری دابوو به ساواک. ساواکیش ده‌یزانی ناتوانی له
جینگایه‌کی تر دا بگریتموه جگه له «سیف». هاته مالی نیمه و
گرتیان و بردیان بۆ قه‌سری قه‌جهر. نیژ چوون و چیان به سر
هات، کاک وریا چاکر ده‌زانی. مه‌به‌ستم نه‌ویه له قه‌سر دا
نه‌فسه‌ریکی خه‌لکی سه‌ ده‌جیته خزمه‌تی، نیژی ئه‌مه قانه‌که‌ی
خۆمانه؟ مامۆستا بیوره نیشیا بیوره. مامۆستا ده‌لی: نه‌گهر
راسته‌که‌ی هه‌تا نیستا چیم لی قه‌وماوه وه‌کو نه‌و شیره‌ی که
دایکت بی داوی جه‌لاتان بی، به‌لام نیستا به‌رمه‌دن.

قانع و نوژی میوان

هه‌مه‌علی بێگی هایداری

کاک «هه‌مه‌علی بێگی

که‌له‌وینجه» گنپرایه‌وه و فهرمووی:

جاریکیان قانع له‌ مالیکدا میوان ده‌بی و

چهند کسی تریش هه‌ر له‌و ماله‌ میوان ده‌بن.

یه‌کیک له‌ میوانه‌کان، که به‌ درژیایی ژبانی

نوژی نه‌کردبوو، له‌ گه‌ل مامۆستا، که نیمام ده‌بی هه‌له‌سه‌تی بۆ

جهمعه‌تکردن. پاش ته‌واو کردنی نوژه‌که، مامۆستا سلو

ده‌داته‌وه چاوی به‌و کابرایه‌ ده‌که‌وی. ئه‌و رۆژه چوارشه‌مه‌ی

مانگی سه‌فه‌ر ده‌بی، که به‌ کوته‌ چوارشه‌مه‌ی مانگی سه‌فه‌ر به‌

ناوبانگه. ماموستا پاش ویرد و نوراد خویندن، کاتی ده گانه
دوعا خویندنی پاش نوږ، دهلی: خوا بمانپاریزی له شپری کوله
چوارشمه. خوا بمانپاریزی له شپری نهو نوږه ی ... چونکه
نوږه که بو تو نیه. کابرا قلمسده بی. ماموستا دهلی: بویه وام
وت نهی جاریکی تر جگه له خوا له کس نمرسی روودهرایسی
و ریا نه کی.

قانع و پولیسیک

ئوسا «عبداللای حملی سان» گنپایره و همرمووی:
روژنیک سوار ی پیکایک^۱ بروم له «سهی صادق» هوه بو پنجوین
دهریشتم. له ریگه دا ماموستا قانع دهستی راگرت بو پیکابه که و له
سره وه سوار هوو بو پنجوین. له بهینی پولیسیک و کهسیکی تردا
دانیشت. پولیس که توژی فیزی ههرو، به مهیلی خو ی دانیشبوو.
ماموستا ش هه میسه له گیل وها کهسانیکدا جوړیکی تر بوو. به
پولیس که ی وت: نهو سر جلته لابه یا جیگامان بیتهوه. مههستی
پالتاوه که ی بوو. پولیس زور قلمسبوو، وتی: دهزانی کابرا سر جل
به چی دهلین؟ سر جل به هی کمر و هس و نهو شتانه دهلین. وتی:

۱- پیکاب سه هره که ی لامریکاییه که کارخانه ی شوژرینت دروستیده کلت، به نام چوتکه
به کهمین جوړی ولت هوو که هلت بو عرق به هه موو جوړه وانتیکه دهلین پیکاب..

كاكى پۇلىس بۇ قەلئەدەمى؟ ئەمە چىيە لە بەرتا؟ وتى: جەلە. وتى: دە
مەگەر ئەمەت نەگەر دەرە بە سەر جەلە كاندە؟ وتى: با. وتى باشە نەگەر
سەر جەل نىيە چىيە؟ نىر پۇلىسەكە پىدەنگ بوو.

قانداق و مىندان

مامۇستا زۆر مىندالى خۇشويستووه. ويستويستووه ھەر جۆر
بىووه سەرنجى مىندان و لاو بۇلاي خۇزى راکىشى و زۆريان
لەگەن دواوه.

قانداق و موشاعىرە

«مەحمۇدبەگى مۇستەفاسۇلتانى» لە مەريوان گىنپرايمووه و
فەرمووى:

من مىندان بوم لەگەن چەند قوتابىيەكى ھاوۋەلما لاى فەلقىكانى
ئەلمانە دەرسمان دەخوتىند. لە سەربانى حموزەكە راوۋەستا بووين.
مەلایەكى چاكشۇرى لىياس كۆنە پەيدا بوو. وتى: مىندالەكان وەرن
شەرە موشاعىرە بگەين. نىمەش پىمان وا بوو شەرۋەلەمە و ھىچ نازانى،
وئمان: چاكە. دەستمان پىكرد. نىمە مىندان و نىزان و ھەر چىمان پى
بوو وەكو تەمىنگىچى ناشى خەرجانكرد و دوايى نەموش كىشامانى بۇ
پىق «ژ» كە لە سەرەتاي شىعدا زۆر كەمە، پەكمان كەوت. خۇزى دە
پانزە شىعرى خوتىندەمە كە بە ژى دەستيان پىدەكرد و شىعرى خۇزى
بوون، نىمە دەئمان بوو بە ئەلەي تەقىر. كاك سەئىدبەگى مۇستەفا

سولتانيش فېرمووی: باوکم زړه‌ی شېره‌کانی ماموستای له بهر بوو،
که بز نم موشايره خوتندېوويوه، که به زاراوه‌ی همورامی بوو، به
داخموه من هر نم تاکيم له بهر ماوه.

ژنېن ژاووړو، ژريزه و ژيولر^۱

شيعرت بهی ماچوو کمروت گرفتار
له پر مامم، «حمرېه‌شيد به‌گی نلمان» پيدا بوو، چووه
خزمنی. نیمه سهرمان سوړ ما. فېرمووی: کورپنه نعه ماموستا
قانه. پياوړکه له دنیا‌دا ناسراوه. جتی ریز و خوشويستی
هموانه. پتم وایه من دوانزده ساله بووم. تاریخ شهرپوهی
بيست بوو.

ژبانی ماموستا هموو کات و ساتی پمنده. دهرسی تاریخه،
شهره‌ی مرؤفایتيه. نيهاتی گموره‌ی مرؤفه. هر قه و
داستانکی بیده‌لیل و بیحکمت لین، خور اگری له بهرانهر تانه
و تشره‌وه، له بهرانهر روت و قوروی و برسيستی مندالوه،
له بهرانهر چاوی فرميسکاوی ژنوه، له بهرانهر برسيستی و
سرمواه، له هموو کس ناوه‌شتموه، جگه له قانع و قانه‌کان.

۱- هموراميه، واته شيعرت بز دکلیم و گرفتارت ده‌کم.

قانع و مودیری خورمال

«حاجی شه‌حمده‌ی ره‌شیدزاده» گن‌پایه‌وه و فهرموی:

من له «نموی» لای قانع هرهم، ماموستا قانع مه‌لای ناوایی
نمویی بناری شاره‌زورر هوو. خه‌لکی دټکه ژایان دابین
نمده‌کرد. له «بهرده‌هل» نزیکي نموی ناشیکی نایه‌وه و
ده‌ستکرد به ناشه‌وانی. به‌یانی ده‌چروه لای ناشه‌که‌ی تا نټواره
و شه‌وه گن‌پایه‌وه. زورر نه‌دار و به‌نه‌وا هوو. ته‌نانه‌ت ژټره
خهریشی نه‌هوو، له ماله رووخاویکدا هوو و زورر به سه‌ختی
ده‌ژیا.

مودیری ناحیه‌ی خورمال (به‌خشرداری خورمال) له‌گه‌ل
چمند پولیسی هاته دټی «نموی». موختار^۱ و ریش سه‌به‌کان
کز بوونه‌وه و به‌ره‌و پیری چوون. زورر به‌پیره‌وه به‌خیره‌اتیان
کرد. موختار داوایکرد به‌چته مالی نه‌وان. مودیر وتی ده‌چمه
مالی قانع. وتیان: قانع هیچی نیه و جیگا و ریگای نیه و
مالیکی روت و رووخاوی هه‌به‌ه بۆ نۆ ناشی. وتی: له‌خیر هر
ده‌چمه نموی، چرونکه به‌تایه‌ت بۆ لای نمو هاتروم. مالی
قانعان پشاندا، روویکرده ماله‌که. قانع له سهربانه رووخاوه‌که
راوه‌نتا هوو که مودیر گه‌بشته به‌ر ماله‌که وتی: قانع چونی؟

۱- موختار- قیجا، ده‌دار.

وتی: منسوور نموه توی؟ چنن ریگهت کموتووه ته تیره؟ خیرا
 سله ته که ی داکه ند و بوی راخست. وتی: لمر مو هر نمه
 شکه بهم له سمری دانیشه. خملکی ناوایش دهوری مودیریان
 دا و زور جمنجان بوو، خنرا چایان هئا. مودیر که به «مودیره
 سوور» به ناوبانگ بوو تعاضای ماته روخواه که ی کرد و
 وهزی قانع ی دی. به دوو کس له پولسه کانی وت: خنرا، به
 سواری بگرېښموه خورماله سنوولیک چا و لمر دهیه که شه کر و
 قالیسک و دهسقی جی زبان و هسقی بینن و بگرېښموه. وتی به
 موختار، مالتیکی پاک و تازه حازر که با بیکرم بۆ قانع. نیو تا
 نیوارة مودیر لای قانع مایموه و باسی زه مانی لمغیه تیان ده کرد
 و شمیریان ده خوینده وه و باسی بیره ویری نو سالانمیان ده کرد
 که پیکموه بوون و همو نو خملکه له دهوریان بوون
 گوتیانده گرت. له بیرمدی قانع وتی: منسووره سوور من و تو
 ره لبق بوین. تو ملت ده لکی ملی... به چنن تو بویته مودیر
 و من ناشوام. مودیر هر پرسیاری لیده کرد. وتی: قانع چمند
 مندا اتان همیه؟ وتی: چمنه ی نازام. هرزالیکمان به ستووه،
 «پووش» و «لهمان» مان به سردا داوه. له هر بینونی مغرب
 دوا ی لویژ من له پسا ددهم به ده ست نمونه وه بۆ هر
 هرزاله که هماغا خمو تان، روزنده کا له دهسقی نعمنمیان ده گرم

تا خور ده کموی. درو ناکم قانع هینه مدار بوو کس لمر
نمدارتر نهو. زور به زحمت دهژیا، به لام پیکمین له سمر
زمانی نمده تارا و ناشوکر نهو. جگه بز شوخی، گلیمی له
ژبان نمده کرد.

نم داستانم (واته هاتی مودیری خورمال بۆ ماتی قانع) له
چمند کسکی تر بیستوه. به لام کسان لایان وابوو مودیر
دوو جار چووته دیدهنی، که جاری دووم قانع مال و لمرش و
شته کانی فروشون. مودیر لی دهرسی: کوا شته کانت؟
دهلی: قمرزاری ناشوانی پتی فروشتم. قمرزه کام داوختهوه.
مودیر دهلی: جینگایه کی چاکم بز دانای بیته کارگهی. دهلی:
شمرتی چیه؟ دهلی: شمرتی چی؟ دهلی: تو بوو ته مودیر
شمرتیان بز دانناوی؟ دهلی: با، دهبی پیرهوی یاسا و دمستور
بی. دهلی: یاسا و دمسررک ئینگلیس دهریکا و نووری سعید
موریکا بز من بپریزه ناچیت. پاش چمند روزی دهرمه کمن،
لهوانیه بمندیشم بکمن. مودیر دهلی: دهمی خوت بگره هینه
معلی. قانع دهلی: ناخر وتم دهبی خوت بفروشی بمو پاریه که
دمتههنی. دهمت همدووری و بیدنگ بیت. وه کو عهرهب
دهلین «أُسْكُتْ کما سَكْتُ الدُّجاجة تحت الديك». من بتم له
ژیر تودا ساکیم و تو له ژیر قایمهقامدا و قایمهقام له ژیر

موحافیزدا تا ده گانه نووری سهید و نهویش له ژر به چکه
 زوژنکی نینگلییدا ساکی. جا کاکه من بو ژبانیکی چمند
 روزه، چون نیشی وا ده کم؟ مودیر دهلی: را نیه. نیسته من
 هرچی مایلمی دهلیتم. قانع دهلی: کاکه مایلی نیه. نه گمر
 به مایلی نهوان نهی، نایه مودیر. مه گمر من و تو له حویره دا
 رهفیک نهوین؟ من له تو خوتندهوارتر نهووم؟ له میازیشدا له
 تو نازاتر نهووم؟ دهی چون «غابات» پشیان لینه ندموه؟ مه گمر
 له شریکه له سر کریکاری ده ریانه کردم؟ مه گمر ماموستای
 قوتابخانه نهووم؟ ده ریانه کردم؟ بوچی تو دهر ناکهن؟

چونکه «حاجی رهشیدزاده» خزی لهوی بروه به
 چاوی خزی دیویه زورتیری لیده زانی به لام نهو شیرانهی
 بو مودیری نووسیون حاجی رهشیدزاده بزمانی نه گپرانموه
 یا جاری دووم وتویمتی یا حاجی له بری نهماون. جا
 هر رهها که دانیشتون له سر کاغزی سپی کله له
 شه کریک نویسی:

چ فهرقیکی نییه لای من گمداپی یا خو پاشای
 که هر دوو هر نهمانهتین خمیالی تهختی شا ناکهم
 همزار رهحممت له نوستادم شهوی بو تهربیهم فهرمووی:

نه گمر من قانعم ناوه، چ بی نهمری خوا ناکهم
 شمیری بلور کراوه

قانع و دوعای چهور و شیرینی^۱

له کاتیکدا مالی له کال پوره ژنیک دی بۆ مالیان و به خاتون نعمه دهلی به ماموستا بلتی دوعایه کم بۆ بنروسی. خاتون نعمش به ماموستا دهلی: نم خاغه هاتوره دوعای بۆ بکە. ژهمور لکیمیک^۲ کهرمش هیناوه بۆمان. ماموستا دهلمرمی: دوعای چی دهوی؟ خاتون نعمه به عاده کە می همیشمی که دهیوت یا شیخ، دهلی: یا شیخ دوعای «چهور و شیرینی» دهویت، بۆ نوره لای شووه کە می خۆشویستیت. شووه کە می بری ژنهینانی له سر لاجی. ماموستا دهلمرمی خالجه که نسته به نعمه دهلیم بمر کهرمه که خۆت هیناوه همور لشت چهور کا و پاشان شه کرمان هبه بیهاریت و بیکا به سر کهره که دا. جا دهچیموه شووه که ت شو هتا بمانی دهلیستیموه. چونکه هم چهوره هم شیرین. خاتون نعمه دهلی: یا شیخ شزخی مەکه، وه لاهه کە می بدهروه. ماموستا کانی که ژله که دهینی نالره تکی زهجه تکیش و خمریکی مالات به خیر کردله و نه گیشتوره به خۆیدا و بۆنی دیت. دهلمرمی: ناخر شمری هبه. دهوانی بیبا بهریزه، نوره شووه کە می خۆشی

۱- دوعای چهور و شیرینی، کسانیک دهباللوسی بۆ ژن خهلماندن و پاره نېسهندن.

۲- به خرتۆککه به قەد ههله لیکه پرده مشیکه کهرههین دمووت ژهموشکه.

گمړهك دهېی. نه گمړ ناتوانی نیل هیچ. ژنه دهلی: هرچی شمرتی
 هیبه بهرپړوهی دهېم. چونکه مندا لم هیبه، حمز ناکم سمریان
 لی بشپړیت. ماموستا دهلمرمی: تهنه کتان هیبه؟ دهلی: بهلی.
 دهلی: هر دوو روژ جاری بیخه سر کوانوره که و له کاتیکدا
 شوره کهت نیه له مال، پرپکه له نای گمړم و جوان، به
 سابون خوت و جله کانت بشو. هموو روژ جاری سمرت به
 شانه دابهینه و معینله رشك و شقی وات به سمرهوه بیت.
 نیواران که شوره کهت دیتوره پینش نموهی قسه بکا، بچو به
 دهمپوه و شتیکی بو راخه و خیرا جای بو ساز که و به خیر هاتی
 بکه. له لای ورده والته فروشموه نعلقمنی بکړه له گیل منخهك
 بیکه به به خمتدا، یهك مانگ وا بکه جا نه گمړ چاك نه بوو،
 خهبره کم بو بهینهوه. ژنه که دهلی ده هزار جار به خوا
 همووی جینه جیده کم.

ژنه دهروا و دوی ۱۵ روژ دیتوره بو مال و کیتله یهك
 ماست و بهر مه شکمبهك کمړه دینی بزبان و به خاتوون نعمنه
 دهلی: عمرزی ماموستا بکه خوا ده سبگری به تمنیهوه، دم و
 نفورمه که هی هینده چاکوو، شوره کم خمریکه بمخوا، هیندهی
 خوشدهویم مه گمړ خوا بزانی. بیری ژلهنانی له سر لاچووه،

مامۆستاش دهلمرمی: خوا شوکر که نموان ژیاښان لسی نهشیوا،
بهلام دهیی نم کارانه هر هر دهوامین.
نیر ژنه که به خوشیموه دهچیموه. خاترون نعمه به مامۆستا
دهلی غمریک برو نیناسممه هینده پاک و بونخوش بوو.

قانع و لهغز و موعه‌ما

مامۆستا ههمو خه‌لکی خوش ویستوه، به تایبعت لاو و
قوتابی و خویندکار. نذر جار شیعی بۆ خویندونه‌توره. وکو
عاجه‌تی شو سردهمه «له‌غز» و «موعه‌ما» و «معتل» له ناو
خویندهواراندا بار بووه، نذر چاکی لسی زانیوه و له‌گه‌ل مه‌لا و
فه‌قیدا شیعی نذری له بارهوه وتوه و هه‌زی له دانیشتنی له
ناو فه‌قێ و مه‌لا کردوه. «مامۆستا سه‌ی مه‌حمود» پیشنویزی
مزگوتی «والی» سه‌نه‌گیرایمه و له‌رمووی:

من و خوالینخۆشوو مه‌لا نه‌حمه‌دی ناره‌لانی و دوو فه‌قێ تر
چووین بۆ ماتی مامۆستا قانع له «که‌موتۆس»ی شاره‌زوو.
گه‌یشتنه به‌رموه، پاش به‌غیر هاتن به‌عاده‌ته‌که‌ی خۆی که به
غیژانی ده‌وت «یا شیخ»، له‌رمووی: یا شیخ چیمان هیه به‌هه‌نه
با به‌یخۆزین. ئێمه‌ تازه‌ ناڤان خوارده‌وو، گوێمان له
قه‌ه‌خۆشه‌کانی و شیعه‌ جوانه‌کانی گرت، تا گه‌یشت «موعه‌ما»
و «معتل». من عه‌رز مک‌رد: قوربان، من ناوم مه‌حموده شیعیک
به‌ ناوی مه‌حمودا به‌رموو. تۆزی بیرکردوه له‌رمووی:

مەج تاجە بە موداى دەمى تىغى بىرۇدل

بىننى لە دلم شەرتەمكى ئايم نەبى ئىستا

واتە «مەج» يەتە تاج بۇ «موداى» دەپتە مەموداى. دەمى

تىغ و بىرۇ دلە نەگەر بىننى لە دلم بەلەن بىننى وشەى «اى» لایەم.

يانى «اى» لە «مەموداى» لایە دەپتە «مەجود» وتى ئىتە

ھەمۇ لىر زىرەكى و لىھاتىويە سەلمان سۇرما.

قانع و ئاغاھەكى كورد

«مامۇستا ئىمۇخالىقى رىشىن» گىزايەمە و ھەرمۇرى:

لەو كاتەدا كە مامۇستا مالى لە شارەزور دەپى، يەكەك

لە مالېكە كانى ئىمۇ سەردەمە لە جوتيارىك، كە پىيان دەوت

رەمەت، ئالۇز دەپى و ھەرمەندەدا ھەلىواسن و داركارىكەن،

كەس ئاۋىرى داۋاى لىبوردلى بۇ بىكا. ئاچار پەنا دەپەنە

مامۇستا قانع و دەلەن بەلكور تەكەك بەكى، ئىم دامارە بىرەلا

بىكا، ھىچ تاۋانىكى نىيە. مامۇستاش نامىكەك و ئىم چوارىنىيە

دەنۋوسى و دەپىرى بۇ ئاگاھە. ئاگاھە نامەكە دەپى خىرا كاپرا

دەپەخىنى و زەۋىنىكى بە خەلات دەداتى: ئاگاھە خەزى بە

كوردى لاپەنگرى مال كورد زانىرە.

تغى تۇ رىشى تەپ كەردم بىراگەم

شەق و گورزىت دىرەنۋىيە كەۋاكەم

پروگراممىسىمۇ ئۇنىڭ ئۆزىگە

ئۆزىگە، يا ئەدەبىيەت، يا ئەدەبىيەت

ئۇنىڭ جەريانىدا بىر ئۆزگەرتىش

ئۆزىگە، يا ئەدەبىيەت، يا ئەدەبىيەت

قانۇن ۋە ئۆزگەرتىش

ئۆزىگە، يا ئەدەبىيەت، يا ئەدەبىيەت

«ئۆزىگە، يا ئەدەبىيەت، يا ئەدەبىيەت»

(ئۆزىگە، يا ئەدەبىيەت، يا ئەدەبىيەت):

ئۇنىڭ ئۆزىگە، يا ئەدەبىيەت، يا ئەدەبىيەت

ئۇنىڭ ئۆزىگە، يا ئەدەبىيەت، يا ئەدەبىيەت

ئۆزىگە، يا ئەدەبىيەت، يا ئەدەبىيەت

ئۆزىگە، يا ئەدەبىيەت، يا ئەدەبىيەت

ئۆزىگە، يا ئەدەبىيەت، يا ئەدەبىيەت

ئۆزىگە، يا ئەدەبىيەت، يا ئەدەبىيەت

ئۆزىگە، يا ئەدەبىيەت، يا ئەدەبىيەت

ئۆزىگە، يا ئەدەبىيەت، يا ئەدەبىيەت

ئۆزىگە، يا ئەدەبىيەت، يا ئەدەبىيەت

ئۆزىگە، يا ئەدەبىيەت، يا ئەدەبىيەت

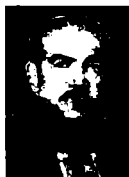
ئۆزىگە، يا ئەدەبىيەت، يا ئەدەبىيەت

ئۆزىگە، يا ئەدەبىيەت، يا ئەدەبىيەت

ئۆزىگە، يا ئەدەبىيەت، يا ئەدەبىيەت

ئۆزىگە، يا ئەدەبىيەت، يا ئەدەبىيەت

نهمش خهساره تیکه جیگا کهی پر نایتسهوه. خوزگسا
«وضوحی» «مهلا نه بوبه کر» به زمانی نمو زه مانهی خه لکی چۆر
بوایا، نهک به زمانی عمره بی.

قانع و حاجی ماموستا و بیتوشی
«ماموستا زامید جه لالی نودشی» گپرایمهوه و

فهرمووی:

جاریکیان من و خوالیخوشبوو کاکم،

ماموستای پایه بهرز نه هدی جه لالی و ماموستا زامید جه لالی نودشی
خوالیخوشبوو «مهجه دینی جه لالی» به دیداری ماموستا قانع
شاد بووین، پرسی: کین و خه لکی کون؟ نیمش وتمان:
خه لکی نۆتشمین و کوری فلان. فهرمووی: بهرای من نه
«حاجی ماموستا» و نه «بیتوشی» مهلا نه بیرون و پیم
نه خورنده وارن. کاکم قهلبوو، ویتی وهلامیداتهوه. نیمش
زورمان پی ناخوشبوو. چۆن «حاجی ماموستا» مهلا نه بوبهوه؟
فهرمووی: دهزانن بزوا دهلتیم؟ نه گمر «حاجی ماموستا» و
«بیتوشی» و بیتوشیه کان نووسراوه و فتراکانیان به زمانی
خویان بوو با وامان لی نه دههات. جانیر نیمش هاتینهوه سر
خۆمان، زانیمان ماموستا مههمتی چیه. وتمان راست
دهلهرمووی.

بهر ژوندك كه بربار درا ناوی نه مینین و هر کس نه یه وی
 ناوی بزانی له نووسه بررسن، گنځایمه و لهرمووی:
 كه باسی قانع ده کړیت به راستی رۆحم شاد ده بی. چونکه
 من نیراده تکی زور و تایه تم به ماموستاوه هه بوو.

ده توانم بلنیم هیچکس وه کو قانع قه خۆش نه بووه و
 هیچکس نه مهنده بیر تیژ نه بووه. هه موو شیره کانی له بیر
 بوون. نه وی که پتم سهیر بوو نه وه بوو که ده هاته مه جلیسی
 باو کم چمده کس له ویدا بوایمن هه موو ده بوونه گوینگر و له
 هر دانشتن و کۆرپکدا هه موو خه لک گوئی بوون و قانع زمان
 بوو.

قانع به راستی نینان بوو. نه گهر بانه وی لاریفیک
 له نینان بکهین، ده بی بلنن قانع بوو. نوکته ی زور
 گرنگی ژبانی قانع نه وه به پهرمووی باوه ری خۆی ده کرد.
 بیر و برپوای خۆی به نه ده دا. هه میشه کۆر و مه جلیسی
 تابه ی نه زهر و رای خۆی ده کرد. ده پوت نه وه ی که
 برپوای پی بوو، له کس و له هیچ شتیک نه ده ترسا. برپو
 ناکم خوا کسکی تری وه های خه لک کرد بی. هه مرگیز
 قانع رۆژنك له رۆژان مونا فیکانه نه ژیا.

رۆژنك له سلیمانی له خزمه تیدا بووم. هه موالی
 «شپخان...» پرسی. (... دینه که له سنووری بانه)

منیش نهوهی که دهه زانی عمر زمکرد. لهرمووی
حیکایه تیکی خوشی شیخ... ده گهر مهوه.

من نیستعاره م ده خویند بز بهراوردی نیازی جل و
بهرگ و کتیب. دهوایه به عادهتی لعلیان دی به دی و
مال به مال بگرییم و داوای یارمستیم له خملک بکردبا،
که پشان ده گوت «رابه». بز رابه کردن چوومه مالی
شیخ... که مالی لهو دینه بوو. وتی نیره هر لهر بوون
سوالبکن. موفه خوری بۆته پشتهان، نه گینا نیره لعلی
نین. منیش وتم دهباشه خۆ لیشیکی ترمان بز ناکری. جگه
له رابه دهوالین چ نیلشیکی تر بکمین؟ شیخ هر
لعلیت، هر مهلا و و لعلی کوتا. پاشان وتی باشه
نیمه چمند پر میاریکت لیده کم وهلام بلهرمهوه. منیش
وتم: لهرموون. وتی: یه کم پر میار «مجاز» ته عریف که.
منیش خیرا وتم «انت انسان» نیمه مه جازه. حقیقت
نوهیه دهوایه بموتابه «انت حار». خهریکرو نیم هه لچن
ناچار بووم، خزم ناساند وتم من قانعم. تازه ناوازه ی
شهر و شاعریم بلاو بوو بووهوه، که زانبان قانعم
پندهنگ بوون و یارمندی چاکیان دام.

قانع و دست ماچكردن

شم بهرېزه ديسان فرموى، جارنكى تر ماموستايه كى بهرېز
و ناسراو بوى گيږاموه فرموى:
دهچووين بؤ سلیماني. له چايخانه كهى «شانه دهرى»
دابېزين. قانع لهوى بوو. بهرې و رووى رږښتم و ويستم
دهسى ماچكهم. دهسى نه دايه دهستموه. له بهر و به خيږاي
فرموى:

گرځي به ختم به هيچ دستى گوشادهى بؤ نه بوو همگرځيز
به ناهق ليوى خوځم نيتړ له پشت دستى مه لا نادهم
شېرېځي دهستان ماچنه كمهم. دهسى زور ماچكراوه، به هيچ
كوى نه گېشتين.

قانع و جوانى

شم بهرېزه و كاك سسى باقرى
شېخولنيسلامى و ماموستا محمده غلايى
شېرېځي دهستان. سهرده فتر له سڼه و چنه د
كمسيكى تر گيږايرانوه كه ماموستا فرموى:
به يانيه كه له خمو هستام، نمڼه پنى وتم به

خوا هيچمان نيه برؤ شت يته. منيش هيچم ماموستا غلايى نه ده لان
شكه ده بر د چروم بؤ لاي «شېخ له تيفى حفيدزاده» كورې

گموره پیاوی کورد «شیخ مه جوودی نمر»، دانیشتم. شیخ لمتیف فمرمووی قانع بۆچی پمشیوی؟ بو هموو ناشیرینمه خۆت ناشیرینر ده کهی. هر را قسمان ده کرد، وتی قانع قسمت ده دم به خوا، خوا له تو ناشیرینری دروستکردوو، یان نا؟ منیش وتم نه گهر پشانت بدهم چی؟ وتی به خوا سی دینارت ده ده می. منیش بیرمکرده مه. به یانی من هاتم نهمه خمنی گرتبو و بریار بوو ناو مان پاککاموه، جگه له خه نه که کراسه کۆنیککی به هر جله کایدا له هر کردبوو، له هر توو پهرۆیه کی به هر خمنه که دا به ستبوو. خیرا وتم به شیخ ههسته برۆین پشانت ده م. شیخ هه لساند و کۆلانه و کۆلان تا برده بهر ماتی خۆمان. که دامان له دهرگا و نهمه هات و دهرگاکه ی کرده مه شیخ چله کاوه و هاله دواوه. وتی قانع نهمه کینه؟ وتم له پشا بفرموو من ناشیرینم یان نهمه؟ وتی وه لا نهمه. وتم سی دیناره کم به ده ری، جا پیت ده لیم. سی دیناره ی دامی و وتم: یا شیخ نهمه ره لقی شوانی منه.

قانع و هه ی کاله ک

«کاک ره لوف گۆشخانمی» گنپایمه و فمرمووی:

من له مندا لیدا ماوه یه کی زۆر له خزمه تی مامۆستا قاندا بووم، خزمه تیم ده کرد، بۆ زۆر شوین له گه لیدا بووم. جارنکیان

بهره‌دهنده به‌ار نه‌گروه‌کلی‌الفتح. سواری کمره رهش برور. گه‌بسته
 بهر دنی «کۆلان». که زانی من له بهر مندالی پیم وایه ماموستا
 قسه ناکا، بز نه‌وی له بیده‌نگی دهرمیتت. فهرموی: نا
 ره‌نورف گیان هه‌ی کاله‌کی بکه. منیش عمرزمکرد: نوربان نا
 لم زستانه سارده‌دا و لم ده‌شته‌دا هه‌ی کاله‌ک چ سوودی
 هیه؟ یا نه‌گمر کسی هات و وتی کاله‌کم دهری چی بکین؟
 فهرموی: پتی ده‌لین بهار نم زهرینه ده‌کینه کاله‌ک و
 کاله‌کی چاکی ده‌ی. بزمان دهر ده‌کوی موشته‌ری هیه یا نا.
 وتی جا نیر باسی نارمزوی دور و دریزی بز کردم و زور
 شتی له‌باره‌ی به‌نامه و نومیدی به‌ داهاتوره‌وه بز باس کرد.
 زور شتی فیر کردم. دیم ماموستا وه‌کو خرمه‌تکاری تمعاشام
 ناکات. وه‌کو کمیک بز دهروانیت. هر لم باره‌یه‌وه و
 نارمزوه دریزه‌کاله‌ره فهرموی: ره‌نورف زور پت خزشور
 ناغهی کۆلان بویه‌ی و له‌گه‌ل ناغهی دیتی «سیف» دا لیان
 بویه‌ته شپ و بچوایمه سمر ناوایی سیف و ناغهی سیف
 «خینولنیسلامی» تان به‌ دیلی بگرتایه و جا بیانوتایه دهر
 دهری ره‌نورفه. جا ناغه و ره‌عه‌تی بز شیکردمه‌وه و
 تیگمیاندم.

قانع و حمرامیی سورنا

دیسان کاک ره نلوف گنیرایموه و فرموی:

جاریک له خورمال چمند مه لایه ک کۆ ده کاتهوه و هۆی
حمرامی سورنایان لیده پرسی. نهوانیش هیچ به لگه ک پشان
نادهن، جگه لموه ده لێن نیر و میه. مامۆتاش ده لی: شق زۆر
همیه نیر و میه. نه گمر نیر و می حمرام بی نابێ کهوش له
پینکه ن چوون نیر و میه.

قانع و دوکتۆر

دیسان کاک ره نلوف گنیرایموه و فرموی:

مامۆستا ده میوی له «دایره ی غابات» دا، واته جهنگه لانی
دامه زری بۆ نه میشتی دار برین و گوێزانمویه به ماشین. ده لێن
ده بی به چی بۆ لای دوکتۆری باوه ر پیکراو، بۆت بنوسی ساقی
و دهوانی نیش بکه بت. مامۆستا ده چی بۆ لای دوکتۆر و نۆره
ده گری. که نۆره ی ده گا ده چینه زووره وه. نم دوکتۆره که
ده لاسی و دوکتۆر نم ناناسینه وه. ده لی: هیچم نیه و هاتووم
بۆم بنوسی ساغم و بگه ریموه بیمه کریکار. لهویش ده لی نا
بم چاره جوانانه تموه؟ لهویش ده لی ناموی به جم سه عتازی
بکم. نموی نه گمر لۆریه دارم دی و نه میلم داره که بیا. خۆ

تۆ له لۆری بچوو کړی و ده تبینم. خیرا دوکتور ده زانی، بهم
له خوځانه ی ده بی لایع بی و نېشه که ی بو چاک ده کا.

قانع و دینداری

همر وه کو پیشتر با سمان کړد، له باره ی خواناسی و
دینداری لایع موه، به لگه ی زورمان پیشاندا، قانع زور جار
ویمستوویه به پنی قورځان و هم دیس شیش و کاری بکړدبا. له بهر
نهیاران نه یو یز لاره و فرموویه: خوځگا هم موو مندا له کور دیک
بی زانیبا به کوردی مانای قورځان لیکېداته موه. کاتی ده یخویند
مانا که شی بزانیبا. جا له م باره ی موه «کاک رمثووف ره حیمی»
گنپرایموه و فرمووی، کاک حمه رمثووف گنپرایموه و فرمووی:

من له خزمه تیدا بووم. له شوږشه که ی عبدولکمریم
قاسمدا، له و دیو دوو باره ناواره بوو بوو هاتووه دیی سیف. له
حوجره ی لعلیکاندا ده زیان. خیزان و مال له حوجره که دا، من و
خوځسی له ژتیر زهوینی حوجره که دا ده نوو ستین. شمونک
فرمووی: رمثووف، ناخ نیستا نم ژووره بچوایه ته خواره وه و
من و تۆ بچووبایه ژتیر زهو ی و همدا پنجا ساتی تر نه هاتیابه
ده روه. جا که هاتینه دهر، من مانام له قورځان به کوردی
بدایه موه و نموه به بهر و می شکمدا ده هات بچووبایه و کس پتی
نه گونمایه کافر و بنډین. رمثووف جگه له من و تۆ خوا نه بی
کس لیره دا نیه. هیچکس وه کو من باوهری به خوا نیه و

باوه‌ری به زیندوو برونموه نییه و باوه‌ری پتمو نییه. همر بلژیم
فلان کس بز واده‌کا، خیرا مۆری کافریم لیده‌دهن و خملکه
فلقیر و هزاره‌کشم لی هملده‌نین و به بیدینم ده‌زان.

لهرمووی با یه‌کی له بیدینه‌کانی خۆمت بز بگنهرموه.
شیخ... همه دهیناسم له بهر نوه که مالممان له یه‌کموه نزیکه
خۆی و خیزانی ده‌ناسم. رۆژی خملکی ناوایه‌کان ده‌سته به
ده‌سته ده‌چوون بز مالی شیخ بز پرسه. منیش پرسم کی
مردوه. و بیان شیخ کچیکی بووه تازه پنگمیوه و مردوه.
منیش له بهر ناسراوی هه‌ستام و چووم بز مالی شیخ. زۆر
جهمبالتوو. ههموو دلخۆشیان ده‌دایه‌وه و لاتیحایان ده‌خویند.
چونکه شیخ دهیناسیم، بردمیه مالی خۆیان و هیچکام له
منداله‌کانی هیچیان لی نه‌هاتوو. پرسم نهری نهمه پرسه
کینه. خۆ ههموو منداله‌کانت زیندوون؟ وتی: کچی ژنه
جنۆکه‌کم مردوه. ژنیکم له جنۆکه هه‌ناوه، کچم گموره بوو
نسته مردوه. منیش وتم: خوا بتگری نهم ههموو به‌زمه چیه به
خۆرای خستوته ریگا؟ ناخر له خوا ناترسی درۆی وا ده‌که‌ی؟
به خوا ناپرووت ناهیتلم. نهمیش وتی: به خوا ههرچی بلژی
ناپرووی خۆت ده‌چی. پاشان وتی: قانع باری ژبان و دهرامه‌تم
هاتوووه کزی، بزیه نهمم ساز کرد. نهمه‌نه نهمو خملکه ههموو

کو پرونه موه، شق زوربان بز هتاوم و باری زیام گورپاوه.
تویش نه گمر دزی من پوهستی، عزت به کافر دهرده چی. منیش
پاش هانموم لمر پرسمه جارمدا درویه و شیخ ناتوانی جنزکه
بیښی. خیرا خستیا نه شویم نیمانی به جنزکه لیه و کافر و تهریقه
و عیرلانی به گالته گرتووه.

قانع و کوشتنی سهگ

دیسان کاکه رمثوف گنپرایموره و فرمووی:

له کاتیکدا مالی له سیف بوو، کیتلمیهک ماسیان
بز هتاوو بز نموهی گرم نمیی له دهرهوهی ماله که
هلبان واسیوو. شموی لانگیهک خستویه خورای، رڼا
بوو، ماموستا فرمووی: نمشو خوم لینه کومتووه هر
دم نم ماستم جوړی پنده کرد. تاوی به نان و ماست،
تاوی هلمده قوراند، جار جاریش دهم کرده ممشکه و
دمالزوند و که لانم له رونه کمره کهی هلده کیشا،
همووی به هیچ دهرچوو. پاشان فرمووی: مه که که
هموو غملکی خستووه تنگانسه، خوزگه ده کوژرا.
منیش وام دهزانی نه گمر بیکوژم ماموستام
خوش حال کردووه. کموکه شوین مه که که همتا
«محموره». لمړیه تا هانیموره دهشت نمونده ماندروم

کرد تا هملوئیا و کورستم. هاتمهوه وتم ماموستا
سه گه کم له کۆن خملکی ناوایی کردهوه. ماموستا
تعامشای کردم، پیکمئی و زانی من به خاتری لهو به
خیمایی خۆم نیشیکی چاکم کردهوه، لهمرموی: ئالهرین.

قانع و مندال

هر وه کو وتمان ماموستا له منداله بچووکه کانهوه
دهستی پنده کرد. دهلین له دیکاندا له سه سهلوئینکی کدا،
یا له ناو میدانیکی دیکدا مندالی وردی گۆ دهکرنهوه،
سهروودی فیرمان دهکردن، یا قسهی خوش و مهتلی
بۆیان دهوت. دیسان کاک رهئووف گێڕایهوه و لهمرموی:
ماموستا ماتی له دبی سیف بوو له مزیوان،
مندالانی کۆده کردنهوه، چونکه مندالی بچووکی زۆری
تیدا بوو، مهتلی سادهی بۆ دهگوتن:

له هازانا کوللاه، له دهوڕیدا س دراوه،
ئهگهر ئهزانی بیژه پلاوه
یا دهپرسی:

له سه رهو تهسکه، له خوارهو پلاوه، ئهگهر
دهزانی بیژه کلاوه،
یا نهۆک نووکی لاره.

جا منډالان زوریان پی خوشبو. همدو لهو کاته دیاریکراوه دا کور
دهېرونه و دههاتن. پاشان ماموستا شقی لیر ده کردن. نمو کاته
قوتابخانه نهېو، همدو منډالان بیسمواد بوون. ماموستا به پی توانا بو
ماوه به کی کمیش بویه دهرسی به منډالان ده گوت.

قانع و کاربه ده ستیک

دیمان کاک رهنوف گنپایمه و لهرمووی:

کاربه ده ستیک هاته سیف بو نیشیک، پرسپاری کرد. خملکه که
دهیانگوت نازانین. کابرا وتی چون نازان، نیوه ماموستا قانعان له ناو
دایه، چون ده بی نازان. وتیان: ناخر چوار مانگه لیرمه. وتی: قانع
پک روژ له هر جینگایه کدا پی نمو خملکه ده بی لهرقی بیت له گمل
خملکی تر دا.

قانع و هه لپه پک

دیمان کاک رهنوف گنپایمه و لهرمووی:

ماموستا گنپایمه، جارتکیان ریگم کموته دیهک. به ریککوت
زماوند بوو. ژن و پیاو هملده پیرن. موسیقا کشیان شمشان بوو. شیخ
موحه مد وتی: بهلکر بهی نمو زماوند تیکدهی. منیش وتم باشه.
چووم بو ناو زماوند. که تماشای خملکم کرد زور کیفیان خوشه.
موسیقا کشیان شمشاله و گزوانی خومالی ده لین. پیم گوناجوو نمو
شادیه له خملک تیکدهم. هر بهو جل و بهرگی مه لایمه خیرا
سرچویه کم گرت و ده تمکرد به هملپیرن. خملکه که پینان وابوو

بو تیکدانی شادییه که هاتووم، (لممو بمر مهلا ریزی ززرتیرو،
دهیوانی ناوا دهستورینک بدات) که دهستگرت هممو له خزشیدا
گهشانموه و زور ههلهپرین. له کاتی ههلهپریندا له پشتهوه فقیانهی
کراسه کمیان گرت. پاش ماوهیهک که بهریاندا، تماشامکرد چهپکی
وهنوشمیان پیوه بهستووه. پاش ماوهیهک که گهراموه مالی ماموستا،
فهرمووی دهست خزشی تیکدا. ماموستا پی و بو تیکمداوه. جا
فهرمووی: نیستمش لهزهتی نمو شمشالتم له بیر ناچیتموه، هر کات
شمال دهیستم، نمو بیرهوههریم دیتموه بیر. پاشان فهرمووی هر
وهخت «لوتی» هاته ناوایی بیانیهته مالی نیمه. دهی ریزیان بو دانین
چونکه تمیا موسیقاییک که له کرودهواریدا ماوهتموه هر نمو زورنا و
دههول و شمشالیه.

شیرینک

سای لانیفی دهرهتفی

«شینخ لهتیلی دهرهتفی» شم شیرانهی بو
خویندمموه. نازام بلو کرارونهتموه، یان نه:
ههزار سال بزیت بهگمردهنکهچی
ناپهنی رۆژی زینسی مەردانه
میزوو دهر دهخا له پاشه رۆژدا
گنیه خانیینه بهم نیشتمانه
.. .

له ساتیکی وها تمنگ و له کاتیکی وها بهستی
که عالم گشتی ههستاوه، دهی تۆ کهی له خمو ههستی

قانع و مه‌لامه محمودی خیراوا

کاک شه‌نومری مه‌ردوخ‌ی ناسراو به شه‌نومری مه‌عروونی، کاک نیسماعیلی حسه‌ینی، کاک باقری شیخولنیسلاهی، ماموستا مه‌لا موحه‌مه‌دی نیکیه‌ی (ننه‌یی) و چهند کهمی‌تر گنپرایانه‌وه و فهرموویان:

کاک شه‌نومری مه‌عروونی

روژنیک ماموستا قانع چاوی ده‌کهری

به «مه‌لا مه‌حمودی خیراوا» که پیاونیکی زور بالابهرز و قه‌وی و چوارشانه بووه. ده‌بینی ماشه‌تلا چهند گهموره و به خوره بووه. هاه‌لنکی لنی ده‌پرسی، ماموستا نه‌وه چون نم ماموستایه نه‌ونده گهموره‌یه؟ ماموستاش که بنمالمیان ده‌ناسی و ده‌زانی مه‌لا مه‌حمود تمنا کوره و باوکی پیای چاک بووه، ده‌لی کاکه نممه باوکی مندالی نه‌بوره، هنده دوعای کرد و پاراوه‌تموه و به بهر خوادا گریاوه و هاه‌اریکردوه که خوا چهند کورنکی پی بیه‌خشی، جا خوی گهموره به‌زه‌یی پیدا هاتووه‌تموه و داواک‌ی وه‌گرتووه و له بهر نه‌وه واز بین و نیتر به‌ره‌کی خوا به‌ردا، چوار کوری پی به‌خشیوه، به‌لام به‌سریه‌کموه بووه‌ته نم مه‌لا مه‌حموده که ده‌بینی.

قانع و ماموستا عبدالکهریمي مودهریس

ديسان ماموستا نيسماعيلی حسهيني گنډرايهوه

و فرموي:

جارنك قانع ده چته بياره و له لای

ماموستا عبدالکهریمي مودهریس ساي نيسماعيلی حسهيني

داده نيشی و ماموستا خهريکه ده رسی «جمع الجوامع» به
فمقینهك ده لى و فمقینه هه ر به لى ده كا. ماموستا ده زانى
فمقینهك تيناگا و هه ر به لى ده كا. له ماموستا
عبدالکهریم داوا ده كا به بيانويه كمه فمقینهك بنيرته
ده روه. ماموستاش فمقى ده بنيرته ده روه.

ماموستا قانع به ماموستا ده لى: نم كاپرايه له
ده ره كه ی تز تيناگا، جا تماشاكه تا بزوت تافيكه موه.
(جمع الجوامع) كه هه لده گری و گولستانى سه عدى له
جی داده نى، فمقى دتسمه تماشاى كینه كه ده كا و به لى
ده كا بز ماموستا. جا قانع ده لى: تماشا كه نممگوت
تيناگا!

قانع و نينو ككردن

كاك نيسماعيلی حسهيني گنډرايهوه و فرموي:

جارنك قانع ده چته ديده نى ماموستاى گه وره

عبدالکهریمي مودهریس. روزی پنجشمه ده بی.

ماموزتا خبریکی لینو ککردن دهی. قانع دهلی: ماموزتا خبریکی چیست؟ ماموزتا دهلمرموی: مشهوره روزی پنجشنبه چاکه نینروک بکمی، رزق زیاد دهکا و بهره کمئی هیه. لانمش دهلمرموی ماموزتا کابرا له دهستی شاره زوردا جوونی گا ده گنری هیشا رزقی غوی پمیدا ناگا، تو دهتموی به دور نینروک رزقت زیاد بی!

قانع و غزمایه تی

الله یسماعیلی حسینی گنرایمه و فمرموی:

قانع ده چیته مالتی خواله خوشبو مئی... ماینتکی پیده مئی بۆ سواری، چاری ناوی لیدی. خاوون ماله که به ماموزتا قانع دهلی: تۆ له گمل خیزاندا خزمی. نموش که خیزانی مئی... دهینی چاری ناوی لیدی. دهلی: خالتو مئی راست دهلمرموی، خوا شوکر که به خزم دهر چوین. مئی دهلی: باشه قانع تۆ چۆن دهزانی خزمین؟ دهلی: کاکه خیزانی تۆ چاری ناوی لیدی و ماینه کهی منیش هر چاری ناوی لیدی. کاکه لم رواتنه هاربهشه (وجه اشراك) چاکر کوانی بۆ غزمایه تی!

قانع و مه نتيق

ديسان كاك نيسما عيلى حسه ينى گنپرايمره همر مووى:
وه كو مشهوره له تاريقي زانقي «منتيق» دا و تراوه:
«قانون تعصم مراعاتها اللعن عن الخطأ في الفكر».

خواله خوځشور ماموستا مهلا مه جوړدى جوانرزي
(ماموستاى دهره تفى) زانقي «منتيق» ي چاك زانپوره و
لملى بالا خويته كان بز خزيندى مه نتيق جوړونه خزمه نى.
جاريكيان «نهحه خادهم» جوړه به گز ماموستا مهلا
مه جوړودا. قانع نهمه ده پيلى، زورى پي ناخوش هلى و
دهلى نه گمر ماموستا «حظي» زه نى بوايه له «خطاء
في الفكر» نهم نهحه خادهمه نه ده جوړ به گزيډا.

قانع و وردمواله فروشى و كاكه حه مده ناري

هر و مكو هم مووان نه زانسن ماموستا زوريى كار و
پيشه كاني تايكردونه تهره و ميچى پي عار نه بووه.
يكنى له پيشانه وردمواله فروشى بووه. كاك عيلى
نارسى و كاك حه مده پي نجوينى، مهلا موحه ممدى كاني
كسره يى و شنيخ تاجه دين كاني سانانى هر كامه بريكيان
لينگپرايمره، نه مده ليندوچو:

هر موويان جاريكيان وردمواله دهر زوشى، زه ميله
به ده تهره، مروق به شان ده چيته دى «بيلو».

نمونه که دهنگی بگاته به همورو ناوایی، دهچیته سر
سلوینککی زور برز و هاور دهکا «وردهواله»
سلوینکه که ژیری لیر بو، قانع پای دهچیته ناوی.
ماموستا «ناری» که تماشا دهکا، دهناسیمه و دهمانی
قانع. خیرا قلم هلمه گری و دهلوسی:

هر نمست ما بوو له سلوینکا جهلیو
دس به داوینی زمییل، خوشی نمدیو
وردی وردهوالکمت بوومو، چ وردی وهک کله

هاپام و هاتمه سؤمیشک و نیسقانی رزیو
تۆ و کله و تولهلمین و دمرزی و دمزوو
وهک خلۆکی سر تمشی نم راس و نیو
تۆ و بنیش و ناوینه و شانه و خمنه

تۆ و له نیشی شان و مل ئاروق سپو
ویستی خۆته خۆ دهمانم نانه و شک همر نمبی
کیم و مکو تۆیه بنایم ئهی به دنیا پیکمنیو
وردهواله ورده ورده ورو و مردمهو من

ئهی له ناراسی به دوو روو حیل و مکر و فریو
گمر به زاهر حازری بۆ سهختی و کوپرموری
ژینی تۆ همر رهمز و رازه پیر له ئمفراز و نشیو
چوون دملایی من قانعم راسته بهراستی قانعی

تۆیش له سر داری نمداری همر و مکو ناری فریو

به که سڼکدا ده پښیری بڼ قانع و ده لڼی پته مالۍ نیمه.
 ماموستا زه میله که ی دادهلۍ و نیم شعرانه دهنووسی: زورم پی
 سیر بوو سبکی نیم شعره لڼو سرده مه دا پروه و شاعران به
 هر جزو شعریکان بڼ بنووسایه نهوانیش هر بڼو کیش و
 هویایه وه لایمالداوه تموه که چی قانع لڼو سونه ته ی گزپړه و به
 شیوه ی لڼلکلزوری کوردی شعر ی وتروه.

ورده والنه، ورده والنه

کڼ له دهره و کڼ له ماله

کڼ خموتووه کڼ خمبهره

کامه خیره و کامه شمره

کله ی توورم بڼیه هانسی

مزمور بیکاته چاوانی

زهمیلهم بوو به سمرمایه

له ههموو بابمته تیایه

بڼ هرکسی که خموتووه

دهرده لری نهمسرموتووه

بانگی لیکم هه لیسینم

شیفای دهردی بڼ بهینم

کژل له سر پشت وکه لمکه م

ببمه فوربانی که لمکه م

كەلى قەتەر و بىن ئاگا
ئىلدى بىبە مەللى خوا
بەلېم ئىمەش دەسكارى تۇس
لە خەلقەتاشاكارى تۇس
بۇجى و مەللى لىقەوماو
ئىسحابى كەمەشەتەساو
قەلەقوسى تروا لىرە
دەروئىشكى تروا بىنرە

...

لىرەدا چەند دېرەك دېار نىن
دەرزىم ھىنا بۇ درومان
بۇ دەركادانى زامەكان
دەزوو مۇمىكى بە دەورا
داگىرىنىن بى بە چىرا
كە قەرمووتە دەخولېمەو
لە ناو دەردا دەتلىمەو
وەكو سەلگە تەشى بەتاو
بە دەور خۇما وەك ئاسپاو
گەرۇك و سەر لىشىئاووم
ئارەق لە پەشت ، ناو لە چاوم

بىم بە بىنىشتە خۇشى دەم
بىم بە ئاۋىننىڭ دەم
بىم بە سەھىل بۇ يولدا
تەۋەلىك دەم ، ھەلىقە
بىم دەم دەمگە ، ھەلىقە
كۆلەمگە لايىق دەم بىشكەم
خەتتەك لە خەم ھەلىقە
بىناگەن راجەكەن
دەمى بىم بۇ ھەم دەم
بىم دەم بىم بە بۇ دەم
ئاۋىننىڭ ھەلىقە دەم
تەمىشكەن مەزەن
لەمىش دەم دەم دەم
بىم دەم بۇ ھەلىقە
لاچەن دەم ، ئەمەس
دەم دەم دەم دەم
دەم دەم دەم دەم
بىم دەم دەم دەم
بىم دەم دەم دەم
دەم دەم دەم دەم
بە ھەم دەم بە دەم

شاره زووری و بادپنانی
لهك و لوړ و گرماشانی
نېتر همموو خوشك و برا
كۆ بینموه ئا له م بهرا
خه لیفه نه ئی دمهول لاوه
سوپنایش کاریکی خراوه
خاری بکوتی دمهول به تاو
له دنیا دا بیکا به هاو
قانع هوو کا به زوپنایا
دهنگی بگا به دنیا دا
ورده واله ، ورده واله
کئی لدمره و کئی له ماله
کئی خموتووه کئی خمومره
کامه خیره و کام زمره

نعمه ده نیری بز ماموستا ناری و ده لئی با ئاواپی بگمړیم،
ورده واله کم بفروشم جا پاشان دېم بز خزمتمی.

نعم شیره ی کاکه حمه ی پنجوینی بز می خوینده وه،
رهنگه له گلن تا که شیره که ی ئمو بهر پزه دا که نه یو بست
ناویسم، پتکموه بووین، چونکه زور له یمک ده چن...

کاک حممه فرموی له شینخیک تووره دهبی که دهستی
ماچنه کراوه و پتی ناخزش بووه.

که هرچی ماچیکهم دصت و نه بینم خیر و نینتاجی
که خمرمانیک لمدان خالیبی من گایهک به با نادم
کتیبی خوام له تهورات و له نینجیل تا وگو هورنان
چ نهمدی ماچی دهست، تمعزیم و کورنوش بؤ بهنی نادم
موجهممد یا نه بووبه کر و عهلی کئی دهستی ماچکردن

نمگر ری راسته دینمی دینه من لمو ریگه لا نادم
نمگر دهسته و نه زمر و نستان و کورنوش بؤ خوا به و بهس
که من ناسیومه خوی خۆم گوئ به سمد رمب و خوا نادم
له بهر نادانسی و گیزی، له بهر ورگ و سک و عابا

ده روو رمشبی درۆزن خۆم له تهزویر و ریا نادم
جگهم خوا سر له بهر کئی دانهوئنه، راست و لارو بـ
شمرهف، ممردانهگیم هرگسیز به سکهکی بیبهها نادم
له جهن لاره کونی تیندابه گهشتی بهختی نهم هۆزه

دمزانم نامری نهم هـ هۆزه بانگی نهلویدا نادم

قانع و دهستکاریکردنی شیعر

قانع شیعری شاعیرانی فارس و عهرهبی زوری له بهر بووه.
له بهر شهزه که مهریوانی بووه و فارسی چاک زانیوه شیعرهکانی
مهولانای رومی، خهيام، نيزانی، حافظ و سعدي، هه موو ژنرو
روو کردووه. به تایبعت زور خوی به سعدي و حافظوه گرتووه

و دیوانه‌کهای حافظ و گولستان و بوستان سعادی له بهر بویه.
له زور جینگادا له شیعر و پهنده‌کانی سعادی که‌لکی وهرگرتووه
جار جاریش بو شوخی و تمنز نالوگوپی به سردا هیناون کاک
حه‌مه یوسف گنبرایه‌وه فرموی: له گولستاندا سعادی
ده‌گنبریته‌وه که:

عبدالقادر گیلانی را دیدند سر بر «حصبا» نهاده و
می‌بالید و می‌نالید و می‌گفت:

ای که هرگز فراموش نکنم

هیچت از بنده یاد می‌آید؟

ماموستا قانع ده‌لی: «شیخ عبدالقادر... را دیدند سر بر در
حه‌مه رشیدخان داروخان نهاده می‌بالید و می‌نالید و می‌گفت:

ای به صندوق و شکر چا دارید

هیچت از بنده یاد می‌آید؟

قانع و ماموستا نه‌حه‌دی قازینی پینجوزین

کاک «رحمه‌توللای قازیزاده» گنبرایه‌وه و

فرموی:

ماموستا نه‌حه‌دی قازینی پینجوزین

ماموستا قانع هینده قه خوشبو،
چروته همر جینگایه‌ک زهرده‌خه‌نه‌ی ختوته
سمر لیوانی دانیشتروان. ده‌چینه مالتی کاک
ره‌حه‌تیم (ماموستا مه‌لا نه‌حه‌دی قازینی

پتجوین) که قهندانه کان داده نین چا بئین، ماموستا دهست بهرز ده کاسه وه و ده فهرمی: خوايا هزار شوکر و سپاس بۆ لۆ. ماموستا مه لا نه حمد ده فهرمی: شوکر بۆ چی؟ نه ویش ده لئی: نم هۆده میشی تیدا نیه، نه گینا خیرا قهندی ناو نم قهندانه یان هه لده گرت و ده یانرد.

قانع و ناگرکردنه وه له نوێلی

قانع جار جاره بۆ نیشان دان و چاره سه کردنی مه بهستیکی کۆمه لایه تی خۆی لیدا کردوه و رینگایه کی دۆزیوه ته وه که خیرا هه موو خه لک تیگه یه نی و نه م دژوارییه چاره سه ر بکا و نه وانه ی وا بۆ نه رکی حاجی ناخه دبایگی ده رته ئی سه رشانی خۆیا ن نه جوو لا و نه ته وه، رایانچه کینی. حاجی نه حمه د به گی ده ره تفلی گنیرایه وه و فهرمو ی:

روژنیک له سلیمانی له نوێلی حاجی یرایم ناغا بووین و قانعش له وی بوو. له هۆله که دا دانیش بووین، له نا کاو قانع و نه بوو. زۆری پته چوو له هه موو هۆده کانه وه دوو کمل هاته

۱- له م گه وه ییاوه دیندار و زهیر و قسه زان و لایه وردوو بوو. له دینی ده ره تفلی مه ریوان ییاوانه ده ریا. خه رته می مه لا و له قلی و خوێند مه وری ده کرد. بۆ هیش ته مه وی هوجه که ی ده ره تفلی و به ره پیدانی زانستی لایه نی ره نجی زۆری کیشا. چه ند روژ به لیل گنیرا نه وه ی له م به ره مه ریانه له ماموستا قانع. بیستم له دینا ده ره چوه. خوا بیه خشن.

دهره‌وه. هه‌موو شه‌رزه بوون و هه‌ر کسه به جزیری رایده‌کرد و بانگیانده‌کرد هه‌موو هه‌لتین و بینه خواره‌وه. خه‌ریک‌بوو خه‌لتک به ته‌واوی ئوتله‌که چه‌ژلکهن، قانع له هه‌ژده‌که‌ی خه‌یه‌وه سه‌ری ده‌ره‌ئا و وتی: راهه‌که‌ن، من بووم جله‌کام خسته سه‌ر ئه‌م مه‌نگه‌تیه تاهسووتین. ئه‌م ئوتله هه‌نده نه‌سه‌یی هه‌یه، هه‌موو گیام ها‌تزه خوران. که له‌عاشام‌کرد هه‌نده نه‌سه‌یان پته‌یه «تی وه‌خالدن» چاریان نا‌کا و مه‌جه‌وور بووم جگه له ژیر ده‌ره‌یه‌کم هه‌موویان به‌سووتیم تا له ده‌ستی نه‌سه‌ی رزگارمیت. خاوه‌نی ئوتله‌که، حاجی به‌رایم نا‌غا پیاویکی چاک‌بوو، خه‌را زانی قانع وسته‌ویستی به‌م جوزه خاوه‌نی ئوتله‌که تیگه‌یه‌نی که ئوتله‌که‌ی زۆر په‌سه. خه‌را ناردی له مالتی خه‌ریان جلی به‌و هه‌ئا و په‌شته‌ی کرده‌وه. ئه‌م به‌سه‌ش هه‌موو شاری گه‌هوه.

قانع و قازی داروخان

هه‌ر وه‌ها به‌و نیشه‌اندانی ناشه‌یه‌نیک شه‌یری ده‌نه‌وسی و به‌لویه‌که‌سه‌وه. به‌و نیشه‌اندانی ناشه‌یه‌نی جاش و نه‌م دیاره‌ نه‌ه‌ز و ناله‌باره، که به سه‌ر شه‌رعه‌دا سه‌پا‌بوو، به‌را به‌ری ده‌ستووری شه‌ری نه‌بووه و نه‌یه‌شکرا. زۆر جار وسته‌ویه نه‌م

ديارده ناشيرينه نه مينې، خه لکه له رنگه شرمه پخوا.
ديسان حاجي نه محمد بهگ گنډاپوره و فرموي:

لای نيمه شينک هېرو که قازي داروخان جار جاره
دهيکرد به جاش. قانع پارچه شيرنکي زور سيري بز
نوو سيوو. به لام به داخوه من هر نم به پتم لمېره:

جاشي قازي بو له وېر رووي کرده .خواو.

کمر به له حنه تې که پوښويه خه لاتی پالتاو
زور جار له ناو دهر وښه کاند کسانک همرون که له بهر
نیش و کار و گورته دان به خوښاندا نه ده گمېشان و سريان هر بو
له... له شرعي نيمامي شافعي (خوای لي رازيبي) نه گمر موو
تېر نبي خوشوردن ته او ناي و لمش پاکي نابه.

ديسان حاجي نه محمد بهگي دهرمتلي گنډاپوره و فرموي:

پارچه شيرنکي و تروو به پرچي رشکاويدا. من تنيا
ناکيه کم له بهر ماوه.

مار نه گري و پرچي ناکا به شانه

نهوش نيشانه دین و نيمانه

ديسان حاجي نه محمد بهگ گنډاپوره و فرموي:

پارچه شيرنکي تری هيه که تنيا نم به پتم لمېره:

بيژن به نه سکه بدا لهو تمېله

زمان ممرسکه من بو کوري گمېله

دیسان حاجی محمد بهگ گنپایمره و فرموی:

پاویک داوای ژنیکی کردبو، ناوی «نامین» بو،
شووی پی نه کرد، کابرا ناردی بۆ هنجبی کچه کی
نامین بۆ کرده کی. جا قانع نهمی کرده شیریک که
لعنا نهم له بیر:

کچی نامین که بوو به بووکی مهولا

نپتر ترسم له نامینه له مهولا
ماموستا پی خوشنبووه قسهی بهلاش بکری و نهو
تعارفات به پیر و نه رهواج پمیدا بکات. وه کو خملکی
نیستا له گهر بلتیت نهو سهباره، یا نهو باخه جوانه پتروز
پیت. خنرا دهلی قاهلی بیه، پشککش. بۆ نهو نهو
دیارد نه شیرینه لاجی.

قانع و فرموی و پشککش

کاک رهحه تولای قازیزانه دهگیریتمه:

جاریکیان مهلا جهلال ناویک تهنا کمریکی دهلی
دهیا بۆ ناو. له ریگه دا تووشی قانع دهلی و دهلی: مهلا
جهلال نم کمره چاکه بۆ کوئ دهلی. نهویش دهلی:
ماموستا پشککش. دهلی: به راسته؟ دهلی: نهی چۆن.
قانع دار له دهسقی مهلا جهلال وهرده گری و کمر دهخاته

پیش خیزی و دهلی: نـمـو قـهـر و تـمـکـر د، دـهـسـت
خوشی: ده خوری له کمر بـز بازار. مـهـلـا جـهـلـال دـهـلی:
قوربان بـز کـوی؟ دـهـلی: بـز بازار بـفـرـزـم. مـهـلـا جـهـلـال
ده کموتـه شـوینی و دـهـلی: قوربان بـهـخـوا هـمـر نـمـ کـمـر م
هـیـه و زـزـم پـتـوـسـتـه. مـامـوـسـتا قـانـع دـهـلی: دـه کـاکـه مـه گـمـر
مـه جـوـر و مـکـر دیت؟ لـیـت پارامـمـوه؟ تـو خـوـت بـه رـهـزا و
مـهـیـلی خـوـت پـشـکـهـشـتـکـر دـووم بـز مـه مـاـتـم. مـهـلـا جـهـلـال
غـیـرا دـهـروا بـه شـوین چـمـلـد کـسـدا کـه بـیـن و لـه مـامـوـسـتا تـکا
بـکـن گـوینـدـه کـهـی بـدالـمـوه.

قانع و دهموویان

کاک ئوبویه کړی چولریاری له مریوان و کاک همه له پینجوین
گنپایانوه و فرموویان:

بـه کـی لـه بازرگانـه مـریـوانـیـه کـان لـه پـنـجـوین تـووشـی
مـامـوـسـتا دـهـلی. دـوای هـمـوالـهـر سـی بـه مـامـوـسـتا دـهـلی: دـهـلی نـم
نـیـو هـر بـز دـهـو سـی مـن یـت. مـامـوـسـتا چـونـکـه پـارـه ی پـی نـابـی
دـهـلی: نـابـی و نـاتـوا م. بـه لـام نـمـو هـمـر زـوړی بـز دـهـلی. مـامـوـسـتا
قـهـر و تـیـدـه کـا و دـهـچـنـه چـیـشـتـخـانـیـمـک. نـان دـهـخـوـن. لـه پـر دین بـه
شـوین نـمـو پـارـه دـا، دـهـلـیـن باره کـمـت گـیـشـتـر و، نـمـویش لـه
دـهـو سـت و لـه قـانـعی لـه بـیر نـامـیـن. هـلـدـه سـق و دـهـروا ت. قـانـعی

داماويش پاره ی نوميښی دېته مل هر وا داده نېښی بملکورو خوا
چاره يک بکات. له پر کارايه کی ناشنا دیت و ده بی قانع
دانشووه، ده چته پالی داوا ده کات نان بخوا. قانع ده لی نام
خوار دووه. کابرا نان ده خوا، له پر خوین له لوتی بمر ده بی و
ده روا بز لای ده مشور، نوميښ نایتموه. نانی نوميښ ده چته
مل قانع. نیر زور به پمزاره وه هر وا له سر میزه که دانشووه
و نازالی چی بکات. له پر ناشنایه کی مریوانی پیدا ده بی و
ده چته سر میزه کی ماموستا و داوا ده کا له ماموستا نان بخوا
و میوانی نوميښت. ماموستاش ده لمړی نام خوار دووه. نوميښ
ده لی قمینا کا دووباره بخو. ماموستاش ده لمړی: تا نیسته سیانه،
با نېته پنج. جا بمرهاته کی خوی بز کابرا ده گپرتموه.
کابرا به روو خوشیوه پاره که بیان حسابده کا و ماموستا رزگار
ده بی و شیریک دهنووی که به داخموه له بیران نمابوو.

قانع و ناسینه وه

دیسان کاک نموبیگر چواریاری له زاری خوالیخو شېبو
«مه لا محه ممدی جوانېزی» موه گپرایوه و لمړموی:
ماموستا قانع مالی له «کموتوس» ی شاره زورر بروو.
نیمه لمفی بروین چووبنه مالیان. هر که چاوی پیمان

كەمەت خەتەرلىك ھەممەيىنى تۆكۈپ قالدۇرغان كەسنى تۇتۇش
كۆپ قانە كەس. لەگەن نەزەرگە كەلگەن نە مەن و نە
رەھبەر كەس نە دىيۇر.

دۆڭمەننى قانە

ئوسا ھەمە نەمەن گەنەپەرمە و ھەممەيى:

ھەممەت لە ھەچكەس و ھەچشەن نەزەرگە كەلگەن. ئەمە
ھەممە دۆڭمەننىمەن لەگەن دەكەرد، ھەچ كەت تەسلىم
نەدەيۇر. لەمەن لايەنگەن پەقەت گەنەپەرمە ئەمە ھەممە،
چەكەمە دىيۇر، چەكەمە دىيۇر دۆڭمەن نەمەننىمەن ھەمە ھەممە
بەزەرگە كەلگەن. زۆر جەنەپ بەزەرگە كەلگەن نەزەرگە كەلگەن.
ھەممەت زەنەپەرمە بەزەرگە كەلگەن كە مەن نەمەننىمەن بەزەرگە
پەقەت كە بەزەرگە كەلگەن خەتەرگە... كەبەر زۆر ھەممەت
بەزەرگە كەلگەن ھەممە پەقەت و نەزەرگە كەلگەن ھەممە.
يەكەن لەمەن ھەممە بەزەرگە كەلگەن و خەتەرگە كەلگەن. جەنە
ھەممە چەكەن بەزەرگە كەلگەن ئەمە زەمەن نەزەرگە كەلگەن
چەكەننىمەن كە بەزەرگە كەلگەن بەزەرگە كەلگەن قانەمە
كەبەرگە كەلگەن ھەممە، چەكەننىمەن بەزەرگە كەلگەن، ئەمە
كەس نەتەننىمەن ھەممە و تەنەننىمەن تەنەننىمەن. چەكەن لەگەن ئەمە
زۆرگە كەلگەن زۆر جەنەپ ھەممە.

قانع ويه خپال

لوسا همه نهمين گنډايموه و فرموي:

جارنكيان له شاره زور چووينه خزمهتي. پاش چمند
قهي خوش پرسيار كړد: چ ناوي له هممو ناوه كان
سار دتره؟ نيمش وتمان: ناوي چا وگه كهي
«گوڼز بهيخان»^۱. فرموي: چ ناويكه له هممو ناوه كان
گرموه؟ وتمان: «قول خورد»^۲. وي روژي نهم زانسته
ده گاته جينگايه ك ناوي قول خورد و گوڼزه بهيخان وه كو
به كيان پيدى. جا نيمه نمر كاته تنه ده گيستن. چونكه به
نيمه و له ماموستا ناوي په خه چالمان نيمستبو. نهمه دهر
ده خا تپرواني ماموستا له زه مان پشتر بروه و زوري
زانيوه.

قانع و فرووجاو

لوسا همه نهمين گنډايموه و فرموي:

ماموستا ماتي له «بهرقه لا» ده بي و حاجي
ماموستاى «بهيه له» هممو جار ده چيته ميواني و پي
ده لي: ده بي توش بيت بو ميواني من. ماموستا ده لي:

۱- گوڼز بهيخان كانيو كيه له كيوي ميراخي له پشت دوللموه، كه زيدي قانع، سه پرانگاهه كي
خوشه.

۲- قول خورد دنيه كه له شاره زور.

میوانی مهلا یا دهبی بجیته دیوه خانی به گینگ یا نان و
 ماسټک بخوا. من نور بهره و ژوره ناگره بهر بق نان و
 ماست. حاجی ماموستا بهر واز ناهیتی تا بهلټنی
 لیوره ده گری. حاجی ماموستا ده جیته «خاومیراوا» بز
 برنج و بری برنج دټنی و ماموستا دټت بز مالیان.
 غیزانی حاجی ماموستا ده جیته بهر سملوټنکټک و
 مریشکټک ده گری. نان دروسته کری حاجی ماموستا له
 کاتی ناغوار دندا دهلی یقه زای تز بهر نه دههاتی و
 دهوت نان و ماست، نورهتا گزشتی لروچ و لروچاو
 و برنج و نیممټی خوا زور و زه بهند. ماموستاش به
 عاده ته کی خوی کاغز و ده پوره کی ده دټنی و به
 پارچه شمرټک بهم میوانی به دا هلمده دا، که به داخوه
 بهر نم تاکیم له بیر ماوه:

ناوی کانی گوټزه و له ویچی برنجی خوا

مریشکه بهر هی سملوټنکټک ناوت ناوه لروچاو

قانع و مزگهوت

کاکه عباسی خاومری کانی سانان گنټاپیره و فهرمووی:

من زور ده چورمه خزمټی ماموستا. له بهر نوره

نیمه زور لمټیر هوین دههاته مالمان. بهر مالی لمټیر

بوابه ده چروه مالتیان، دلی ده دانموره، زور قسهی جوانم
 لی بیستوره، به لام پیری له پیری بردو مهنموره. برپکم له
 بیر: جارنکیان غزی و دوو کوری رینگه میان ده کموتیه
 دیمک. متداله کان ده لنین بچینه کوی؟ ماموستا ده لی
 نیتا ده قابیمه مالتی، لم دیمدا لمو گموره تر نه بی و
 خاوه نه کمشی منعت به منر کسدا ناکا. پاشان روو به
 مزگموتی دیمه که ده بانات. که ده چنه بهر مزگموت
 تمعاشا ده کمن پر له کمر. گا گلیان له پال مزگموتدا
 مزلداوه، کمر چوونفته ناو مزگموت. دهرسی کی لم
 دیمدا دهه لانداره. خانی دینکهی پی تیشاندن که به
 بهر بانیکموره راوه ستاوه. ماموستا ده چی بۆ لای خان و
 خیرا ده سی ماچده کا و دووباره ده سی ماچده کا. خان
 ده لی: رووتکراوی؟ قانع ده لی: نا. دووباره ده سی
 ماچده کا. خان بهری سور ده منی. ده لی: خان تمنا
 کسسی هملی منی سندی همر توی. نالهرین خوا به تیلی.
 خان ده لی: چیه؟ ماموستاش ده لی: له میزه وه خوا
 له گل مندا به مملی غزی ده جوولیموره، باو کمی
 کوشت، دایکمی کوشت. همزاری و نمداری به سمردا

هتنام. چاوی کز کردم، دهر به دهر یکردم. بروام همه هر
چیم به سر هاتروه، خوا به سری هتاوم. دهره قننی
نه ده هاتم، نه مده زالی چی بکم. نهمرو دهم تو هلفی منت
لی سمندو تموه. کمرت کردو ته ماله کمی، نالهرین!

خان تنده گا ماموستا چ رنگابه کی لی گرتروه و نهم
کاره نارِه وایه دیتیموه بهر چاوی. ده لی: خملکی نیمه
زستانه و زستان ده چنه مزگموت. ماموستا ده لی:
ده ترانی دهر گایه کی لی خه، یا دهر گاکه ی همتچنی نا
پایز. خان و خملکی دیکه تریقده بهموه و خیرا ده کمرنه
نیش بو نهم مبهسته. خان ده لی: نهری کا برا تو خوا
راست بلتی تو قانع لیت؟

قانع و یا پراخی سلق

به ریز مینه به کی مریوان گنیرایموه و فهرمووی:
قهله ز به کم له مریواندا هه بوو. ماموستا هات، بری سلقی
کرپروو. به هیوا برو کسی بیت و پنکوه به چنهره بو سیف. له پر
خوالیخو شورو قاسم نه زادی، مهنمووری سر هه لگ نهمرو موکری
هرزه بانی مریوان هات و وتی: ماموستا سر هه لگ بانگده کا.

قانع و سوارى

مه لاهه دینى گهریمیان

کاک محهممه نه مینى مهردوخى،
دوکتور حمسه نى یوسلفى، کاک نیهراهمى
مهردوخى و شنیخ حسین زونجى و کاک
سه لاهه دینى گهریمیان له سینه و چه نه
کسى تر گه پرایانه وه و فهرموویان:

له سه لهه سى زماوه نه دى خوالیخوشبوو شیخ عوسمانى
زونجى بووه، ماموستا قانعیش لهوى بووه. کاتى گه پرایانه
که ویستروویانه نه سپ بهین بو ماموستا، وتروویانه
نه سپه که بیتن با ماموستا سوار کهین. فهرموویه: نه خیر
بلتین با باریکهین، چونکه نه مه بار کردنه، نه ک سوار
کردن.

قانع و ناسینه وه

ماموستا زاهدی ناشهاری

ماموستا مه لا زاهدی نه شعهرى کورى
خوالیخوشبوو مه لا سه عیدی نه شعهرى گه پرایانه
فهرمووی:

له گهل شیخ عوسمانى نه لهمانه دا چوورین بو
قایمقایمته هه له بجه، پاسپورت مۆر کهین. ماموستا زاهدی ناشهاری
ماموستا لهوى بوو. چاوى پیمان کهوت فهرمووی: کورى
سهعه لیره چى ده کهى؟ منیش عه رزمکرد: چۆن ده زانى کورى

سەعم؟ لەرمووی: شۆت لەو دەچی و لەرمووی: ئەی ئەم
رهلقەت كە بە سەر و گوێدا لە ئەلمانەیی دەچی كێه؟ مەش
عەرمكرد: كۆری حاجی شەخی ئەلمانە.

قانع و حاجی حەمەد ئەمینى وەستا قادری تەویله

بەریز مامۆستا عوسمان محەممەد هەورامی^۱ لە نامەیه كدا چەند
بابەتیكى لە بارەى مامۆستا قانەموه نووسیویو، ئاردی بۆم. شیعەكی لە
مامۆستا قانع كە پێم وایە بلو نكراره تەوه و ئەوانى تری بلو كراوه
بیون، ئەمە دەقی نامە و شیعەكه:

گەورەبرا و زێدەبەرێز مامۆستا ئەحمەدی ئەزیری:

هێندەى هەموو ئە بارانە كانی گەردوون سەلام، بە هەمان هەند و
دەستووریش هێندەى هەموو سۆزى سروەى ئەم جیهانە بەرین و فراوانە
سەرفراز و بەختوهر یی... كاكە گیان ئەم بابەتانه لە بارەى مامۆستا
قانەموه دەزانم پێشكەشتالده كەم:

۱- ئەگەر دەیان جار و لە دەیان لاه سەپاس و پێزانین خۆم لاراستەى بۆى
دەسۆز و بۆى بە راستى راستى مامۆستا عوسمان محەممەد هەورامى بكەم هەر كەمە،
لەو رۆژەوه كە یەستى بەرەمى بلو نكراره شەهەر و نووسەرە كۆردە كەن كۆ
دەكەموه خێرا بە دەرگەوه هەت و لە بەرەمە كەى مەلا محەممەدى دەرگەوه
بەرەتێدام و بابەت و شیعەى زۆرى بۆ نەردم، هەر وەها بۆ مامۆستا قانع، هەرچی پێى
كەرا درێخێله كرد. جێى خۆپەتەى سەپاسى زۆر و پێزانینى خۆم دەرەم و دواكەرم ئەمەى
بەم خێر و بێرى درێز بێت تا خەمە بێمەنت و مەركەى زیاتر بكا، زۆر سەپاس.

چو قانع که مرگش به پایان گشت
 برست اندرین گردش کهنه گشت
 وصیت همی کرد با قوم و خویش
 دلش تیره در یوزه مجروح و ریش
 که وقتی گسسته شد از این حیات
 به چایی دهند غسل اندر ممات
 تو خـرما فکن بر تن خسته‌ام
 که در خدمتش من کمر بسته‌ام
 خیاطم زن نانوا بایدهش
 خمیر جوین را بیاسایدش
 شکر کوفته پاچ گورم کنید
 بیفکنید تابوت هورم نهید
 به پیشم رود سفره‌ی پرزنان
 به پشتم بیارانید کوزه دوان
 به جایی ز گاری و شین و چمر
 بگویند می‌جوز و جای و شکر
 کسانی نهندم سر دوش خویش
 که دارای زر باشد و گاه میش
 تو گوریچه از هیلکه درهم بساز
 به جایی لحد خپله‌های دراز

به جایی نمازم زن خوبرو
کند مسشکه جنبیدن روبهرو
رو و چیشیت مارا نهند بر زمین
بریزاند در زیرم از گوشتین
به جایی که ختم کند قاریان
بگویند گورت شود پر ز نان

جا ماموستا عوسمان نووسیویه تی:
روژی په کشته ۱۹۷۴/۳/۳۱ له بهر دهسترو سیکي
حاجي ماموستا حمزه لمعين قادر لموئله ي نووسيموه. ناوبراو
گوتی: له پایزی ۱۹۶۰ ی عیساییدا، ماموستا قانع له هلمبجه
هاله سر دوکاله کم، که باسی گوزهرانسیم لی پرسی، له
وه لاما لیم هونراوه بهی له گیرفانی دهر هینا، گوتی: نیم
هونراوه به زمانخاله.

حاجي ماموستا گوتی: منیش خیرا نووسيموه و له کوتاییدا نهم
تاکم بۆ زیاد کرد:

کسانی که ایستاده ی گور منند
بگویند نامین به بانگ بلند
ماموستا قانع نهوه ی زور پتخوش بو، گوتی: به راستی کوتاییه کی
زور په ملله...

قانع و تهلقینی پاش مهرگ

کاک شیخ کهمالی کؤنه پۇشی له مریوان گنیرایهوه و فرموی:
 مامۆستا له گەل یه کێک له مه لاکانی نمو سردهمه ده کهوتنه
 گفتوگۆ و ههرجی دهلی نهم مه لایه بێناگا، مامۆستا دهفرموی: دهترسم
 بچرم و تۆ بیهته سهر قهبرم و تملقینم بخوێنی و بلتیت مامۆستا قانع
 مه لایه که دینه سهرت و بلتی خوام نهوهیه و پتفه مبرم نهوهیه و دینم
 نهوهیه. بلتی تۆ مردووی مهترسه وابلتی و وابلتی. به نیرادهی خوای
 گهوره که مامۆستا مرد، دواي دهیان سال نمو مه لایه له سهر گۆره کهی
 ناماده بوو و تملقینی خوێند.

قانع و گوریس و ههوج

له زهمانی پێشوو دا ههركهس چاری دههاته ئێش
 «میلۆ» یان بۆ نهکرد، به لکو ئێشه کهی به سهرهویت و چاو
 هێشهش زۆر بهوو، دهوا و دوکتۆریش نه بهوو.
 پاکوخواو ئێش وه کو ئێستایه نه بهوو. شیخ کهمالی
 کؤنه پۇشی گنیرایهوه و فرموی:

باوکی رهحهتیم (خوالیخو شبرو شیخ نهحه دی ره شه دی) 'له
 ریگی سلیمانیدا ده چیه کهوتۆس بۆ دیدهنی مامۆستا قانع و مامۆستا

١- شیخ لهحمادی رهحمادی، بهلویکی گهوره و ئێهاتوو و زۆر زیر و لهسه خۆشبوو، به کێک
 له کهسی ئێیه ناودار و به دسته لته کانی ناوچهی مریوان بوو، جگه له خۆنده ههاری و

ده لمړموی: خوله سموزی پیاوی کاک نه جده، چای چاک دروسته کا
و چایه کی چاکمان بڼ لیده نی. جا لعه کاک نه جده حمزی له قبولتی
مړیښکه، بومان دروستکه، وه ختی ناخواردن کابرایه هاته ژوروه و
موجیک و گوریښکی پینه و نلی: ماموستا کاکم مردوه و وه سیمتی
کردوه دواي خوی نم گوریس و موجه بدری به تو. ماموستا قلیس
دهی و زور نار همنده بی و ټکده چی، باوکیښم دهلی: ناخ قانع، نم
توړه بی و قلیسیه چیه؟ کابرا پیاویتی کردوه و تزی کردوه به
میراگری خوی و قانعیش دهلی: کاک نه جده باوهر بکه دوو سی ساله
و خوا دهیموی چاوم دایتی و تووخی چاو ټشم بکات، له بهر نه وه
گوریس و موجه لهور، بهزیی پملدا هاتوه و چاوی دانهمیناوم. نم
خوا خراب بڼ کردوه، نم گوریس و موجهی هیا و نیر خوا
دهلیلیکی بڼ نامیتنوه و بهزیی به من دا نایتوه و چاوم دادی.

بیمانی باوکم ده چی بڼ سلیمانی، پاش سی روز ده گمړیتوه.
لمړموی به خوا قسم له نار میلوودا بوو چاوی گلیده کرد، وتی:
کاک نه جده، نموت؟ پروانه چاوم چی لیها ت؟

قسمزانی، سمروکی عطسبره تی کونه پوښی بوو، پیلوالی وه کو قانع و ناری خوشبین
و پستوه و له سمطومت و نالدریدا به نلو بانگ بووه، خوا بیبه خلش.

پەرسىيە ئىلى سەركەل گوزمى پاران
جىنگە شىكارگە گشت نەوشكاران
قەسەت ئەدەم ئىپىۋى ئەكراد
قەسەت ئەدەم بە تىشە فەرھاد
نەمەن تا ئاخىر ھەت دىۋە بە جاۋ
لە شىرانى كورد پىۋى سەھىپ ناۋ
ۋەلامى مەكەرە:

بە نەمى خاۋا ھەتە گەتوگۇ
ۋەتەنە ھەتە كوردى رەنجەرۇ
تا نەمسا مە ۋەم جىنگە شىران ۋەم
جىنگە بازە ۋە كورد وگۇران ۋەم
فەۋجى نىزامى گەرم خانەم دى
تۇپ و تۇپخانە ھەتە خانەم دى
شىخ مەھمۇد دى شىرى روى مەيدان
نەھىا كەنەندە بىنەھەم كوردان
چەرا ھەت سەد سەن گوزۋە ھەتە
بۇ كوردى مەنۋەم گەتە دەستە بىرە

دوور کهوته و نهما ناو و نیشانی
نهما نهمرته می رژی مهیدانی
نیستا که نهین تازه جوانی
مهغروور و مهدهوش نهحوال نهزانی
نهین جوان و بیته جروبهمه
نازانی کوری رژی هر به کییه
هزلی شارسانی به ترو عینوان
نهدا به مل خهک دنیهای مهیدان

ماموستا و کهریم بهگی بیانی

به ریز کاک سهلاح عبدالقادر له سلیمانی فهرمووی:
له خزمته ماموستا مهلا سالتی شارمزووری^۱ دا بروم. شیعریکی
ماموستا قانعی بز خوتندمهوه و فهرمووی کهریم بهگی بیانی ناموزای

۱- ماموستا مهلا سالتی شارمزووری که له سنی سادق ایمام و خلیف و پیلوکی پیلونه و رژی
خوتندموار و دلیکی لولمگی همبووه، به رمتی شانی خوی دحریا و تمالامت له دوکانه کهطیدا
خهریکی کاسی بوو، له لهرکی سهرشانی خوی لهده پورد و وهکو رنمابه کی دلسیز جی هانا و
پهانی غمکه همزاره کی شارمزوور بوو. لهر پیلوه کهوره به رژی لسه خوش و شوخ و سهلی و
ایهاتوو بوو. شلته پریکی زژی بلش بوو، شیعری به سوزانی و زارلوی همورلی و فارسی دعوت و
له دین کهرلوی همورلمان سالی ۱۹۱۰ لهملیکبووه و له ۱۳۹۸/۶/۲ دا کژی دولی کردووه. له
گورستانی سنی سادق نیزلوه و لهر کهوره پیلوه بالوکی خولبخشبوو ماموستا معممندی
شارمزووریه که لهر بلش ابوسهریکی رژی به دصطکت بووه له ملوکی تمهانی کهمیدا رژی
خرامتهی لایین و لهدی کوردی کرد و نووسرلوی زژی به جینشتوون.

لمنې هممهدي هممهدي بارکي مه جوړود لممني هممهونده، سابير
به گي کريم به گي بياني لمنې هممهدي بياني له ديوه خانه که ي
نه جمد به گي بالکدا له بالکي ميريان کوشت. علي بياني براي لمنې
هممهده سابير به گي کوشته و پاشان شينخ هممهده بچکوله که
ناموزاي شينخ مه جوړودي حفيد بوو، علي بياني کوشته و ماموستا
قانع له دلي «نن» دا نم شيعره ي هم بزنه پوهه نو سيوه.

خوا هووي به بيبياني عمتا دا

له سسر سابير قنزا شابلې لا دا

له خاكي غوري مېتا بيار و ياوړ

رنگ و ريشه ي به پک ثاني به با دا

هممه کوشتي خرمه تهريني وا وت

هممه بوو شيري شيراني همنادا

قانع و هممه رشيد خان

کاکه رحيم لوقماني گنپايمره و فرموي شينخ
مهممه غريبي دهر مزياره تي سه قز، که کاتي
خوي ماموستا قانع ها توچوي کردون، بوي
گنپايمره و فرموي:

جارتکيان له بانه ده عره تي ماتي هممه
رشيد خان بووين. وارينک هموت ماموستا قانعش ماموستا رحيم لوقماني
لموي بوو. کاتي چايان بزنه ينين. ماموستا هم نه پخواړده وه. خان

فهرمووی ماموستا چایه کهت بخوره وه. ماموستا وتی: وه لالا قوربان دیانم
نییه! خانش وتی: جا کهی چا به دیان ده خورینه وه؟ ماموستا قانعش
وتی: به دیان ناخوری، به لام چایی نیوه دیانی ده وی.

قانع و جوانرویی

ماموستا مه لامحه مه دی جوانرویی^۱ گنیزایه وه و

فهرمووی:

ماموستا مه لامحه مه دی جوانرویی

جاریکیان به خزمه تی ماموستا قانع گه یستم،
لنی پریم: نه وی تو کوری مه تیقرانه کهی^۲

کاله ناوای^۳؟ منیش عمرزمکرد: به تی. فهرمووی:
جا ده یته باوکت؟ منیش عمرزمکرد: نه گمر بیمه باوکت کی بیته
من؟ پاشان منیش وه کو لاوکی بیته جمر و به عمرزمکرد: ماموستا
شیرنکم بۆ بخورینه وه، نه ویش بیته وه وی دلم بشکینی خیرا
میداده کهی دهر هتا و نووسی:

۱- ماموستا معمه مد جوانرویی زانابه کی لایین و زیر و لیانوو بوو، له بهر له وهی که
نه یینه سه رباری خه لکت و به رحتی خوی بلی له دهره تفلن هاته سه ربان و به کاسی
جوژاو جوژ خوی خه ربکده کرد. له وپلن وه کو قانع له زور لبش و کاردا بۆی نه ده هات.
له (باندا رحتی کی زوری کینشا و دهری زوری جهشت، به لام ناشوگر نه بوو، به و
ره هفت و رنج به رازی بوو. مندا له کانی خوینده مویر و لیرن و خزمه تکاری کومه لن.
دلوه لکرد (بانی و به سه رهاتیم بۆ بنیرن، که له جگایه کدا تو مار بکرت، به داخوه
نه هاتن به ده نگمه وه.

۲- منته یلارن، مه هست ماموستا مه لا مه محمودی جوانرویی به که له زانستی منته یلدا به ناوایا کپوه

۳- کاله کینلوا، مه هست دنی دهره تیبه که کله کی زور بووه

جوانپرووی جوانپړوی جوانی روڼی و پیری هات
نه جمل زوو زوو دملې کیش و خمریکه ها بلې همی مات
له جوانی روو نه سبیکم نمبوو، نمبوو جوان رووی
ومکو کورد و عمرمب نیزن همزار ناخ و همزار همیهات
پاشان فرموی نم شیره ۱۶ تاکه بوو، که به داخوه من هر نم
درو تاکیمم له برن.

قانع و کشتوګال

کاکه نه محمدی بایمویه ګنپایمویه و فرموی:

ماموستا چمند سالتک مالتی له «بناوه سووته» بوو. ناشی
حاجی له تاحی «مینمه لئی» گرتیو به نیچاره و خمریکی
ناشموانی بوو. چمند سالتک زور زه جمتی کیشا له و ناشدا و
هر نیمگرت و هر نمدار بوو. کابرایه که هبوو به ناوی قنخا
حمریمه شید که له میزهوه له گمل ماموستا ناشا بوو. وتی: نه گمر
پنت خوځه من زه ونیکم هدیه له بیی «بناوه سووته» و
«هر ګینه» دا، بهجو بیکتله و خوتی پیوه خمریککه، به لکو
زیات لم رنگایمویه داینبکریت و لم نه داریه رزگار یت.
ماموستاش نهو سالت له زه ویو زاردا رفنجیکی زوری کیشا،
هممو شق و هساندبوو. له نړک و ګه نهوه تا شووتی و کاله ک و
پاز. به نیرادهی خوا هممو ناگر و نافهت لیبدان و هیچ

خپړنکې نه‌بوو. جا ده‌یفه‌رموو، نه‌جهد من خزم ده‌مزانی هر چی
 بکم ناهت لټیده‌دا، بویه نو هر هموو شتم کرد که په‌کټکیان
 چاکیت و ناهت لټیده‌دا. پاشان لهرمووی: ژبانی من هر وا
 هاتوو و هیچ کات ناشوکر نیم، هر جزو بی دنیا ته‌واو ده‌بی
 نم چمند روزه هر جزو بی پروات فرقی نیه.

قانع و پیازی بناوه‌سووته

له نار خه‌لکی ثمرکاته‌ی شو دمو و به‌ردا سواری
 گویند ریژ بؤ ناهت زور عیب و ناشیرین بوو. ماموستا که
 همیشه خه‌ریکی لابرندی خورافات و شم دیاره
 ناشیرینه بوو، خوی و خاتوو نه‌منه ته‌ناست له شاریشدا
 سواری کمر ده‌بوون. کاک نه‌حمه‌دی بایمه‌دی گنپرایمه‌و و
 لهرمووی:

پیازی «بناوه‌سووته» بؤ چاکي و شیرینی وه‌کو پیازی
 «بؤریده‌ر» به‌ناوبانگه. دؤسته‌کانی ماموستا له بناوه‌سووته
 شکارته‌ی پازیان بؤ کردبوو. له کاتیکدا برو که له پنجوین
 برپاردرا بوو کزړنکی لده‌بی بؤ بگرن. ماتی له «کمولتس»
 بوو. له‌گمل خاتوو نه‌منه دین بؤ پنجوین و بناوه‌سووته. هشتا
 نه‌گمیشجوونه پنجوین به‌ خاتوونه‌منه ده‌لی: ده‌بی لی‌ره دابه‌زین.
 نه‌میش ده‌لی: لآخر بؤ؟ مه‌گمر ناچینه پنجوین. ماموستا
 ده‌لهرمی: ده‌بی دابه‌زین. له‌وی که له سیماره‌که دادابه‌زون،

گوټدرېژنک به کړېده گری به روبه دینارنک و سوار دهبی و به خاتوو نعمه دهلی: دهبی توش سوار بی. هر چی خاتوو نعمه هاوار ده کا من به پا دیم، دهلی نابی دهبی دوو پشته کی سوار بین. هر دوو کیان پنکموه سوار دهبن تا ده گنه میانی شار و خلنک چاوه وړانیده کهن. که تمعاشا ده کهن خوئی و خیزانی سواری کمرنک بوون سمریان سور دهمیتی. ده پرم ماموستا نموه چیه؟ دهلی: کاکه نعمه وهیلای هاتوچو و بار کیشانی همزارانه، ژن و پیاویش بو کمر سواری هیچ فهرقیان نییه. نه گمر ژن سواری کمر بیت نابرووی ناچی و گوناخیش نییه.

قانع و دینداری

ماموستا ساي محمدي موسه نيفي

ماموستا ساي محمدي موسه نيفي
دانيشتووي مريوان گيږايه وه و فرمووي:
خواليخوشبوو بورهان قانع له
کاني سانان بوو، نه ياران ترمه تيان ليدابوو
شيووعيه و ئير نه يده و ټرا دانيشتي، له
کاني سانانموه به رنگاي سووريندا له گمل

خواليخوشبوو شيخ مه جوودي کاني سانانيدا، جووین بو خزمهت ماموستا قانع که ماتي له قهلبزه ی شاره زوور بوو. بو نموه ی لتي پرسین نایا منداله کاني شيووعین، یا نه؟ بوچی ترمه تی وایان

بۆ ههلبهستروه؟ ماموستا ئيمه‌ی دی، به بهرگی مه‌لایمه‌وه هات به پیرمانمه‌وه. سه‌گه‌ك به شوپیه‌وه بوو، زوو زوو ههلبه‌ستی دهه‌تا بۆمان، ته‌نگی پته‌هه‌لچنیووین، پرسیارمانکرد: ئهم سه‌گه جیهه؟ فهرمووی: ئهم ئاوایه به‌جکۆلمیه و منیش ناحه‌زم هیه و هه‌جکس به شو ناتوانی نزیکی مالممان پته‌وه، به رۆژیش نه‌گهر پۆلیس، یا کاربه‌ده‌ستیک پته‌ دیکمه‌وه و ده‌بینی ماله‌که به‌رزه و دارلۆتییه‌که‌مان (داری ئانتیتی رادیۆ) به سه‌ر ماله‌که‌وه هیه، له به‌ر ئهم سه‌گه‌ ناویری پته‌ مالممان. جا که میوانی خۆمان بێ، خۆم دیم و ده‌یه‌یه‌مه‌وه مال له ماله‌شماندا هه‌نده شت نیه که پته‌دا به‌گهری و پسیکات. جا عه‌رمکرد تۆمه‌تی شیوو‌ه‌گه‌ریان داوه‌نه پان کاک بورهان، وایه، یان نه؟ به‌ته‌نگ هه‌لبه‌یه‌وه، له سه‌ر ره‌فه‌ی هۆده‌که‌ قورنانه‌کی داگرت و کردیه‌وه و فهرمووی: ئهمه‌ به‌خۆیه‌وه. که خۆیه‌مه‌وه نووسیه‌وی «هه‌ر کۆرپه‌کم و هه‌ر نه‌وه و نه‌به‌یه‌کم له سه‌ر مه‌رامی شیوو‌ه‌گه‌ری بێ، له من نیه و من ناموێ. له ناو یشانی من به‌یه‌ریی.» جا فهرمووی: خۆ من نه‌مه‌ه‌زانی ئیوه‌ دین بۆ ئیره. ئهمه‌ وه‌سه‌یه‌تی منه و هه‌ر کس به‌روا ده‌کات بیکات و نه‌گهر نایکات خۆی ده‌زانی، من مو‌فاق نیم له‌ جل و به‌رگی دیندا دژی دینم. خه‌لك له به‌ر دین یاره‌تی من به‌ده‌ن و من له

مزگەوت جومعه بكم، برواشم نهين؟ جانە گەر وایم روو راست نیم.

گەورەیی قانع

ماموستا ملا عارقی بەیاری

ماموستا هینده خۆی به کم زانیوه و فیز و دەماری نهبووه. به بەشی خۆی رازی بووه رەنگ کەس وەها نهبووبی، تەنانت بەوهی له دینیه کدا ریگای بۆتەوه به زۆری زانیوه. جا بنواپه گەورەیی قانع. ماموستا ملا عارقی بهیهرەیی دانیشتیوی بهرقەلای خواریوی مەریوان گێرایهوه و فەرمووی:

پرسیم له قانع تۆ مەلای «کال»ی دەرمانت چۆنه؟ فەرمووی: مەگەکانی دەمناسنەوه لێم ناوەرن. ئەمە کەمە؟ منیش وتم: نەوه لا زۆر زۆره. فەرمووی: جا چی لەوه چاکتره؟ مەگەر من کیم و چیم؟ هەر ئەوهنده ریگام دەدەن له ناو خەلکدا دانیشم زۆره و رازیم.

قانع و شیخ

ماموستا علائەدین

ماموستا علائەدین مودەریس و پیشنۆزی مزگەوتی موارەنشاوای شاری سنه گێرایهوه و فەرمووی:

ماموستا مالی له مەسادقدا دەبیت. شیخ... دەبیتە میوانی. بیهانی ماموستا دەچیتە مزگەوت بۆ نوێژ و

دەگەڕێتەوه، هیشتا شیخ... له خەو هەلەستارە. به

عاده ته که ی خوی که به خنزانی ده گوت شیخ، بانگده کا
یا شیخ. شیخ... له ژیر لیکه کوه سر ده ردیخی. قانع
دهلی: له گلن توم نیه بلموه له گلن نو شیخه که ترمه.

قانع و جوابدانه وه

هر وهما که وتمان ماموستا هر شتیکی بدییایه که به ناوی
دینه وه دمبیته هوی ناشیرینی دین، خیرا هاولری بمرز
دمبووه. ناحز و ساویلکesh پوپاگنده یان بۆ بلو دمکرده وه
و بانگی که متهمیان له دیندا بۆ دهدا...

ماموستا «مهمه دی ره عنایی» ی تیمام جومعه ی دینی
«کۆله ساره» ی سنه گیرایه وه و همره ی:

من له پنجوین لیلی بووم له مزگوتی پاشا. به هوی
ناسراویکوه له شاره زوور له گلن ماموستا قاندا بووم، رۆژیک
تشریفی هینا بۆ حوجره. پاشان پیکوه چووین بۆ جومعه. وا
ریککوتبوو تازه مهلا... بووبوو به خهتیبی جومعه ی پنجوین.
دانشین بۆ نوێز و مهلا... دهستکرد به خوتبه خویندن و باسی
شرابی ده کرد. بۆ غوونه وتی شراب ته نیا له تری
دروسته کری و تری له میوه و میو له میزی شهتانه سهوز
بووه. شرابی خالیس میزی شهتانه که ناوی تریه، بۆیه
مهسته کات. له جوره دهلیاته و خوتبه کی زۆر بیه و
بهری خوینده وه. نوێز کرا و ماموستا لایکرد به لای منه وه و

فهرمووی: نعم خوبیه‌ت به‌دل‌بو؟ عمرز مک‌رد: نه‌ی خۆت
 قوربان. فهرمووی: ناو‌پری؟ عمرز مک‌رد: نه‌ وه‌للا. فهرمووی:
 من ده‌وێرم و ناترسم. ب‌ریا له‌ جیاتی نعم خوبیه‌که‌ بۆ نعم هم‌مو
 خه‌ل‌که‌ داماره‌ی خۆ‌پنده‌وه، کاسه‌یه‌ک ش‌م‌رابی له‌و ش‌م‌رابه‌ که
 خۆی ده‌ستی له‌و می‌ح‌رابه‌دا به‌خوار‌دایه‌ و ناوا نا‌پرووی نی‌لامی
 نه‌بر‌ده‌ا. دوور له‌ ناوی خوا و پ‌ن‌ه‌م‌ب‌ر گ‌رووی خۆی به‌ ناو نمو
 خوبیه‌ که‌ خۆ‌پنده‌وه‌ و زۆر نا‌پ‌ه‌ه‌بوو. فهرمووی: نعم خه‌ل‌که
 کۆ ده‌بنه‌وه‌ ش‌ت‌ک بی‌سن و ف‌یر بن، ده‌بی بۆ وایان لی‌ ب‌ک‌ری‌ت؟
 من ده‌عوتم کرد بۆ ح‌وج‌ره‌ و پ‌ن‌که‌وه‌ ه‌ات‌ین. من له‌ ح‌وج‌ره‌ که‌دا
 دوو هاو‌ه‌تم ه‌ه‌بون مه‌لا... و مه‌لا... خۆش‌یان له‌ مام‌ۆستا
 نه‌ده‌هات و ده‌یان وت شی‌ووعیه، ده‌یان‌وت مام‌ۆستا دژی خان و
 ش‌ن‌خه‌ و ه‌م‌رک‌س دژی نمو‌ان ب‌نت شی‌ووعیه. ه‌ه‌له‌ت نه‌ ته‌ن‌یا
 ره‌له‌قه‌کانی من، زۆری ت‌ری‌ش ه‌ه‌بون ه‌م‌ر وایان ده‌زان‌ی. من
 داوام‌کرد له‌ مام‌ۆستا شو‌ دان‌ه‌شی. نمو‌یش داوا‌که‌ی وه‌رگ‌رم و
 شو‌ ما‌ی‌ه‌وه‌. هاو‌ه‌له‌ ک‌ام ح‌وج‌ره‌ که‌یان به‌ ج‌ی ه‌شت تا بی‌انی.
 که‌ ه‌ات‌ه‌وه‌ م‌ه‌ریان ک‌ی‌ش‌ایه‌ ژوور‌ه‌وه‌ ه‌ی‌شتا مام‌ۆستا
 نه‌ر‌ۆ‌ی‌شت‌بووه، من‌یان ب‌انگ‌کرده‌ ده‌ره‌وه‌. وت‌یان: بۆ‌ج‌ی نعم
 شی‌ووعیه‌ نا‌پ‌را؟ مه‌لا... وت‌ی ه‌م‌یو تۆ ک‌م‌ری. تۆ نا‌زانی نی‌ستا
 پ‌ن‌نج‌ه‌ن ب‌زانن نعم شی‌ووعیه‌ وایه‌ ده‌رت‌ده‌که‌ن؟ من‌یش وتم تۆ

نافامی ناخر چئون شیووعی لمو دیزه دووره وه به پی، بمم
 گمرایه هرچی جومعهیه دیت بۆ نویزی جومعه؟ ناخر کام
 شیووعی پشنویزی مزگمونه و جومعهیه کی نالموتی؟ تو نابیی بیر
 بکمیتمه؟ بۆ گوی له ناحمزان ده گری؟ نمو شاعیریکی گموره
 کورده. تو چئون وا دهلتی. لئی شیواوه و ده به دهر کراوه؟
 له گهلم به شهر هات. دهستانکرد به لیدانی یهك. مهلا...
 همون هات بۆ ناوهریکردن، پاشان نهویش بوو به کۆمه کی نمو.
 شهریکی چاکمان کرد. ماموستا له حوجره کموه گوتی لیبوو
 بانگی کرد لمرمووی: من نام به هوی زهحمی تو. لیان گمیری
 هر نهونده دهزانن. توانای بیر کردنهمیان نییه. ناخر وهك
 خۆت وت کام شیووعی دهوانی بمم گمرایه بیت بۆ پینجوبین
 بۆ جومعه؟ نهویش لمو جومعهیه که دیمان. خۆی حازر کرد و
 روشت. بهلام له دواییدا له گملا مهلا... بوو به شهرمان تا نمو
 نامیه کی بۆ هات، حوجره ی به جیهیشت. من به سر مهلا...
 شیر بووم و ئیر نهیده توانی شهرم پی بفروشی. فزهم لئی چنبوو.
 هر نهونده دهوانی حوجره کدی به جیده هیشت تا ماموستا
 دهروشتهوه. چونکه هر چی جومعهیه ماموستا دوا ی جومعه
 دههاته حوجره و به نانه رهق و تماتیمك قانع بوو. به خوا قانع
 بوو. جوانترین وشه نهویه بهلتین: به خوا قانع بوو. هر خۆی

قانع بود. ماموستا هممو کاتی، هممو ره‌تاری، هممو ژبانی
دهرسوو، ناموزگار یوو.

قانع و پرچی دریژ

ماموستا به په‌پره‌وی له‌ ثابته‌تی: اُنْعُ اِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِکْمَةِ
الموعظة الحسنة، بۆ راگه‌یاندنی په‌یامینک بۆ راست رویشتن،
باشترین ریگای هه‌لبژاردوو. هیچ کات جگه‌ له‌ زمانی تیگه‌یین
به‌ زمانیکی تر له‌ گه‌ن کسدا نه‌دواوه. خه‌لکی ساویلکه‌ و
نه‌خوینده‌واری بیلهدر و قیمت ته‌ماشانه‌کردوو. واته‌
هیچکسی له‌ به‌ر نزمانین به‌ بچوک ته‌ماشانه‌کردوو. کاک
سه‌یید حسنه‌ حسینی مریوان گێژایه‌وه و فهرمووی:

ماموستا ماتی له‌ «بناره‌سووته» ده‌بی. کابرایه‌کی زۆر
زه‌هه‌ت‌کێشی خه‌لکی بناوه‌سووته که‌ خه‌ریکی کشتو‌کال و
ناژه‌لداری بوو، پرچیکی زۆر دریژی هه‌بووه. ماموستا ته‌ماشانه‌
ده‌کا نهم هه‌زاره‌ زۆربه‌ی وه‌خت سه‌ری ده‌خورتی و دیاره‌ زۆر
به‌ ده‌ست نهم پرچه‌وه‌ ناژه‌هه‌ته‌، چونکه‌ هه‌نده‌ تیزی کای
تیجوه‌وه، ناره‌فکردن و نه‌بوونی هه‌ممه‌یش بووه‌ته‌ هه‌یه‌کی تر بۆ
نازاردانی کابرا. ماموستا ده‌زانی له‌ گه‌ر بلی نهم پرچه‌ت بئاشه‌
وه‌کو خه‌یژه‌مه‌نیکی به‌ متمانه‌ ناتوانی نازار و ناژه‌هه‌تی که‌سێک
بینی و هیچ نه‌کا. ناچار چه‌ند مانگ سه‌ری ناتاشی، تا سه‌ری

وهك سړى كابرې ليدى. جا روژنيك ماموستا سړى پر دهكا له خول و تۆز و ده چى بۆ سر مېز راكې. ناوښمهك و چمقويه كي تيز له گڼل خړى ده. له گڼل كابرې داده نيشى و باسې پرچ و ريشى بۆ دهكا و دهلى: پرچ و ريش هر دوو كيان سونمتن. نيستا من و تۆ پرچمان هميه. تاشيني پرچيش هر سونمته. چونكه پتممېر (دروودى خواى لىي) مووى سړى دريژ بروه و هم تاشيويه. جا ناوښه كه دهردينى و دهلى به كابرې تماشاى خوت بكه. ماموستاش تماشاى خړى دهكا و دهلى: نړى كاكه ده زانى نعم پرچى من چمنده بۆته هوى نارې حتميم؟ بيجگه لموش شمع دلمرمى له گڼر رشك به سره وه بى غوسل دهر ناچى و نويزه كاښان به تالن؟ كابرې تماشاى خړى دهكات و به ماموستا دهلى: ده باشه من و تۆ چى بكمين؟ ماموستاش دهلى: به خوا كاكه من دهيتاشم و هرگيز نير پرچى وا كه نه توانم خزمهتيكم نايتم به سره وه. كابرې دهلى: نه گڼر تۆ بيتاشى منيش دهيتاشم. ماموستا دهلى: دهى تۆ هلمسه هينكهى من بتاشه و منيش هى تۆ دهيتاشم. كابرې رازيده بى و هر دوو كيان پرچه كيان ده تاشن. جا دهلى پاش ماوهيك كابرې هر چى چاوى به ماموستا دهكوت دهوت: ماموستا خوا خيوت بنووسى له جاتېوو.

قانع و گوشتفروشتن

له زماني ژباني ماموستادا زموږ زار هي خاوهن مولگېوو. به جوتياريمان دموت «رعيه»ت. دمېوا جوتيار خهرماني ثاماده بکړدېا و ماليک دمچوو بهشي خوځي جيا دمکردهوه و جوتياريش بهشي خوځي دمېرد. نهگرم چهند رږښش ماليک نهچوايه بڼو بهشکردن، دمېوا خهرمانهکه هر واهه سووري و ثاماده بعايمتهوه. له کاتي خهرمان هه لگرتندا رعيهت بڼو خزمهت ثاماده دمېوو. کله شيرې سهر دمېرې بڼو «زلوت» (نوښهري ماليک) يا هر خاوهن مولک خوځي دمچوووه سهر خهرمان. بهشي خاوهن مولک ۱/۲ يا ۱/۳ يا ۱/۱۰ بوو. نهگرم چهند خهرماننیک به دموري يهکدا بوونايه بزنيک، يا گيسکيک سهر دمېرېا و خاوهن خهرمانهکان گوشتيان دمکېرې. شو له سهر خهرمان دمېوووه رابواردن و گوشتخواردن. به لام خاوهن مولک پڼوستنېوو پاره بدا. تهنانهت فتوا درا بوو له لهر خهرمانه له بهشي خوځي زمکاتي شمرعيش بدا. ياني له لا زمکاتي شو دمخلودانهي که خاوهن مولک دمېرېد، بيدايه. جا سهرتر له هه موشت نهوه بوو که به بهشي خاوهن مولکيان دموت «زمکات». خاوهن مولک له کاته که مولکي به کله پورې پڼشو بڼو به جيمابوو و فتواي شمرعي بڼو دمرا. که خاوهني مولک ههقي زمکات و بڼگاري و دميان جوړي تريشي هيه و کسي نه بووه بلې وانيه، جگه له قانع و قانع هکان. نهريش له هر زممانیکدا بڼو ناوچه يهک يهک کس، که نهريش ناوايان به سهر هاتوووه. خاوهن مولک تاوانبار

ناکړی. نازانم فتوا دهران تاوانبارن، یا دمسه لاتدارانی به ناو دهولت یا خودی خاومن مولک، یا هر هق بویه، کښی بهرپرس بویه، کښی وهلام دداتمهوه؟ کاک شنیخ محمدهدی حسینی سمناوا گڼپرایوه و فهرمووی:

ماموستا مالتی له «سهناوا» یوو، باوکم و مامهی ره ختمیم نیاړه بیک دهانویست بچن بز سر خرمان، به ماموستا دهلتین: توش وهره با بچین. ماموستاش دهلتی: نه جووتیارم و نه خاوهن مولک. نموانیش دهلتین: عادهه شموانه بز سر دهرپن خاوهن خرمانه کان چمتوړک ددهن و گوشت ده کړن، توش بزینک پینه سړی پرې و له جیاتی گوشته که چمتوړک وهر گره. نمویش دهلتی: باشه. ماموستا بزینک دهبا بز سر خرمانه کان و سړی دهرپن و ماموستاش له رینگه دا بمر دینک هملده گری بز سنگ دواپی تا دهوری بلنن ۴۵ کیلو گوشت دهفروشی. باوکم و مامه دهرسن: ماموستا نمه چ جوړه بزینکه که تو ۴۵ کیلوژت لی فروشتوره؟ بز ناکاته ۲۵ کیلو. چزن خرمانی چمتوړک هملداوه توره؟ نمویش دهفرمی: برا من و نیره فرممان چیه؟ تازه من توژن گوشتیم داوینتی، نیره چی؟ دهلتین: باشه. چزن نم بز نه هینده فورسبوو؟ دهلتی: کاکه له رینگه دا بمر دینک هملگرت، نیر نمزانی چهنده «به ختم» هینابوو، نموهنده دهر چوو. جا دهمده کات به پیکمین و دهلتی:

نمونه چمتو وکه که تان، من مېستم هر نمونه بوو. خاوه ن
خمرمانه کانش هموو دېن و داوای لیده کهن چمتو وکه که
بیانمونه و نوشی گیالی بیت.

قانع و رومان

ماموستا قلمه مینکی رهوان و بیرینکی تیښی مېووه. نمگیر
بیویستبایه رومان بنووسی، رمنگبی نذر له روماننوسه
بیانیسه کان لېهاتووتر بووبا. نذرچار «ران» (حیکایه تی)
گنېاوه توره که کاریگری له سر دانیشتون نذر بووه. شیخ
مهممندی کوپی خوالیخوشبوو شیخ نه وېرهمانی سناوا له
زمانی باوکیوره گنېایوه و لهرمووی:

له «بهر دېر شه» یوه پیکوره دهاتنمونه بو سناوا. ماموستا
دهستکرد به گنېانمونه به سرهاتک که خوی و همواتنکی له
کیشمه کدا به دیل گراون، چمد روژی به دهست دوژمن نازار
دراون و زور بېرهمانه له گنېاندا جوړلاوېنمونه. هاروله که بیان
بېرهمانه کوشتوره و بسمیان وتوه ده بی بیگری به کولنمونه.
نمیش بهو خوینمونه هاروله که ی ه لگرتووه و خوین به سر و
چاوپدا هاتو ته خوارووه و تمناست بهو خوینه و بهو باره
فورسمونه نمشکمنجی زوریان داوه. ده لی، باو کم لهرمووی:
گمیشینه پان ناوایی، من که له سره نای به سرهاته کمونه گریا
بووم نیل وام لېهاتو خمریکوو ملم ده پېری. ماموستا

لمرووی: لیر ګیشینه ناوایی، کاکه نارې حمت مېبه نعمم به
بیردا هات، بږ نموې ریګه کمان لی پروا، وه کو خمونک
ګڼر اموه بږ تو. هر خوم سازمکرد بږ نموې پیتاقت نمین.

ته نزیما ته گه ی قانع

مامؤستا جگه لموې که به دهمستی نا همزانی خوږهوه
به گیر بوه، دایم له راکړندا بوه. حکومته کانیش لئی
نمکپرون و هر جاره به تومته ګرتوویانه و باندیان
کردوه و نازاریانداوه و ناچاریانکردوه به مهلتان و
خوشارندنه. به لام مامؤستا کولینه دوه و هموویانی به
گالتی ګرتوون. مامؤستا دوکتور سباهی به رزنجی
ګڼر ایهوه و لمرووی:

جاریکیان به ترمستی شیووعیګری دهیګرن و دهیګرنه
ژیر پرسار. داوای لیده کمن نمو تمزماکه بلتیت که تیدا
نشدی کات. کین و ناروان چیه و له کونن؟ مامؤستاش
دهست به نورسین ده کات و دهنوسیت.

په کم: خینزام. ناوی نمو، کچی نمویه، نیسته له
فلان جینه، بم ناو نیشانه. دووهم: کوره کم ناوی
نمویه و له ماتی خوماندايه. هر وهما کوړ و کچ
همووی دهنوسی و دهیداته دهستی بهر پر مه که. که

نمویش چاوی پنده کهوی ده سته کات به پیکه نین و ده زانیت ماموستا همووی به گالته گرتووه.

قانع و سیریز و کهره

دیمان کاک سباحی بهر زنجی گیرایهوه و فهرمووی:

جاریکیان ماموستا ده بیته میوانی مالی حاجی تایمر به گی «تووته قاچ» بز نانی نیوه رۆ «سیریز و کهره» ی بز داده نین. تمعاشا ده کات کهره کهی زور کمه، دراوه به مهر سیریزکی زوردا. ماموستاش ده فهرمی: حاجی نه گهر حکرومهت بزانی بم ژنه ی تو قوتهراتی قیرتاوی جاده ی پنجوینی ده داتی. ده لی: چون؟ ماموستاش ده لی به بهرمیلی^۱ قیر بهینی سلیمانی و پنجوین قیرتاو ده کا.

قانع و لیسته ی خواردنی ههفته

ماموستا شینگ عوسمانی هارنلخی

ماموستا بز نهوه خه لکی ئاواپی له پهژاره وخه فته دهر بیننی و زهرده خه نه بخته مهر لیوان، جارجار به زمینکی دروست کردووه و خه لکی هیناومهت به پیکه نین و په یامینکی پیراگه میانددون. ماموستا سه بیید هه سه نهی هه سه نهی

^۱ بهرمیل: بۆشکه

سماوا گنځاپایهوه و فهرمووی:

خوالیخو شجرو ماموستای پایمه‌رز شیخ عوسمانی
 مهر دؤخی فهرمووی: مالتی ماموستا له سرکان بوو،
 له گه‌ل ه‌اوالیکمدا چو وینه خزمه‌تی، له نزیک
 مزگه‌وتبوو، فهرمووی: میوانی نیمه ده‌بن، یا میوانی شیخ
 عه‌بدولی سرکان؟ نیمش وتمان: چۆن؟ فهرمووی: ناخر
 نه‌و دیوه‌خانی ه‌یه، خواردنی چاکتری ه‌یه. جا بچه
 مالتی نیمه و له ه‌یوانه که‌دا لیسته‌ی خواردنی ه‌ه‌فتم
 دا‌کوتاه بزانن نم نیواره‌یه چیمان ه‌یه. نیمش رۆشتین
 تهاشای لیستمان کرد، نیواره دۆینه بوو. نیمش
 ه‌اتینه‌وه خزمه‌تی و عه‌رزمانکرد دۆینه‌ی تۆ نا‌گۆرینه‌وه
 به برنج و گۆشتی‌تر، شه‌و له خزمه‌تیدا بووین. ده‌فیکتی
 کردبوو به دار دا. ه‌ه‌لما و ه‌تای، وتی: نیوه بکه‌ونه
 شویم. روو به شیخ عه‌بدول ده‌ستیکرد به ده‌فلیدان. نه‌و
 شه‌ره‌ی شیخ ره‌زای تاله‌بانی خوینده‌وه که ده‌لتی:
 «مه‌زبوته حه‌یام به سوله‌یانی و خاکی» بری شیعی
 خویشی خوینده‌وه. نیمش له گه‌لتیا بزمان ده‌سهنده‌وه.
 خه‌لک ه‌مه‌وو کۆ بووونه‌وه و گو‌تیان له شیعی

ماموستا ده‌گرت و هم‌زیانده‌کرد و به جهنجاهمه جووینه
مالتی شیخ عبدول

قانع و دابه‌شکردنی زهوی

ماموستا محمدهدی جه‌قدوسست
سهره‌فته‌ری نیزدواج و ته‌لاق، دانیش‌تووی
شاری مریوان گنبرایمه و فهرمووی:

پیم خۆشه‌ده‌رباره‌ی نموه‌ی نه‌پاران به
ماموستایان ده‌وت، نیم به‌سهره‌هاته

بگیرمه‌هه‌ بۆ روونکردنمه‌ه‌ی ژبانی نیم ماموستا محمدهدی حاج‌نۆت
گه‌وره‌پاوه، له‌خورمال‌ده‌مخویند. مه‌لا‌عه‌لی ناوێك
خه‌لكی «تووته‌خاج»ی شاره‌زور، كه‌نه‌ویش‌ه‌زی له
دابه‌ش‌کردنی زه‌وی ده‌کرد و به‌ده‌ست‌ناره‌وايه‌مه‌ه
ده‌ینالاند. كه‌سانی بوون‌پیان‌ده‌وتن‌شیووعی، نه‌ویش
ده‌دی خه‌لكه‌جه‌وساوه‌كه‌ی ده‌زانی. تازه‌دابه‌ش‌کردنی
زه‌وی له‌نیراندا ده‌ستی پێ‌کرد بوو، وتی به‌ماموستا: نیمه
چی بکه‌ین نیم بار و دۆخه‌ی ئیستا چۆن ده‌گۆرپیت؟
ماموستا فهرمووی: دابه‌ش‌کردنی زه‌وی (اصلاح‌زراعی)
بهم‌جۆره‌نایی و زه‌مانه‌به‌ره‌و پێش‌ده‌روا و ره‌نگه‌من و
تۆ نه‌مین، به‌لام ده‌بی...؟

دانشتوران پاش قسه کانی ماموستا، وتیان وا دیاره ماموستا
قانعیش وه کور ملاحملی وایه نمویش دابهشکردنی زهوی
پنخوځه. بوو ته شیووعی.

قانع و رهسمی خوئی

ماموستا شفیخ جهلال فاروقی مودمپرس و پیشنونوځی
مژگهوتی دینی نژاداری مریوان، گنځرایموه و فرمووی:
جارتکیان له بهغدا دهچیته چاخانمیهک. تماشا
دهکات، رهسمیکی گمورهی خوئی هلتواسراوه. دهچیته
پشموه و دهلی: تف لهو مهر و هیکهلهت. چایچییه که
دهچی بزوی لسیدا و دهلی تو دهزانی لموه کتیه؟ دیته
پشموه بو لیدالی دهیناسی و دهزانی نمه خودی قانعه.
دهسقی ماچدهکا و دهپاته جینگایهکی تاییت.

قانع و چنوارى

ماموستا وریا قانع گنځرایموه و فرمووی:
جارتکیان باوکم چنوارى دهکات. دوو بزى دهکړی به دینار
و نیوټک، هرچی دهکا نالروځسريت. کابرایک دهلی نمو بزانه
به چمند؟ دهلی: دینار و نیوټک پیداون به پاره کهی خوځيان
وهریانگره. دهلی: بهومنده ناموین. قانع دهلی: چاکه به دینار و
روبعیتک یاببه. کابرا دهلی: دهباشه نه گمر به دینار و نیوټک

کړيږن، چوَن به زهره دهيا نفرو شپتهوه؟ قانع دهلي: کاکه به خوا نموه ويستم خوا تافيکمه موه، نه وه کړ له پاشه روژدا خوا بفرمي من رزقي تزم له چيواريدا دانابوو، بڼ نه بويته چيوار. نمونه چيواريم کرد بڼ نموهی لهو دنيا رنگمی قسم بيت.

قانع و جينگه مافووله که

ديسمان کاک وريا قانع گنډاي موه و فرموي:

مالتمان له «کمولوس» بوو. خو مان خانوومان نه بوو، کابريه که هه بوو، ناوی «فته کي ته» بوو. لهوی باريکردبوو، چو وېره «قاينه جه». نيمه چو وېره ماله که ی. خو شتان ده زان ماتي دبی له سر دمه جه چو بېو، له ده رگای لهو ژو وړه وه که دائمي شتان حميران ده چو وړه ژو وړه وه ده رگاکشي چمېر نېکېو به شياکه هملتا ويا بوو. شياکه که کون کون بو وېو، چو نکه باران ليدا بوو. نير که با ده هاته ژو وړه وه په کسر دوو کلي ناوړه که ی دهر د بڼ لای سره وه. باوکشم له لای سره وه دوو که ته که ی بڼ ده چو و، ناوی نابو و جينگه مافووله که، هر ميواني بهاتايه ده چو و جينگه مافووله که، نير لهو داماوه ده بوايه سري لار کردايته موه چاوی له بهر ناو پيا هاتن نه میده دی، هتا ده چو وړه کويړ ده بوو. جارنک (حمه ی قه مېر) هات بڼ مالتمان

هر له دهرگا که ونی سی بهسی ته لاقم کهوتبی ناچه جیگه
ماقروته که.

قانع و ته سیبیه فروش

دیمان کاک وړیا قانع گنډایه وه و فرموی:
باو کم نه پنجنوین له دوکانی حاجی عملی زهرنگر
داده نیستی، کابرایه کی تمسیبیه فروش دپته بهرده می، دهلی
تمسیبیه بکره، باو کیشم دهلمری: ناموی. کابرا دهلی:
۱۰۱ دانیه و زور پتویه بهر تعلیله. باو کم دهلمری:
ناموی. کابرا دهلی: یا شیخ کالی تعلیله ده کی
نه گمر تمسیبیه نمې لیت تیکه چی و نازانی چمنده.
باو کیشم دهلمری: جا بهر خالو گوینز به خوا دهلمروشم
که دهی بیژمیرم تا لیم تیکه چی.

قانع و قیافه ناسی

دیمان کاک وړیا قانع گنډایه وه و فرموی:
باو کم له قیافه ناسیدا زور تهرار هوو. بهر غرونه له
یاری کلاروین واته (گزهوی بازی) دا زور شارهزا هوو.
کسی گه پراوه مازو، یا موور، یا فلسی شاردوتموه که
باو کم چاری کهوتوه به چاری کابرا به کسر زانیویه له

كۆي دايىناۋە. زۆر جار باۋىم چۈرۈتە دەرەۋە تا
شاردۇر يانەتمەۋە وتۇرۇپ بە كاپرا تاشاي پىكىلەكان بىكە،
يا بىان ژمىرە. كە تاشايكر دۈۋە باۋىم يەكسەر زانىۋىيە و
دۆزىۋىيەتمەۋە.

قانع و كەلب رەزاخان

مامۇستا دوكتور سەلاح سۇدان گىپرايەۋە
و فەرمۇۋى:

مامۇستا لە مەھاباد بوو. سەردەمى
كۆماری مەھاباد بوو. لىي دەپرسن لە

كۆي خىزمەت دەكەي؟ دەلى: لە مامۇستا دوكتور سەلاح سۇدان
«سەگى قازى»، نەۋائىش دەلىن: تىناگەين. دەلى: لە
دەكدا كە پىي و تراۋە «كەلب رەزاخان» ئىتە نەۋ دىيە
لە ژىر دەسەلاتى كۆماری مەھاباد دايە و دەبىي ناۋى
بىگىزىت. كەلب دەبىتە سەگ و رەزا خانىش نەماۋە
دەبىتە قازى، كە وابوۋ لە سەگى قازى خىزمەت دەكەم.

قانع و رۇنى ھەورامان

مامۇستا عوسمان مەھمەد ھەورامى گىپرايەۋە و فەرمۇۋى:

جارتىكىان مامۇستا قانع لە دىيى نەۋتى دەبىي لە
قەرەداخ. بىرىنجى باشى دەبىي، بەلام رۇنى چاكيان نايت،

دهيموى بى بى سلیمانی، مهلاژن دهلی بهلکو رونی
چاکی هورامان بکری. دهلی: باشه دهچم بى لای
حاجی ناسراوم بزائم رونی هورامانی همیه. دهچته
سلیمانی و دهچته لای حاجی، دهلی: رونی هورامان
همیه؟ دهلی: بلی. ماموستا دهفرموی چون پرواکم هی
هورامانه؟ حاجی دهلی: بهو قورئانهی خوا هی
هورامانه. ماموستا رۆن دهکری و دهپیتیموه بى مال و
نیواره چیتشت لیدهنین. بونی پیسی رۆنه که نمر گپره که
داده گری، مهلاژن دهلی نمره رونی هورامانه تو هیناوه،
بونی پیسی به همره لایه کدا بلاو بۆنمهوا ماموستا
هملدهستی و دهچته بهر دهی قورئانه که که له هر
رهله که دانراوه و دهلی: قورئانه که تو دهستی منت بری،
له گپنا من حاجی دهنام!

قانع و ماله رووخاومکهی

دیسان کاک عوسمان هورامی گپرایمه و فرموی:

یه کی له بنمهالهی قانع له نزیکي پینجوتن داوی
لیده کهن جیگه مالتکی قانع همیه بیدا به ماله لمقیرک با
بیکنمهوه بى خویان، نموش دهلی: دهباشه پینشکشی
یت من له جیاتی بنمهاله دهیده می. دهلین به کابرای

هه‌زار نه‌مه‌ته جینگه ماله‌که‌ی ماموستا ناماده‌یه، بیکه‌مه‌وه.
کابرا ده‌لی: نه‌مه‌تلا هه‌رگیز مالی قانعم ناوی، وه‌کو
نوم لیدی، له‌و ماله‌دا نه‌ نانی هه‌بو، نه‌ ناو.

قانع و مانگرتن

ماموستا محهمه‌دی مه‌لا کهریم^۱ گنڤایه‌وه و له‌رمووی:

ماموستا محهمه‌دی مه‌لا کهریم
باشه‌ تو بۆچی

من قانعم زۆر خۆشه‌وێست. زۆرم به‌ گه‌وره
ده‌زانی، ده‌جووه‌ مالی شیخ له‌تیف من شیخ له‌تیف
له‌ سه‌ر حه‌قیقه‌تی خۆی نه‌ده‌ناسی، رویتنی قانع
بۆ مالی شیخ له‌تیف و عه‌لاقه‌ی له‌گه‌ڵ شه‌یر و
وته‌کانیدا جیاوازه‌، ته‌نانه‌ت جبارێک هه‌م وت: باشه‌ تو بۆچی
ده‌چیته‌ مالی نهم کابرایه‌. هه‌تا له‌ ژبانی شیخ له‌تیف تیگه‌یشتم
که‌ چ پیاوێکه‌، چ کهمینه‌که‌. تا کاک حه‌سه‌نی قه‌زنجی بۆی
گنڤایه‌وه‌، شیخ له‌تیف چ گه‌وره‌ پیاوێک و چ نیشتمان‌په‌روه‌ریک
به‌وه‌، جا تیگه‌یشتم و زانیم قانع چاکی کردووه‌ جووه‌ته‌ لای
شیخ له‌تیف و به‌ حه‌قیقه‌ت پیاوێکی گه‌وره‌ و نیشتمان‌په‌روه‌ر

١- ماموستا محهمه‌دی مه‌لا کهریم گه‌وره‌ پیاوێکی کورد، که‌ له‌وه‌ی هه‌وکاریکی
راست و خه‌سه‌تکاریکی مانه‌وونه‌ناسی ماموستا مه‌لا کهریمی موده‌ر په‌سه‌، خۆشی
نووسه‌ر و له‌دیب و خه‌سه‌تکاریکی بیۆنه‌به‌ له‌ به‌واری له‌دیب و له‌ره‌نگ و که‌له‌پووری
کوردیدا. کتێبه‌خانه‌ی کوردپووری به‌ نووسه‌راو و لیکۆینه‌وه‌ و چاپکردن ده‌ولمه‌ند
کردووه‌. خوا بیهێلێ و سه‌رکه‌وتووی کا.

بوو. قانع زور قسه خوښوو، له کمر کوک و له به غدا هاتو و ته مالم، په کي له قسه خوښه کاني: بورهاني کوري له به غدا روژنامه نوو سبوو. به خوړايي سواړي پاس دهو، چونکه روژنامه نوو سبوو پاره ي نه ده دا. روژي له گل باو کي سواړي پاس دهيت، پاره ي باو کي ده دا و پاره ي خزي نادا. باو کي ده برسي: چوژ پاره يان لي وهر نه گرتي؟ دهلي: من روژنامه نوو سم. مامو ستاش دهلي: ده کهوايه بوچي ناچي هر سوار بي و داندهزي، مادام خوړاييه.

قانع قسه ي خوښوو، لهو کاته دا که عهدولکهر يم قاسم پشيمان بزو له پلته کاني و کومنيست و ناشتيخوازيانان سر کو تکرد، قانع شيان به ناو ناشتيخوازه و گرت و بردنيان بو عماره. که چه په کان له خواردن مانده گرن، قانع مان ناگري و شت دهخوا. دهلي تزي بو شت دهخوي؟ وه کو نيمه خوت ناگري؟ دهلي: من له هيچ دهسته و حيز بيک نيم کاکه، برسيم دهبي و بوچي برسي دانيشم.

قانع و نوشته نووسين

کاک وريا گيږايوه و لهرمووي:
مالم له دتي نموتي دهبي که تابعه به ناحيه قمره داغ.
باوکم مامو ستا دهبي له نموتي، کابرايه کي کولکه شتيخي

لېده بې، د همت به نووښته نووسين و کښب گرتنموه و نمو جزره
 شانه ده کا، بز خملک. دهسقي عالمي پريو. روزيکيان باو کم
 به لمړاشه کهي دهلي من دهچم له مزگموت داده نيشم، تو و هره
 بز مزگموت که بلي ماموستا کوره کم نه خوښه و فني لينهالووه و
 خهريکه ده مري، دوعايه کم به پله بز بنووه، نمويش دهلي
 باسه. باو کم ده چي له مزگموت که داده نيشي و له دواي
 ماوه پک لمړاشه که به پله راده کاته ژووروهوه، دهلي: ماموستا بز
 خاتري خوا فريامکموه، کوره کم خهريکه ده مري، دوعايه کم
 بز بنووه. باوکشم لويډا خترا قلم و کاغز دهر ديتي (بني
 نهبي خوي بز حازر کردووه) دوعاکه ي بز دهنووي. که
 دوعاکه ي نووسي و لمړاشه که ده موي بجيته دهرهوه، بانگي
 ده کا دهلي: و هره، و هره. دهلي: چيه؟ دهلي: نموه پمجا فلس
 بیده به مين و بهرگ و شت بز دوعاکه و نمانه چونکه دوعا
 ناي سرفه نمانه ي ليوه بگيري، چونکه نه گهر سرفه نمانه ي
 ليوه بگيري پراي نامني.

له بهر نموي بهر پيش چاوي خملکه کموه پاره کهي
 دايه، تاکر همرويان تيگن، نير نه نه چوون بز لاي
 کابرا و سرفه نمانه ي نه دا. له فيل و کله کهي نه
 کابراهه رزگار بوون.

قانع و نه ورورژ

— کاک وریا تکایه بفرموو له نموی باوکت بؤچی گیرا و له
سمر چی بوو؟

— قوربان نعم مسئلهی پولیس و کمر سواریهی خالتو شیخ
مه جوود، که له دبی نموی بووین و باوکم گیرا و له سمرچی
گیرا با عمرزتیکم. نه ورورژ بوو، نیواری نه ورورژ بوو، نیمه سی
برا بووین، باوکم هر له نیوهریزوه به نیمه وت: ههلسن شت
کۆ بکه نموه، پووش و دار و تهخته و چیلکه و پیلاره کۆنی
دراو و نعم جوړه شتانه. له دامینی ناوایه که دا شه خسیک هه بوو،
دهورویمری شه خسه که داری زوری لیبو، زورمان کۆ کرده وه
بوو به کۆمه لیکي گه وړه، کاتی رۆژناوایون رویتشین، ناگرمان
کرده وه. پیاوانی ناوایی نه هاتن، به لام مندالی ورد و لاو زور
هاتن و له دهورمان کۆ برونه وه. باوکم لهویدا شیرینکی فارسی
دهخوینده وه.

نوروز شد نوروز شد گل در چمن افروز شد
شادی مرا امروز شد

نوروز نو باز آمده کار جهان ساز آمده
بلبل به پرواز آمده قمری به آواز آمده
بابا بده نوروزیم تا بر خوری از روزیم
بابا سلامت می کنم خود را غلامت می کنم

وصف و ثنا—ايت می کنم

ای خانم حوری سرشت جای تو باشد در بهشت
دستی بزن صندوقچه را چیزی بده این بچه را
این بچه‌ی خوش لهجه را

— نم شیعره می کنیه، کاک وریا؟

— نازانم نم شیعره می کنیه، به لأم نموه ده زانم باو کم نم
شیعره‌ی له بهر بوو دهیوت و نیمش له بهرمان کردبوو.
جا نا لمو کاتدا که نیمه ناوامان ده کرد، مه لای دی، که
«مه لاجمه کمریم» ی ناو بوو، لام وایه له هیوانی مزگمونه کدا
کۆمەلتی پیاوی ناوایی دهوریان دابوو، لیان پرسییوو: نمری
مامۆستا نموه لمو ناگره‌ی مامۆستا قانع دهیکاتموه حرامه، یا
حلاله؟ نمیش پشتیکردبووه باو کم، وتبوی: وه تله‌ی نموه‌ی
له دووریشموه بۆی پروانی ته لالی ده کموی، نموه حرامه. هر
نم مه لایه له سر باو کمی نووسیوو بۆ مودیر ناحیه‌ی خورمان
نک بۆ هه‌له‌جه، چونکه دیکمان تایمی نموی بوو. بۆ روزی
دوایی پۆلیس هات باو کمیان گرت. بهریشیان نه‌دا. نزیکه‌ی
یهک دانه مانگ باو کم جهییوو.

— بۆ ساتی دوایی لمو دینه بارمان کرد. چووینه دینی
قەلبه‌زه. بهرانبه‌ر نموی، نزیکه‌ی چاره‌که سه‌عاتی له به‌کموه

دوورن، بهرانبهر په‌کن. له قلمبزه که نه‌وروز هات باوړکم
 نه‌پوړا ناگر بکاتموه لوزکړنکمان هه‌پرو به نیمه‌ی وت لوزکه که
 بهرن له سهربان دایگرستین. لوزکه کهمان بردو له سهربان
 دامانگیرساند، جا خه‌لکی ناواییه که بانگیانده کرد: نمو
 لوزکه‌تان بؤ داگیرساندووه لهو سهربانه؟ پورهانی بهرام وتی:
 شتمان لی ونېوه، پوی ده‌گمړین بیدوزینه‌وه.

بنه‌ماله‌ی ډانچ

کاک وړیا گټه‌پایموه و فهرمووی:

له بنه‌ماله‌ی نیمه‌دا ژن و پیای زور برون که نه‌دیب
 و زانا برون، غوړنیمه‌ک له خاتو عاډله، باوړکم ماتی له
 کانی‌سانان ده‌بی و خاتو عاډله‌ی خوشکی بنه‌موانی
 ده‌بی، هښتا ژنی نه‌هتاپو. له کانی‌سانان له پان ناوایدا
 که ده‌چی بؤ دهره‌مفی کانی‌هک همیه، کانی کانی‌سانانی
 پته‌لټین، له‌ویدا چاخانه‌میه‌کی دانابو.

— جا نیوران نسابی چاخانه‌کی قوری و پاته و شه‌کانی
 ده‌خته ناو سندووقنکموه، وه‌کو جانتایه‌ک ده‌پرده‌وه بؤ ماله
 روژنکیان که دیمره‌کی تازه پنگه‌میرو، له پان چاخانه‌کیدا
 سی چوار ترورزی و خیماری لیده‌کاتموه و ده‌پخاته ناو
 سندووله‌که و ده‌پاتموه. که دهره‌واتموه ماله‌وه میوانیان ده‌بی.

خاتوو عادلەش دى بە دەمیوه، لەو کاتەدا باوکم سندوقە که دەدا بە دەست خاتوو عادلەش خوشکی. خاتوو عادلەش لە گەل وەریدە گری هەستە کا لە جاران قورسەر، شیعریک هەبە لە یوسف و زلیخادا دەلی:

بگفتا نلەو ما امروز گران است
یقین چینی بە جز آب اندر آن است

نەو زەرەکی خاتوو عادلە پشانەدا لەویدا پتی زانیوه نەو
شیعری یوسف و زلیخای خویندۆتەو.

نانج و خاوەن مۆلکیک

دیسان کاک وریا گنپایهوه و فرموی:

ماتمان لە دینی قەلبەزە بوو، شیخ مەحمودی
بەردەبەل شیخ مەحمودی شیخ فەرەج و خاوەن دى و
مۆلکەکان، مالى لەوى بوو. کاپرایەکی کوردی ئێرانیش
هاتبو لەوى کرێکاریدەکرد. هەر رۆژێک ئیشی هەبایە
ئیشی بۆ خەلک دەکرد. هەر رۆژێک ئیش نەبایە لە
مالى ئێمە نانی دەخوارد و شەویش لەوى دەخەوت
لەوى. رۆژێکیان لە کاتی عەسردا باوکم پتی دەلی:
عەبدولواحد گیان بەیانی بۆ هیچ کەسێک ئیش مەکە.

نېمه لېشمان هميه، بمر د هغده کمنين بږ خانوو. نهویش
 دهلی: باشه. له دهوری بانگی شیوان شیخ مه جوړود پنی
 دهلی: عبدالواحد بهیانی وهره بږ نیش بږ نېمه. نهویش
 دهلی: ولتلاهی ماموستا قانع پنی و توروم، ده چم بږ نمر
 نیش ده کم. نهویش تووړه دهی. کچینکی هه بوو ناوی
 دره خشان بوو، له بانگی شیواندا دره خشانی نارد بږ لای
 باوکم، دره خشان وتی: مامه قانع؟ باوکیشم وتی: مامه
 گیان، وتی: باوکم دهلی رازی نیم عبدالواحد نمشو
 لم دینه بی. نمه گرایه خاوهن دینه و خاوهن ملک.
 باوکیشم پینکلی و وتی: دهی مامه گیان به باوکت بلتی
 عبدالواحد دهیوت رازی نیم شیخ مه جوړود نمشو
 لم دیمدا بیت.

قانع و < له هزار که متر نابی >

کاک وریا گنډایموه و لمر مووی:

له پینجوین فارسی محمد هه بوو له گل باوکمدا
 روهیلملی دهن. له ناوچهی مریوانموه ده چن بږ سته.
 له رنگا ده گنه ناوایه ملک، دهرانن کاهایه ملک که
 لمیزولای ناوه له سر دار گوینزیک خمریکدهی گوینز
 ده ته کینی. خملکه که بش له خواره وه کزیده کمنموه. وتی

نیمش حمزمان له گويز ده کرد و تازه پنگیشتبور، فقهی
 بویین به ناوی پارمونه وغان: کاکه ده گويزمان به چمنی
 پتدهفرۆشن. لمیزوللا له سر گويزه که وتی: «وه گیان
 پمهمسر وه همزار نهوی نایفرۆشم». هر چهنده
 همولماندا بابه نیمه همزارمان بز چیه، یه کی ده گويز
 دهخوین، دهستپهک دوو دهسته گويزمان بهنی به پاره،
 چهنی دهلین دهتاندنهین. وتی قسهکه له نیمه و قسهکه
 لهو، له سر داره کموه به نووریهیموه وتی: وه گیان
 پمهمسر وه همزار نهی نایفرۆشم. له گمل تهواو برونه
 قسهکهی لقه که له ژیر قاچی کابرا شکا و کموته
 خوارهوه. کموته حالتی پتخوشی و خهلتک ده وره مانیان
 دا و مه لا گیان به قوربانیم یاسینی بخویننه نیمهیش وغان:
 وه گیان پمهمسر وه همزار نهی نایخوینم! بری
 قماشایانکردین و وتیان: کابرا هیلاکه. دهی باشه، باشه
 همزار گويزتان دهدهی. وتی: دهی پتیه پتیهوه.
 کۆمهلتک گويزبان هتایه پتیهوه. باوکم وتی من
 دهستمکرد به یاسینخویندن و هاوهله کهیشم دهستیکرد
 به گويز ژماردن. وتی: هیچمان پتهبوو. جا بز فقهی
 عادهتوو به سر ده پتدا شروالتیکیشیان له پتده کرد.

باو کم وتی: هاروله کمم شمر واته که ی داکمند و
 دهره لنگه کانی گریندان و دهستکرد به ژماردن، وتی من
 یاسینه کمم ده خویند، نمو وتی ۲۸، ۲۸ نممه حهفده،
 شانزه پانزه! دهیوت نموان له تاو حمیه تی کابرا ناگیان
 لینه بوو، وتی شمر واته که ههناکو گرتی، تیکرد.
 نیشاره تیکی بو من کرد و وتی: نموه نمو او بوو. نیر
 منیش کۆتایم به یاسینه که هینا و گوێزه کاشان برد بو
 سنه، لموی له مزگموتیکدا دامان به فملیکان، خۆمان و
 نهوانیش تیرمان خوارد.

قانع و فیرکردنی پستهکان

ماموستا بو فیرکردنی مندال بو خویندن رهوشیکی تایبه تی
 به کار دههینا. دیسان کاک وریا گنیرایموه و ههرموی:
 له کاتیکدا هیشتا من له دایکه بهروم و سه لاهی برام
 نازه خهریکبوه زمان بگریت، باو کم هه ۲۹
 حهرله که ی به هه ویر بو دروست کردووه. به ساج
 برژاندوونی به دایکمی وتبوو: نانی مدهه ری ههتا برسی
 دهی. که برسیوو پشان داوه، وتوویانه نممه نلفه، نممه
 پیه، نممه تییه، نممه لامه و ... ههموو پسته کانیان به
 جوژی پشاندا برو ناسیوونیهوه، نهجاره که لیان

پرمیوه کام حرف ده‌خوی، نه‌ومنده زورزان‌بوه
وتوری‌می لام نعل‌فلا ده‌خوم، چونکه له هم‌مویان
گموره‌تر بوه.

هٲانٲ وٲاځرٲٲٲٲ تٲاران

ديسان كاك وريا گنرايوه و فرموي:

باوكم له سلیمانی دهبی و شیخ ... له سلیمانی
 دهبی. ئیوارمەك پێكەوه دهچن بۆ دیوهخانه کەمی شیخ
 لەتێف. له کاتی قسه کردندا شیخ ... خۆی
 هەڵده کێشی، دهتێ من ساتێکیان له تاران وەزیر بووم،
 وام کرد و وام کرد، که وا دهتێ شیخ لەتێف چاوانک
 داده گری له باوكم و له پاشان دهتێ: باشه قانع نهوه بۆ
 نهچروی بۆ تاران بۆ لای، نیشیکت بۆ بدۆزێتهوه.
 باوکیشم دهتێ: ئاخر قوربان رینگم نهدهزانی. من
 چووژانم تاران له کوێه.

قانع و تازه موسولمان

ديسان كاك وريا گنيرايوه و فهرمووی:

ماڻھن لاءِ سھڪاڻ ٻوڙ، ڪاٺياھه کي ٺھو سھڪاڻ مائٽي
ھائھ سھڪاڻ ناوي مھرا علي ٻوڙ. ھمھو رھڙيڪ لاءِ

بهر مزگموته کهدا له سهر حموزه که، خهکه کهی به گیر
دههتا: من دینی محمددم زیاد کردوه و پیوسته خزمه تم
بکری و من دینی نیلامم سهرخسوره و دینی مووسام
شکاندوه.

نهمونده لهم بابته دوا، رۆژیکیان باوکم پتی وت:
میرزا علی، وهلاهی چ خیریکت داوهتموه بز
مووسا، همر نمو خیرهش دهدهتموه بز محمد، ده
واز پته!

قانع و کلاشینکوف

دیسمان کاک وریا گنپایهوه و فرموی:

شۆرشی نهیلوول دهستی پیکردهوه، کلاشینکوف کهوتبوه
نیو کوردستانهوه و نیش مالمان له (نزاره) بوو. رۆژیکیان
دهستهیهک پشمرگه هاته نهوی، یهک دووبهکیان کلاشینکوفیان
ههوه. باوکیشم تماشایکرد، یهکم جار بوو دهییقی، سهری
سورما. وتی: نهرئ نهم چه که ناوی چیه؟ وتیان: ناوی
کلاشینکوفه. باوکیشم وتی: وهلا ما منیش ساچمهزنهکم
هیه سوکانی سیمارهیه کردوومه به ساچمهزن، لیتره
ناسنگریک له نزاره بوو نمو کردهوه، نساوی حاجی علی
بوو، وتی: منیش ساچمهزنهکم ناوی حاجی علی نوله.

قانع و ماشين

ديسان كاك وريا گنڀايموه و فرمودی:

باوكم له سه لعلی دهبی، بۆ يه كم جار دهبی سياره
دېته سه. كه هاتبوه نموئ نيمش پنج قمرانی دهبی،
ده چته لای شولېره كه، دهلی بایی نم پنج قمرانه
سوارمكه. دهلی: بۆ كوی؟ دهلی: بۆ هر كوتيهك
دهرۆی. دهلی: وه لاهي نيمه ندهت دور دهخمموه
هتا ديتموه سه گ بتخوا.

قانع و گۆرانی

ديسان كاك وريا گنڀايموه و فرمودی:

باوكم جار جاره بۆ خاليكر دنموي دهروونی، گۆرانی و
حمیرانی دهوت و جار جاره له گیل دايكم داده نیشن سه جووته
گۆرانی حمیرانیان دهوت، جا من كه ميكم له بیرماوه. باوكم
دهیوت:

نهمن و سمگ بازو له خیل جیماوین

له بههراو خواردن كوستان بهرپاوین

به زمانی جاله كانموه دهیوت:

نهمن و قه لهرمش (همیلانی) كردمانه گرهو (همیلانی)

ناو سك من رهتر (همیلانی) له سهر بایی نهو (همیلانی)

ئەمانە کۆمەڵە شتێک بوون کە دایکیشم دەیزانین. جارێک دایکم دەبوت، جارێکیش باوکم دەبوت. لە یەکرێان دەسەندەوه. ئەم حەیرانەیی ئەوانم هەر لە یاد ماوه.

قانع و کاکە حەمەیی ناری

دیسان کاک وریا گێڕایەوه و فەرمووی:

کاکە حەمەیی ناری لە بێتووهوه دەچی بۆ «کال». ئەو زەمانە مانی باوکم لە کال دەبی. کە دەچیت، پاش دانیشتن و ئیسراحت روو دەکاتە باوکم دەلی: قانع. دەلی: بەلی. دەلی: بەم هاتنم بۆ ئێره دلی دۆست و دۆزمنم خۆشکردوه. ئه‌مۆش دەلی: قوربان، چۆن دلی دۆست و دۆزمننت خۆشکردوه؟ دەلی: ئەوهی کە دۆستێک دیومی بە پێان دەڕۆم وتوویەتی ئۆخەیی هێشتا کاکە حەمە هێز و گۆڕیکی تێدا ماوه، دەتوانی بە پا بپروات، شوکور هێشتا گەنجە، دلی بەوه خۆشبووه. ئەوهشی کە قینیەتی لێم دۆزمنمە وتوویەتی ئۆخەیی کابراکە ئاوا بەو پیریه چەکە چەک کەوتوویە ئەم رێگیه و کەرنێکت نیه سواریییت.

قانع و قهرز

دیسان ماموستا وریا قانع گنیرایمه و قهرمووی:

له ساله‌کانی سهره‌تای په‌نجاکان و کۆتایی چله‌کاندا، مالمان
له سمرکان بوو. زۆر هزار و ده‌سکورت بووین. رۆژنیکان
چامان نعمابوو. کاهرایه‌کیش که ناوی نه‌جهدی عادلته‌کافیه‌بوو،
له ناوایی سمرکان نیمچه دوکانیکی بوو، جای ده‌فروشت.
باوکم به منی وت: «وریا برۆ بلی باوکم وتی نعللی درهم^۱ چام
بۆ بنیری، جا که پاره‌کم ده‌سکوت بۆی ده‌نیرم، بلی به
قهرز، هزاره‌ده‌تاتی؟» منیش رۆبیشتم وتم: «کاک نه‌جهد، باوکم
ناردوومی، وتی نعللی درهم چامان بۆ بنیری» کاهرا چاییه‌که‌ی
پتدام. که بمره‌و مان بوومه‌وه و له ده‌شته‌که‌وه ده‌رکه‌ومت، باوکم
بانگیکردم وتی: شیر، یا رییوی؟ منیش وتم: شیرم. که وتم
شیرم ناوا دانیشتم و کلار و میزه‌که‌ی هتایه‌پنشه‌وه و
ده‌سکرد به‌سیاچه‌مانه‌وتن، سیاچه‌مانه‌یه‌کی باشی ده‌زانی.
یانی به‌و نعللی درهم چاییه، نمویش به‌قهرز، نموه‌نده
خۆش‌حالبوو، هر وه‌ک سۆپهریکت^۲ پتدایی.

۱- لئو کاته‌چایی به‌کبلۆ لعموو، به‌هۆله‌بوو. هۆله‌به‌که‌سی‌کبلۆ بوو. لیلدرسی‌کیش کبلۆ و نیوگند بوو
لعللی درهم چۆریه‌کی کبلۆبه‌که‌بوو. لعللی درهم چا به‌سی په‌نجایی بوو. گله‌ی له‌کوردی هینرقل له‌کا
بۆچی لئوی سه‌نگه‌کانیان ناگۆڕن و ناگه‌ن به‌کوردی. وه‌کو لای لێمه‌سه‌یه و پانزه‌یه‌ی ...

۲- چۆره‌ماشینه‌یکی ژا‌پۆلی

قانع و خورافات

ديسان ماموستا وريا قانع گيږاييموه و لمړموي:

ساليكيان قانع له ميريوان همدې دهمې، كښتيك دهخوښي، وا
بزام «ارشادالعباد»، حيكايه تيكي تېدايه دهلي: «عابديك له
چاپاك نوږتېده كرد، عياده تي خواي ده كرد. رږژ گهښته دهمې
عسريكي درنگ و خهريكيو غوړ ناوا دهوړو، عابده كه
دهستوږي نهوړو، كانيه كمش دوور هوړ. خوا ورچيكي نارد،
ورچه كه گوزه كهي برد له كاني پر گوزه يه ك ناوي بږ هينا و
عابده كه دهستوږي گرت و نوږتيكرد و نوږتو كهي نه چوو.»

كه قانع نهمه دهخوښتموه به ماموستا دهلي: ماموستا وللا
نهمه راست نيه. نمويش پتي دهلي: معلومون چوڼ نهمه راست
نیه؟ نموه نيه كښه كه نووسويوني؟ دهلي: ناخر ماموستا با نيمه
به واقعي قه بكمين. نه گمر ورچه كه به دوو پا بېروا و گوزه كه
هملگري. داره داره دهتواني بېروا، كاپرا خزي ده لهوندهي لهو
خيتراته دهتواني بېروا بږ سر كانيه كه. نه گمر به چوار جهمولش
رابكا، گوزه كه له بمر ددها و ترواو دهشكي. خو له گمر نشدا
له بمر د گوزه كمش نهشكي، ناوه كهي تيا ناوهمي و دهږي.

له سر نهمه له شاري ميريوان شار به دهريده كن.
همتا وه كو دهجي له س نه مهلايهك دهوږتېموه كه بڼي

خزمايمی دهبی له گه لیدا. نمو لئوی گلیده داتهوه.
چونکه پایز بووه و له پایزانیشا مزگه وه کان فمقی وهر
ناگرن. بۆ نهوهی نمو زه خیرهیهی خهروانه بۆ زستان
به کتکی تر له کمه هاروش و هی خویانی.

قانع و ئیران

قانع وهکو کوردیکی ئیران ماوهی نه داوه ئیران شیانه بکرت
و ههر کسسی شتیکی ناشیرینی وتبێ خیرا وه لامیداوه تهوه.
دیمان کاک وریا گنڤایهوه و فرموی:

قانع له بهغدا دهوهری ماموستایی دهبی. رۆژیکیان ماموستاکیان
باسی بازرگانی نیوان عراق و ئیران دهکا. باسی نهوه دهکا که له
عیراقهوه شق باش دهچی بۆ ئیران. بهلام له ئیرالهوه هیچ نایه بۆ
عراق. له ناو ماموستاکاندا قانع دهست بهرز دهکاتهوه دهلی: ماموستا
منیش تینییه کم هیه. نموش دهلی: فرموو. ماموستا قانع ههله دهستی
و دهلی: ماموستا راسته دهکا. دهلی: نمو شانه له عیراقهوه دهچن بۆ
ئیران. بهلام له عیراقهوه کۆمەلتی شق له بهر چووه. له عیراقهوه سوون
دهچی بۆ ئیران، کولله دهچی بۆ ئیران. حاجی له قهلق دهچی بۆ
ئیران. تیره نه بایله و پهره سێلکه و ئا ئهم جۆره شانه ههموو دهچن
بۆ ئیران، بهلام له ئیرانشهوه فرشی کاشان و برنجی سه دری و قهیسی
و کشمیش و گوێز و ئهم جۆره شانه، خمه و باهتی هه وریشمی ئیرانی
و نه مانه هه موو دین بۆ عیراق.

نمیداناسی. چونکه گشت خدایکی نمویان دهویست و همورو
کمیسی به کمیسی خوی دهزانی، حمزیده کرد گشتی سمرپهرز
بیت. کاتی قسهی دهست پنده کرد، وات دهزانی سالتهای سالت
دهنامی. بویه منیش چهند شهویک له مالتی خومان کردم به
میوان و شمو و رۆژمان له گیل یه‌ک کرده.

شایانی وتنه که خوی و کاک بورهان و کاک وریا و یه‌ک دور
کمیسی تر له خزمه‌کانی و هاوریکانی هم‌کامیان خاوه‌ن قسه و
وتهی شیرین و به نرخ بوون. گشتیان به وتهی شیرین و قسهی
بمنرخ رازاوه بوون. قسه‌زان و قسه‌خوشتبوون و کۆرپیان
ده‌رازاندهوه.

هاوینی سالتی ۱۹۶۳ بوو، له گاراجی سلیمانی دووباره چاروم پتی
کەوت، تکام لێ کرد ئیواره میوانی من بیت. دواى نموهی که
لەشریفی هینا دواى خواردنی نالی ئیواره وتی: نه به دوتشموم و نه به
نعمشموم. وتم: چۆن؟ وتی: دوتنی شمو له مالتی «شیخ قادری حنفی»^۱
بووم، باومر بکه لیقه و دۆشه‌کهی نه‌وه‌نده نەرم و خزیان بۆ
راخستبووم — چونکه فیر نه‌بووم — هه‌تا به‌یانی نعمتوانی بخه‌وم و خمو
نه‌چووه چاروم، به‌لکو نعمشمو له بان نعم حمسیره ره‌قهی ئیوه تیر بخموم
و ئیسراحتبکهم. هه‌ر له‌و شه‌وه‌دا ده‌ستیکرده گیرانه‌وهی داستانی‌ک که

۱- برای شیخ مه‌حمودی نەرم.

نیشاندهری زانسق نهو بوو له بواری میژوو و فلههمنگی کړندا. وتی:
 دهزانی بوجی هر کاتیک مانگ بگیری، خملکی دهسده کمنه تغه
 کردن و تغه که^۱ لیدان؟ نعه ده گهر تهموه بو سردهمی به کیک له
 پادشاکانی تیران، که نسیتره ناس و زانابه کی دهرباری، له گلتیدا گرهو
 ده کا، که گرايه له فلان شمو دا مانگ ده گیری، به لام پاشا باوهر
 لاکات و ده تی: شهرتین نه گمر مانگ بگیری، من کچه کمت ده دهمی.
 نهویش که دلتیا ده بی له وتی نم پیشگوییهی خوی، به گشت شاگرد
 و موریده کانی دهسیرئ که بو نمو شمو هر کامیان تغه که به ک و
 داری بگره دهستان و دهسبکمنه تغه تهق که گرايا بمو تغه تغه،
 مانگ که به دهستی جنو که کان گراوه بمر ده بی و رزگاری ده بیت،
 چونکه جنو که کان له تغه تهق ده ترسن. نم پیشینیه له هه مان کاتدا،
 که نسیتره ناسه که وتیروی روو ده دات و له کاتیکدا که شا
 نووستروه، بریار وایه هیچکس شا هله نسیتی و خبه رینه کاتموه، لمو
 کاتدا دهسده کمنه تغه که لیدان و تغه تهق، پادشا بم دنگه دنگه
 هله ده ستیت و وهختی برسیار ده کات که چی بووه؟ ده تین: مانگ
 گراوه و دنیا خرزواوه، نم تغه تغه بو نموه به که مانگ له
 دهست جنو که کان رزگار بکمن. نموسا دهزانی که چ خبه روه و
 چی قومواوه، قسهی زانا که دروستبوه. لمو کاتموه تا نیستا

بارو که له کاتیکدا که مانگ ده‌گیرئ، تمقه تمق ده‌کهن و له تمه‌که ده‌دهن.

قانع و خواردنی نیومړی

دیسان ماموستا محممد صالح عېدی له سنه‌گنپرايه و
له‌رمووی:

نیومړی یه‌کټک له روزه‌کاني هارینی ۱۹۶۳ بوو. ماموستا قانع له چایخانه‌ی نه‌سحابه‌سی دانیش‌توو. منیش به ویدا تیده‌په‌ریم، چوومه خزمه‌تی، دواي چاک و چولی و هوالتېری، بییم خهریکی ناخوارده و نان و کمور ده‌خوات. وتم: باشه ماموستا بزجی ناچینه که‌باخانه، یا چیشخانه به تیری نان بخوی؟ وتی: برا گیان توش سمیرت همیه. له ییخ‌مهران کشکه‌ک سلمات. من همووی خاوه‌نی ۲۰ فلسم. عانیه‌کم داوه به نیستکاني چا، عانیه‌کیشم داوه به نانیک و عانیه‌کیشم داوه به ده‌سکټی کمور و نه‌و ده‌سکه کموره‌گشتی ناخزم و بهشی دوو رۆژم ده‌کات. نه‌وا نه‌مړو خزم تیر ده‌کم. بز به‌یانی نه‌گمر خوا ییکات عانیه‌کم ده‌سکټوئ نانیکی تری پنده‌کرم و به‌یانش تیر ده‌م و ده‌ییمه‌سر، چاش له‌بیت زور گرینگ نیه. نه‌مه ده‌چیتوه‌سر نه‌و داستانه، جاریکی خینلټک ده‌پانه‌وئ به‌ره‌و کویستان به‌جن، کاتی که ده‌یسن چمه‌له ریگایاندايه، گموره‌کانیان ده‌لین: له جمعی چمقانه‌وه‌مېړون، سمگاتان ده‌سوئ، له جمعی شاره‌زوروه‌وه‌برون. مېه‌سټی له‌ویه که جمعی چمقان دزی لیه و خوتان له‌وئ لاده‌ن.

منیش دهموی خرم له خرمجی گران لادهم. بویه روو ناکمه که باخانه
و چیتخانه و دهموی به کم قناعت بکم.

قانع و سینما

ديسان ماموستا محممد صالح عېدی گنډایره و فرموی:
روژنیک چوروم بز سینما سروان، چاوم کهوت به ماموستا
قانع، ماموستا زینشی له گمل خوی هینابو بز سینما، ده گران به
ناو سالتونی سینمادا و وینهی ناو سالتونی سینمایان تماشا
ده کرد، وتم: ماموستا، لیره چی ده کهی؟ وتی: هاتووم نابرووی
به عزیزک بېم. وتم: چوون؟ وتی: نو که مانهی وا ده لین سینما
حرامه. منیش ناوا به جلی ملایسه، به شافلی دریژ و
میزه ری سی، ده سی ملایژم گرتوه و هاتوون بز سینما.

قانع و فروشتنی کتیب

ديسان ماموستا محممد صالح عېدی گنډایره و فرموی:
روژنیک له سلیمانی له شفا می مولوی به ماموستا قانع
گه شتم، کتیبکی خوی به ده ستوه برو. دواي هو الهمی له
باری نهو کتیهو پر سيارم کرد. وتی: دهستم لی مده، سی
روژه نم کتیم به ده ستوه، ده موی یفرزشم، به لام ناتوانم،

نمه له حالنکدایه که خملکی به ناوای کتیه کهی منن دهستان
کمویت و له کتیب فرۆشیه کاندایا بابه.

قانع و چادر نشینه کان

دیسان ماموستا محمدمد صالح عهبدی گنډایمه فرمووی:
ماموستا خزی نم رووداوهی بۆ من گنډاوهتموه: رویشتهوومه
ناوچهی گهرمان، چوومه ناو خیلک و له ژیر چادردا
دانیشتن. دهستانکرد به قسه و گفترگو، دواي نموهی نان و
چامان خوارد. قسه هاته بهر قسه و باسی شعر و قانع و کورد
کرا. پیاوێک وتی: ئێژن کهسێک پهیدا بووه ناوی قانعه و بن و
بنهچهی کورد دهزانیت، وهک غمیزاله کان ئێژن نمه نیشانهی
دنیا ناخه. منیش وتم: بهلتی وایه و من خۆمم. نموش راسته که
دهلێن دنیا ناخه دهبی. ئیوش پیش نموهی دنیا ناخه بیت،
ههستن کاوړیک سهر بیرن با له ناو خیلدا دهسته جسمی
پهخۆین. کاهرا رایکرد و کردیه ههرا: خملکینه بین فریا کمون،
نموه نمو روژبه والی دهترساین. نموهتا خزی هاتووه. خملک
کۆبوونموه و قسهی زۆرم بۆیان کرد و شیعی زۆرم بۆیان
خویندهوه و نهوانیش کاوړیان سهر بهری و گۆشتاوێکی خویشیان
دروستکرد و پیتۆ ناخۆش خواردمان.

بیرمورییه ک له کاک بورهان

دیسان ماموستا محمده صالح عېدی فرموی
 هم بیرموریی لیکل کاک بورهاندا هییه که جینگای
 خویته تی باسیکړی:

له سلیمانی تووشی کاک بورهان بووم و دواى چاک و جزوی
 و هوالهرسی وتم: چیه، ناسازی؟ وتی: مهرمه، زور حالت
 ناخوښه، دهموی سړی خوم هلگرم و بجم بؤ جینگیه ک که
 هیچکس نه زانیت. وتم: ناخر بؤ. وتی: من دهموی له دست
 ژنه کم راکم. منی شیکردوه، گرم خواردوه به دهموه،
 جارئ که مان ده گری به دوو هغه جارئ قسیه کم له گمل
 ناکات.

منیش زانیم دلی پره، بویه بؤ دلنمویى شو وتم: جا کاکه
 نهمه خو هیچ نیه، من ژنیکم هییه نه گمر نیستا بچین بؤ مالى
 نیمه دهینی سړین و دوشه که کان همویان بؤ گمیان لیدئ،
 هاتم زور له باره ی وهزع و چونیته مالى خومانم بؤ باسکرد.
 — نهمه له حالیکدا بوو که شو دهیزانی من ژم نیه — وتی:
 وهتلا هی من ناواش نیه، به لام چونکه منت په شیمانکر دونهوه و
 نه پته شتووه پرژم، ده عوه تنده کم بیتنه مالممان. «چونکه
 مریشکمان هییه» من وتم: ناتوانم بیم. وتی: ناخر من بؤ که شمرم
 و رووم نیه پرژمهوه، به بونه ی توره هم من دهرژمهوه و هم

توش دهغوته به. کاشي چووینه مال نانیا هتا، نيسکيان ههږو. وټي جاري با نهمه بخږين جا مريشکيش دينين. به دهم خواردنموه من مريشکم له بير چوووه و به تير و تمسلي نيسکمان خوارد. دوايي که له نيسک تير ږووين، به دايکي وت: دايکه نهو مريشکيش ايټن. منيش وتم: تازه تير ږووين، نيل چي بټيت. دايکيشي نيمپښت که کهي من تمواو بټت به پهله چوو مريشکيکي زيندووي هتا و کاک وريا وتي: نهها مريشکمان ههيه. شاياني هاسه که له ههيواندا ليسي خواردنيان ههتواسيوو که له حملهدا تميا پک روژ ږنج و گزشتيان ههږو.

قانع و خهسته خاندي سليمني

خاتو خهرامان ثيراهيم ههزیز خيتراني ماموستا محمدهد سالح که په رستاره له شاري سنه، گپرايموه و فهرمووي: په کيک له روژه کاني مانگي دووه مې (۱۹۶۵) له دووه مې پهره ستاري له خهسته خاندي سليمني دهغوږيند. ساتي دووه مې په رستاري ږووم، له قاروشي داخلي پياوان کارنامووز ږووم، ماموستا قانع به بڼه نه خوښيموه به ستري ږوو، دواي نهوي که له به خش پمروندهم بڼي دروستکرد و ږوم دهرکوت که ماموستا

قانع، به راستی زور خړه حال بووم، چونکه من همیشه شیره کانیم ده خویندنه وه و لېسې مې وون، به لام خړیم نه دیوو، منیش دواى ناسیې خړمنی زورم کرد و به جوانی حب و دهرمانه کانیم ده دایه و یارمه تیمده دا و دهستم ده خسته پشت مې و دواى خواردلی حب و دهرمانه کان اعلام حیاتیم ده کرد و نمویش زور سوهاسیده کردم و شیری بو ده خویندم. له بیرمه له په کټک له روزه کان که سرزکی خسته خانه، که خه لکی میر بو، له گلن چمند کسی له بریکار و ده ور و بېری هاتن بو سردان و چاو پټکوتی. دواى به خیر هاتن و ریز گرتن له ماموستا و توزی قسه ی خوش و به عره بیه کی په تی وتی: «انتم عرب لماذا لا تکلمون باللغة الفصحی؟»، نه وایش هیچ قسه یه کیان نه کرد. وه ختیک که له خسته خانه دهرچو و ماوه یه کی زوری پټه چو و نمری خواى کرد. روحی شاد بیت.

قانع و مه لایه تی

ديسان كاك وړيا گټړايموه و لهرمووى:
ره مېزان دهې، قانع لمرقې دهېت و له سردمې فه قېتېدا
ده گېرې بو دټېك كه بې به مه لای ره مېزانی نمو دټېه و

شتىكى دهستكوى، سرفيره و شت و نعمانهى بدهنى. رۆزى
 جومعه دهبى ده گاته دىكه، دهستويژ ده گرى و له ريزى
 جمعا عتدا دادهنىشى. مه لاکه خوتبه ده خوتيتيموه باده کا
 دهلى: له بهمشتدا همنار هميه به لهد و شريك دهبى. باوكم
 دهنگاكا. دواى لوپزه كه دپنه دهرهوه، مه لا دهياتوه بۆ مالى
 خويان. كه ده چيتيموه بۆ مان، به ماموستا دهلى: ماموستا
 تشبيهاه كات زور دورن له واليع. دهلى: چۆن؟ دهلى: تۆ
 دهلى له بهمشتدا همنار هميه به لهد و شريكه، همنار به و شر
 ناچوپترى. و شر مليكى دريژ و چوار قاچى دريژ و دوو گىكى
 به ريزى هميه. همنار بهم شينه نيه. نه گمر بتوتايه وه كو منجهليك،
 وه كو توپيك، يا شتىكى وا، ده گونجا. سهرهراى نموه و شريك
 دهورى ۲۵۰ كيلو و زياتر، دهبى مه عقول نيه همنار يك ۲۵۰
 كيلو بى، زه لاميك بيكاسوه بيخوا. همنارى وا قونچكه كه
 دهبى به لهور بپريتموه. به دهست ناكريتيموه. له ويش تورپه دهبى
 دهلى: — نمو كنيه ينه — ماموستاش دهلى: ناخر ماموستا نمو
 كنيه كه نمهى نورميوره بۆ خهلكى ۷۰۰، ۸۰۰ ساتى
 لهمورپيشى نورميوره كه نمو عقلتيمهى نه بوره. به لام نيستا
 خهلك عقلتيمتىكى ترى هميه و پتويسته نمو واتارانه بگوردرين.
 چونكه نمو جوړه شتانه نه خوا فخرمويمنى و نه پتغمبر^(۵).

قانع و پۇلیسی

نوکتور عزیزه دین مستقما ره سول گنپایه وه و فرموی:

ماوهیهك قانع موعلمیم دهبی. دهریده کهن، نیل نیشی نایی،
 رهنکه بیهن بز عسکری. نمو وهخته نمو کسه که دهره برا بز
 عسکری، له پشدا دهچوو دهره به پۇلیس. پۇلیس معاشی
 زیاتر بوو، قانعیش دهچی دهبی به پۇلیس، چونکه خوینده وار
 بوو دهپن بز بهغدا دهرهیهك بیی. رهنگیو دهرهچی بیی به
 قومیسر. قانع که دهچی کابرایهك دی. خویندن له نلف و بیوه
 دهست پنده کا. نلف، بی، تی، سین، جیم تا ده گاته لام نلفه لا.
 نهویش دهست هلمدهبری دهلی: ماموستا نمو نیمه نلفمان
 خویند نلف، بی، تی، لامیتمان خویند. نم «لا» به چییه؟
 کابرای موعلمیم نایزانی دهلی: «وهتلا نمو لام نلفه لایه»
 دهلی: «نمو لامیشه و نلفیشه. لامهکی تر نلفی بخنیه سر،
 هر دهبی به مه. بزچی کراوه به حریفک؟» دهلی: «تو دیاره
 شهبانی و لیتی دهزانی پیم بلتی» دهلی: «نموهیان همزهیه،
 نمهمیان نلفه مه ددی تیدایه. بویه خراوته سر لامه که به لامهوه
 زیاتر دیت. همزه که جایه و نلف جایه.» دهلی: «تو چیت؟»

دهلی: «من پولیسی نیجباریم^۱» دهلی: «یانی چی؟» دهلی:
«من فلان مسلم له سر بووه و وابووه و وابووه ناچار خزم
کردووه به پولیس.» دهلی: «دهباشه شمرته من نه‌جانت بهم.» و
نه‌جائیده‌دا.

قانع و دهه‌وَل و زورنا

کاک نه‌یوب محهم‌مدزانه گنځایمه و فرموی:

هارین بوو، له لای دایره‌ی کشتوکان له مهربان، بز
نیشک چووین بز دبی سیف. خه‌لکی دی هسو له
دهشت و دهر بوون. دهنگی ساز و دهه‌وَل دههات، نیمه
پیمان وابوو شایی و زه‌ماوه‌نده، چووین به دهنگی ساز و
دهه‌وَله‌وه، که دیمان ماموستا له ناو میجرایی مزگموته‌که
دانیشتووه دهستی ناو‌ته ژیر جه‌ناگی، چووته ناو فکر
و هینده دهنگی ساز و دهه‌وَله‌که کاری کردووه‌ته سری
که ناگای له روشتی نیمه نه‌بوو، ته‌نیا هر ماموستا بوو،
کسی‌تری لینه‌بوو. دانیشتین تا سازه‌که ته‌واو بوو،
چرومه خزمه‌تی ماموستا و عمرزمکرد: قوربان چوَن
نیجازه‌ت داوه له ناو مزگموتدا ساز و دهه‌وَل لیده‌ن؟

۱. عسکری لیجباری و عسکری لیختیاری هم‌بوو. عسکری لیجباری که له‌بوو به زور
خرم‌تیکا. وه‌که دموه‌ی ره‌لشا. عسکری لیختیاری لوبان له‌چوون. معاشیان توژیک زیاتر
بوو. بلاق پولیس که بز لوبی دموه به پولیس.

فەرمووى: ئەمە كەلمەپوورى ئىمىيە و زۆر پىرۆزە، وەكو
 نەو مزگوتە پىزىست و موقەددەمە. دەبىي رىزى بۆ
 دانىين و نەهتلىن بىموتى. پاشان عەرمزىمكرد: قوربان تۆ
 ملت بارىكە و رەشىق و جامانەت تىكەلكردووه، بۆ
 سەرت قورس نىيە؟ فەرمووى: جامانەكمە ھى سۆزانە و
 رەشتىيەكە ھى گۆران، تىكەلمكردوون، دەبىي سۆزان و
 گۆزان وەك جامالە و رەشتىيەكەى مەن بە يەكدا بىلتىن و
 لە يەك جيا نەبىنەو.

قانع و كە پرى ۳۰۰ كۆلەكەيى

حاجى خەمە عەلى (لامەركەزى) گىپايمە فەرمووى:
 خوالىخۆشبوو «شىخ قادىرى شىخ كەرىم» لە «راوگان»
 كەپرى دەبىستى لە سەر (۳۰۰) كۆلەكە، زۆر كەس بانگدەكا
 بۆ دەعوەتلىك، يەكنى لەوانە مامۇستا قانع دەبىي، كە دىتە
 كەپرەكە و قاشاى بەر بەلاوى و جوانى كەپرەكە دەكا و پالەدەدا
 بە كۆلەكەمەكەو. شىخ دەچىن بۆ لاى و دەلتى: قانع بۆ خاترى
 خوا وازم لىيە. ئەمۆش دەفەرمى: زۆر چاكە بەلام ئەم ھەموو
 مەسرەفە نەگەر بىتاردبايە بۆ خەلىكى ھەزارى ئەم دىيانە چاكەر
 نەبوو؟ ئەمۆش دەفەرمى: چاكەر بوو، بەلام تۆ واز يىتە. مامۇستا

پارچه شيريك دهنروسي كه به داخموه له بهر پيري له بهرم
چوره تموه.

قانع و سوفي و دهنوش

ماموستا له گمل خه لکي سانه و ساکاردا که پنيان
دهوتن سوفي و دهنوش و زور له خوا ترس و کردهوه
چاگبوون به دلنکي ثاوه لاوه دهزيان. نه پيني دهوتن کافر
و نه به خراپي همزانين و بو تيگه ياندينان لهو شتانه که
به ناوي دينموره هاتوونه ته ناراو و دري بهر ژموهندي
ههژاران بوون زور به نارامي خهريکبوو. له کاتنگدا له
ديني «کال»^۱ بوو دهليک دهپرنت و دهلين شهيد بوو.
ماموستا به دهفرمونه که دهفرموي: تو خليفه ي، يا
ديوانه؟ دهلي: ديوانه. دهلي: ده باشه موسلمانيشي.
دهلي: بهلي. دهلي: دهی تو لهو دهفت دراند و کافر نيت.
چونکه که سني شهيد بکريت دهبي کافر شهيد يکريدن.
جا بو خلکي شيدمکاتموه پله و پايه ي شهيد چييه و
شهجا کي شهيد و پاشان دهلي لهو دهله پينستي بزنه.
بدې، يا نه دې خيږ و شهري بو دين نييه.

۱- کال ديه کي خلجيان به له به پني کلي سمر و ربه ملاندا، ۸۰ ماله و سمر به ناوچه ي
مهربونه.

قانع و دایره‌ی تهموین

ئوسا تهممندی خه‌یات (له مه‌له‌بجه) گنپایمه و فهرمووی:
 له خوار قه‌یسریه‌که‌ی حامی‌به‌گموه قه‌یسریه‌که‌هه‌بو، کرابوو به
 دایره‌ی (تهموین)، له لایهن حکومتموه جزیه‌کی کۆنی ئه‌سه‌ی تیندراوی
 تیندا دابه‌شده‌کرا. مامۆستا کرابوو به کاتب لهر دایره‌ده‌دا، چونکه ژن و
 منداله‌که‌ی نه‌ه‌یتا بوو، به شمان له مالتی (حلمی) دهنووست. منیش
 هاتوچۆی مالتی حلمیم ده‌کرد و بهم بزیه‌مه‌وه له‌گه‌ل مامۆستادا
 دۆستایه‌تیم هه‌بوو. رۆژێک چوومه خزمه‌تی، مێژێک له بهر ده‌میا دابوو،
 له پشقی مێزه‌که‌وه دانیشتیوو کاغەزێکی به‌ده‌سته‌وه بوو فهرمووی: ئهم
 کاغەزه شیرینکم له سر نووسیه، ها بیده‌م به‌تۆ. منیش وتم: من
 خوینده‌وار نیم، فهرمووی: بیده به‌کمیکی خوینده‌وار با بیخوینتموه
 بۆتۆ له به‌ریکه. منیش دام به‌کاکم، خوینده‌وار بوو، شیره‌که‌ی بۆ
 خوینده‌مه‌وه.

قانع و دیواخان

به‌ریز کاک شنیخ مه‌حمود برای (حلمی) گنپایمه و فهرمووی:
 جارێکیان له کمولتۆس کابرایه‌کی سوار به‌جلو به‌رگینکی
 جوان و رێکوپێک دێ و له مامۆستا ده‌هرستی، ده‌لتین لهر ناشه‌دا
 ناشه‌وانه. ئه‌مۆش ده‌روا بۆ لای، که چاوی پێ ده‌کموئ هه‌موو
 گه‌یانی تۆزایه‌ ده‌لتی: تۆ قانمی؟ ده‌لتی: به‌لتی. ده‌لتی: من له

كەركۈك مەھە بۆلەي تۆھپەلەر. قانەك دەلى: بەخىر بىت، ئىتە
 ئاشەكە دەھەستىم و دەچىنەھە بۆلەك خان. ئاش دەھەستىم،
 دەچىنەھە بۆلەك خان تەمەش دەكە چارە دىۋارىيەك بەكەكە
 ھەلچىراۋە و لەمەھە تەنەكە بە سەردا دراۋە، لە جىتەي دەھەگە
 دەھە مەھەلەكە پىۋە. لەسەي خوارەنى ھەلەي بە دەھە
 مەھەلەكە دەھە ھەلەسەپۋە، تەمەش دەكە ئاشە نىۋەپۇي نەھە
 (۲) ھەلەكە و ئاشەكە. كەكە خان تەمەش دەكە دەلى: نەھە
 دىۋە خان و نەھە خوارەنى نىۋەپۇي؟ مەھەش دەلى: كەكە تۆ
 بۆلەكە ھەتە؟ مەھە نەھە نەھە ھەتە. بەكە لە ھەلەكە كان دەھە
 بەدەھە بە تۆ.

قانەك و نەھەندى

مەھەشە ھەكە شەتەكە ئاشەپۋە دىۋە، خەپە بۆ
 پەشاندەنى نەھە ئاشەپۋە بە خەكە، ھەپۋە لى بەرە بۆۋەتەھە.
 نەھەندى بە ھەپۋە كەرنە چەكەكە و پەشاندە بە سەھە خەلەكە
 ھەپۋە لىزەنەكە دەھە و جەكە كۆرەپەكانىيەن لە ھەپۋە تەھە،
 تەنەكە زۆرەن داب و نەھەتە ھەپۋەكانىيەن كەرتەھە، يەھەكە
 ھەپۋەكانە خەپەن نەھەندەھە. ئاشەكە نەھە تەھە ئىستەش
 بە جەكە ھەپۋە كۆرەپەھە لىزەكە و پەي دەھەن جەكە
 (پەھە) و تەنەكە ھەپۋە لىزەكە دەھەكەن جەكە كۆرەپە
 ھەپۋەكە ھەپۋە چەپۋە و دەھەگان و نەھە ھەپۋەكە چەكە ... بە

داخسەمە بە نەئارى سەقافەت و رۇشنەيىرىيەمە داب و نەرىتە
 رەسەنەكان لە بىر بچنەمە و كەسەك نەبە ھاوارىكى لى بىر
 بىتەمە. ئەمەتە لە كوردستانى ئەمەدودا ھەكۆمەتەيىكى كوردى
 چەند سالە لە سەر دەورە. كە زۆر بە داخسەمە بەرنامەيەكى
 ئەمەتە بۆ ھەشتەمەيى ھەمەنگى كورد نىيە، كچ و كۆپ شانازى
 بە جەلەبەرىكى جۆراوجور و تەسەك و تروسەك و ناشىرىنى
 رۆژئاواوە ھەكەن، پاش ماوەيەكى تەزمانەكە شەمان لى نامۆ
 ھەيىت، تەننەت لە سايەيى ھەسەلاتدارە كوردەكاندا نەئارى
 كوردىش نامەينى، ژيانى كوردانە ھەيىب دەبى، چەشتى كوردى
 ھەيىب دەبى و ... ھەتە. دەبوايە ھەم دەسەلاتدارانە بىرەيان
 كوردايەتەمە بۆ بە ھەستەينانى ئازادى بۆ ھەشتەمەيى ژيار و
 كەلەپور و ئەمە ھەمەو بايەخە كە كورد بوويەتى و ھەيەتى،
 سەنەت و زانست و تەجروپە ھەيىر بىن. جا سەيتر لەمە ئەمەيە
 كەسى ھاوار بەرەكەتەمە كاكە ئىمە لە ھەمەو بوارەكاندا
 دەولەمەندىن. ئىمە پەيشەمان پەرشەنگدارە، ئىمە ئەمە بووين و
 ئەمە بووين، خەيرا دەلەين بىرى كۆنە، كۆنە پەرسەتيە. لە دەلسۆزان
 داواكارم ئەمە خەير و بەرەكەتەيى كە بە بۆنەيى زانستەمە دىناي
 گەرتووەتەمە، ئىمەش ھەيىر ئەمە زانستە بىن، ئىمە خۆمان لەگەل
 بايەخەكاندا بگەنجەين نەك لەگەل بىنايەخەيدا. كاك شەخ
 مەھمۇد گەيەمە و ھەمەمەيى:

جارەيكەيان قاتە پەتەلەك لە پەتەكاو لە سەر كەوشەكانى كە
 بىزان دەگەرت جاش كەوشەر لە لاسەك دروستكەرابو، بە

تمه اشیر نوو سېووی قانع (نمونه ندی). نمونه ندی په کان زوریان پتخوژبو، شکاگان لیکرد، که گواپا سووکاپه تی به نمونه ندی کردوه. هر دپان بۆ لای مودیر ناحیه، به لام مودیر ناحیه دهیناسی و زور ریتری لیکرت و بهریدا.

قانع و پینه چی

نوسا نه حممدی خه یات گنپرایمه و فرموی:

کموشه کانی دراپوون. چوو بۆ لای پینه چی، بزی پینه بکا. پینه چی به وتی: ماموستا بهوره به خوا پنم لیه بیده له پیلاره کانت، با نیشته لا بهنرم پنم بزی بین، جا به سر چاو بۆت پینه ده کم. ماموستاش فرموی: کاکه من پنم پیته. توشه بمره که ی کردوه و دوو سی کولیره ی گالی زور رهقی لیدا بوون، وتی: نم کولیرانه بکه به پینه ی کموشه کان، نهما چمند مه حکمن. پینه چی وتی: جا ماموستا نعه نانه و چوون ده بی به پینه؟ وتی: کاکه هقت نه بی، چونکه خوا نم کولیره رهقانه ی کردوه به خواردنی من، منیش ده بانکم به پینه ی کموشی درام.

قانع و نان و تری

دیسان کاکه شیخ مه حممود گنپرایمه و فرموی:

زور جار نیوه پۆ دهاته ماتی حیل می برام. روژنکیان له بهر چاخانه ی باقیدا جامینکی دانابوو هیشوو بهک تری تیابوو، دوو

نانیشی خمیبووه سهر رانی، له گهه یه کئی له کوره کانی
خهریکوون دهیاخوارد. منیش لیم پرسی: ماموستا نهوه چیه؟
لهرمووی: کاکه مه گهر خوا نهیفرمووه:

دروستتانه کم بو سهر و گلابمن
بو خزمهتکاری پیاوی دهولمهمن

قانع و خواحافیزی

حاجی شوموری تووته قاجی گنپرایموه و لهرمووی:
له تووتماچ هاته مالممان و لهرمووی: پیم وایه نم
نهخوشیم نهخوشی دواپیسی، زورتان زه همتکشاه
بۆم، هاتم خواحافیزی یه کجارتان لیکم و دههوی نم
دهوروبهره بگهریم تا کوئ بگم له ههموان خواحافیزی
بکم. نیواره چووین بۆ مزگوت خه لکه که زورتان پی
خوشبوو، ههمو هاتن به پیریمه لهرمووی: براکام
لووتم رۆشن، خو ناشو کری نهی جارم نابیی، نمو شهوه
دانیش و بهیانی چوو بۆ مالی شیخ مه جوودی قهلبهزه،
لهوی نهخوشیه کهی زورتان بوو. سواری هینرکیان
کرد و بردیانموه. شمش روژی پنه چوو خه بهر هات
کۆچی دواپی کردوه.

فانج و نه داری

دیسان حاجی نه نومړی توو ته قاچې گڼپرایمه و فرمووی:
مانگایه کی هتا بز مالتی نیمه. فرمووی: نیم مانگایم
بز به خپو کمڼ. نو کاته مالتی له «دوره میانه» بوو،
نیمش مانگا کمان به خپو کرد و هر نه مات بو، پیم
واوو له ماوهی نیم سنی سالتدا جیگا و رنگایه کی وای
نهورو بیاته مه تا خوی به خپو بکا.

فانج و وشکه سالی

دیسان حاجی نه نومړی توو ته قاچې گڼپرایمه و فرمووی:
سالتکیان بیارالی بوو. ناشه کی نوو سبوو. لیسان
پرسی: مامزتا حالت چوله؟ فرمووی:
باران ناباری ششم ناگه پری
کوته که له برسا وک سمگ نومړی
نمونه له جاران زیاتر دپوه
حاکه له ترسا حالي به شپوه

فانج و نانی نیومړی

دیسان حاجی نه نومړی توو ته قاچې گڼپرایمه و فرمووی:
دهور و بهری مالتی (۱۹۵۸) بوو. له گمل بورهانی کوریدا
لپره دا خبریکوو هژده کی ده کردهوه. من و خوالی خوشبو

حاجی تایه به گي برام به بهرده میاندادههاتین، ماندوو نه بوومان
 لیکردن، کاکهم لهرمووی: ماموستا تو نیستا دهوایه زور
 خوشحال بویتایه. نم قیره قیره و نم بزی پروخینه زور
 پتخوشوو، نمه ویمتی تو بوو. ماموستا لهرمووی: بوجی تو
 پت وایه من شیووعیم؟ نا، کاکه من شیووعی نیم. شیووعی
 دهلی قانع هی منه، پارتی دهلی قانع هی منه، ههروهه
 حزه کانی تریش، دهلین هی منه. لهرمووی: پتیهو پتکوه نانی
 نیهره بوجین، جا لهرمووی: یه کتی ناو پتتی و یه کتی پوش پتتی
 و یه کتی ناگر بهکاهوه، منیش تماته که ده جنم. ماموستا عادهتی
 وابوو نیشی به خهلتک نه ده کرد و خوی دانیشیت و ناوا
 تماته کمان لیاو و پتکوه نانی نیهره بومان خوارد.

قانع و خویننه ریکی شیهره کانی

کوبی حاجی تایه به گ له زمانی مامیهوه گنیرایهوه و لهرمووی:
 جاریکیان له گمل من هات بۆ سلیمانی بۆ نیشیکی من، زور
 ریزیان لیکرت و چووین بۆ گمیران. چاومان کهوت به گهغییک،
 کتیی «گولآلهی مهریوان»ی به دهستمهه بوو ده بخوینندهوه، زور
 به تاسهوه تماشایده کرد. من و قانعش به مهر مهریهوه وهستا
 بووین. من پرسیارم کرد: قانعت دیوه؟ وتی: نهوه لا خوزگه
 دهملی منیش وتم: نه گمر بیینی چی ده کهی؟ وتی: رهنگه له

خوشیدا بمرم. وتی: تۆزی مەرمەن نایە سەری و پاشان و مە
ئەوێ لەسەر سەرت وەستاوێ قانە. سەری بەرز کردەوێ وتی:
تۆ قانە؟ مامۆستا شەرمووی: بەلێ. وتی: بریا نەمدیایە.
مامۆستا خێرا شەرمووی: جا کاکە تۆ دەتوێست چاوت بە چ
پیکمەرنێک بکەوتایە؟ جا کۆرە کە سەری داخست و مامۆستا زۆر
لەوێ لە گەل کرد.

قانع و لیستی خواندن

ديسان حاجي نه نومره ي توتوتقاچي گنپرايموه و همرمووي:
 ماموستا له كاتيكدا مالى له كهولتوس برو له ماله
 شر و ناخوشه كهيدا جه دوه ليكي خواردنسي روزانه ي له
 هر دهرگا كه داکوتاپوو. بم جوره: شه مه: ساوار.
 يه كشه مه: دزينه. دوو شه مه: ترخينه. سيشه مه: شوربا.
 چوار شه مه: توله كه^۱. پنجشه مه: دزينه. جومعه: نه گهر
 بوو گزشت، نيواره كه شي توله كه، نه گهر شينخ
 مه حمودي نهر ميانم بيت دهبي توله كه بخوات و هر
 كميش له روزي گزسته كه دا هات نموه شانه ي
 خويته ي.

۱- گیاهه کی خوردرنه که زیاتر له کوردستانی عیرالدا هه به و له کاتی شینبوونیدا له سهره کلی و مرزی بهاردا ده یکنوین و دمه یلین، که لای پانیشی ده که نه دوا له.

قانع و پوله ته یاره

د یسان حاجی نه نوموړی توو ته قاچی گنډایه و فرمووی:
له سالی (۱۹۴۸) ۱۵. هاته مالمان له توو ته قاچ:
دانیشتین و کاکم، حاجی تایم به گ، پرس یاری کرد:
ماموستا دنیا له چیدایه؟ — عبدالله به گی حسین به گ
ناموزای باو کمبوو، خاوه نی ملکسی دهور و بمری هه نتیجه
بوو — ماموستا فرمووی: نوره لالا من نمم به دن نیه
پتم خوښه شه پکی وا روویدا که پوله ته یاره و کو
ریشوله بم ناوهدا بیت و بچی. دهوله مند و لمیر وه
یك لنی بقومو. جا منیش پهلې نممه و کوته ک
خنجر بگرم، بری کولیره ی ناشه که ی خومان له گلن
خوم بمر و بلتم دهسقی عبه ی حسین به گ....

قانع و مالانهای مه لایی

حاجی قادریه گ گنډایه و فرمووی:
دوو پیامو لاسوون که پشان دهورتن دهوریش بایز و نورانی،
جا دهوریش بایز و نورانی مالانهای مه لایی ماموستایان نه دابوو.
روژنیک من و ماموستا و کاکم حمه خان به گ
دانیشتیوین، باسی ژبانی ماموستا و مه لایانه کرا.
فرمووی:

من که عادتمه برسی و بینانی
سهری بایزید به قنک شمورانی
پیم وایه نم شیره لهو شیره فارسی به وهرگیراوه که دهلتی:
چون راضی شدم من به نان جو
خاقان برود سرش به خسرو

قانع و کوپه‌ی خالی

دیسان حاجی قادریه‌گ گنپرایه‌وه فرمووی:
سالتک پیش جمهوری، مالتی له نموی بوو. فرمانی گرتنی بو
دهرچوو بوو، نیمه شارد پرومانه‌وه. زورمان خوشده‌ویست.
جمهوری هاته به‌روه، فرمووی: کینچ زوری بۆم هئاوه، با به‌جم
بۆ قهلبزه. نیمش عمر زمانکرد: ههموو جیگایه‌ک مالتی خۆته!
رزیشت بۆ قهلبزه و ده‌ستیکرد به مالکردنه‌وه. من و
برادهرنکم رۆژیکیان چووینه خزمه‌تی و بورهانی کوری و له‌گه‌ل
کرێکارێکدا خه‌ریکیبون «خه‌نه‌ک»^۱ی مالتیان ده‌دایه‌وه. نیمش
له مالتی «حاجی شیخ مه‌جوودی قهلبزه» بووین، له خزمه‌تی
مامۆستادا، بوره‌ان هات، وستی: باهر، له خه‌نه‌که‌که‌دا
کووپه‌یه‌که‌مان دۆزیوه‌ته‌وه. ره‌نگه‌ پر به‌ی له پاره، نیمش چووین
و رووبه خه‌نه‌که‌که‌ دانیشتن. نه‌وان ده‌ستیانکرد به خه‌لیکردنی

۱- په‌که‌نی، له وشه‌ی — خه‌لده‌قی حه‌وه هاتوه، که وشه‌یه‌کی عه‌ره‌یه‌یه.

دهور و بهری کوو په که، تا دهربانه پنا، که تماشامانکرد توژی
خوټه که و خهلووژی تیدایه. ماموستا مری بهرز کرده و
وتی: خویا نه ده بوو پر بن له لیره و شق وا.

قانع و خو شاردنه وه

ديسان حاجی قادر بهگ گنډراپه وه و لمړموی:

دوو سی مانگ پېش جهووری، ماموستا له نهوی له مالتی
نیمه بوو روژنک عیزهت به گی برام چوو بوو بز خورمان له
لای ټاره کوی «ریشین»^۱ تووشی مهنموور مرکز و چهند
پزلیمیک بروو. مهنموور مرکز پر سیووی: قانع لهویه؟
عیزهت به گی برام و تېووی: نه خیر، لموی نه. مهنموور مرکز
بردهوویه لاری و تېووی: هاتوین بیگرین، تو بگه پړوه، نه گمر
کتیب و شق وای هیه، یشارنموه و خو شق حشار بدن با
له بیگرین. عیزهت به گی برام خیرا گنډراپه وه و مهسه له کوی به
ماموستا وت. پاشان به ماموستای وت خوت بچو بز مالتی
حممه سعی به گی برازمان لمو سر، بز خوت دانیشه و خاتو
نعمه با لیره بن. بورهانش له مان نه بوو، هرچی کیتی هبوو
شارد مانموه و کاتی مهنمووری مرکز گه پشته بهر وه چوو به
دهمیوه و بردی بز مالتی ماموستا قانع. وتی: نعمه خاتو نعمه و

۱- گوند و سه پراگانه که له پلاری شاردوور.

ماموستاش له مال نيې سې چوار روزه ديار نيې. وتی: دهبي من به زباني نيوهه وهلامي حاکمي هملجه و دهستوري سلیمان بدهمهوه. جا دوی رويشتي مهور مکرکز، ماموستا گپرايموه، لای هموو کس خورشويستوو، هموو کس حازر بوو فیداکاری بۆ بکات.

قانع و لبار

حاجی سالاری کوپی حاجی نامیق گپرايموه فرموی:

ماموستا مالتی له سيدساق بوو. روژنيکان ماموستا هات بو لای غریب بابل که پياوی حممهسعی به گ بوو، وتی: غریب با پروین بۆ لای شیخ عبدالکريم، هاتوو و له مالتی حاجی حممه کريم میوانه. به لام دهبي به لبار له گلم بیت. پنکموه چوون بۆ نمو بهری پرده که بۆ مالتی حاجی حممه کريم. که روښته لای شیخ زور ریزی له ماموستا گرت. زوری پینخوشوو. که چوو بۆ لای، وتی به دهر وښه کانی، هوه که چولکهن و له گلن ماموستا کمونه گفترگو. قسهی زوریان کرد. وهختی خواحافیزی، شیخ دهستکرد به باوله کیدا فرموی: نم قاته لندهنيې له خزمهتدا بیت. وتی: ناموی. شیخ زور هولیدا که هوی نهويستنه کهی بزانی. پاشان ماموستا فرموی: نم قاته کراسی دهوی، لهقیانهی دهوی،

کموشی دهوئ، جامانه ی تازه ی دهوئ، نه گینا پټم دهلټن تماشا که
 نمم کا برایه بمو فاتحه لهنده نیسه جه ژون بیکموش و کراس
 ده گهرئ. شیخ فرمووی: ده باشه نممش (۳۰) دینار خورت
 نموانیش تریکه. شیخ زور تکایکړد. ماموستا وهری گرت و
 فرمووی: ناخر من ره فیکم همیه. شیخ فوتوویه کی جوانی دا به
 غمرب. ماموستا فرمووی: بریار بوو تو به لایار له گتم
 بیت. نیسته فوتووه که، سهره کی بو من و ژیره کی بو تو.

فانج و مالکړدنه وه

ديسان حاجی سالار حاجی نامیق گنډایره و فرمووی:
 ماموستا له له می صادق له (زهوئ) ی باو کم دا
 خمریکوو خانووی دروسته کړد. له گمل باو کم چروین
 بو سهر زهینه که، باو کم فرمووی: نمم زهویه هی نه،
 بوچی پټرس و کرین دهیکه نیسه؟ ماموستا فرمووی:
 دایزه نیسته قهت بو ده کم. باو کم دایزه ی و
 ماموستا فرمووی: دوانزه پهنجایی بده با بیدم بمو
 کرپکارانه، چاکوو خوا ناردیق، نهمده زانی چی بکم بو
 پاره ی نمم کرپکارانه. باو کم (۱۲) پهنجایی دا و پاشان
 فرمووی: منیش نهمه ندم ده کموئ. باو کم زوری
 پتخو شوو.

فانج و چای به سټلک

دیمسان حاجی سالار گنډایموه و فرمووی:

ماموستا ناشومان پور له ناشه کڅی سرباوه ره. له گمل شېخ
سمایلی کهوتوسدا پڼکموه پرون. دوو بار گه غمان برد بهارین.
فرمووی: باره کانتان بلدن و دوو روژی تر پڼموه پو نارد ده که.
بانگیکرد شېخ سټلک چای پته بیکه نهو قوریبه پزیان له
کاتیکدا تنیا پو ژه منیکش چایمان نه پوه.

فانج و چاپی کتنبه کانی

دیمسان حاجی سالار گنډایموه و فرمووی:

جاریکیان شېخ عه بدولی سرکان و نه حه دبه گي سردوش
له مالتان پرون. ماموستا قه و باسی زوری کرد. من چووم
ناوی ده ستویرم پو هیا و ده ستویری گرت و فرمووی:
خوژگه نه مردمایه تا نهو کتیانم هه مو چاپکردنایه، میثکی
هه مو روله کورده کان و لیویشم پر بکر دایه.

فانج و یهک سالی تر

کاک جه لالی کوپی حاجی تایمیرمگی توتو ته قاج له زمانی

باوکیموه گنډایموه و فرمووی:

به له سپ و ده مانچه و پر نه و ستار خانی و به
سواری نسپڼکموه له سر مله کڅی کهوتوس

تووشیووم، جلیکی شِر و شوتلی له بهر بوو، کتیی به
 دهستهوه بوو، وتم: دهلتیی زبان و فیکرم نمویه و وا
 ده‌کنم، نیسته نمویه من دهره‌به‌گم و دهولتمه‌ند، نابسم
 وه‌زعه‌وه که نمییی ناده‌ی جیت پنده‌کری؟ وتی: تایسر
 گیان دابه‌زه با دانشین و دهستانکرد به قه‌کردن.
 فهرمووی: گوژنگره، یه‌ک سالی ترم لی بخایمینی جا
 تیده‌گهی من چی ده‌لیم. جا ئه‌و ساله سالی ۱۹۵۷ بوو
 که له (۱۹۵۸) دا ئه‌و به‌زمه‌هات به‌سردا. جا ماموستا
 ده‌یزانی دنیا چهنده له ئالوگژردایه.

فانع و فیل له فروشتندا

حاجی عه‌لی تووتنفرووش گنیرایه‌وه و فهرمووی:

ماموستا تمهاته‌ی بۆ فرووش کیریوو، من بۆم
 ده‌فروشت. ئه‌و رۆژه‌هه‌فرووشرا و بۆ به‌یانی دامنا‌بوو بۆ
 فرووش. ژنیک هات، پرسی: ئه‌م تمهاته‌ تازیه‌یه؟ وتم به‌لتی.
 ماموستا خیرا وتی: درۆ ده‌کا هی دویتیه. منیش وتم: بۆ
 وا ده‌لتیی؟ ئاخه‌ نالفرووشری. فهرمووی: خوا خۆی رزقم
 نادات و ده‌تموئ به‌ درۆ و به‌ خه‌لک خه‌لمه‌تاندن رزقم
 بی، من هه‌رگیز بۆ پاره‌ درۆ ناکم و خه‌لک ناخه‌له‌تیم.

قانچ و دوارۇژ

دىسان حاجى على گىپرايموۋە و فرمىۋى:

جاريكىيان لە خىزمىتى مامۇستادا بووم، فرمىۋى:
على كەچەل چى لىم ۋەزە دەزانى؟ منىش غىرزمىكرد:
قوربان ھىچ. فرمىۋى: على رۇژنىك دەبى لىم دەشتى
شارەزۋورەدا تەبارە دەنىشتىمە، خەلك سوار دەكا بۇ
نەمىرىكا. نىز نازام ئىمە دەمىتىن، يا نە.

قانچ و جەمھورى عراق

كاك يونىسى بانى بنۇكى گىپرايموۋە و فرمىۋى:

مالى لە بانى بنۇك بوو، رۇژى فرمىۋى: با بچىن بۇ
سەيران و گەران. چووين بۇ پىشت دىنى بانى بنۇك. لە
جىنگاپەكدا كە پىتى دەلتىن «كانى دارمازوو» لەۋى
دانىشتىن. مامۇستا فرمىۋى: ئىم جەمھورىيە چۇن دىتە بىر
چاۋت؟ چى لى دەزانى؟ منىش غىرزمىكرد: باشە،
ھوكىمى شايمى لا بردوۋە، كورد چاكەدەبى. فرمىۋى:
نەگەر تۇ بوۋىتە ئەندازىار و شاخى سوورپىت كونىكرد،
ئىم جەمھورىيەش بۇ كورد چاكەدەبى و مالى دەداتى. كاكە
ئىم جەمھورىيە خۇزى بە دەست چەموسىتەرانمەيە،
چەموسىتەر چۇن بۇ چەموساۋە چاكەدەبى.

قانع و دوونان

دیسان حاجی عملی تووتنفروش گنپرایمه و فرمووی:

ماموستا جاریکان له «کموتوس» موه دهیموی بچی
 بز «شاندهری». له ریگه دا تووشی ژنیک دهی بز ناو
 ران دهچی. دهلی: داده نانت پی نیه، برمیمه؟ دهلی:
 با. کۆله کی ده کاتمه دوو نانی پتدهی دهیدا به
 ماموستا. ماموستا نانه که ده خوا. دهیمویت له ژنه که
 خواحالیزی بکا، دهلی: رووی باوکی خۆت رهشی و
 به قوزهلقرتسی خۆتبی. دهلی: نموه چیه خالتو؟ دهلی:
 نیسته دهچیه لای شوانه که و دهلی: نانت پته؟ دهلی:
 نموه لا، رووی باوکی نمو کابرایه رهش که خواردی و به
 قوزهل قورییی. من هر له نیستمه هملی خۆمم کردموه.
 ژنه که دهلی: خالتو تو ماموستا قانع نیت؟

قانع و داگیر کردنی زهوی

ماموستا میخنده سهخی و خۆشهریستی خه لکبووه میچکهس
 له ناستی نمودا خۆی به خاومنی هیچ نرانیوه. شیخ قادر له
 سهی سادق گنپرایمه و فرمووی:
 جاریکان له سهر هاتمه که تماشام کرد، ماموستا له
 زهوی مندا که له بهر ماله کهماندا بوو، خهریکه مال ده کاتمه.

که منی دی وتی: قاله، دهموی لیره دا مال بکمهوه. منیش
عمرزمکرد: زور جینگای شانازییه بز من که تو بم زهوییه من
رازی بی. داری زوربشمان ههبرو. ماله که: کردهوه. پاش
ماوهیک به جیهیشت و رژیشت.

قانع و تومەت

دیسان شنیخ قادر گنبرایمیه و ههرمووی:

مامزتا رقی له زالم بوو، لهوانش که دۆسقی زالم
بوایه. دهیوت له زهوییه خوادا که جووتیاره کان به
رهنجی شانان ئاوه دانیانکر دۆتیه دهیوت بز نیوه بدری به
کسێک که هیچ رهنجیکی نه کیشاوه و ئارهقی نه ریشاوه.
بری ساویلکه و نهزان له جیاتی پشتگرتن و ئافهینی،
دهیانوت شیووعیه. کهچی قانع جگه له خزمهتی گهلی
کورد و چهوساوه کانی شنیکی تری نه دهوت.

قانع و پارێزگاری سلیمانی

دیسان شنیخ قادر گنبرایمیه و ههرمووی:

مامزتا پیتی وتم با برۆین بز سلیمانی. منیش له خزمهتیدا
چووم. چوینه سلیمانی و روشتین بز لای پارێزگار، چوینه
بهردهرگا، مامزتا جلیکی شر و جووتی پیتلای لاستیکی له

پادا بوو، نلمنډيهك له بهر دهرگای ژووری پاريزگاردا بوو،
ماموستا پرسى: پاريزگار ليريه؟ وتى: بېلتى. ماموستاش وتى: به
يارمېتى. ويسى بچيته ژوره وه. نلمنډى وتى: برؤ خالتو، لاچؤ
توى چى و پاريزگارى چى! قانع دهنكى بهرز كرده وه وتى: من
هر دهلیم نابى و به كار لای تو ناخوږم و ناهیلن، نو هر دهلې
وهره.

به دهنكه بهرزه كې ماموستا، پاريزگار له دهرگاوه سړى
كېشايه دهرى، بزاسى نعم قير قير هې كينه؟ كه چاوى به
ماموستا كموت، خيرا هات به دهمپوهو له بمردهسته كې تووره
بوو. وتى: هر ئستا دهرتده كم نابى له سلیمانیدا دانیشى.
ماموستاش به دم قه كړدنموه لمرووى: بېلتى، جا خه لك بلین
قانع هینده دهسلاندار بوو، خزمهتكارىكى دهر كړدا! وتى به
كابرا برؤ چوار چا پته. جا پاشان پت دهلیم چى بكه. كابرا
زوو روښت، چوار چای هتا و ماموستا زورى لىكرد كه
خوشى دانیشت له گمل پاريزگاردا چا بخوانه وه. پاشان له گمل
پاريزگار كموته گفتوگو و باسى ژبانى. قانع. وتى: له زووه وه
خميالتم هميه نښيكت بو بكم. ئسته ته گيرىكى چاكم بو
كردوى، وهره دهغلمه سر نیش. ئسته عمریزيهك بنووه
بؤم، دهككم به موديرى شاروانى سلیمانى و پاش مانگيك

ەمىز ەيەك بىرۈسە، خانەنشېئىدە كەم بە مۈچىيەكى چاكەو،
 ەمە ماۋەى ژىيانت مۈچەكەشت زۆر زۆرە. نىيە چىت دەۋى!!
 مامۇتاش لەرمۈۋى: ئالەمىن، جا نەمە قەسەى تۈيە؟ تۈ پىت وايە
 مەن ەمىچىم وتۈرە درۈيە. ئەۋىش وتى: نەۋەلا بۆ درۈيە.
 مامۇتا لەرمۈۋى: دە نەگەر لەگەن جوۋىيار و كرىكار و
 ەمىزىرى كورددا درۈمكردى، چۈن مەن بە تاقى تەنيا لە ناو
 ئەۋلدا خۇم ەلەۋىرەم، گۈزەرانى خۇم چاككەم و ئەۋان ەيچ.
 خۇم بە مۈچەزۆرەۋە بىم بە ئەفەندى. دەبى جلى جان و
 خانو بەرەى خۇش و پىلاۋى چاك لەپىكەم، ئەۋسا بە
 چەۋساۋەكان چى بلىتم؟ مەگەر بلىتم كاكە مەگىشتم بە نان و
 پارە. نىۋەش جەلەبى پارىزگار خۇتان دەزانن ەمىگىز مەنىشى و
 ناكەم، ئەۋ ەمىزارانە جىنەھىلەم. نەگەر و نەكەم و ەكو نىستا
 نەزىم، لە بىرمدەچىتمەۋە چەۋساۋە زولەم لىكراۋەكان چۈن
 دەۋىن! مەردەم زۆر چاكەرە لەۋەى كە وتەكانم لەگەن ژىيانتدا يەك
 نەكەمەن. زۆر سۈپاس، ئاشەۋانىيەكەم لە لا خۇشەرە ئا ژىيانتى تىر
 و تەسلى، كە چەۋساۋەكان ەمەۋ ژىيانتكى واپان نەبىت
 دەۋەۋى كەلىمەى قانع بىكرىنەت كە ەمىگىز نايكرىتم و بە
 قورەبى شۋان و گاۋانى كوردەم.

قانع و میوانداری

ماموستا زور سه‌خی و دل ټاوه‌لا بووه. هیڅه همزی له میوانداری بووه. جاريك رڼکه‌کوټووه میوانی ده‌ست‌کوټیڼو به تمینا نانی خواربڼ. مه‌لا غم‌بوللای سه‌ی صادق ګنپرایموه و لمرمووی:

جاريکیان له تمنیشت ماموستاوه دانیش‌تروم، لمرمووی با بچینه‌وه بڼو مالی نیمه، بردمیوه. کاتي ګمیشینه مال، بانگیکرده خیزانی: (سؤی سلیمان) چیمان هیڅه؟ ماموستاژنیش وتی: مه‌ګر خبوت لیستی خواردنت هلتمواسیوه؟ که تماشامانکرد نووسرا بوو چوارشه‌مه: پماته. دانیش‌تین پماته‌ګمان خوارد.

قانع و پیرمړتیک

کاک همه‌ی قادری نیسماعیل خلکی سمرناو ګنپرایموه و لمرمووی: لموکانه‌دا که له کمولوس بووه. پیرمړنیکي هاوسیان همپوه، لای..... بووه، همور شموئ له نیوه شو به‌ولواوه، همتا هیزی تیدا بووه ده‌ست‌کردوه به ټللا ټللا. بیانیه‌کیان قانع بانگیده‌کا،..... ده‌لی: به‌لی. دوباره بانگیده‌کا..... دوباره و سئ باره و زور بانگیده‌کا..... وهرز ده‌لی و ده‌لی فوزه‌لقورت. ده‌لی، بزام چیت ده‌وی. کردیوی به داریکا بڼو قانع، قانع ده‌لی: نمری دایکم تو هرچی نیوه شموه نمو همور

بانگه له خوا ده کډی خوات وهرهز کړدووه، ناخر مه گمر خوا
گوڼی له من و تږ سووکر نیه؟ مه گمر ناگای له خښی مار و
مېروو نیه؟ تږ نم قېر قېرته له چیه و بزجی نم عالمهت
هراسانکر دووه.

قانع و قسه ی خوش

کاک ثمحمدي سہی سادقی گڼپایموه و لمرووی:

له پخلیکالهی عماره دا له گمل حاجی نهحمدي مهخوود و
حممینی خملیفه مارف و مهلا مارلی گامیش تپه گیرابوون.
منیش مریاز پووم لهوی. همور روژی دهچووم بو لای کاک
پورهان. بو هوالی، پیم وایه له (الآخي) دا — که روژنامیه کی
نور مردمه بوو — نشیده کرد، روژنکیان چووم، دیم ماموستا
هاتویموه. که چاری پیمکوت، لمرووی: نهحمدي، روژه پړو
مشکی و جامانه کم بو پینه، لموندهیان نازار داوم سرم به
نمنازی تهنه کیله ماسیوه و پایکر دووه. هر کس له سجنی
نم حکومتهدا بیت سری دهپته تهنه که. زور نارحمجبو، پیم
وایه زوریان نازار دابوو، بهلام ماموستا زور به تاقمت و بوردهیار
بوو. کاک پورهان هات و شته کانی بو هتا و وتی: بابیه گیان
خوفت مهخو، نمه ریگایه که که خوت همتبزار دووه و نمه
ژیانی تریه له هر کوئی بیت. پاشان پورهان وتی: مژده به کت

بده‌می. فهرمووی: بلتی. وتی: له‌ مه‌یانی گه‌وره، چوار کس‌یان
له‌ گه‌واده‌کان ره‌می کردووه. وتی: کی بوون؟ وتی: یه‌ کینک‌یان
عوقه‌یلی بوو، یه‌ کی تریش‌یان مولازم غه‌زال بوو، ماموستاش
فهرمووی: به‌ لاچرونی چوار کس وه‌زع ناگوریت.

ماموستا عه‌لی سه‌عه‌ده‌تی، ماموستای زانکۆکانی

شاری سه‌نه‌ گه‌یرایه‌وه و فهرمووی:

ماموستا عه‌لی سه‌عه‌ده‌تی

من زۆر تر له‌ شمش مانگ له‌ شاره
جوانه‌ که‌ی سلیمانی له‌ گه‌ل ماموستا قانعه‌دا
بووم. پینکه‌وه نه‌ژایین، بیر و باوه‌رمان له‌ یه‌ که‌ر
نه‌ده‌شارده‌وه، به‌ راستی ماموستا قانع مرۆفینکی

میللی - مه‌زه‌به‌یی بوو، له‌ پال نه‌وه‌دا گه‌له‌ که‌ی زۆر
خۆشه‌هه‌ست، دین و دینداریشی خۆشه‌هه‌ست. زۆر راست و
رۆشنه‌ر بوو، زۆر رقی له‌ ستم و ستمکاری بوو، جه‌ماوه‌ری
هه‌زار و جه‌ماوه‌ی زۆر زۆر خۆشه‌هه‌ست، له‌ ئینانی
مورته‌جع و به‌ کرینگراو و خۆ فرۆش خۆشی نه‌مه‌هات. شایانی
بسه‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا که‌ ماموستا قانع له‌ مه‌یدانی رامیاریدا شۆره
سوارینکی زۆر چالاکیو، له‌ کوردستاندا که‌مه‌ر که‌ستک هه‌بوو
سه‌ری له‌ سه‌ست و رامیاری ده‌ره‌جوايه‌، له‌و سه‌رده‌مه‌دا
سه‌رانی حکومه‌ت و نوکه‌ر و چاڵاکاوخۆره‌کانی دوزمه‌نی

ماموستا قانع کونواوکون به شوینیدا نه گهران، به راستی لهو
سمرده مه دا نه گهر ماموستا قانع له گهل سمرانی حکومت و
نوکمره کانیدا سازشی بگردایه، له گهلاندا ریککه وتایه،
هرچی سامان و پاره ی بوستبایه پیتانده دا، به لام ماموستا قانع
ببجگه لهو به هیچ قیمتی خزی نه ده فروشت، زور زور رقی له
نښانی خرفروش و ناراست بوو.

باش باش له جرمه لهو کاته دا عبدالکرم قاسم پروز
بوو، شیووعیه کانی لهو سمرده مه هلته پهرین، دوو ده ستالیمان
نمشه کانه وه و هاوار و درو شمیان بهرزه له کردنه وه، پتان وا بوو
مه دپنه ی لازله بز گهلی عتراق درو شته کا، به تایهت بز
گهلی چوساوه ی کورد.

لهو کاته دا ماموستا قانع لهووت حیزبی سر به کرم قاسم
هلته و هر گیز نعمانه نه هاتوون بز خیری گه لان و کومونیزم و
شیووعیه گهری پتچموانه ی فرهنگ و کله پووری گهلی
کوره. له راستیدا ماموستا قانع شاعر و هونریکی زور
پایه بهرزه و روشنیر بوو، همتا همتایه دنیای شعر و زانیاری
شانازی پتوه ده کا. منیش بهش به حالی خوم پارچه شیریکم بز
نم شاعیره پایه بهرزه نووسیوه، نه وه نپوه و پارچه شیره که،
دیاری شوان تاله کز که.

قانع و بوۋىكى ئازادى

قانع سەرقاقلەي عىشق و ئازادى

خەمخۆرى مېللەت پەيامى شادى

سەرگەرمۈنى كارۋانسەراي خەم

دەسۋى گەل و دوزمىنى سەتم

دەروازەي بەرمىزى قەلەكەي ھەملىر

ھەلۋى بەرمەزەپ شىرى بەھكەشىر

قولى دۈۋەھاجە شاخى بالانېز

كىۋى ئارلەت سەر لوتكەي شاھز

شىر و ھەلبەست پادگارىيە

جىگەي شانازى كوردەھوارىيە

قانع سەردەستەي ئازادىقۇلزان

بەرمىزى بەرمەزەپ شا بازى بازان

ئۈستەي حقوۋى ئەلەمەي وىرەست

مامۇستەي زانەي زانكۋى سىياسەت

شىر و گۇزەنى و ئاھەنگ و سازە

ھەممۈي مۇزگارى و راز و نىازە

بوۋىكى ئازادەت كەۋتە لەنجە و لار

پەچرەندى بەند و ئەلەمەي ئىستەمار

گىز و كۈپى جۈۋان لە پەي زىنبار

ھەلبەپكىيەنە ھەممۈ بە يەكجەر

با رۆلە كوردى بە جەپلە و شادى
بەخۇنىڭ بۇمان بىۋىكى ئازادى
قەرمۇدەگەن ئەمەن جەننەتتە
قەندە شېرىنە جەننەتتە
قەرمۇت تەنك و تۆپ لىم ئەمەنەتتە
بەننەتتە بۇم قوتابەنەتتە
ئەمەن ئە تۇ قەننى ئەمەن
قەردى خەبەت و شېرى كارزار
قەن مەمۇستەي ئەمۇزگارى
شەنەزى مەلەت بۇ يادگارى
ئەمەن ئە تۇ ھەزار ئەمەن
قەننى زەنە مەردى دىنە و دىن
گەننى شېرىنە خەمەتگوزارە
خەمەتگوزارى گەننى ھەزارە
ھەننى كۆتەكە ئەمەن دىنە و بەسە
رەننى سەمەن دۆرە قەسەر و جەمە خەسە
قەننى ئەمەنەتتە

مەمۇستە و مەكولە شەمەردە ئەمەننىكى بەلەننى ھەبەدە، ئە
پەخشانەشەنە زۆر بە تەنەنە و ئەنەتتە بىۋىكى ئەمەنەتتە،
بەدەنەنە مەن ئەزەنەن چەننى ئەمەنەتتە و ئەنەنە ئەمەنەتتە مەنەنە و ئە
قەننى، ئەنەنە ئەمەنەتتە ئەمەنەتتە ئەمەنەتتە ئەمەنەتتە،

لەو كىتەبىمۇ چەند جار بۇ رۇژنامە و گۇلزارەكان مەبەستى
 نووسىيۇد، جا لىرەدا مەن دورى نمۇنە لەو نووسىراوانە بىلەر
 دەكمەمۇ لە رۇژنامەى كوردستاندا بىلەر كراوتەمۇ. جا لەم دورى
 نمۇنە بچورەدا دەرەكەرى چەندە لە مېژودا لىزانە و
 پەخشاننووسىكى چۇنە.

ژمارەى چوارشەمە ۱۱ گولۇنى ۲۰۷۰ى كوردى بىرانىسەر بە ۱۱
 نوردييەمەشتى ۱۳۴۲ى ل. ۲۴ آورىل ۱۹۶۲ى ز. ژمارە ۲۰۴ى كوردستان
 كەلە پۇرى نەتەوايەتيمان

يادى ئە كەسراو

كاتى كە دەستەلاتى نارىيەكان سەر كەوت بە سەر ھەموو
 ھۆزەكانى خاومرى ميانەدا، كەسرا، مەداينى دروستكرد و
 وشى مەداين، وشەيەكى تازەيە و مەداين بە زولنى تازى
 جەمەى مەدينەيە، چونكە كەسرا، ھەوت شارى گۇچان لەو
 جىگەدا، كە ئىستا پىنى دەلەين (سەلمان پاك) وە كوردى بە يەك
 شار و كوردى بە پاتەختى خۇى، بە پىنى نووسىنى مامۇستاي
 بىمىزى مېژوو زانمان (مامۇستا رەشىد ياسى) گەپرەكىكى ناو
 نا (كوردناباد) و لەو گەپرەكەدا كۆشك و تەلارى شاھانەى
 رازانەمۇ بۇ خۇى كە ئىستاش تاقەكمى ھەر ماو و لە
 ھەموو جىھاندا بە تەلى كەسرا بە ناوبانگە، و چەند
 كىلۇمەترى لە شارەكمۇ دورە. باغىكى دروستكرد كە ناوى
 نا (باغ داد) و بىلەر كەردەمۇ، كە ھەموو دادخوازنىك لە رۇژى

تايىمىدا بېيىتە ناو ئەمۇ باغە، مەن خۇم دېمە سىكالا كەي ومە
 دىگرم و دىلى دىمەرسەم، نە ومكو دەست و پىئومەن نەمەيەن
 ھەمۇرمان بېيە كۆشكى شاھانە سىكالاى خۇيان بىكەن، بەم
 جۇرە ھەمۇ ئەمۇ زۇرە تايىمەنە كەسرا دەھو و بۇ ناو
 دىلخوزمەن و دىمەرسىتى خۇي دىگرم. ھەتا لەم دىمەيەدا
 خەلىپەكەنى ەمباسى باغدانىيان گەورە كىردى كىردىيان بە شار
 و پاتەخت بۇ خۇيان كە ئىستاش پىي دەلەن (بەغداد) جا
 لەم كاتەدا كە نەمۇشىروان لە مەدەيەن دەستىكىرد بە
 دىمەرومەرى و ئاۋاگىرنەمە و پەرمەيدەن بە گەشتوگال،
 دىمەشتوۋانى خۇلارى مەدەيەن ئەم دىمەرومەرى نەمۇشىروانىيان
 زۇر پىناخۇشبو و چۈنگە ئەمۇان فەير بوون بە دىزى و كۆشتار
 و تالانكەرنى پەكتە. نەمۇشىروانىش جەلەگىرى لىكىردىبوون
 لەمەزى دىرۇزنى، ھەتا گەشتە ئەندەزەك كە ھەمۇ
 زەندەكەنى كەسرا پەر بووون لە پىياو خراپ. رۇزىك لە
 رۇزان ھىزىكى بىگانە ھات پەمەنى داگىر كىرد، لەم چاخمەدا
 (سەمەن نەمەن) ھەمەنپەمەنى پەمەن بوو، ھات پەمەنى ھىنا
 بە نەمۇشىروان. نەمۇشىروانىش نەمەنپەست كۆمەكى پەيەكت
 ھەتا جۈزىگ مەرى ومەرى، كە تازىيەگان پىيان ئەمۇ
 (ئەمۇمەج مەر) ھاتە گەشتوگۇ و روۋىكەردە نەمۇشىروان،

وتی، شاهمنشاهالای نیمه همموو زیندانهگانمان تماشایا
 بکمین چمنده پیای کوزیان تیای، که خومان هر نهپانکوزین،
 بیاندمین به سهیف بیانبات، نگمر کوزران، نهوا گمیشتون
 به تولهی کردموی خویان، نگمر نکوزراشن و بهمنیان
 رزگار کرد، له میژوودا پیاموتی و خاوهن بهنایی بۆ نیمه
 نهنووسریت.

نوشیروان وتی، زۆر چاکه، به مەرجی بهمن رزگار
 بکمن، لیپوردنیکی گشتیان بۆ دەر نهکهم.

کاتی که تماشای همموو زیندانهگانیان کرد، نواریان
 ژمارهی دوانزمهزار پیای کوزیان همین که دادگا فرمانی
 کوشتن همموویانی دابوو. نه دوانزده هزارمیان دا به
 سهیف بردنی، هیزی دوژمنی پی شکاندن و بهمنی رزگار
 کرد، و کهوتهوه ژیر فرمانی خوی.

له پاش نه پیرۆزییه، نوشیروان لیپوردنی گشتی بۆ
 دەر کردن. پادشاکانی ناری وه نهپی هر له
 (بهمنهمنههرمین) و نهممنستاندا فرمانپرواییان کرد
 بیت، له رۆژهلاتی ناومرستدا تماشای هر قوژینی بکمیت
 چینگه دهستی بهکی له پادشاکانی ناری نهکهوتنه بهر چاوت،
 پا تماشای تاریخ اجتماعی ایران (لایهپری ۱۱) بکه، جا
 دهزانیت که شاپووری گهورانیه. (شاپور ژوالاکتاف) چی

کردووه بە ھەیسەری رۆمى. من دەتوانم بىچەسپینم گە
ھۆزى ئارى، يەكەم ھۆز بوون لە رۆژ ھەلاتى ناوچراستەو بە
سەر زۆرتەرى رۆژ ھەلاتى ناوچراستەدا ھەمانچەوا بوون و
نێستاش نەتەوەى ئارى نەگەر ھەموویان بە دلێكى پاك
تێبكوشین بۆ بەرز بوونەویمان، بە سەر بێگانەدا، ھىچ
گومانى نىيە گە دەچنەو جێگەى خۆيان، ئەو برینە گە بە
تێفى بێگانە ئێيان گرا بوو، پارچە پارچەى کرد بوون، يەكێ
گورد يەكێ فارسی، يەكێ نەقشبەندى يەكێ ھادى بوون،
سازەر دەبێت و زۆر چاك ھەمانچەواى خۆيان وەر
دەگرەو ھە رۆژ ھەلاتى ناوچراستەدا.

قانع و پیرەژێنیک و پیرەپیاوێک

فاتمەخانە^۱ کۆنەپۆشی خێزانى بەرێز كاك لەتێفى شىخوئەيسلامى
سىنى گێرايەو و ھەمووى:

مامۆستا قانع لەو لێقەومان و دەربەدەريەدا كە لەو دەر
(گوردستانى عراق) جێگەيان پێ لێژ دەکرد لە سێف
گێرسايەو و مالى ئێمەى بە مالى خۆى دەزانى. لە كاتى قە

۱- فاتمە خانم كچى لەوێنەپۆشبوو شىخ لەھەمەى رەھبە دۆ ھەوسەرى دلسۆز و بە وھابى شىخ
لەنێفى شىخوئەيسلامىيە، ئەم فاتمە خانە بەراستى داكى ھەزارەن بوو، لە ھەمەى ھەزار و
نەھەر و مێواندا مەندوو لەبوو و ھەرگیز ناوچەى بۆ زەھەمەنى دامەوان گەر نەکردووه. ئێرەدا
لەمە رەتەر بۆلەر بێبە باسى ئەم ھەزاروونە دلسۆزە بکەين.

کردندا دهېفومو هاتموه، چووموه، گمېشموه مال، مېهستی
 مالي نیمه بوو. خوی له نیمه جیا نه دهزانی. نو جاره که به
 خیزانوه هاتووه مېف، هژدهیک و بهرهبوانیکمان له
 ماله کی خومان بو ترخانکرد و وه کو یک خیزان پیکوه
 دهزیاین، زور خوشان رانهوارد. هیچکس خم و خفمتی
 نه دهزانی، له هر لایک بویه نو خیزان و دالیشروانه تمیا له
 یک شت دهرسان، گرتی مامزتا و دور کموتموهی.
 پیاوکی زور دلشوا و بهرهم و بهزهی بوو. له بیرمه پیرهژن و
 پیرهپاونک له سېفا بوون کسمان نه بوو. هر دوو کیشان کویر
 بوون. هموو لیور و نیوارهیک کاتی چیت پنده گهی پیش
 هموو کس نهوت: نمنه کوا بهشه کی لهوان؟ به تایت
 کاتی برنج و گزشتیان بویه. ههتا بهشی نهوانی نه بر دایه کس
 بوی نه بوو لهو چیتته بخوا. جا سیر نهویه خوی به دهستی
 خوی نه یرد بویان. خملکی دی هندهیان خژدهویست زوربهی
 کات به دهویدابوون. چاکر بلیم، قانع غوونهی بهزهی و
 گورهی و لیوردن بوو. دلنکی به کجار ناره لای بوو، به قه
 خوشه کانی فرمیکي له گزنای خمباران ده تاراند،
 زهرده خنه ی دهخته سر لیوان. قانع خوا نارد بووی بو
 ریمای نیمه ی هزار.

ټولنه

ما موستا له زه مانه دا که نه باسي ژونگه بوو نه کسې بېرې
 گيانداري کيږي همکړېده و نه کسې لای گړنگېده
 دارستانه کان له نيو بچن، نه وته دهيان نمونه و به سرهات
 همکړېده که نيشاننه ده قانع هميشه له زه مان پښتر بووه و
 بېرې تيږي سالانک له پښ زانستدا بووه، جا نازانم هم گه ووه
 پياوه چوڼ هم همو شته زانويده کسې نه بچيته دهره ووه و
 نه پيداويستي تافیکاري مېن، وه کو له خه لکه و له ناو له
 خه لکه دا چوڼ بووه مينده ژير و زانا بووه خوالی خوشبو مه لا
 خه ليلي مردوخې گنډايه ووه و فرموي:

ما موستا مالي له کاني ساناني مېريوان دهې. ما وېه کي
 زور راوچېه کان غاشا ده کهن داوه کانيان خراپکراون و
 تله کانيان ته پتېراون. ټير هرچي هه وته ده «کو» و
 «ده له کيان» بړ ناگري. ما وېه که دهېته فو، چي کهن و
 چي نه کهن، ناچار به هودا غزيان داده گړن بزانن کيږه
 هم کاره ده که، تا هه وټک کابرا ده گړن و دهېن قانع،
 لي دهېرمن هم نه شي چې؟ ده لي برا نيو ووه له لي
 بېرون گيان داران نه هېلن، نيوه راوچي زور بېره جن،
 به بهک و دووان ټير ناخون، نيوه دهزانن پټي ده له که
 ده کړي به چي؟ نه لېن نا. نه لي ده کړي به ميواني پالتاو
 و کراسي ژنه ننگليمي، جا ره وېه گيانداري ولاتي ټيږه

و دارستانه جوانه کانی بهموتین؟ برا مه گمر بمرم نه گنا
هرچی شمره هرچی داوتله همهه هموویان
دهه قیتموه.

قانع و بهار

کاک سهی له نیلی شیخوانی اسلامی سنی نووسیویه:

قانع هملکه وورو و لتهاتوویه کی زور گوره وورو. همو
ژیانی فیر کردن و زانیاری وورو، له هر کور و
کرمه لیکدا وورو، ده وورو همو بلین (چی)، چونکه
که سیک له ویشتر نه وورو. نم پاره وورو و خنده به کی
تایمتی هم وورو. له برمه مالی له دتی سیتدا وورو زستانیک
به لری زور باریو و گلو گونز نه وورو و زه و خنده به کی
له گوی ناور دهر بیتی و زه و خنده به کی بخاله هر لیوانی
نم و خنده کزیده کردنه و ده ورنه هر لوتکه کی (مام
هزمه) که دهر وانی به زریار، به لری که پی
پاکده کردنه و گیا دهر ده کورت، داده نیشن و قه
خوشی و ده کردن، ده وورو میرانیک و ده و گوت وا
بزان نیتا بهاره و تیاره ده گورانده.

قانع و موسيقا

بهریز شېخ له تېلې شېخوالیو اسلامي سېلې نووسیویه:

رژژژک له حرجره ی مزگمونه کسې دېنې سېقدا له خزمه تېدا
 برون. به عاده ی نمو وه خه موسيقار (دهولکوت و زورناژهن)
 که پېان ده گوتن (لژتې) جار جاره مېمرون، یان ورچېکيان
 له گېل غږيان ده مېنا یو شاد کردنې خه لک و خه لکې دې
 پاره مېه کيان یو کؤ ده کړنموه، بروبوو به رسم، قېخای دېکه
 لژتې ده دی، نان و چای ده دانسې و ده چووه مالتې ناغې دېکه،
 دهوت لژتې هاتووه، پاره مې بدهرې بیانده مې با زورنا و دهول
 لېته ده. جار جاره ناغا، یان کسېک داوایده کړد زورنا و
 دهولتې یو لېدهن مامزستای دېکمش خیرا هاواری لې بهر
 دهووه و دهوت زورنا حرامه و نابې لېدرې. نم کېشه به
 هر هېرو، جا یو لموې که مامزست و برې کسانې تریش
 هراپک بهرپا نه کمن، پاره مېک دهرا به لژتېه کان. نموانش به
 پېلموې موسيقایه لېدهن دهوړېشان یو دېه کی تر. جا قېخا
 هات و به مې وت ناغه لژتې هاتووه پاره مې بدهرې، با بیانده مې
 نه گېنا فوو ده کمن به زورنا کیمیلدا. خیرا قانع وتې: نا برؤ
 بیالېته یو نېره. قېخا روښت و بانگېکړدن، قانع وتې: نېره نم
 لېوېږه مېوانې منن، من له نېوه مېمنونم چونکه نم موسيقا

رەسەنە كوردىيەتەن ھېشورەتمەۋە و ئەقائەتتە بىمەۋى، ئەۋانەش
ئەمەيان زۆر پى سەير بىۋ، كە مەۋەتەيەك بە چەك و مەزەۋە
لە جەتەي ئەۋە دەۋەيانكەت و لىئەن تۈۋرە بىي، بۆ لىۋەۋ
بانگەندە كەت. جە لىۋەۋەي: بىكۆتەن. لە جەۋجەۋەي مەزگەۋە
دەستەيەنكە بە زۆر نە لىئەن و دەۋەلەكۆتەن. ئەم كەۋەش بۆ لىۋ
سەۋدە شەككى زۆر سەير بىۋ. مەلەيەك لە جەۋجەۋەي مەزگەۋە
ئەزەن بەدە ئەشەي ۋە بىكۆتەن.

به راستی کوری قانون

بهریز شیخ له تیږې شیخولئیسلامی نووسیویه تی:

لای سمرهنگی سمرزبانی سمریوان — سمرهنگ
 جهمه نارا — بووم، کابرایه کی چریک که ناوی (مهلا
 حامیدی سمرنژماری) بوو نامیده کی دایه دهست
 سمرهنگ و سمرهنگ وتی: با باین. دوو کس هاتنه
 ژووره وه، من نمانم ناسیموه، مهلاح و بورهان (کوتک
 و خنجیر)، سمرهنگ پرسیاریکرد: نیوه کوپی قانن؟
 خنرا بورهان وتی: نمین نممه له دایکمان پرسی.
 سمرهنگ که به زاراوه ی کرماشانی له گهلیان ده دوا
 خنرا وتی به راستی کوپی قانن! نمین کوپی قانع وایی.
 فمرمانیدا بهره لایانکر دن.

قانع و پلرچه دی کهوا و سه لته

بهرنیز شينخ له تېلې شينخولنيسلامې نووسيويمتې:

قانع ده چته سمر دوکاني حاجي عهبدوللای
کروواتالروژ، دهلي: حاجي قاتک پارچم بدمرئ بؤ
کهوا و ملتتم، نيوي قمرز و نيوي حازر. به لام بؤ
حازره کهي يک مالتم لي بخايينه. حاجي دهلي: نهی بؤ
ناتې قاتکم بدمرئ به قمرز و توار. دهلي: ناخر
نمرسام نه گمر هموروي قمرز بې نمدهيتي.

گوښيرژکه دی قانع گورگ ده يخوا

بهرنیز شينخ له تېلې شينخولنيسلامې نووسيويمتې:

قانع ماتي له دولسوور دهبي. بؤ نيش و کاري پتويست
کهريکي نهي، به لام له سمر بيتجلي (کوپان) دادهمين، قانع
شومه کي پتويست بؤ دروستکردني کوپان ريکده خا و ده چته
پنجوين بؤ لای (کهريم کوپان) بؤ دروستکردني. زياتر له
حمله يک له پنجوين داده نيشي، هتا کوپان توارو دهبي. پاشان
به ماشين هتا نالپاريز دهيا و له ويژه تا دولسوور نزیک به (۵)
کيلومتر ده يگرئ به کوتلوه. زور ماندوو دهبي و ناره قده کا و
ده گاهه بمره وه، خاترو نمنه دهلي: به دبه خت و هزار بوجي
خوشت ماندوو کرد، کهره که گورگ خوار دی.

قانع و له قلعق

ماموستا مه لا نه ولخالقی ریشینی گنډایموه و لهرمووی:

قانع بیتجگه له خزمینی خمتک و مرؤقابستی، له گیل
 گیانداره کڼویه کان و هر وهما دار و گیا و «ژینگه»
 خوی به بهرپرس زانیوه و نهمپشته مالیان پشیلکرت.
 روزنیک قانع که ماتی له دبی کان ده بی ده چینه همد بز
 باره داری وشک، تماشا ده کا هیلانه له قلعق لایه کی
 خرابپوه و به چکه کانی خهریکه ده کمرنه خوارموه.
 خوشتان دهمانن له قلعق هیلانه له هر داری بهرز ده کا
 و مرؤف ده سی ناگاتی. ماموستا ده چینه بهر ناوایی و
 دوو کس له گیل خوی دینی و که یارمستی بدهن،
 هیلانه که چاکبکاتهوه. که دهرؤن به کی لمانه ده لی نیم
 داره بهرزه، ناتوانین پیدا هر کهوین، نه بی ته گیری
 بکمین، پاشان ده لی دوو جل داری دریز دهریم دهیکمه
 پله کانه (هیمجه) و پیدا هملده گهریم و چاکیده کهممهوه.
 ماموستا ده لی: راوسته تا خوم بهمه ناوایی و بیمهوه
 ماموستا دهر و نهوانیش چاوه پروانیده کن تا بیمهوه.
 پاش ماوهیه که ماموستا ده گهر بیمهوه بهریمه کی به کولموه

گرتووه و ناروغي کړووه توهو، زور مالدو و بروه. نه لټن
 ماموستا بډجي نه لمرموو نيمه بيهنن، يا ليره پله کاله
 چاککين. ماموستا نه لمرمي: نيوه داري دريژ بېر
 خماريکي زور له زينگه ده کوي، نه گمر نيوه شم دهنارد
 بز پمزيه کي لير بز نه جالي گيانداريکي همدی نيوه ی
 نه لمره گيانللمرم بختاينه زه جمت، نم نيشه ی من
 ده برو به چي؟ جا هيلانه که چاکده کمنوه و
 جروجمله کان ده خاتمه جينگای خزي. ماموستا له
 مزگوتدا لم باره بيهوه باسده کا و دهلي: نابي
 گيانللمبران لزار بلرين، هيلکي هيلانه کان هيلگرين.
 نابي يمهست و پتياز دار و درهخت بېرديت.

پاشان نم شيره دهلي:

جووجه لي له قلع له قلع قانم

بروا دمنووکم بروا پاکانم

تمقي دمنووکم وهك شمېپوور دبروا

فمرقي نيبه بوم زموين و هوا

لای زرتبارا پيم خوشه ژيان

همز ناکه م نمران ليم بکن به ژان

قانع و میوان

مامۆستا مه‌لا که‌ریمی سەردۆش^۱ گێنرایمه‌وه و
فەرمووی:

چوو مه‌ مـاـلی قـانـع، زوور و
نـیـوێکیان هـه‌بوو. نیوه‌ژووره‌ که‌

مامۆستا ژن و منداڵه‌ کانی تـیـدا مه‌لا که‌ریمی سەردۆش
ده‌نووستن و ژووره‌ که‌ش گـوا یا هی میـوانوو.
کـوـره‌ گـمـوره‌ کانیـش لـه‌ گـل مـیوان لـه‌وئ
ده‌نووستن. بـرێک لـه‌ ژووره‌ که‌ تـه‌ر بـوو،
بووبوو به‌ قور، به‌ تـمی چه‌لتووکیان هـیـابوو خـه‌تـبوویانه
سە تـه‌یه‌ که‌ و فەرشێ واشیان نه‌بوو که‌ لـه‌ سە به‌ تـمه‌ که‌
راخه‌ن، گـریـاخـوار دـبوو، مـن عـه‌رز مـکرد: قوربان، بـۆ
نووستن ده‌چه‌ مز گـه‌وت. فەرمووی: ناخـر ره‌وا نیـه
میوانه‌ که‌م بنـیـمه‌ مز گـه‌وت. مز گـه‌وتیش زۆر گـه‌رم نیـه،
له‌وانه‌یه‌ سەرماتیـی. به‌ هەر حال راماـن هاـته‌ سە نه‌وه‌ بۆ

گـ. مامۆستا که‌ریمی سەردۆش زانا به‌کی نایینی زۆر زیر و خۆبند هـوار بوو. مەدرسه‌ و فەقێنی
هـه‌بوو، له‌وێش وه‌کو زۆری هـی مەلاکلن ده‌ر به‌مەری زۆری کێشا بوو، له‌ زۆر جێکدا مەدرسه‌ و
هـوچەری رازاند بوومه‌ و له‌ ئاکامدا له‌ دینی سەردۆش زێدی خێری پەره‌ی به‌ زانست و
مەدرسه‌ که‌ی دا و جگه‌ له‌ خزمەتی فەقێ و مەدرسه‌ و مزگه‌وت ئیش و کاری کۆمه‌ڵه‌ تیشی
گرته‌ له‌ست و زه‌حمەتی زۆری بۆ خەڵکی نلوه‌ که‌ کێشا و به‌ زبانی فەقیرانه‌ قه‌ناعه‌ تیکرد و هـه‌تا
له‌ سەردۆش مەلاواپی له‌ خەڵکی هـه‌زار و قوتا بییه‌ کانی کرد و سەری نا به‌وه‌، خوا بییه‌ خه‌ش.

نووسن بېجه مزگوت. ماموستا لټپه کي دامی، پټم وایه هی غوی بوو، هلمگرت و چووم بو مزگوت. مزگوت تاريك و سارد بوو، ناچار بووم راکشام و لټه کم دا به خوما. جیره ی دهرگای مزگوت هات. ماموستا هاته ژوورمه و موجيکي پټبوو راکشا و موجه کي دا به خزیدا. منیش لټه کم بو برد و داوام کرد موجه که بدا به من. هرچیم کرد وهرینه گرت. عمر زمکرد: بوچی هاتي بو مزگوت؟ لهرمووی: کاکه، که تو هاتي دتم تافتي نه گرت و وتم: من له مال بنووم و میوانه کم له مزگوتي تاريك و ساردا بنوی، شهرمزار بووم و هاتم بو لات، دهبي منیش وهک تو نمشو رایو ټرم. نمو شوه هر جور بوو رژمکردهوه و زور خت له دن و دهر و نغدا بوو، همووم له بیر چووه و دهر سیکم لټوهر گرت و به هموو تمه نم هیندم دهرس نه خوتندبوو، هیندم کسبی فزیلعت و گموره ی نه کردبوو. پټم وایه له رهکاری نمو گموره یاو و هه دهر سیک فتر بووم، نه گهر ټیتاش یټنیکم له مرؤفا ټی بر دوه، هی دهرسی نمو شومیه. ټیتاش خوم به شهرمزار دهزام نه گهر قانع ټینانبوو، نیمه چین؟ نه گهر

نېمه نېسانين، قانع چيړو؟ ناتوانم شريك بلنېم، جگه لږه
كه سمرم ده ختمه بهر پټې و خاكې بهر پټې ماچده كم و
دهلېم تو فېر تكردم و من كمړې سردوشې بووم.

كاك عملي نادري گڼپايښه و فرموي:

مهلايك له تاران بوخته نوښتري پهلسمان و له گمل رهاشا
كموتووه ته ململاني و حمزېنه كړدوه رهاشا نو كمري ټنگليس
و نامريكا پټې. نو مهلايه هښده ململاني كړدوه، سمره نجام
كوشتويانه. قانمش پارچه شيركي به زماني فارسي بو
نوو سيوه و تاريخي ليكردوه، شېره كه زور دريژه و چونكه
دهمې ساله و تراوه هر توژيكم له بهر ماوه، له پاشان فرمويان
نم مهلايه پټم وايه ناوي موسه ديق بووه، منيش وتم: موسه ديق
كسنيكي تر بووه و نه گير موسه ديق بوايه له شېره كهدا
نمونو سرا موسه ديق. وتي: به خوا نازانم، من هر نوم له بهره.

منيش نازانم خوا هميزانې و نه مه شيرمهكه:

مدرس دشمن جهل و حماقت

مدرس مظهر حسن و صداقت

مدرس پايگاه علم و دانش

مدرس ضد هر نيرنگ و سازش

سەي ئەھمەد خەيلىنى

ناۋى سەيىد ئەھمەد خەيلىنى كۆپى
شىخ ئەبدىل دائىشتۇۋى كەنى سانان،
لە دايىقتۇۋى (۱۳۳۸) ى كۆچى
مەتەرىيە، خەيلىنى كەشتۇكالى و
ئازەلدارىيە لە كەنى سانان لە موچە و سەي ئەھمەد خەيلىنى
مەزەي باۋەگەلەردە لە دەشتى
دۆلىتى قانە. ئەم سەيىد ئەھمەد، خۇشى مۇنەرە و
مۇنەرەي زۆرى مەيە، بەلام تا ئىستەيچى چاپەنەرە،
چۈنكە خۇي دەردى نەدارى چىشتۇۋە و ناسۇرى و
كۆلەمەرىي زۆرى دىۋە. دەردى چەرساۋەكان دەزانى.
جارجارى مۇنەرەيان بۇ دەمۇنەتەرە و ئەم مۇنەرە ناز
ناۋى مۇنەرەيى دىۋە. ئەم دىۋە خەيلىنى مەزەي مەمۇستە
قانە، كە بىستۇۋى مەن خەيلىنى كۆلەمەي بەرمە
بىلەن نەكەرەكانى قانەم. مۇنەرەيەكى مۇنەيىۋە و
ناردىۋى، ئەمەن مەيە و كەنەمەن، مۇنەرەيەكى بىلەن
دەكەمەن لە ژۇر ناۋىشانى:

قانە مۇدەبى

بىنكەش بە كەنى پاكى مەيە زىندۇ مەمۇستە قانە

قانە تۇ دەردى بەلام مەمۇستە

بۇ مەمۇستە كوردان مەمۇستە چاۋى

ياد و بېرى تىۋى ھەرلە بېرمانە
شەمچەرى مالى گىنچ و پېرمانە
لە ناو كوردانا ھەر ناوت پەرزە
ياد و بېرى تۆ لە لامان ھەرزە
قانچ موزدە بىن بە گۆپ و خاكت
بە بىر و باومېر، بە رۇخى پاك
ھەر وەك خۆتەرمووت لە دېوانەكەت
بە ھۆنراۋە پەرزە، شېەرە جۈانەكەت
ئەسپى خەمپالت ئەمپۇ سەرگەرمە
مىشتمى شېەرى جۈانت بېشەرمە
ئەمپۇ لاۋانى كورد و كوردستان
دەسۇزانى پاك خاك و نىشتان
خۆپىندەن دەخۆپىن لە ھوتابەخانە
مايە شاناۋىن لەم كوردستانە
بەرمو پېش دەپۇن لەگەن زانپىندا
لەگەن زانپىن و بېروا و ئاپىندا
ھەتاۋى زانپىن دېرى پەردى شەم
لاۋانى نوستوۋ ھەستاۋن لە خەم
ھۆلى مەردەپىيان لى ھەلمالىۋە
شەمگەر رۇپىۋە بەرمو كازىۋە

لاوان نەزانىن ئەمما گۆر دىگەن
سەرى تەغزىمى زوو بى شۇر دىگەن
وئەن رازاوس بە بىرى خاۋىن
لە لوتكەى جىيا تا دەشت و داۋىن
لە كوۋچە و كۆلان شەقام و بازار
لە تەمەۋى ۋلات لە دىھات و شار
پۇل پۇل كەچان و كورانى دىلۋز
دىلۋز بە خاك و نىشتەمان و ھۆز
لە ھەمەۋ شۇنى ئەم كوردستانە
بە ھەكەرە دەپۇن بۇ ھوتابەنە
ئەلەن تا دىگەن بە لوتكەى ناۋات
ھەروا دەخوۋىنەن بۇ بەرزى ۋلات
ئەمجارەش مۇدە بە بىرى پاكەت
بە گەكۆ و مەزار بە گۆر و خاكەت
تا لەگەرە بى گەردەش دەۋران
ناجىت لە بىرى كورد و كوردستان

دەپ

رۇزى ۷۹/۱۱/۱۶ نووسراۋە،

لە دەشتى دۆلەش (دۆلەتەكى قانە).

به سهرهاتي به يازمکي مه لا ره سوون

وه کو پشتر رامگه ياند من له ميژه خهريکي
 کو کړدنه وه ي بهرهمي ماموستا قانعم. له پرس و جز و
 هاتو چووندا بووم، کاک (نوميد غمزه دين) ي ناموزازام
 ديوانچي ده ستروسي کوني دامني و فرموي نهمه
 شيعري ماموستا قانعمه، خواليخو شبو، باوه گهرهم
 (باو کي دايکم) مه لا ره سورتلي فريقي^۱ شاعير و نووسر
 و هاوړل و هاو فمقي قانع، که نمويش پياوړي زور
 خوښه وار و شاعيري به توانا بروه نم شيعرانه ي
 کو کړدونه تمه وه، خوي و به هوي لمفیه کيه وه
 نووسراو نه تمه وه، تماشا که بزانه کامي بلا و کړاوه تمه وه،
 کامي هينستا بلاونه کړاوه تمه وه، به لکو بلاوي کمينه وه
 منيش خهريکي نووسيني کتيبي هوراماناسي بووم.
 بهرني کاک حه کيم مه لا صالح له شاري نه ده زيا و
 خهريکي کو کړدنه وه ديوان و به يازه ده ستروسه کان

۱. مه لا ره سورتلي فريقي که زياتر له جوهرمدا له کمل ماموستدا پيکمه بوون و زور هاوړني
 راستن بوون، له کتايي هم ديوانمدا کورته به که له زبان و نمونه به که له ليمر و
 نووسراو نه کاتي پلار ده کممه وه.

بوو، له هر جیگمهك شتیكى كۆ كړدېزوه. منیش له
 بمر نهوې دهستووسى تری لا بوو، دهشپهړزا خمریكى
 لم جزره نېشانه بڼت، دیوانه كم دایه دهسقى و داوامكرد
 بلاو كراوه و بلاونه كراوه جیاكاتهو. پاش ماوهيك لیم
 پرمی، لمرووی خمریكم نیل هر مایهوه تا به پزېان
 گه پاموه كوردستانی نمو دیو. من دهم پنه گمشت
 هتا به هوی كاك عومروه دیوانیكى تازه چاپكروم
 دهكوت. كه كاك وریا قانع برای دلخوز و
 زه خمتكیش چاپی كړدېو، به لام له ژمارهيكی كمدا كه
 ززربهی هر نمو شیرانه بوو كه كاك نومید دابوویه من
 و من دابووم به ماموستا حه كیم مهلا صالح. نه ناوېك له
 من بوو نه له نومید و نه له ماموستای خاوهن دیوان.
 مېرم سورما هتا له فستیواله كهی خوالیخوشبوو
 همزاري موكریانی كه له همولیر به سزا، منیش وه كو
 میوانیك به سدار بووم. كاك وریا و كاك حه كیم مهلا
 صالح همدووكیان له همولیر بوون، منیش كاك نومیدم
 له گمل خزم برد و وتم خوت له نریكموه بزانه چوون
 بووه. چوونه خزمتمی ماموستا وریا قانع و مسله كمان
 باسكرد، ماموستا وریا له ناو كتیخانه كهیدا

دهستوروسه که ی دهر هیتا و لسمرموی: نهمه
 دهستوروسه که ی، که ماموستا حه کیم داویه به من. کاک
 نومید لسمرموی، خزیمتی، نهمه خمتی باوه گورمه، که
 دامه دهست تو، پاشان چوومه خزمتمی ماموستا حه کیم
 مهلا مالتح و نهم باسم کرد و لسمرموی راسته هر را
 بووه که تو دهلی. جا نیر بزم دهر کموت که ماموستا
 حه کیم، من و نومید و نووسمیری بهیازه که ی له بیر
 چووه تموه له گمل کاک وریا ناماده ی چاپان کردوه. با
 نهموش بلتین کاک حه کیم لمر کمانیه که ره نجینکی
 زوری داوه بو پهره پیدانی نهمه و لهره نگی کوردی
 و هرگز به لسمای نالمرین و دهستخوش لسمرووه و
 زور جازیش له ره ها رووداو یکدا گلیمیشی لیکراوه،
 چووه ته ژنر پرسیارشموه. جا من و لمرای مالدوون لسمروونی
 و دهستخوشی بو کاک وریا و کاک حه کیم، نهم رووداوه
 هرچمند زور ناخوشه و منیش له تاسق کاک نومیددا
 شرممزار بووم، به له هرچوونهمه ی کاک حه کیمی
 داده نیم، له کاک نومید و بنماتهی مهلا ره سوولتی
 لمریقی داوای لیجوردن ده کمم. نهمو شیعرانه
 بلاوده که موه که کاک نومید رازیمن و بنماتهی مهلا

ره‌سوولتیش حلفی خویان وهر گرتی. چونکه ژماره‌ی دیوانه چاهکراوه‌ک‌ی ماموستا وریا کمه و له بر نموه همووان بعنوان که‌لکی لیرهر گرن له کوتایی نم بهرهمه‌دا پلاویده‌کمه‌وه. همزار م‌لاو له گیانی قانع و نالهرین پۆ کاک وریا و کاک حه‌کیم. نهمه سوو سرگوزده‌شته‌ی بهیازه‌ک‌ی مه‌لا ره‌سوولتی فریقی که له دیوانه‌ک‌ی ماموستا قانمیشدا شیمری فریقی له لایهن ماموستاوه کراوه به پنج خشته‌کی.

نهمش نمو شیرانه‌ن که مه‌لا ره‌سوولتی فریقی له بهیازه‌ک‌یدا نووسیوونی و نمو نوکانه‌ی که کاک وریا له سروه‌ی بهرهمه‌اندا پلاویکرده‌بونم‌وه و داوای له من کرد که بیخمه نار نم بهرهمه تازه‌یه و له بر فرموده‌ک‌ی نمو پلاویده‌کمه‌وه.

چه‌ند نوکته‌یه‌کی قانع

جاریکیان له دانیشتیگدا له قانع ده‌برهن: نمری ماموستا تۆ مالتی گرانیه‌ک‌ت به بر دی؟ نه‌ویش له وهرامدا ده‌تیت: له رۆژنکمه‌وه من له دایک‌بووم، له ماله‌ک‌ی مندا گرانی سووه، نازانم نپوه کام ساتان مه‌مسته؟

قانع تازہ لہ کۆماری کوردستان لہ مہاباد گہراہوہ،
 لہر پیری ہزارای و دہستکورتیدا ہوو، سنی دانگی ناشی
 سہریاوہری نیوداشقی بۆ نارد ہوو، قانعیش لہو رۆژانہدا
 کمریکی پمیدا کردہو، بہلام کمرہکھی کورتانی نہبوو،
 نہویش نہیکردہ نامردی، کھوا و سلتہکھی کرد بہ
 کورتان بۆ کمرہکھی، وای دووریبوو ملیوانہی کھوا و
 سلتہکش کوتبوہ سہرملی کمرہکھ و وتی میراتی
 «کمر بۆ کہمتیارہ».

مامۆستا شنیخ محمدممدی ساوان گیرایموہ و وتی:
 حمەنەمین بەگی پشتکورو، لہ ناوچہی بانہ، پساوئیکی
 زۆر قەخۆشبوو، رۆژێک بە مامۆستا قانع دہلێت: تو
 خوا شیرێکم پێدا بلی، نہویش دہلێت: دەرسم زویر
 بیت. ئەمین بەگیش دہلێت: ہەر چیم پێدەلێت من
 رازیم. قانعیش چونکہ لہ بناغەدا رقی لہ دەرہبەگایەتی
 ہوو، بہ بیراوہستان ئەم دێرہ شیرہی پێدا ھەلەدەدات).

مەرحەبا چاکی چاڵۆزی کۆنہ ناغای بەک بلووک
 کیسەلی دەرھنگ شکاوی جووچەلەیی بییان و تووک

بهریز ماموستا شیخ محممدی ساوان گزیرایموره وتی:
 له و روزانه دا له بانموره هاتم بز سلیمانی. له خالی
 پشکنی قمراخ شار داوای شناسنامیان لیکردم و منیش
 هیچم پی نه بوو، وتیان کړنده ریت؟ وتم: عیراقیم. وتیان:
 نه خیر تیرانیت. وتم: راسته کهن بانسیم و بانمش تیران
 نیه. وتیان: نه خیر بانه تیرانه و دهیت دابه ریت. وتم: بابه
 گیان بانه تیران نه. به کورتنی دواي مشومړنکی زور،
 له نه بامادا وتم: من بهلگم همیه که بانه پی تیرانی نین.
 نهوانیش وتیان: کامیه بهلگه؟ منیش وتم: نموره نییه
 قانعی شاعیر ده تیت:

همزلر رحمت لهوی نه بگوت له نیستاره هتا مردن
 نه خه لکی بانه تیرانین، نه ساداتی نه سل گوردن
 به خوتندنموره ی نه شیعره پزلیسه کان ده ستیان به
 پیکمین کرد و وازیان لیه تانام.

کاک نامانچ ژانلمی گزیرایموره، وتی:
 مه لاحمه نی مولتی گزیرایموره وتی: سالی (۱۹۶۱)
 مانگی خاکلمپوره، روزنکیان ماموستا قانع پالیدابوو به
 مو حاجموره ی حموشه که ی سمرای سلیمانیموره، منیش

حارث له فیکری تۆدا بیسووده کۆششی نهو
به هانمه تهجهود (.....) که مالی^۱
هوه بهو فیکری (توسی) فاعیل
.....^۲

هوا نهگهر نهبهخشی، لوقمان و من چ توفیر
بۆچ عهقلی نهو وهک بهدره یا عهقلی من هیلالی
بئومزه، زاتی پاکت بینچوونه ههر سیفاتت
خارج له دهرکی ...، بئیری له رنی سونالی
ههر کهس رووی له تۆکرد، پئی نا له نهسللی مقصده
ههر کهس له تۆبه وهمه، تۆیش بۆ نهو لانبوالی
(قانع) دهرپایه (نهمه) گۆتا به لهم وتاره
نازانی وصفی باری، بۆچ وا له قیل و قالی

له بهختی من
له بهختی من مهلايهك هاته گوشتار
جینئوی زۆری نارد بۆ ساحیب نهشعار
وتی یا شیخ به تۆچی زهرپ و تهقسیم
چ لازم، زانیینی باتمان و خهروار

۱- له دهستوووه کهدا له لایه پندرايه.

۲- له دهستوووه کهدا له لایه پندرايه.

نوموئی نومره به چي پي پينه نوموئی
نوموئی نهميه نه که ی هر گيز به رفتار
بزانه مردن و ميماد حقن
نهمه معلوموه راسته جهنمت و نار
به پيئي نهمالي خوټ، نمدري جهزای تو
به ميزانا نهمکيشن جهمعی کردار
له چاکه چاک و، بهد بهد، ديتهموه ريت
به مقدم يک زمره ونابئي له رفتار
له پاش زانيني نومر و واجبات
بزانه چونه وزعی جهرخي دهووار
له جي پهيدا دمبيت هموري بههاری؟
له جي نهمشمت نهکا نيرگس له گولزار؟
نمبي نينسان به ناگابيت له عالم
له جي تمشکيل دمبيت بهمفراوی کؤسار؟
له بهر جي بهمفرپان و تمرزه گرده؟
چيه نهمعري سهولعيق دي له نهمقتار
له زستانا له بهر جي سارد و سهخته؟
له هاوينا له بهر جي گرمه وهك نار؟
درهخت بؤ جي بههاران بهرگی سهوزه؟
له پاپيزدا نهميني رووت و بينبار

(ك...) چـوار پي نمېن تۇ شامزا بيت
 له حالې نهمريكالې و چين و تاتار
 له چپيهوه و مرئه گيرئ گازی كارپون؟
 چلون تهرفيغ نهكات ميللمت به كردار
 بهـجي ناوا نمېن خاكي و متهمان؟
 بهـجي دنهات بنه خشتينين و مكو شار؟
 سووت لازمه لهم بهزمه (فانع)
 نهوا دمورت بدن پارانې خوونخواړ

نهم عهسره

نهم عهسره چ عهسرنكه كه هر شامه بهياني
 نهم قهرنه چ قهرنيكه كه هر كورده قهراني
 نهم شينه چ شينيكه كه سمد شيني سپاو وحش
 بـيـزاره له هر زلزله و شين و فغاني
 نهم زمنكه چ زمنيكه له مل كوردې قهررا
 هر لهـحـزه به سمد رنگه نهائي دهنكي زپاني
 نهم بهزمه چ بهزميكه له شارن و له دنهات
 رورپوه له هر مالن كهوا كورده زماني
 (مهنسور)ه له سمر دلري هماغا حمزرتي ناجي
 نهم (رانـه) چلون زيني نمېن مهنمه شواني

چون بیهونەر و سەرسەرپە (....) و متەحمان
بەرژانە چاڵان گەییە حەلب گەورە کچانی
سەد حەیف گەوا (قانع) تەنھا و ئەسەر
غەمخۆری و متەن تەنھا ئەوە و جووتە کورانی

گەلیی

بە دڵ، گوێراگر نەخوا ئەمە ئەمەلی سەیمانی
بەمیانانی ولاتم گەم، لـه پاش عەمری سەنا خوانی
لە غورە مانگی (نەیلەجەجە) تەمە خەم خێوتی هەلدا
بەسەر مەرو مەلا و شیخ و بەگ و سۆفی مەریوانی
شکا شیشە، رۆژا مە، هەلخەری مورخی فەرەحمەندی
بە مەرحوو دەوری نەسراحت لـه دەس کارمەندی تاران
خەجالتەن هەموو ئیشی نیفاقی بـهین خۆیانبوو
کە قەسری (چەننەتولەنوا) برا، عـمەشی بە تالانی
ئەمە مەقبوولی قانووێ تەمەصصوب چۆن ئەمە نێمە
زەلـیل و ئیو مەشغوولی (....) انی کانی ناسکـانی
وەرن ئەمە ئەمەلی تەئریقی قەدیمی، بیر لەمەو پێش گەن
نەزادی کوردی چەن دەورە لە رشتە کۆنی ئێرانی
ئەگەر مەدەن، با، وەک بەک، ئەگەر مەرحووێ وەک بەک بین
مەگەر ئێمە مەسپەین و نەزادی ئیو عیمرانی

دەۋاي ئىم دەردە پى ئىشە لە پىشا كۆمەكى عامە
لە لاي مەنمورى بىرتىز و ھەموو زانىلى سىلەمى
لە بۇ نەشرى شىكەت مىللەت، ئىمىزۇ لى ھە ھەمە
جەنابى زۆمەرە بېشك ھەكىلى كوردى ئىرانى
سكوتوبى جاترە (قانە) لە ترسى نەجەبى، بۇجى؟
ھەموو ئىشە نەبەسرىتەو بە رەھم و لوتى پىلەزەنى

دەست پىنوگرتىن

تۆكە نۆمالى بىزانە، خەرجى مالت جۇن ئەمە
دەستەلاتت نانى وشكە بۇجى مەلى رۇن ئەمە
رۇزى، دەخلىت بەك قەرانە و خەرجەمەت بەك رۇپەيە
تېبىفكرى بۇجى ئىشە بېسەر و بېشۇن ئەمە
ھۆتۇگرافى نامەنى با لۆركە لۆركە بۇ نەكە
كاكى خۇم بۇ ئارەزووى رادىئ و گرامافون ئەمە
با كە تۇ نەتخۇنەندوۋە و ھەم بە ھىچ ئىشە نەبە
بۇجى باسى كىمىا و گازمەكى كاربۇن ئەمە
تۇ بىرە كۆنت نىيە رەپەھە لە ئۇر خەزانەمە
بۇجى سەلتەنى ئال و شىن و با كەۋاي ھەسۇن ئەمە
كاكى كوردەم بۇ لىباسى چەكەن و بىرگى ئىرا
ھىندە بىمەغزى كە سەۋەدى شوۋشە عەترى بۇن ئەمە

تۇيۇش ومكو (قانچ) لە ئۆز بارى گەلەبى لارۇ بوويىت
بۇجى خەرجى كاپەيتان و ئىشى مېجەرسۇن ئەمگەى

ھەرگەسنىڭ

ھەر كەسنىڭ شاھى پەرست، بۇ ئاخىرى رەسوا دەمبى
ئانىم و دەرھەم خەرىكى مەخمەسە و غەمۇغا دەمبى
شاھىدى ئەم ئىدىيەمە ھەر لە شادا ديارىيە
غەملى شاھى پەھلەمۇ كەى ھەر ومكو كىسرا دەمبى
خەرمەن و مەھسولى كۆيۇ بېستون ھەر ئالە بوو
ھەركى تۇي مەجنون بېكىلى قىرغەتى لەيلا دەمبى
نەفسەمەت شەھوتپەرستە بېتو گونچەكى لىگىرى
ئىش و كارت ئۇف لە چاوى سەلمەو و غوزرا دەمبى
تەياترۇيە نەفسبازى، پارە بۇ چ بەر با ئەمدى
تەياترۇ ھەر كەس بېچى تەپا، تېرۇ و رەسوا دەمبى
مالە بېتېنى مەنلە شەرت و بەمبى عاشقان
پەيلى غالىق چۇن بە كارى ھېج و بوچ شەيدا دەمبى
خورمەتم نازانن ئىوۋە ئەى كورانى كوردستان
پەشى مەركى (قەنىم) كەى قەنىم پەيدا دەمبى

وتم ئەى دل

وتم ئەى دل تەمەللەككە بە ئەھكاماتى پەزدانى
ھەتا كەى ئارەزووى بېسود لە (دارولىمەنت)ى قانى

سعد همزاران نمو جوانی شیرمزی میلمت گـووان
نیسته مملی نیلتیامی (....) گوردان نمکی؟
خوله میخی بوو له مالی نالی نمیووب وایه کرد
ناری نمرودی له زور چی مخفی و پنهان نمکی؟
شوره سولانی غمپورم حاوی خویان هـلمی
کاکه گیان تو چون خمیالی سرگزینی گوردان نمکی؟
مارمکی شیخ هومره زور چاکتر له من حالتری
دمردی دواکموتووی ولتم، تو به چی دمرمان نمکی؟
مام و بابیر و برا و عشرتم کوژان و جوون
تازه سولمی حمیری بهینی نادم و شهتان نمکی؟
پیژه ممدانی سداقت بپم بلنی کویت ژان دهکات
ناویری هلمت له کمر دهی، شمر لمگمل کورتان نمکی؟

نینقیلاب ناخ نینقیلاب

تمقللوب چمن همتیوت کرد به نینسان
تمقللوب فهپلسووفت کرد به حمپوان
تمقللوب حییت به سمر قاجاری هینا
تمقللوب چون بهبات دا نالی عوسمان

تەقەللوپ تۇ نەبى لای ئىمە جىبوون

گرۇى بىنگىكىش و تىياكى خۇران

تەقەللوپ ئىشى حىزى تۇپە (....)

ئەمىر ھەجىن لەسەر لاوانى كوردان

تەقەللوپ زولمە ، تۇ رىوى ئەنئىرى

كە ئاغا بىن لە بېشە شىرى مەردان

تەقەللوپ مەن وھا ئىشە خىراپىن

تۇپ، و بىنناو ئەمە ئا خەتە دەوران

ئەمەشەو

ھەى ھەى لە ناسۇر زامانە ئەمەشەو

گولگۈنە بە زووخ زامانە ئەمەشەو

ھەلەى جوانىم خاپوورە ئەمەشەو

بىناپى دىنەم بېنوورە ئەمەشەو

سەدەى غولغولەم چوون سوورەن ئەمەشەو

ھەپز، بۇ رۇخەم زەرورەن ئەمەشەو

كىن بو دىلۇزۇم ؟ كىن بو غەمخوارم ؟

كىن نەوى لە بال سۇتەى بىمارم ؟

كىن بو ياسىنەم بىھوئىنە دىمەدەم ؟

كىن بو پاپا و دەس ، بىشەلە بە ھەم ؟

كىن بو رووم كىرو لە قىيىلىمى ئىمان؟
كىن بو سىرى من بىننە سىر ران؟
ئەوسا كە قابىز بىيىم ۋەھەم
كىن بو چۆرى ئاۋ بىتكىننە دەم؟
كىن بو، بىنەرو ۋەندىم دەسمان؟
كىن زارى كىرو ھوونا ۋەروۋى خال؟
جە دەمى كۆچم كىن نىلۋەنا بو؟
كىن شەيدى شىۋەن روى كىرەلا بو؟
كىن بىننە ۋەبان تەختە شۆردەنا؟
كىن ئاۋ بېرىز ۋە كافۇردەنا؟
چىۋە سۈلەيم بىتەس ھوردارو
كىن بو جەنازەم ۋە گىگۇ بارو؟
كىن بو دامبىنىۋ نەبەردى قەبىرم؟
كىن بو ۋاز كىرو توورمەكى سىرم؟
تىكى ھەلپىكا سزى گۆرۈمۈشار
كىرەملىر ھەر تۆى غەفور ۋە غەفار

پەرسىيەلىك

لە سوختە مىمىرەمى غىلىمى موھەققەق
بىگاتە دەستى شاگردانى ئەھمەق

سونالتيان لىنىڭكە مەن ئەيىبىتىمىز

لە مەسئۇلىيەتلىرىمىزنى قەيەردىن مەن

لە بىرچى بەينە بەينە رۇز ئەگىرى؟

قوتىب بىلىڭىزگە ۋە ئايمى مەسئۇلىيەتلىرىمىز؟

قەلەمكە ئايلاپ، خەلق، ئالەمى؟

ۋەيا خۇد جەمئىيەتكە مەسئۇلىيەتلىرىمىز؟

ئەگەر قەيەردىن ھەيە چۈن پارە ئايى؟

ۋە گەرنا ھەرخىرە ئالەم چۈننى كەردەشە؟

دەسلا رەڭگە مەن لە بۇ ئۆيىمە ۋە مەن

بەيئەتلىرىمىزگە ۋە زۆر مەسئۇلىيەتلىرىمىز

بە دىنەم (قاندا) خۇت مەسئۇلىيەتلىرىمىز

دەيلىن ھەر يەردە ئۆي شەيخانى مەسئۇلىيەتلىرىمىز

ئاممىۋىيەتلىرىمىز

كەڭە دىنەت مەسئۇلىيەتلىرىمىز گەيىرە بۇ مەسئۇلىيەتلىرىمىز

ئەكە مەسئۇلىيەتلىرىمىز ھەيىرەت كەم تەسەۋۋۇپ ھەيىرەت ھەيىرەت

ھەيىرەت بەيىرەت بۇ مەسئۇلىيەتلىرىمىز ھەيىرەتلىرىمىز

كەيىرەت گەيىرەت گەيىرەت گەيىرەت ۋە شەيىرەتلىرىمىز ھەيىرەتلىرىمىز

دەيىرەتلىرىمىز ئۆيىمە بە ھەيىرەتلىرىمىز ھەيىرەتلىرىمىز

ھەيىرەتلىرىمىز ھەيىرەتلىرىمىز ھەيىرەتلىرىمىز ھەيىرەتلىرىمىز

غیرمتی گوردیم بزووت و یادی توّم هینایه دل
گردمؤ بابی نهزاع و کهوتمه سمرجواب و سونال
به‌حسی تهوچیدی خوات و بیعتی خه‌پرولبه‌شمر
هاته بازاری تمکه‌لوم کهوته میدانى جدال
هیچ درؤ ناگه‌م له سایه‌ی هیمنمتی عالیت‌وه
بووم به سولتانی که‌لام و نامری مولکی مه‌قل
(هانه‌ا) سه‌پرو سعطای نهم معمرکه له‌فرزن بلئی
بؤ حوزووری خوشه‌ویست و ساحیبی عزیز و که‌مال

قورپی‌عالم

له داغی دمه‌دبه‌ی خه‌لکی دلم په‌سته و په‌ریشانم
له نیست‌یقلا‌لی قول‌پووتی (....) وا دیده گریانم
قورپی‌عالم به‌سمر نه‌حوالی نهم کورده ، له بؤ عمق‌لی
له ناستی گه‌ورمان شوانیک ئه‌لئیت من شاهى خاهانم
نیتر نالئیت وه فمضضه‌لنا عه‌لا به‌عزئى خوا فمرمووی
ئه‌لئیت من سمد له‌وفندى نه‌ورمه‌نیم ئه‌رحی بینانم
(نم مه‌لیسته له دیوانه‌که‌دا نات‌ولو بو)

ئینقیلاب

ئینقیلابه‌ فلتحی همر مه‌خزنی رازی نیهان
ئینقیلابه‌ وه‌ك (نهرستوو) دافعی دهردی گران

گەر نەبى ئاشۇوبى چەرخ و ئىنقىلابى رۇزگار
 تا قىيامەت بۇ كەسكىپو سەرىپسەر مولكى جىهان
 شۇرەتسى نادر بىمىن پەھلەمى بىرەنەقە
 مىللەتى مىلدا بە ھىزىن چۇن ئەزىن ئىرانىيان
 گەر لە ھىممەت ئىنقىلابا تۇ نەبى ئەھلى حىجاز
 چۇن ئەبوونە ھوگمىرانى مەسنەدى نەوشىروان
 ھەر لە ساپە ئىنقىلابە ۋا ھەرىپ سەرىپست ئەزى
 (پەشەپ بەمطەھ) نەجاتيان بوو لە نىزە تۈركمەكان
 خەزى ئاسورى كە تىكەل ئەشرەتى كەلەننى بوون

دەستى مۇوسا گەر بىمىن نەفخەنى عىسا جىيە
 نەشرەتتى رۇستەم بىن بۇچ ۋا كزە مازەندەران
 ئىنقىلابە بۇ ھەقىقەت جىگە ئومىد ۋا ئەرەزو
 ئىنقىلابە بوو بە باعىس ئاھ ۋا دەردى كۆردەكان
 كۆنە شارى دىنى نەبى مۇسا كەجىنى (زوحەك) بوو
 نىش ۋا گارى ئىنقىلابە ئىستەكەش ، چۆلە ۋا ئىران
 جا كە ۋا بوو ئىنقىلابە ۋاسىتەى گەورە ۋا بېھوك
 ھەر بىزى ئاشۇوبى چەرخ ۋا ئىنقىلاباتى زەمان
 (قانە) ئومىدى تۇ ھەر ئىنقىلابە ۋەھىچى تر
 بەلگۈ ، گەرتى رەكەت پەك ئىنقىلابىكى گران

ئىستېخارە

بە غەزىمى ئىستېخارە دۇنيانى لە بانگى شىۋان
نووستىم كۈتۈپىرى دەم پىياۋىكى ئەھلى عىرفان
جوان چاڭ و ژىر و غاھل ئەلغەلىسى زۇر مۇرەتتەب
فەسح ورمەن و زىرەك نوورەن و صاحىب ئىمان
پەرسىم ئىنى ناۋت جىيە و كۆرى چ مىللەتتىكى؟
تۈركى يا خۇ غەجەمى، بۇلغارى پان لە كوردان؟
جۈبى وھا ئەمما كەرد لە خاگى پاگى كوردەم
بەرىم لە ئەمەرىكەلى و دوورم لە قەۋمى ئەلمان
كاۋەم كە شۇرەتم بوو لە سۈنەمتى زۇندا
كۈشتەم بە جارى مىللەت زۇچاگى دوور لە ئىمان
ۋەتم تو خوا قەلنى تۇ شارەزىلى خالى
بۇچى نەبوو لە كوردان پىغەمبەرنىڭ لە بۇمان؟
ئەھلىكى ساردى كېشا ۋەتى ۋەللاھى (قانە)
لە كوردى قورپەسەردا زۇرتەر، بوون رەسوۋلان

ئەھلى خاڭ

پىياۋى بوو سى كۆپ سۈلۈرى بوو
دەۋلەتنى زۇر و بىزمەلىرى بوو

چمنده دوگان و قهيسمری و ئه مملاک
 کيسه پارسى دووسمد ههزارى بوو
 دوو ژنى بوون که پهک له پهک چاکتر
 سمد و سى هيسرى ههتارى بوو
 زيات لىمه زهپرى دانراوى همبوو
 سمد و پهنجا نه مفر توجارى بوو
 ئه مه سى ساله خوڤم له بيرم دى
 که چلون نه گه متى سوارى بوو
 بوو به خوڤنخور و دوژمنى و متهنى
 هم لمگه ل دوژمنى قه رارى بوو
 دى مکهى خاگه مکهى و مهاگرتى
 هـ مـ و مگو (قانهى) فیرارى بوو

چوووه بهسره

و متهنى کورد مگانه پـ پـ نيممته
 و متهنه داک و بابى پـ پـ شهممته
 بـ کـ سـ يـ کـ تـ و زـ ئـ کـ سـ بـ تـ يـ اـ کـ اـ تـ
 ميوهين زور و نـ انـ بـ يـ مـ يـ نـ نـ مـ تـ
 نه جنه بى کهى لمگه ل کورى خه لگى
 نه نوڤنن موحى بيهت و رمفمته

چوومه بهسره به عزمی سپروسه فا
کهوتمه گیزی میحنمت و زه حمت
پهلی گرتم له بهسره معنمووری
ولی جاسووسی نهی عه جهم هه پئمت
بردمی کوله خاکی پښ کیشام
ساله وهختی بهسره غم و میحنمت
تاکو هاتن هه حاجی کوردی عیراق
حاجی و دین دروست و پاک طینمت
به نفوس و به پووڼ و کومک و قهول
هاتمه دهر له بهنده گهی زه حمت
(هاتنا) توبه پښ که دغه بهتر
نهمه (مکه) له بڼ حه ج و تاعمت

شینخی من

شینخی من نولان و نهماته، پیری من نان و که باب
مهلی من نهمپ و تفهنگه نهک له سمر چنگ و روباب
مینشکی من مینشکی به هیزه و غیرتم وک رؤستمه
نیشی من خزمتم به خاکه و فکری من قهره و عیتاب
ناوی من خمنچیر، هرگی دوزمنی خاکی و متمن
دوستی من کوردی غمپووره و دوزمنم زومرهی غوراب

کاکي من ناوی کوتله مکه مغزی عمدوو دېنېته دمر
 بابي من رځي وطن عالم به هر جاک و خراب
 ماسي خږي (....) و بــنگرځي (....)
 که له خاکی کورستانا دېته سر رڼکي صواب
 هېنده پېشمخواردموه وخته به جارئ شهبهرم
 ناهي دل وک ناگره تاکی نسووتېن حېجاب
 با همموومان پېکوه دستان به دست پکترگرين
 شور بېمېنه ميشکي کوردان هر وکو نمېنه شراب

شاهي علائدين

لانع له مريوان لعلی دميت له جنگي به کمي
 جهاندا نېته موجهيد و لــو کاته دا نم پارچه
 هلېستې به سر شيخ علائديني بياره دا وتروه.
 شېخي نصحابي کهرم شاهي علائدينه
 حمزرتي والي نعم شاهي علائدينه
 وهرنه خوځ و دمر دملر و بېنومېدي ناخري
 ملجهئي جوملي نوم شاهي علائدينه
 چ له دنيا چ له عوفا هر نموه فمر ياد رسم
 دافعي دمر و نعلم شاهي علائدينه
 پمېرېه خاکی بياره و خه لکه کمي صه حابه
 فمخري نمراب و عجه م شاهي علائدينه

جەمىشى مەنسۇرى مەلەك بەزىمگەنى عەرشى بەرىن
ساھىبى سەھىف و عەلەم شاھى عەلانىدەن
كى ئەلنى كەشكى نەماۋە با بېيىن زاتى شىخ
ۋاقىلى لىۋى و قەلەم شاھى عەلانىدەن
كامى مونكر نەسەم زۆرە لە بۇيىن عەقلىت
مەدەنى قەمىز و ۋەھم شاھى عەلانىدەن
(قاندا) لازىم ئىرشاد نىيە مەزھەبى ھەق
بەزىمى رەھبى نەدەم شاھى عەلانىدەن

سەرخۇشەم

سەرخۇشەم پەروا نىيە بېيەك ئەلەم با بى شەراب
سەيۋى تەرش و پەرتەقەن و ھەم ھەنار با خۇ كەباب
بۇ مەزى مەي بېنە ساقى لازىماتى نۆشى مەي
مەجلىسى كەھم تەۋاۋ كە بېنەدى ساز و روباب
بە پەلە ، سوۋپى بەدە ، با سەركەزەن مەجلىسە
شۇرپى پەيدا بىكە دى بېتە ھالى ئىللىطىراب
بەزىمى كەھسەرمە بېيەكە تا سەمەن ساقىيا
بىرە ۋەسكى و مەزە ۋەتەنپاخ و ئارقى ھەم شەراب
گەشەم بۇ نامادەكە تەكە بە ۋەنەى ئەنۋەران
سەمەرى ئەم دىنپەيە كەم لاجى لە پېش ھەۋم ھىجاب

چوون منەوور شارمزاى سەرگەوتنن تەرفىع نەمگەن
 شەرتى ئەووەلەيان شەرابە و كەيف و سەيران و حەيساب
 عومرى بېھوودەم بە سەربەرد ئۆستە بېرەمكەوتەو
 ھېچ نەزان بوون باھەرلەمان مال سووتاو و خانە خراب
 (قانەا) تۆش خۆت منەوور كە بە شەيرى فەشقىيات
 گوئ مەدە ھەرگىز بە نەبا دلفەرەح بە و كامەيب

لە دىننى غەشەنگە

روژى لە روژان بىكار و بەتال
 ئاسوودە و رەھەت لە نەبوونى مال
 بىيار و ياوەر بىپروا و ھاوودەم
 بېرەفەقى روژ دەروون بەر لە غەم
 پالدام وە سەرىن ھەرىرى گولپەنگ
 بىر دام وە گردار ھەرخى شەوہ زەنگ
 نوایەم زەمەزمەى جاران كۆتايە
 بىنچەنى شادى گەردى بەمبايە
 مەزگەوت بېرەنەق، دېوہخان و یران
 ئاوايى بېشەق نۆكەر سەرگەردان
 بېتار كەوتوون دوو تەپلە و دەمەۆل
 تەنجى بىسوار راوگە چۆلو ھۆل

كمشاهرم سرگز تاپمه بیدنگ
 میللت میللمتان لیوزمرد و بیپرنگ
 وتم چاك وایه تۆشه بهیداکم
 نیقلیم بگمزنم سمیری دنیاگم
 همتا بزائم گمردونای گمردوون
 کئی کردووه بهشا، کئی خستووته توون
 کئی له رهحمته و کئی له زهحمته
 کئی خاوون شمنن و کئی له جورمهته
 نهجیب نانهجیب نانهجیب، نهجیب
 توخلی خاوون ملک خاوون ملک غمرب
 کمشکۆلم ههنگرت عمام خسته شان
 زری و حوار ناپین رسمی دهروشان
 دمف و ههواره و دووحاچه و شمشیر
 متهرفی چاچیل کلاوهی دلیر
 کهلهپۆس و عسا پۆس لهنگی نمکۆل
 هاپقاپ و دانهی شاخنهفیلی چۆل
 جامی چل کلیل پینچ پهنجی زهرین
 تمختهی سداقمت سمدانهی بهردین
 خهرفهی سمهواره و تاجی گمناهی
 کوولمکی ههفر و شیوهی رهسواهی

بەيداخى ئىشەنچ شەجەرى شىنخا
دەلەلى خىر قورننى نوورى—
قوتو ۋە ئەلەمدە ئىسپاتى نوورى
ھەم سەمەننامە ۋە بەياز ۋە دەفتەر
بەرد ۋە بەردىنى ئىسپاتى سەمەن
بە سەئەتتى خاس رۇزى موبارەك
نۆۋەتتى جۈمە گىرەم تەدەرك
گا بە كەمبۇشى، گاھى بە گىران
گا بە سۆزى دىل گۇرانبى شىنخا
گا شىعەرى شىرەن شىنخى مەلۇمى
گا گۈرەزى ھەق مەلۇمى مەسئۇمى
گا روو بە مەقسەد گا بۇ دواۋە
گا دەم بە خەتتە دەم بە دواۋە
بەم نەمە ھەم سەن خەرىك سەمەن بووم
گاگا ئە دىھات گا ئە شاران بووم
ھەم جۈلەم تەكەرد ھەم دى ۋە ھەم شاران
ھەم مەنزىلگە شەمەل بەر مۇغاران
ھەم تەماشى تاق بىرۋى سىنۇمى
ھەم ھەمە زولفان ۋەك مەرى ھەمى

چمن تاهي زمرباف چمن گینگيلی سوور
چمن گولمی بیغش ساف وینهی بلوور
چمن گموره کچان غمزالی سرمست
چمن همزمکاران دهمانچه به دمس
چمن دئی ویرانه چمن دئی ناودان
چمن هه لای گۆنی دسه لاتداران
ناگاه له تمقیر خوی لامکان
پنم کموته چۆلی دشت و بیابان
نه دار بوو، نه ناو نه پووش نه گییا
غمیری زاتی پاک خۆم تاهي تمنیا
خهیل تیغکرام نیگامکرد له دوور
کموته بهر جاوم لهته خشتی سوور
لعدین نهو خشت گهلیک عهجهب مام
خشم بهرزو کرد به سمد نیحزام
وتم یا گهریم عهلامولفیووب
رحمان و رحیم غافره ذهنووب
نمه هی گیهی و کئی دروستیکرد
کئی نایه چین مال، کئی له دوی مرد
کئی خستییه طالب کئی شیلای به ناو
کئی نایه کوورهی بلنسی به تاو

كام بىناي ژېرى چىرخى رۇزگار
ناپە بىۋارى كام كۆشك و تەلار
بە قىرمانى خوا ھاتە گىتوگۇ
وتى ئىمى قانچ گىلى رىنجىرۇ
ھىرجى ئىپىرسى بىكەم و زىياد
بۇت بىمانىمىم زۇر بە خاتىراد
من خاكى كەللەى دە پادىشاھ
پادىشاى بىپاك حىشمت نىگاھ
نەموەل نەسكىمىنەر شاھى ذولقەرنەين
دوۋەم شاھىمىس سىيەم شاھىمىن
چىۋارەم كەيقوباد پادىشاى كەپان
رەشىد و سەخى خاۋەن سىرە و خوان
پىنچەم شاى غەزىز غەزىزى مەزغۇب
خىردارى پاك يوسىنى پەغۇب
شەمەم كەمۇمەرس ھەتەم نەۋىزوان
ئىپىكەگەنەندەى بىنچىنەى كوردان
ھەتەم نەردەشىر پادىشاى ساسانى
نۇھەم نۇردوۋان كەۋەى نەشكانى
دەھەمىن نەمروود ئاسۋورى نەزاد
پادىشاى بىپەن دوۋر لە ھەق و داد

نؤبهمان رؤسی و دمورهمان تمواو
مهمغزبان لهگهمن خاکا تیکه لآو
زهره زهره بوون ، بوون به غویباری
کهله می همر پاشا کهوته دیاری
به نهمری خوا پادشای بیهمیب
شهمان ههلیکرد له کاخانمی غمیب
له خاکی همر همک تۆزۆکی هانی
تیکه لیکردن زۆر به ناسانی
له تمقنیری همق خوی لایهمنام
لهو تیکهمن بوونه من دروستگرام
سهه سال له سهه همک من خشتی کالیووم
له خۆتمن زممین بنهرمت مالبووم
من بوومؤ به خاک همر همک نهوهن جار
به نیزنی بیچوون پادشای غمظار
له دوی نمو ماله گرام به ناهوور
نراره دیوار هه لای سهلم و توور
ههتا سهلم و توور تمواو بهر باد بوون
له بازیهی چهرخ میهنهت نازاد بوون
نیسته یلداگار شاهانی دمورم
لهم بیایانه پر جهفا و جهورم

زانىم ئەم دىنيا بېيەمقا و بەيىنە
 ھاۋالى ھەزەر ئىمام ھەمىنە
 كۈنى دىياكۆى شارى ھەممەدان
 كۈنى رۆستەمى دەشت مازمەدان
 كۈنى ئەفراسىياب كۈا خاھانى چىن
 كۈا پالەوانان لە سەر روى زمىن
 كۈنى ھەراھى ھۈنەرمانلى كورد
 كە لە رۈى عىشقا رۈحى فېدا كورد
 ھالى مەن وابوو ئەمەل تا ئەنجام
 ھەرزەمەتو بوو باقى ۋەسەلام

مېژوۋى كۈچى ئايشى خانى ئەقىب
 لە ئالى ئەھمەد (عائىشە) لە يەك پېى ناپە دىئاۋە
 سەدەى چۈرەدە لە ھەفتا و دوو چىراى ئامالى كۈزۈاۋە
 بېجەمەدىلا چ بېياكە لە دەشتى مەھشەرا چۈنكو
 سۈپەھ سالارە جەددى شافىمى كۈنەپنە لای خوارەۋە
 ۱۳۷۲ى كۈچى مانكى

نامەيەك بۇ جەنابى شېخ ھۈسمەنى بېيارە
 پەسرەنشانى دېم ئەمرو بە ھىۋاى لوتقى ھۈسمانە
 كە خاكى مەقەمى بېشك دىۋاى دەردى دل و گىانە

ئەمگەرچى ھەر دىيارنىم و بە جەشنى زەرپەر نەپەمەم
بەلام دەرگەموتنم قوربان بە شوعەلى شەمسى تابانە
چ خۇشە ھەلرەشكەننى لە بەر قاپپى مواردى تۇ
بە شەرتى تۇش بلىنى ياران ئەمە پارۋى مەريوانە
مەلا نازى بە عىلمە، سۇنى ھەخرى وەرد و ئەمورادە
مەنىش ئومېدى دارەنم لە لای تۇ لوتفى جارائە
مەفەرموو بۇ نەھات ئەلەبت ئەمماوہ شۇر و نىخلاسى
بەزانە مانىعم پەرى و خەتەى سەرماء و بارائە
لە بېرم دى كە ئەمزام (قانچ ئەوسمانى) دانا بوو
بلىم چى ئىستە بەدبەختە ئەلەن مەنكەر بە شىخانە
بە جەاوى باطنى بېروائە بۇ دەرروونى مەن
ئەزائى (قانچ) مەھكەم لە سەر ئەم شەرت و بەھمانە
مەخپىسى لە بېروائە كرار: قانچ

قانچ لە ھەشارى كەو كوشتا كە كۆلتىشى پەندەلەن،
بە پارچە ھەلەبەستىك نامەيك بۇ شەيخ عوسمان ئەننوسەت،
بە داخەرە ئىمە نامەكەى قانعمان لا نىيە، بەلام ئەم
شەيرانەى خوارمەو وەلامى ئەم نامەيەى (قانچ) ن.

وەلامى شەيخ عوسمانى بىيارە بۇ قانچ
ھۇشيارى ھەشارى خەرمەدى دەرگى نەھيران
سەھەدى كەمى زەرەكى مورغابى سەھەنەن

چمند خوښه سبهینانه که گوئ دمگری له دهنکی
 نه زواره دهمی خالی مل و لهنجهی چهیران
 نموکساته که پیکت به پهیکانی خمدنکت
 یا رهپ نمشکئ پهنجهی سر ماشهی شیران
 بیکه به کهبابی فرنی کوروی سته
 سینهم که شهراری کورویه و لهههیی نیران
 نانئ که چزی دت و پروزی سمری سیخی
 شیخی، به نه زمر بیته پروزی دلی برهان
 چوون شوبهیی کزی چهرگی منه زوو بکه پادم
 پارهی هموو صهیدی تۆ بی تهپری مهریوان
 پؤل پؤلی کهو و هاز و فولنگ، سۆنمو و کؤتر
 گورؤدهیی دهمداوی تۆ بی کنوی شه میران
 هر چمنده که نهینیری بهشی من نیوهیی رانی
 هر بهو خمبره هانعمدل، مهیلی به سهران
 چ بکه له دل و تالیعی که چ رموتی زهمانه
 من ماموه کهم بهخت وکو خانی (سهران)

ملکی ویرانه

ملکی ویرانه عزیزم همت به کس نادار هواج
 تۆ نمبی نهی موددمعی ناحق له من نهستینی باج
 لیمگهړئ نهسبابی نؤمالیم له بؤ خؤم پهگونیم
 بم به ساحیب عسکمر و هانوونمکهی کوردی مزاج

ئەمۇ زىمىنىمىز، بە يەك (پەلە) جىنايەت دەرىجىسىم
يان بە مەيلى خۇت، ئەگىشىم تەكلىپى باج و خىراج
گۆيگەرە با پېت بلىم زۇر چاك لە بىندە تېپىگە
من كوپى كوردى نەزادەم قەت بە كەس نادەم خىراج
پېغەمەر فەرمۇيە بېزىن كىيۇن ھوو — كىيۇن
پەتەمىل ئەمما بىزانن ناگۇرېت خۇلق و مەزاج
(قاندا) كوردان ئەگەر نىستا كە تىرە تىرە بىن
دېنەمە سەر ھەكرى كوردى كاتى خۇي رۇزى عىلاج

ئەمۇ مىللەتلىرى كوردە
بابى ھەممۇ ئەمۇلەي مەقالاتى خىتاب
شەرىئەت بىن گۇفەتارى سۇئالاتى خىتاب
يەكەك بە ھەممە خاۋەننى ئەمەلىيە ئەزانن

۱

سىيەر و ھەنەرى بابى ھارۋى خىتاب
تا رۇزى ئەمەل وا لە مەجازاتى خىتاب

۲

۱- ئەمەلىيەتتە كۆلەككە ئەمۇلەي خىتاب، داۋىي لېيەردە دەكەن.

۲- ئەمەلىيەتتە ئەمۇلەي خىتاب.

ئەم مېللەتتى كوردانە كە ۋەھا بەند و ئىسىرن
 بىن عىلمى و جەھلە لى كىراماتى خىتاب
 ئەم عەسرە كە مەشھورە لى عامە، بە ۋىقايە
 نەپىيە لى عومرى گۈلى بىلگاتى خىتاب

مژدە

با سېبىن لۆكە كۆنە چۈن ئەمىن ھەرگىز بە عاج
 شىشە با پان و قەۋىپىن چۈن ئەمكا ھەرمانى ساج
 با، بە رىش پەرتان و پۇ بىن دانىش بېگىرنەۋە
 دىۋەنەنكەى راي ئەخا ھەرگىز لى جىنى دىۋا و دىۋاج
 دىۋەنەن با نىتىفاق و تىۋۇپ و تەھارەى ھەمىن
 چۈن ئەجىتە روۋى سوارەى كوردەكان رۇزى عىلاج
 دىۋەنەن نىۋە و خوتان مۇلەتتىكم بېيەنەن
 بىرە سەيرى بەزمەگەى مەمرەگەى باز و دىۋاج
 كەى لى ئەۋەل دىۋەنەن ۋەك مەن كز و بىچارە بوۋى؟
 مەن نەبووم بۇيە جەنابت بوۋى بە خاۋەن تەخت و تاج
 مژدە بىن ئەى ھانەا كوردان ئەمگەر گشت لىنەۋەن
 جا لى باتى سەد ھەزار بىن سەھلە نىش، ئەھلى (...)

تیکه لکیش

من له دشتی فرقتا بؤ عاشقان
آب چشمم انحر رهش کردم سبیل
پئی له خوینی عاشقانا گولگوله
آنکه کشتی راند بر خون قتیئل
پئی ویسالی هر له من پنهاننهکا
ضلنی فیالمشق من بهدی سبیل
واعیزا ریشتم برن بؤ وعزمکمت
راحیتی فیالراح لا فی سلسبیل
یا به دل تو ناگری عیشت نهوی
ورنه از آتش کز رکن چون خلیل
یا لهگهال فیلانی عیشتا بهک مبه
یا بنا کن خانه‌ای در خورد بیل
یا نمبئی نعمتین خمیالی هاتنموه
یا منه یا اندرین ره بی‌دلیل
کاکی کوردم حالمتی کوردی عمجهم
همچو مور افتاده زیری پای بیل
(فانها) مال و مندان و عزیز و جاه
باد و هر چیزی که خواهی زین قبیل

پنج خشمکی له سفر شهری حافظ

زامدارم بینه لای من الفیث

عاشقم سووتاوی جانان الفیث

چون به لوقمان دینه سامان الفیث

(درد ما را نیست درمان الفیث)

(هجر ما را نیست پایان الفیث)

تاری زلف، تمیری دلی کینشا که مهند

له شکری خالت منی هینایه بمند

کی وگو من وایه نمبرو موستمه مند

(دین و دل برزند و قصد جان کنند)

(الفیث از جور خوبان الفیث)

منع و لؤمی من نمکن گورد و عمره ب

پیم نه لئین نهم شیتیه بیعه مقله و نمدوب

بیخمبر لهم دولبه رانمی خوش لعقب

(در بهای بوسه جانی طلب)

(می کنند این دلستانان الفیث)

گوو به مالی به لکه شور ی جاو کلان

هم به هوودی، ریشه کانی کمرلان

خو گرفتارم له ناو قال و قولان

(خون ما خوردند این کافر دلان)

(ای مسلمانان چه درمان الفیث)

من له داغ بېگانمگانی بهد نسل
بهلگوو لموئی تمعنمان لاجن له مل
ههلممئی مهربانه دمن نهی کووهمگل

(داد مسکینان بهد روز وصل)

(در شب پلداي هجران الغياث)

ولعیزی ناشارمزی خاومن حمهد
تیری تمعنه و ئیخی لؤمه و زوانی بهد
داغ و دهردم زؤره کاکه بېهمهد

(هر زمانم دردی دیگر میرسد)

(زین حریفان بر دل و جان الغياث)

کس نمبئ وک من زملیل و دلهمزن
خوار و سووکی ناو رھیقی ئمنجومن
هانمیش سووتاوه ئهمرؤ بؤ و متمن

(همچو حافظ روز و شب بی خویشتن)

(گشتمام سوزان و گریان الغياث)

تیکه لکیش

گمر له لای تۆوه به عومرم دیم خمتایی رھفت رھفت

(ورز هندوی شما بر ما جفايي رفت رفت)

تیری برزانتگ ئمگمر زامی له دل کـرد چی ئه بئیت

(جور شاه کامران از بر گـدایی رفت رفت)

تافت و زحمتهایشانی لازمه و خستی مراد
 (هر کس دورت را که بینی چون صفایی رفت رفت)
 گمر بسووتیم من و مگو کوردی له شموئی نمودلیم
 (گر بلای بود بود، گر خگی رفت رفت)
 گمر، دلم غمباری عیشی رفته بمری لایقه
 (و ر میان جان جانان ماجرایی رفت رفت)
 حاکمی کوبرا بپرسی بؤ قصاصم پیی نهلیم
 (گر میان همنشینان ناسزایی رفت رفت)
 (خان) پش و مک حافظه منمی له میخانه ممکن
 (پای آزادی چه بندی گر به جایی رفت رفت)

شینی رهاشا

حسرتا بؤ مرگی تریاکی گلاو
 مضمخمری تریاکیانی میان بووناو
 نمکبر نایاد دور له تو بپرمونه
 رووسی بیبمرگ و نانه و بشپراو
 مشتری و شاگردی ناو میخانه مکان
 بؤت زویرن سمر به شور هیوا نمماو
 بؤت پمروشن دل به خمد شیومن نمکمن
 بهنگشروش و بهنگپر و دملک دراو

شىن ئىگىز زۇر بە كۆل بۇ مەنى
بۇل ۋە بېقىمىت ۋە تىگ ھەلجىر
جەردە ۋە تالانكەرنى بېرەشت
دەستە پاجە ۋە سەز كۆن ئەمەن شىك
بېشەۋر ۋە سەسەرى ۋە جىز ۋە تەرس
بۇت ئەمەن شەرىتى مەزگ ۋە زووخاۋ
رۇزى مەزگ رۇزى جەمەنە بۇ ۋەلات
بەزى ۋە ئاھەنگە ئە ناۋ پىۋانى پىۋاۋ
بۇل بە بۇل گەۋرە كەپان ۋە شۇرە ۋە
ۋا ئە سىنگ خۇيان ئەمەن سەتر ۋە گولۋا

.....
مەشە ۋە مەنقەل خۇماريان دىت ئە جەۋ
سالى تۇپىنەم ئە شەۋر ۋەست ۋەسى
(كەز كە تۇپى رەيدەكەش بۇ كەندەۋ)
۱۳۶۲، كەز مەنى

تۇتايى زىرەك
مەن مەنلىكى بېۋەكى كۆردەم
مەمۇستەپەكەم ۋە فەزىرەكەم
ھەمەۋ بەھانى كە ئە خەۋ ھەستەم
پاك ئەشۇم جەۋ ۋە رەۋەست ۋە دەستەم

بىلەن بىر ، نەبىت سىرىش نەبىت
ئىنجا بىر جايى جى ھەبىو ئىبىت
بە بەرگى مەكتەب لەش رىكەنەم
كتىب و دەفتەر لەگەن خۇم نەبەم
بىبەك بە خۇشى بۇ مەكتەب نەبۇم
رەۋەتلىرىم دەرس و دەۋرى خۇم
نەبەم ناۋ مەكتەب لەگەن رەۋىقان
گۈزىنى نەبىم پارىش نەكەم جوان
لە دەختى دەرسا نەبەم دەرسخانە
لە لام خۇشترە لە سەد ھەبەخانە
گۈزى لە دەرس نەگەم نەبەم بەرەم
نەبىشنىۋەسمەۋە لە ناۋ دەفتەرم
جۈمەنەش سىرى خۇم و دۇست نەبەم
بە خۇشى و سەيران بە سەرىنەبەم
بۇ لەش و دەخت و زىبان ھەمىشە
پاگەرتەم گەۋۋە بە پەشە
خۇمەتە داک و باب و كەس نەگەم
پاگەم گەۋۋەتە پەشە تا نەمەم
لە مەكتەب ھەبىر بۈۋەم نەم رەۋىقانە
مەكتەب سەرجاۋەى عەلىم و عەبەخانە

ئاۋا بىن مەكتەپ چېگەي خۇنلەنە
شۇنقى تەربىيەت ھاك وەرگرتنە
بۇي مامۇستام دەرسم ئەداتى
ئەو ئەمگەيەننى بە گشت ئاۋاتى
ئاۋاتى ھاكە بۇ خزمەتكردن
بۇ گەل و وەتەن بەرمە پەيخېردن

ئەي ھەلس

ئەي ھەلس رۇخى رەۋانم تۇي پەنا و پەشتى ھەزار
دەستگىرى عالمى مردوۋىش دەخەيتە نىش و گار
نەك مەنى پەركەندە نەمزانى بە راستى قەدرى تۇ
زاھىدېش لام ۋاپە بۇ تۇيە كەۋا ئەخزىتە غار
ئەي ھەلس لاي ھەر كەسپەك بىسى ھەر ۋەكو لىۋەي قەۋى
دەننەمبۇشى گەربىي عەيىبى بە خەروار و تەغار
ئەي ھەلس گەر تۇش نەيى بارگىر كز و دامەۋ ئەمبەت
تېر لە كا و جۇي گەر نەكەي لۇقەيشى نابى تا بە غار
چەند كەسم دى مەن لەمەۋ بەر تۇي ۋو ناۋى نەۋو
بۇت حىسابكەم نېستە ئەشرافن ھەتا دۈۋەد ھەزار

گزله لای کوردستان

قانع به رنجواری، ددها به لای پره ژنېکې گزله گمردا
 گزله تمبه کی نیره وشک و نیره تری بهر چار ده کموت
 به نوو که چه قزیه ک دوو دېره شير لمسر گزله که
 هله ده که نیت پاش سرور کردنموی گزله که به دیاری
 ده نیتريت بۆ بهر پتر هادی چاوشلی که مدیر ناحیه
 پنجوین بوو. نهویش گزله که کی نهونده به لاه به
 نرخ ده بیت له سر میزی فرمانگه کی دایده نیت.

دهستمه که له نده بهر وهرانی شاری سلیمانی له گلن ماموستا
 بهر میرد ده چن بۆ هاوینه هوارې چوار باخی پنجوین، لهویش
 زیارته می ماموستا هادی چاوشلی ده کمن و چاریان به گزله که
 ده کموت، لئی دهرسن نم گزله تمبه له کوئبوو؟ بهر پتریشیان
 له وهرامدا ده لیت قانع بۆی نار دووم. که گهر او نه موه بهر
 په کیان به نامه به که داوای گزله تمبه کیان له قانع کردوه
 قانعیش به سی دېره شير وهرامیان ده داتموه.

شیرې سر گزله

شاوای گزله لای خاکی کوردستان

خوشتوره له ناو سمرچاوای لوبنان

کورده به پادی دهوړی کمریم خان

بنوښه قوم قوم بهر اوای کوستان

وهرامی داواکاران

نه خاوڼ گارگه و نه همورگرم

نازتم پهنا بـو لای کـی بهرم

گوزلمی ناوی نم گورستانه

زادمی نهفکاری بهیره ژنانه

ببوورن به خوا گوزلهلم نییه

نمرنا بو نیوه قیمتی جیبه

فانع دیوالنکی خزی بـو گـوره پـارنکی کوردپهروهر

دهنیرت، نم دوو دیرهی شیرهی له سر زهرفه که
دهنرویت.

دیاری خوا پیناو زېرم، پان زهوه

دیاری من شیرعی خوا برپوه

با وهجود قوربان حمزرت سولیمان

کوللمی ههبوو لکـرد له میروولمکان

فانع لمفی نهیت له مـهـریوان له گـل مـامـر سـتاکـمـیدا

دهجیت بـو بـاره، په که مجاری دهیت که بـاره دهیتیت،

که چاری به خانقا و مهلا و قوتاییه ناییه کانی بـاره

ده کموت نم پارچه هدلبستهی به ناوی (فانع و بـاره)

داناوه.

قانع و بیاره

به رنکموت رنکموت رږږی له رږږان

هاتممه بیاره ممدحنی عرقان

زوو بږم گرابوو باسی نموصافی

سمرچاوهی فمیزی بی لهکه و سانی

نمیانوت بی شک کانی مورده

رنکمی نهجاتی رږږی میعاده

کمهفی نمانه بږ خمتا بلاران

ممنزلگای تموحید بږ تمقواگاران

که نوایم فمیزی له بمر نهباری

عمرشبوو بږ لبقای حمزرتی باری

گرږی شموخیزان دهررون ناومدان

ماتم نشینان به ظاهر ویران

روانیم خهلاقی ریز و قمتار

نهجوولینهوه همار به همار

یمکی دلگرمی سمدای فورناخوین

به تری عمشقی پهکی دلپر خوین

یمکی موبتمدی له عیلمی فنا

پهکی شهسوار ممدانی بههنا

یمکی خمریکی عیلمی ظاهر بوو

یمکی ممنظور و پهکی ناظر بوو

رۇيىم گەيىمە نانمواختە
بەرىيەتەم بۇ خۇم گەرد بە بەمانە
داخلىيۇم بە ناو ژوورى نانگەردن
دانىشتەم لە پەنى گولپەردە خواردن
وتەم ، نانموا خۇت و نىمانت
رۇژى جەندىگە مەسرەقى نانت؟
وتەم، ھەر رۇژى ميوۋان گەمبى
ھەشت پەوت ئەشەلم خاتەرت جەمبى
بەغزى رۇژ ميوۋان ناپەتە تەھرىر
دە تەنەگە ئارد ئەكەم بە ھەمبىر
ھەشتا بەشەنەگە، ئەشە دووبارە
ھەمبىر بەشەلم، چارم ناچارە
خۇم و چوار شاگرد ھەتە نىيەشمە
ئارامان نىيە بە دەۋانى دەو
لە وئ تەپەرىم چەۋمە خانەقا
تەمەشە ئەكەم ۋەك (يۇم البقا)
سەھەق نەپەز ئەكە سەقى مەشغۇلە
سەھەق لە پادى شاھى رەسۇلە
گەھى نەمەتە (پانەللا) شەپە
ئەگەتە خەۋەر عەرشى بارەگا

پمکې وک هازان به دل ټمدا جوړش
 پمکې له بادهی موحیبهبت سرخوښ
 پمکې شاګرده پمکې نـوستاده
 گشت کس له روتبهی خوږیا دلشاده
 ټمجا روومکرده ناو تلمبهی دین
 (رضوان الله علیهم اجمعین)
 سوخته و موستمعید له سمر نیجازه
 (العمدله) به بیټنه نـدازه
 گرمه ی دمرس و دمور موتالای تمطیر
 حوچری شافیهی نه خاتموه بیر
 پرسیم له مه لا که فطیت چمنده؟
 وک غونچه پشکووت به لیوی خمنده
 وتی نـازانم، هر دیت و دپروا
 مپرسه له سپ ګردموهی خوا
 که دیقتم ګرد هر پمکه ګاری
 هر پمکه وپردی، هر پمک هاولری
 شیرانی رنی حقی به عیلم و عممل
 خمپه و خمرګایان بردومته سرکه ل
 به سۆزی دمروون ناهی نیوشمو
 رووبـپرووی مقصد بـینارام و خمو

كاروان رىڭگە كۆچ، ساراي موحىيەت
سەرھەلقەي خەلقەي شۇرى تەرىقەت
ئەمۇسا كە زانېم بېشەي شېرانە
ئارامگاى كۆۋرى دىل بېيدارانە
روومكردە مەجلىس شاي (سراجوددىن)
عوسمانى ئالت، سەرچاۋدى يەتتىن
موجەددىدى دىن رەسوۋلى رەھبەر
ومكېلى مۇتەلەق شاي (خەيرولبەشىر)
خەرىكى ئىرشاد رىڭگەي خۇدا بوو
لە سەرتا بە ھى غەرقى لىقا بوو
بە دەس كىتابەت بە دەم نەسىھەت
بە دىل دىدارى يارى تەرىقەت
بە ھاۋ تەۋەججۈۋ بە رۇخ ھۇشيارى
لەگەن مۇرىدان بۇ نىگمەدارى
نەزىك تا لە دوور زۇر چاك ھۇشيارە
بۇ ھەمۇو مۇرىد باش ئاگانارە
كە دىم رىسالەي نەسىھەتنامە
تۆشەي ساراي دەشت (يەمۇولقيامە)
ئەينىۋوسىيەۋە بۇ (غەبۇلپەرھمان)
نە تەنھا بۇ ئەمۇ بۇ ھەمۇو ياران

چا را ناسا بوو بڼه رڼې هيدايت
 چاوسلې کوڼر بوو بوږسمر سماعت
 به لن به ظاهر بڼه خوڼر ايموه
 گرڼې معانيم بڼه کړايموه
 نسيمي غمري دای له دماغم
 بوو به مرمهمی دلی ناساغم
 نهوسا داچلکام بڼه پهرېشانيم
 بڼه غومری هوتا و له رڼې نمرانيم
 کردم به چرای بهر پټی تاريکم
 کردم به عاسای دمستی باريکم
 وتم يا کمریم (علام الفیوب)
 (رحمان الرحيم غافر الذنوب)
 بهکه به خاتر شای (قاب قوسين)
 بمېه خشه به نوورسیدی کمونهين
 به سؤزی سينه ی فاتيحه ی معسووم
 به همتلی ناحق حوسمينی مزلووم
 به چپای قهلبی شای (سراجوددين)
 عوسمانی سپهه موجه ديدی دين
 بمخمره زومره ی مهنسووبی دهرگای
 ببېه شم نکه ی له سایه و پمنای

با ئىتىز بەمبىيٰ لە سىمىرگەردانى

قىرىمىتى (قىلىق) بىگىرە دامانى

قانع ھەر لە مىريوان دەنىت و نامىبەكى دىكە بۇ شىخ
عوسمان دەنووئىت و لە سىر زەرفەكە دەنووئىت:

دلىم زەرفە و ھەكىلىم زەرفە بۇ لات

كە ماچىكات لە تەھى سىر ھەتا پات

جەنابى شىخ عوسمانىش بىم چوارىنى و ھامىدەداتىرە:

مىزرووى نامىم ھەناردىم بۇ يار پاك و جوانە خالىيە لە غوبار
(گانە) راس دلى دانامە بۇ لى ئىدىيە زانا و دانامە

نامەيەك بۇ شىخ مەھمەد

ئازىز زوھرى ئازىز زوھرى

دوور بىت، جە گىانت، ماچان زوھرى

جە بازىچەى چەرخ، چەپگەرد دىگىرى

گىرۋدى مەنىت، بىلىندى زەنجىرى

شەھەتم، دوور با ئىشى چەم دلى

(ھەموفەردانە)، ھەرد و خەمدارى

بىزى بىھەفا، چەرخى چەپگەردار

شانا، مۇرەىنەرد، ۋە سەد قىن و ھار

[illegible]

ویمرد به نهحوال، خرابهی نادم
حزرمتی (حمو) ، دایک ، گول عالم
چ نیصرارش کورد، بهی گمنوم خواری
یاونان نادم وه شهرمزاری
یا حرمی لووط کارش چ، تموری
جهنی موسافر ، وه جفا و جهور بی
شیریش نمرمن ، فرهاد فنادمر

.....
هرم مگرژمن بی ، سمنان فریب دا
هارووت و مارووت، چهپسکریان نهچا
هرمه مگرژمن بی، بهلهم و هستنه خهم
ژمن بی، وه سه بعب هابیلی نادم
باهی وه سه لام نییمن مه جالم
پهری دمردی تو ، پهریشان حالم

بهشی فارسی

شکر ایزد

شکر ایزد که دگر رحم خدا باز آمد
زغن و زاغ برهقتند و هما باز آمد
کوکبی کز وسخ ظلم زمان گم شده بود
حمدلله که به بازار ضیا باز آمد
مژده به مردوی صد ساله بده باد صبا
گو فرح باد مصیحا ز سما باز آمد
پیر یعقوب دل خسته دلان شاد بکن
خبر گمشده از مصر به ما باز آمد
ای که معلول غمی گریه ممکن خوشدل شو
که طبیب از سر رافت به دوا باز آمد
بلبلا چهجهی عشق به افلاک بزن
غنچه را خنده زد و باد صبا باز آمد

کلاسا

کلاسا کسب مکتب کن که تا گیتی به کامت باد
بخوان جغرافیای نو که تا عالی مقامت باد

وکیل چپ شو از اول به خدمت راستی یابی
و زان پس شو معین نایب ز زحمت ها دولت باد
تو از پاداش سربازی بود روزی شوی یاور
بکش تیغ از صف دشمن ز هر سو صیت نامت باد
اگر بخت مدد کرد و رئیس تیپ کل گشتی
ز بهر حفظ جان خود سرایی از رخامت باد
نخیل ای شیر پر غیرت جبونی پیشه خود کن
که شاید چون رفیقانت تمنا و سلامت باد
اگر گویم امیر شرق باش از لرها ترسم
خدا ناکرده در دوری زمانه اختتامت باد
وزان پس چند اوقاتی تو بر تخت شهی بنشین
در آن دم بهر روسی ها بیانات و پیامت باد

ای میهن من

ای میهن من گلشن من کشور ایران
ای مردمک ارباب سخنران
گهواره ی داریوش دوصد نادر دوران
ای مادر میدیا و نشیمن گه ساسان
ای رزم گه کشمکش پور نریمان
تو باغ پر از لاله و من بهر تو بلبل
ما باده پرستیم و تویی شیشه ی پر مل
تو معدن دلها و منم شاعر بسی دل

تو گلبن گلزار و منم شاخه‌ی سنبــــــــــــــــــــل
 من خضر ره عشقم تو چشمه‌ی حیوان
 دیری است که من بی‌خبر از کار تو هستم
 سودایی و سودا سربازار تو هستم
 سر تا به قدم عاشق دیدار تو هستم
 جان در کف خود کرده خریدار تو هستم
 برگشته و غمگین سراسیمه و حیران
 آیا ز تو باقی است همان ناله و فریاد
 خم کم نشده زره به صد تیشه فرهاد
 مادر نتوانست دهد شیر به اولاد
 می‌گفتی شب و روز دوصد وای سیصد داد
 آن دوره که ببیم چنین بود و چنان
 آن چته نیلی که او را امنیه نام است
 صد چته کوهی ز برش همچون غلام است
 گویند که فاشیستی او جمله تمام است
 کام دل درویش در این دوره به کام است؟
 شادان شدی ای صوفی بیچاره و عریان
 ای هم‌وطنان دوری ز یاران دگر بس
 محرومی از این جنت ایران دگر بس
 بازمنده از این گریش دوران دگر بس

خون خوردن دل‌های جوانان دگر بس

هان ای پسر پر خرد چشمه‌ی ناموس
امریکی مشو صینی مشو دور شو از روس
اینگلیزی مشو شرم کن از گنبد کاووس
برکش همه دم ناله و افغان پرافسوس
ایرانیم ایرانیم ایرانیم ایرانیم ایران

ای میان اولیاهان

ای میان اولیاهان ارشد و اعلاستی
وی ز علم عرف وحدت لجه و دریاستی
ای زده طبل حقیقت بر سیاحت‌گاه عرش
وی ز مشرق تا به مغرب فرد و بی‌همتاستی
ساربانان محلم رخ کرد در دشت فنا
هوش دارای حافظ هر پستی و بالاستی
نقش از درها و علقم بلبل بی‌بال و پر
عدل فرما ای که عادل‌تر ز صد کسراستی
آنکه گفتا در یمن بیش من است منش نبود (!)
حمدالله شاه من تو حافظ بطحاستی
بنگر اندر حالت بی‌حالتان ای حالدان
کار تو تطبیق شرق و نایب لولاستی

نقد حکرم پر ز عشق و دل بوته‌یی پر آتش است
آتش عشق از تو جوید ای ز دین اعلاستی
(قانعاً) مستانه‌وار رخ بنه اندر عدم
عبد شاهی دینی و خود بیش از کسراستی

آن تاسف

آن تاسف بر وجود ما زده دیار نیست
پیش هر کس ملتجی باشم به جز خون‌خوار نیست
این سخن حق است جاننا قصه و گفتار نیست
کس در این دنیا چو من از عمر خود بیزار نیست
چون که درد دل گران است قایل اظهار نیست

شورش دنیا

شورش دنیا ز آه و ناله و زار من است
باده‌منوشی در خرابات مغان کار من است
..... رمز خوانند ابله اندر ابله‌ی
رمز خواهی، در میان لبروی یار من است
آن که در پیش خودم با من دمی یاری زند
در غیابت بد نهاد و دشمن کار من است
عطر گل تزیین دل نور قمر طعم شکر
این همه از نکته‌های رمز گفتار من است

کوزه‌ام را گر سغالین باد ای دل غم مـخور
شربـتی دارم که حلوایـز خـریدار من است
از دم عیسی مدان ای هوشمند ، احبای موت
القیام از بوی زلف سر و جویبار من است
یا خماری ترکس از طرف چمن از خویش نیست
زره‌ای از نازشی، زون خـریدار من است
شوردریا، نی ز آب خوش گوارا قدرتی است
قطره‌ای از آب عشق هجرت یار مـن است
(قانع) اندر بی کسی چون بلبلان نالش کند
او نمی‌داند که شاه عشق سردار من است.

خرمن فرور
ملخی بی درایت و نادان
کرد قصد غنیمت مـوران
با سری پر غرور و مغزی تهی
بر سر راه مور گشت روان
چون نظر بر درازی خود کرد
در گمان شد که اوست شیر زیان
بال خود باز کرد و پی و پی و زود
تیز می‌کرد هر دمش دندان
گاه بگفت نهنگ دریایم
که زده دست‌ها بر دامان

از قضا مورکی در این صحرا
 می‌دوید از برهی مغنه و دان
 چون ملخ مور بید دشمن آمد
 روی خود راست کرد در میدان
 پای ناموس زد به قبه خاک
 چنگ‌ها تیز کرد همچونان
 یفعل الله مایشاء خواند
 آیه فتح کرد، ورد زبان
 مور پر غیرت و حمیت بود
 نبودش بیم اندر این میدان
 چون درون ملخ مجوف بود
 رفت دندان مور در توی آن
 جان سپردش به قابض الارواح
 بر ملخ خصم گشت دور چندان
 (قانعاً) خرمن غرور این است
 لمرش نیست غیر کندن جان

انذیشه

شبی اندیشه می‌کردم ز ایام
 گهی از شعر سعدی گاه خیام
 گهی از گات‌های دین زردشت
 گهی از خارزار و باغ و گل‌گشت

کهی یاد ارسطو به افلاطون
کهی از حسن لیلی شور مجنون
درین غوغا چو ناگه رفتم از خواب
بسان مرده بی همراز و احباب
ز خواب خوش عجب خوابی بیدم
به شهرستان گردون در رسیدم
چو دیدم خانه و قصر و نگارش
چو دیدم باغ با حوض و حارش
گذر کردم ز کوچه تا خیابان
به راست و چپ نگه کردم ز دکان
دهانم پر ز ماشاالله پی پی
کهی لاحول گویان گاهی می می
بیدم پرچی شیرین و مهوش
سفید و سرخ و سبز و خیلی دلکش
ز زیر دار پرچم تابلو بود
نشان جایگاهی ساخلو بود
نوشته دادگاه آسمانی
به امر ایزد هر دو جهانی

چو رفتم من ، به کرسی جای دادند
لب خوش آمدی از هم گشایند
جنا ایل و مشانا ایل و زایل
کشیده صف برابر امر جبریل
بگفتندش کدامین آسمانی
کدامین ایل در نام و نشانی
بگفتم (قانع) بی ایل نامم
ز اهل سرزمین ناتمام
همه اهل زمین بی ایل و میلند
از آن رو پیش یزدان بی دلیلند
بگفتند خوانده ای ای مرد میهمان
بگفتم آری آری نصف قرآن
کتاب ابتدایی خیلی خواندم
بر دیوار مسجد خیلی ماندم
ز صوفی احمد و ملا فلانی
گرفتم علم از دنیای فانی
پی آن که سر نویسنده جنا ایل
بنا بر امر آقا شیخ جبریل

کتابی بر گرفت و داد دستم
که تا داند کدامین مرد هستم
کتابش باز کردم اندران آن
چو دیدم خط و حرف و لفظ یونان
شکایت‌نامه‌ای از دست زوردار
ز دور استیلای شاه خون‌خوار
مگر یک مرد مرغ دیگری خورد
شکایت‌نامه را پیش عدلیه برد
هنوز آن ادعا در آسمان است
ز عدلیه ز پرونده عیان است
مگر صاحب زمان آید بری کار
ستاند خون مرغ از مرد خون‌خوار

ماده تاریخ‌خانه‌ای آقای محمد امین خان

(در روستای «شیتوه گوینزان»)

پس از حمد و ثنای حی اکبر
درود مصطفی سلالار محشر
منم اسم محمد هم امینم
به دل مشتاق ارکانات دینم

نژادم بانه‌ای آل سلیمان

به بهرامی شدم مشهور دوران

شبی رفتم به خاک (شیوه گویندگان)

بدیدم یادگاری از فیساکان

چو یاد آن بزرگان کردم از دل

دل از ویرانه آنجا کرد مشکل

به صرف مال کردم خانه بنیاد

که تا آباد باشد جای اجداد

خرد تاریخ او گشتا به ظاهر

(چو گل تعمیر کردم جای قادر)

بهرگی یه‌کمی بهره‌ممه که پتچینی کرا و تهاووبوو،
 برده لای ماموستا وریا، نه‌ویش دواى غاشا و بزار
 کردلی، جگه له‌وه که به ده‌ستووسی خزی داوایکرد
 نه‌و نوکانه‌ی له‌ دیوانه پت‌شووه که‌دا بلاو کراونتموه
 بخرنه سهر نه‌م بهره‌ممه، زور تهنکیدیکرد که نه‌م داوايه
 وهرگرم و لهرموویان حیفه کس‌یک نه‌م بهره‌ممه
 ده‌خونتموه نه‌عانش نه‌بینی. منیش له‌ سهر لهرمووده‌ی
 له‌و ماموستا به‌ریز و پایه‌به‌رزه که چاکر له‌ من شاره‌زایه،
 نه‌وانیشم خسته سهر نه‌م بهره‌ممه، به‌و جزیره‌ی که له‌
 دیوانی قانهدا بوو له‌ چایی یه‌کمی سالی ۱۹۷۹
 (چاپخاله‌ی زالک‌وی سلیمانی) که ماموستای
 ماندوونمناس و شاگردی قانع کاک بورهانی ره‌جمنی
 کۆیکردبووه و چاپکردبوو، نووسیموه ده‌قی نه‌و
 چاپکراوه بلاو ده‌کهموه.

وهرگير او له ديوانی قانع

چهند سه رگورشته يه کی شاعير

قانع رووخوژ و نوکمهزير و قسه له روو بروه، له هر کور و کومل و کوزونموه يه کدا بهشار يکړ ديت به زووی دهر کموتوره و ناسراوه، کردهوه کانی و قسه کانی سرغراکتشر برون ... نيتا لم بهشدا همدېک به سرهاتی بهجووکی باسده کهين که پهيوهنديان به واقعي ژيانيموه هميه:

— قانع مندان دهمي و يتدايک و باوک، شوانه له سر تمنوران روژيده کردهوه له گمل کوملېک مندالي وه خوی له کولانېکدا له دني دؤلاش که نيسته جني باب و باپري دهمي، ياریده کات ... (ناغا سعيد حسيني) خملکی «چور» بهوندا به سواری دهرات و نهمپه که یی به خانووکچه می منداله کاند دهمي و دهيرروخيني. قانع دهسته کا به گريان. پياوړکی به سالاچوو که له بن ديواره کهدا دانيسترو دهمي به ناغا سعيد حسين دهمي: نمو مندالهی نه گري کوري شيخ قادري شيخ سعیدی دؤلاشه ... ناغا سعيد حسين داده چمله کی و دهمي بوجی بهم شيرويه وه کو بیکمېک دهزی ... پياوه پيره که دهمي: پاش ليقيمومانان به دهست دهرمه گاگانموه، رايانکرده بناری شارهوور، که شيخ قادر نهمري خوی کرد نهميش به بیکمسی

هټيانموره بړ دؤلاش و مامه کانيشي نازي ناکيشن ... لمويش دهلي:
بهرزيکمره و بیدهدهستم ... له کابرای وهرده گري و به سوارى
دهياتموره بړ دتي «چور» هر له ناوچهى مريوان ... نجا قانع خوى
دهيگيرايه و دهبوت: له بزم دى لاغا سيد حسين به دهسقى خوى
به ناو و سابون له ناو تمشنيکدا شوردمى و دهسقى جلى تازهى
مندالانيمان بړ هټام، کردم بهر و زورى پنه چور لای مه لای قوتانجان
دايانام. نم بهر به سرمه نای لمقيمتى و خوينده واريم و تمنانت له
شهرنيکدا وتويه:

همزار رحمت له نارامگاهى بهرزي سميدى (چور)

که مندالبوم به لوتفى خوى مسارى زينى گوري
— قانع به لمقيمتى سرنک له مريوان ده داتمه و ده چينه ديارى
که لاره رووخواه کاني دتي (دؤلاش) له سر بهردنک داده نيشى و
هناسيه کى سارد هلمده کيشى و دهلي:

نمگرچى بهر دموازى نم ديارم

خريدارى (دؤلاش) (مه روخان) م

پان هر بهر هناسه سارديمه دهليت:

ومتن^۱ خاکت به موژگانم نمکيلم

له بهر ته حصيلى عيلمه جيت نمهيلم

۱. به ملنا لمريولنه.

۲. مهبستى له مريوان بويه.

وه يان که ستایشی (گوږمه پيخان) ^۱ ده کات دهلی:

نمگر زهيد دلی زهوی تپاه

دما بیته نیساری (گوږمه پيخان)

که دؤلشم هموو بوو به که لاه

چ زهوی تیا نه ما، خاکی مریوان

له کاتیکدا له شاری (کزیه) لعلی دهلی بیری ناوچهی

میریوان ده کاتمه دهلی:

(میریوان) فیکر و هوشم هر به تویه.

دهروون ریش و سراسیمه له (کزیه) ...

— له گیل ماموستا مه لا عبدولکرمی موده پيدا دؤستاه تیه کی

زور به تینان دهلی، له سرمه ای شسته کانداهلی، لعلی تایر ناویکی

خزمی قانع دیت بؤ لای و داوای لیده کات نامیهک بؤ ماموستا مه لا

عبدولکرمی بنووسی بملکوو له حویره کی مزگوتی گیلانی له

به غدا وهریگر و بخونی ... نهویش لثم چوارینه شیره فارسیه ی

مه عدی وه کو لای خواره وه ده گزری و بؤ ماموستا مه لا عبدولکرمی

دهنیری:

ای کریم که از خزانه ی عیلم

گبر و ترسا وظیفه خورداری

^۱— هاونیه همواره به کی سروطنیه کمونته پشت لولایی لولولل اومه.

ظاهر ما کجا کنی محروم

تو که بایابه‌ها نظر داری

— روزځیان رڼی ده کموڼته ته کیه‌ی شیخیک له ناوچه‌ی شلیز، لمر
کانه‌دا شه‌کمر و چایی ده‌گمن ده‌بی شیخه‌که به لایع ده‌لی به زمانی
لیموه لاقمزیك بز (خان) بنورمه له داروخان، به‌لکور نه‌ختیک شه‌کمر
و چای بز ته‌کیه بنیږی ... لمریش لمر چوارینه شیعره‌ی سه‌عدی هر
به فارسی ده‌گزیږته سر باسه‌کی خوږیان.

روی بردار و خان و می‌گویم

هر سحرگاه که باد می‌آید

ای که صندوق قند و چای داری

هیچت از بنده یاد می‌آید ...

— ماتی له دبی کمولوس ده‌بی، ده‌چی بز دیده‌نی
مه‌لایه‌کی برادره‌ی بز هوار موباره‌کی لیکردنی، ته‌نیا
سه‌گنکی ده‌بی به دیاری ده‌یات بز مه‌لاکه‌ی هاورڼی ...
هاورڼیکه‌ی زور مری سورده‌میږی و لښی ده‌پرسی: لمر
سه‌گت بز چی هتاره؟ نه‌ویش ده‌لی: له بهر دور هو،
یه‌کم هچ نه‌بو به دیاری بزوت بینم و دووه‌میش لمر
سه‌گه نان ده‌خوات میښ نام نیه بیده‌می.

— به رښتياواری رښی ده کموتنه دښهک، زستان دهېی. شو له
مزگوتی دښه ده مېتېموره، گملېک گړی له قسې دانیشروانی
مزگوته که ده گړی ... مه لای دښه که به بز خملک ده کات و
ده لای: هر کس به نانقمست چلمووشېک له سر خرماني
په کښکې تر هلمگرې، یان به پېرسې خاومنه که ی بکات به ژېر
دیانیا، له قیامتدا حملتا هزار سال له ناگردا ده پوروتین ...
قانعیش خوی پتیا گړی دښه وه لام: ماموستا له سر چلېک
پووش حملتا هزار سال زوره ...

— خرمېکې شاعر کچېکې خوی ده دات به مه لای
دښه یان که مه لاکه زور به تممن گموره دهېی ... قانع به
خزمه که ی ده لای: بوجی تممت کرد؟ له ویش ده لای: له
بهر نه وې کوره کم بکات به خوی، واتا (کوره کم
وه کو خوی فیرې خوینده واری بکا) ... تممیش ده لای:
پلمت نه کړا په هر کات کوره که ت گموره برو ده برو
به خوی!! واتا ده برو به مه لاکه ... (بم مانایه گوايه
جوازایي نیران کوره نه خوینده واره که و مه لاکه تمنا
گموره یی تممنه) ...

— کۆملتیک له دۆست و برادرانی قانع پتی دهلتین
دو کالداریکات نموش دهلتی: (نه گسر خوا بزانی دو کانی
کلاو لرو شتم همه ناده میزاد به بئسر دروستده کات.)

— مه لای دتی «نموی» دهلی له بناری شاره زوور، لمو کاته دا
هر کس بهرازیکی بکوشتایه گویچکه کانی بۆ بهلگهی راستی
بردايه بۆ لای مدیری ناحیه، بهرام بهر به گویچکه ی هر
بهرازیك چاره که دیناریکی وهر ده گرت ... نموش رۆژنیکان
دهچی بۆ لای ناوجه داری (مدیری ناحیه) خورمان له شاره زوور،
چمند گویچکه بهرازیك له ناو ده سسپنکدا له سهر میزه که ی
داده نی و مدیرش تعماشابه کی سهر و سیمای ده کات، که
میزه ی سبی و پشتی سهرز - که نشانه ی شیخیه تیه - ده بیی،
سهری سور ده میی که چۆن نهم مه لایه ده ست له گویچکه
بهرازه وه ده دات، که به پتی فرمانی شریعتی نیلام گلاوه؟!
لئی ده برسی: نعهه چیه؟ نموش دهلتی: نه مانه گویچکه بهرازان،
هتاومن بۆ ئیوه پاره کمم بده نی. مدیره که پتی دهلتی: تۆ مه لای و
شیخیشی چۆن راوه بهرازت کردووه و بهرازت کوشتووه؟
قانعش پتی دهلتی: قوریان خۆم راوم نه کردوون ... من مه لای
دیکم خملکی ناوایی راویان کردووه نمو گویچکه گه وره یانه له
جیاتی سهر فیره وهر مگرتووه، نمو ناوخیه یان له جیاتی

سهرقله مدانه ی دوعا و نمر بچوو کمشیان مردوو شورا نه به ...
مدیره که دهمودس دهزانی نعه هبی و نهی قانی شاعیره.

— نه خزش دهبی له خسته خانه، دوکتور پتی دهلی: نابی به
هیچ جوړی جگړه بکشی. چهند جارتک دوکتور سمری
لیده دا هموو جار دهبی هر خمریکی جگړه خوار دنه، نینجا
دوکتوره که یی دهلی: ماموستا نکات لی ده کم وه کو ناتوانی
جگړه نه خزی بزو نمری زیان به تمندروسیت نه گات که
دوو کله که هلته مژپه نار دهمت، قوروی مده له دهموه
بیکموه دهره وه، نمیش به دوکتوره که دهلی منیش تکابه کم
همه جمنایشت که نان ده خوی دوی نمری که پارووه که
به تمواوی جوو قوروی مده، تفیکموه.

— بزو نمری نمر لاینه خورافانه ی تیکل به نایی نیسلام
بوون که میان بکاتموه روژنکیان له دینه کی مریوانموه دهچی بزو
دینه کی تر و سواری گایه که دهبی، چهند جارتک ده کمپنه
خواره وه، که نریک ناوای دهمپموه دهناسن، دهچن بمرم
پریموره و پتی دهلی: ماموستا بوجی راتمسپارد ولاختکت بزو
بنترین سواری بی و نیل نمرهنده له سواری نم گایه نه کمپنه
خواره وه، نمیش دهلی: مهبست نمره نیبه به سواری بیم، یان

نه! بهلام ناخو نم گایه لم دلیامدا و لم لغوی غزماله و لم
ریگا پان و پوره‌دا نعه حالی بی. ناخو مبین له سر پردی
(سرات) چی بکات؟

— مالتی (۱۹۵۶) ده‌چی بز دهر بندیمان، لمو کاتدا چمند
کۆمانییه که غمریکی بسته‌کی دهر بندیمان دهن، مامۆستا
(کمریم زهن‌دی) هاورپی لهو کاتدا نعلی‌ری کارگوزار و
پسیره‌ندی به کیک له کۆمانیاکان ده‌بی نهمیش له پارچه
قافزینکی بچکۆله‌دا تهلپا نم رسته‌یهی بز دهنووسی:
(یا کمری کارساز مه‌ده‌دی) ...

مامۆستا زهن‌دی ده‌موده‌س دیت بز لای و تیده‌گات به شوین
نیشدا ده‌گمری، ده‌یکات به پاسه‌وانی بلدوزهرینکی شکاو به
روژانه‌یه‌کی باش.

— قانع له دینه‌که مه‌لا ده‌بی و کۆمه‌لێک کۆلکه له‌قنی ده‌بی،
روژنیکیان له‌قنیکانی پتی ده‌لین دوعای ده‌به‌ستی گورگمان
لیرکه. نهمیش نم دوو دیره‌ شیره‌پان پیره‌وان ده‌کا:

ئادانه، داننه، داننه	گورگیش سه‌گی هه‌ردانه
به‌ گالۆک و به‌ گۆچان	ده‌م گورگ به‌سین له‌ حه‌پوان

فهميگان نهمه لای خه لکی ناوایی ناشکرا ده کهن و خه لکه که
له سمر نهمه لای زویر ده بن، گوايه گاتهی به دوعای (دهم
به سقی گورگ) کردوه.

— برادره یکی به ته لاق سویند ده خوات، پئی ده لی: تز
هرگیز نابسته خاوه نی دوو دینار پاره ی خوت، ماوه یه کی به
سمر دا تیده پیری روزنکیان له توتوموینلیکدا به ناو بازاره
به چکوله که ی سید سادقا تیده پیرن، چوار دیناری پیده بی له
ناکاو چاوی به کوری برادره که ی ده که ی، به شوفیره که
ده لی: زه حمت نمی نه ختیک لیره دا راوه سته. بانگ له کوری
برادره که ی ده کات، پاره که له گیر فانی دهر دیتی و ده لی:
سلام به باوکت بگمینه و پئی بلای ته لاقه که ی کموت چونکه
نهم چوار دیناره هینی خومه.

— فهمی ده بی و سمره تای شاعیریمتی ده بی و تازه (قانع) ناو
بانگی پمیدا کردبوو، ده چیته دی (سادها) له مریوان، تماشا
ده کا حوجره ی فهميگان چوله. له یه کتک دهرمی فهميگانی لم
دیه له کوین؟ کابرا بی ده لی قانعی شاعیر هاتروه له مالی ناغا
میوانه و هموو فهميگانش بمو بز نیموه بانگکراون بو دیوه خان
... نه میس له دلی خزیدا ده لی: ناخز نم قانعی شاعیره

کیمی ۱۴۱ نمیش ده چی بۆ دیوه خان بۆ بینیی (قانع که) که ده چیته ژوروموه سلاو ده کا تمعاشا ده کا فمقیه ک لای ژوروروی همورانهوه له سر دۆشه کیک دانیشتره و نهیشکی له سر سمرینایک داداره و ناغای دیکمش له تمنیشتموه له سر چۆک دانیشتره، فمقیکانی ناوایی و دهست و پیومنده نزیکه کانی ناغاش به ریزه دانیشترهون، هر که ده چیته ژوروموه نممه ده بییی فمقی خۆ به قانع ناوئراو ده ناستیموه. نمیش دوی سلاو کردن په لاماری دهستی فمقیکه دهدات و دهستی ده گوشی و پنی دهلی: ماموستا قانع به خیر بییت، زور تامه زوی چار پیکمونت بووم. فمقیکش قانع ده ناستیموه له همورانهوه رهنگی تیکده چی، به لام که قانع بهو جوره دهست و ماچی له گمل ده کات فمقیکه دپتموه سر خوی، له لاشانی خویموره دایده نی و دهلی نم فمقیه زور دۆستمه و ده میکه نعلیموره حمز ده کم له لای خوموره دابیشی ... قانعیش دهلی: نم ماموستا قانع نیستا میوانی ئیویه ماویه که ماموستام بووه و ده رسی پی وئروم. خملک داوا ده کمن شیریان بۆ بخوینیموه. نمیش تاک و تمرا شیر می نم و نمو ده زانی و تیکه لیان ده کات ... قانعیش پنی دهلی: ماموستا قانع نه گمر نیجازه بهر موی شیره کانی نمو سالی به دهرس پنت و تم همووم له بهر

کردون، با بیاخوتیموه بۆ دانیشتوران. نمیش دهلی: فرمور
... قانع چمند پارچه شیریک دهخوتیتیموه و کۆره که
گرمده کات. دوی ناخواردن دهیانموی برۆن، ناغا و لاخیک بۆ
میوانه به ناو قانع که زنده کات و خزمهتکاریکیان ده خاته گل،
که له ناوایی دهرچوون میوانی به ناو قانع دهلی: دهی بۆ
سواری نم و لاخه بیت، چونکه بۆ قانع زینکراوه. نمیش دهلی
کهوابو با و لاخه که بگمیتیموه و همدوو کمان به پی برۆن و
به سمر یستی قسه بکمین.

— رۆژنىك له گىل ھاورپىڭە كېدا رىيان دىھ كىموتىڭە ئاۋايى
گۆڭلەن له ناۋچەى شلىرى پىتچىرىن، كىموا و سەلتەى له بىردا
دەبىى و مىزەرى سى مەلایانە بە سەروە دەبىى، كە دەچنە
ھەمىوانى مەگموتە كە خەلكى ئاۋايى، نەمەندەى كە لىمى دەبىن
زۆرىيان پى ناخۆش دەبىى، وا دەزانن ناغای دىكىمیان ئاردوۋىمى
بە زۆر بىى بە مەلایان و ئەرك بكموتىڭە سەريان ... قانع له
مەردىي خەلكى خەلگە كە پىدە گات و پىيان دەلتى: بىرپىنە بىز
نەمە نەمەتووم كە بىم بە مەلاتان، رىبوارم، بەلام زۆر مەندووم
نەمىمى گۆندىرپىڭىم بىز پەيدا بكمەن. لىم كاتەدا خەلگە كە
خەرىكى پەيدا كەردنى گۆندىرپىڭە كە بوون، نەمىش روو دىھ كاتە
ھاۋرىڭەى و نەم نەمە شىرە دەلتى:

(چاومروانیی لوتفی کمر کمین تا دهگینه نارمزوو)

— له کانی به کمین شهری جیهانیدا لمقی دهبی له ناوچهی مریوان و خملکیکی زور به ناوی ناینموه دژی لمشکری رووسیای لمبیری چهک هملده گرن و داکوکی له سر لمشکری عوسمانیه کان ده کمین، کزوملی مهلا و لمقیانیش باره گایه کی تایمیتیان دهبی له چیاپه کدا دهبن، زستان دهبی، ناگریکی گموره ده کمینموه و شو به دموری ناگره کدا راده کشین: له نیوه شمو دا تمقی تفسنگ و په لاماربردنی لمشکری رووس خملکه که به ناگا دپیتموه. قامیش له نزیك ناگره کموه خموتبوو، پیلاره کانی نیوه سووتاو دهبن، که تینی ناگره که ده گاته لای، به ناگا دپتموه، له بهر نازاری قاجی بیپروا بهرو بهناری چیا که — واته رووهرووی لمشکری رووسه کان — را ده کات بهو نیازه کانی و ناویک دهبی، خوی بخاته ناوی و قاجه کانی سارد بتموه. که خملکه که نممه دهبن، وا دهزانن بز سر لمشکری رووس په لامار دهبات ... به جارتک دهسته کمن به ستموالتیدان و شویی ده کمون. لمشکری رووس که نم هیزه رووهروو دهبی ناچار ده کشینه دواوه، بز سهینی سر کمردهی عوسمانیه کان ده بیستی که لمقیهک بزه هزی شکاندنی لمشکری رووسه که ... بانگیده کات و گویه له سر نمو نازایمیه خه لاییده کا.

— له دتيهك ناشمون دهبي، شموتك كارگوزارنكي سياسي رتي ده كمويته ماليان. تاكو نيوشمو دادهيشن و باسي چمندان جوز بابته و مسئله نيشتماني ده كهن... له كاتي شموتدا كارگوزاره كه پتي دهلي: ماموستا قسه كانتم زور پتيخوش هرون، به قسه كالتدا دياره لايمنگري كز مهله كاني... شميش پتي دهلي: كاكي برام وا دياره له تيواره وه له قسه كانم تينه گميشتووت، چونكه قسه كاني من نموه ناگه يمن لايمنگري نيوه يم بهلكوو نموه نشان ندهدهن كه نيوه لايمنگري منن.

— خاوهن ملكيك قانعي زور خوځوده ويست چمند جاريك پتي دهلي حمز ده كم پارچه زهويه كت بو تاپو بكم، قانع به گهرم به دم داخوازيه كي موه ناچي. روژنيكان خاوهن ملكه كه پتي دهلي: پيم نالتي بوچي من نممنده حمز ده كم پارچه زهويه كهت پي به خشم تو ناتهووت؟ شمويش پتي دهلي: من ناموي له بهر خاتري پارچه زهويه كه بيم به (مومسته عميره) قسه كانت.

— جاريكيان لاي شينغه نيرشادنيك داده يشي و له دلموه بهميان ناكوك دهبي. لمو كاته دا كا برياهك به هلمداوان خزي دهكات به زووره كه دا و دمستي شينخ ماچده كات و دهلي: قربان كوره كم مار پيوه داوه، پاروويه كي دم هجروي خوتم

بدهیق بیخیمه سر جنی گمستی ماره که، بملکورو له بهره کمتی
جمنابانموه چاک پتهوه ... بهر لموهی شیخ قسه بکا قانع به
کابرا دهلی: نانت هیناوه شیخ بۆت بجوی؟ کابرا دهلی
نخسیر ... نهمیش دهلی: مسیره، همر یه کیک مار بیخوات و
شیخ پارووبهک نانی خۆی بۆ بجوی و بیداتی چون دهریدیخی ...
نعمه له شیخموه دووره نانی خۆیت بۆ بجوی برۆ نانی خۆت پینه
... شیخه که بعمه نهمندهی تر دلگیر دهی و داوای ناشیرونموه
له قانع دهکات.

- جارتکیان له خانهمای شیخک دادهنیشی، کۆمهلیک سۆی
و مورید دهوره له شیخ دهدهن، شیخ روو دهکاته یه کیک له
سۆلیه کان و دهلی: (دایکه هالیا منمن) واته دایکه هالیا ماوه؟
نهمیش دهلی: بملی ... خه لکه که بینهنگدهین و شیخ دهلی
جنۆکیه کمان هیبه میرده کهی مردووه، له ههوارگی نهم
سۆلیه دا کههریکی غمیی بۆ خۆی دروست کردووه ... قانع
ماوه مێک دهنگاکا، دواپی روو دهکاته ههمان سۆی و دهلی:
(ئه جیل زاره بین منمن) واته نه جیل زاره بین ماوه؟ کابرا دهلی:
بملی. ئهنجا قانع به شیخ دهلی پیت بلیتم نه جیل زاره بین چیه؟
شیخ دهلی: بملی. قانع دهلی: جنۆکیه کمان هیبه ژنه کهی
مردووه له ناو باخی نهم سۆلیه دا، رۆژیک خانووی غمیی بۆ

خوۍ کړدوتموه... نېجا منيش بڼ نموه هاتووم بڼ خرمستان
به لکرو نېجازه بفرمووی دايکه هاليای لای جمناباني لى ماره
بکمين و هر دوو لایان رزگاربانيت ... شېخ به شهرمونه
سرى داده خات ... دواى نه ختيك ده چته دهرمونه ...

- له مالى ناغيهك دهې، ناغه كه تانجيه كي نازاى دهې و
دهلي: قانع نم تانجيه زور سېره، له راكردندا زور نازايه
ده گاته كرويشك به لام نايگرى ... نموه جاري چيه؟ نميش
دهلي: جاري ناسانه، داوا بكه كرويشكي زېندوو بگرن و له
هر چاو تانجيه كه كوليرهيك بېستن به مليه و بهره لای كهن
... نېجا هر كات چاوى به هر كرويشكيك كهوت
واده زاني كوليرهيك به گردنمونه به سراوه ... بڼ كوليره كه
هر دېگرى ... ناغا دهرمغي به لام ناچخانه خو ...

- لفتى دهې له مېروان له سردمه دا پيوندیه كي به تين
له نيوان كږمېلى مهلا و فمقيان و دهره به گه كاندا دهې ...
دهره به گه كان ناموشوى حوجره لى فمقيان ده كهن و شمواله به
يارى گزروه يازى و دامه و رېزكين و نم جوړه شتانه شمويان
دهبرده هر ... روژنيكيان له هر پانيك له گمل په كيك له
ناغا كاندا داده ليشى و دامه ده كهن. له كاشي ياريكردنه كه دا

ناغا که وه کو بیوی گاته به قانع بکات پتی دهلی: (نمو بمرده بخوا) واته نمو داشه ریږینه بخو ... پتده کهنی... قانع تده گات، دواى یاریه که ته خدی دامه که لاده بات و پاش نه ختیك دهلی: جمنابی (.....) خان با دامه که بکینه وه! نه مجاره قانع له جیاتی داشی چیلکه پشقله بز ن داده ننی ... هر چن ناغا دهلی، یان چیلکه، یان شقارته دابنی ... به فسی ناکا. که ده سته که ن به یاریکړدن قانع پتی دهلی: جمنابی خان زه حمت نمبی نمو پشقله بخو ... ناغا که ده زالنی که تولهی خوی لی کرده وه یاریه که ټیکده دات.

- له ديسك ناشوان دهی، دپکه دوو ناغای دهی، روژ ټکیان لای ناشه کی دهی فرمانبر ټکی گوره ی نمو کاته له گمن کز مته سوار ټکدا بمویدا تیده پیرن، نایامن ... فرمانبره که بانگیده کا و دهلی: نا و هره ناشوان ... نهمیش ده چینه پشموه پتی دهلی: تو پیاوی کنی؟ — مه بهستی فرمانبره که نموه دهی بزانی ره عیبتی کام ناغایه — نهمیش دهلی پیاوی کس نیم ... دهلی چون پیاوی کس نیت؟ دهلی باشا تملیا پیاوی خوم ... فرمانبره که سوړه دهی و دهلی چون پیاوی خوتی؟ نهمیش دهلی بزچی جمناب پیاوی خوت نیت؟ منیش وه کو تو پیاوی خوم ... دواى چمند جار ټک لنی دوو باره ده کاتوره که هر

بسم جوړه وه لامیدہ دالمو، نینجا تیدہ گات که نمہ فانی
 ناشموانہ ... داوای لیپوردنی لیدہ گات.

- ناشیکی دهبی جهند تابلو به کی جزیره جزری نووسیون،
له شریته جیاجیایکانی ناشه کهدا هملیراسیون، وه کوله
دارتوریه کی نووسیو (جینگای کمر بستموه)... له
داریکنی تری نووسیو (جینگای دانیشتن)... له بمر همیوانی
ناشه کهی نووسیو (جینگای باراشخستن)... بمر جزیره...
روژنکیان کۆمەڵەکان ناغا و به گزاده و ورده کویتخا و... له راوه
کهرویشکوه دینموه، لا دهمه نه ناشه که و ماندوو دهبن،
دهیانموی نیراحهتیک بهکن. هممویان به کۆمەڵە دهچن له
سیری نمو داره دا دادهنیشن که لی نووسراوه (جینگای کمر
بستموه)... قانع که نعمه دهبیقی دهسته کا به پیکمین و دهلی:
وه جاخزاده کان! تشریف یته سیری نم داره تر، نموه
جینگای نیوهومانان نیه... ئینجا نموانیش تابلو که دهخوینموه و
به شهرموه دهسه کهن به پیکمین.

له سهره‌های سیه‌کاندا ده‌چی بۆ به‌خدا جل و به‌رگینگی زۆر
 شروڵانه‌ی له به‌ردا ده‌بی، سه‌فه‌ری ئهو کاتش به‌ شه‌مه‌ن‌فهر
 ده‌کرا، ئهی تێکده‌چی نازانی به‌یانی چمن شه‌مه‌یه... تعاشا ده‌کا

دوو سۍ نملەندى مەريانكردوو به به كدا و رۆژنامەيهك
 دهخوێتموه، لەميش بۆ نموە بزانى چەن شەمميه و چەندى
 مانگه، لێان دەچیتە پێشموه، مەريەسەر رۆژنامەكه دا شۆر
 دەكاتموه بۆ نموە بزانى چ رۆژيكه... به كى له نەفەنديه كان
 دەيموى گاتەى پێكات دەيدۆتى... كه دهكهونه گفترگۆز،
 دهكهونه ناو كێشەى زمانشوناسيهوه... دهكهونه پەرسار كردن
 له به كۆ... قانع پێيان دەلى: نه گەر نێوه زمانى خۆتان (عەرەبى)
 دەزانن مانای نەم چوارينه شيعره عەرەبیه چیه؟ لهوێدا به
 دەستبردى نەم چوارينه شيعره به وشەى كوردییهوه له قالیى
 عەرەبیدا دادەنى:

و كویژات كویژات بژوروات شارنا
 مع ازمر و مكر و دول هشارنا
 و ئاو گاوى ساردى سر چنار بهاوینن
 و داس و تور، و پاچ مشارنا ...

بهلام پێته كوردییهكانى وهكو (گ، چ، پ، ژ...) دهگۆزێ
 به پێچى عەرەبى... لهوانیش زۆر بیری لێدهكەنموه... تێناگەن،
 بهلام داواى لى دهكەن شیعریكى تری بۆم جۆرهسان بۆ
 بنووسیتموه ئه‌مۆش زۆر تەپه‌ستانه نەم شیعره‌ى تریان بۆ
 دەنوسیتموه:

مضی زستان سرد اتی الله بهارا

فنفرح همومان من دشت ام لشارا

منا بچوت جوتا بهیستر و کاجوت

منا پکیش دارا، بکول ام حملا

پاش سر پیکي زور هر تیناگن، نینجا داوای لیور دنی لیده کهن.
— مه لای دینیک ده بی له بناری شاره زوور... خملکی ناوایی همورو
روژی له مزگوت داوای لیده کهن (حدیث) یان بۆ بخزینیموه...
نهمیش بزار ده بی، روژیکیان ده لی: نیمای باوکی پشله بزم جزره ی
وتووه: (واتا ابا هریره نم حم دیسه ی گیراوه تموه)... گووژالکی کوری
رفوی، واتا (حظله بن ثعلب) قوراوی کوری شووتی (سیل بن حب
حب)... بزم جزره نهمایش ده لین ماموستا نم ناوانه چین؟ نهمیش
ناره کانیان پیده لی، خملکه که دلیان لسی سارد ده پیموه و ده چن
مه لایه کی تر دینن.

— له گملن خزمه کانی له دینی (کمولوس) له سر چمند ورده
بابمپیکي نایی ده پیمه ناخوشیان و دینی کمولوس به جیدبلی... له پاش
ماویمه که مه لایه کی براده ری دیت بۆ مالیان و داوای لیده کات
قافمزیکي بداتی بۆ شتخه کانی کمولوس که بیکهن به مه لای خوین،
نهمیش قافمزیکیان بۆ ده نووسی، له قافزه که دا ده لی: بهو ناو و

- له سالی (۱۹۵۴) د، له دهوړووبری هملېژاردنه که دا له پتجوین دهی. مدیر ناحیه که له پتجوین دهی، چهند جاريك دهیگری و بهرملای ده کات... روژنیکان دهیوی به سفر بهی بۆ ناوچهی بهرزنج، ده چته لای مدیر و پی دهلی: جمنابی مدیر به گ، دهیوی به سفر بهی، هفتیه کم پته چی، نه گمر لم هفتیه دا گرتو مرتن هیبه نموا با نه روم...

- له سالی (۱۹۵۹) د به فقی (...) ناویك تیوه گلاو به حمپی بردیان بۆ عماره، ماوهیه که لموی ده میتیموه. میخه کهیه که له پی دهرهاتبو که چهند جار به تایمتی چوو بۆ لای درکتور چاره ی بکا، چاره ی نه ده کرا. له بندن پخانه میخه که که هملده وهری. که هلموه نامیه کی مویاسنامه ی بۆ (...) نارد، زور مویاسی تیا کردبوو، نووسیوی نه گمر لوتفی جمناب نمویا به نمو لزار و میخه کهیم هرگیز له کول نه ده برونوه.

- له پتجوین به کاک عومری حاجی عبدوللا، که زور دوسی دهی، و بوی: فدردهیه که خملووزمان بۆ بکړه. چهند روژنکی پته چی، کاک عومر بوی رینا کموی یکرې. روژنیکان پی دهلی: بۆچی خملووزه که ی نیمه ت له بر چوتموه؟ نمویش دهلی: ماموستا خو نیوه همیشه نان و تری و تماته ی کال ده خو ن نموانه خملووزیان بۆ چییه؟

- که له بهندېخانه ی تاران له گغل وړیای کورې بهرده بن، بهرېکمو ت
نور روزه شه کراوی کورې شا ده بی... هر یه که له چهسپه کان
پاکمېک شیرینیان دده نی، نهمیش وهرینا گری. نهمسری بهندېخانه که
تووره ده بی و ده لی: نهمه دیاری شیایه له همورو شتیک شیرتړه...
نهمیش ده لی: چمنده لای جمنات شیرینه نه وده نده لای من تاله.

- سالی (۱۹۴۲) رنی ده کموتنه دتیه که له ناوچه ی شلیر. به لای
مالیکدا دهروات، تماشا ده کا کوملېک خمیرکن گوزه و دهرخونه
دروسته که ن... نهمیش نهم دتیره شیره له نهمیشی گوزه تیه که
دهنورسی:

ناوی گوزه لای خاکی کوردستان

خوشتړه له ناو سمرچاوه ی لوبنان

- مهلا عملی شمیرکول گتیرایوه، وتی: سالی (۱۹۵۴) له گغل قانع
له بهندېخانه ی سلیمانیموه ناردینیان بۆ هملېجه. قانع به ریکمو ت نهو
روژه له بهندېخانه ریشی تاشیوو... له ناو نوتومبیله که دا دوو کابرای
سۆل نیرایش، که سنورریان شکاندهو، به چهسی له گه لمان بوون و
کله پچمیان له ده ستدا برو... پۆلیه کان که له بچه کانیان له ده ست
سۆلیه کان کردنموه، کردنیانه ده سی من و قانع... لهویدا قانع ده لی:
ریش تمنا نهمرۆ به کار هات که من نیمه.

تېيىنى:

لە بەر چەند ھۈيەكى تايىبەت، كە باسماڭكرد، كورتەيەك لە ژيان و
بەسەرھات و قسە خۇشەكانى مامۇستا شىنخ خەمە مارۋى خەسەنى، بابە
تايەرى دۇلاشى و مەلا رەسوللى قەرىقلى دەنۇوسم. داوا كارم نەلەين
ئەمانە چ پەيوەندىيەكەيان بە قانەنرە ھەيە.

بابە تايەر ھاۋپنى خۇشەرىست و خرمى بە ئەمەكى مامۇستا بوۋە و
زۇر پىنگەۋە ژيان، ھەر ۋەھا شىنخ خەمە مارۋى كە شاگردى مامۇستا
بوۋە.

مەلا رەسولل كە لە دەورانى لاۋىدا لەگەن مامۇستا قانەن لە حوجرەدا
زۇر پىنگەۋە ژيانىان بىردۈتەسەر و خۇندۇرپانە و ئەم پايەبەرزە ھىندى
لە شىعەرەكانى مامۇستا قانەنى نۇوسىۋەتەرە و نەيھىشتۈۋە بىھوتەين.
بۇيە جىڭگاي خۇيەتى باسى ئەم كەلەپپاۋانەش بىكرىت، تا بەرھەم و
ئاسەرەكانى ئەۋانەش كۆ بىكرىنەرە و پىنەشكەش بە بارەگاي
كتىبەخانەى كوردى بىكرىن.

شىنخ ھەممەد ھەممەد ھەممەد

< شىنخ ھەممەد مەرف >

كەك مەرف، لە بەر ئەرەبى كە شاگردى مامۇستا بوو،
لەردەدا كورە ژيانىكى باسەدەگەرت.

مامۇستا شىنخ ھەممەدى ھەممەنى (بە ناو بانگ بە شىنخ ھەممە
مەرف) لە دىنى بەردەمەشە مەريوان لە دايكەبوو، لە بنەمالەى
ئايىنپەرەمەرى مەردۇخىيە. لە مەنداليدا لە خەزمەتى باوكى بەرئەزىدا شىنخ
لەتەھى بەردەمەشە، دەستىگەردووە بە خوێندن و پاشان بۆ ھەقىيەتى
زۆرەى ناوچەى كوردستان گەراو، تا بوو تە مەلەيكەى زۆر چاك و
مەدەرىمىكى لىھاتوو، بەلام پىنى خوشبوو بە كاسى و رەنجى شانى
خۆى بژى و چوو شارى مەريوانو بوو بە خەيات و نووسەرى دايرەش
بوو. پاشان بوو بە مەدەرىسى زانستى ئايىنى لە مەريوان، سەرنەجام
لە مەريواندا لە دنيا مەرچوو. ئەم پىاوو كەسىتەيەكى ئازاد و
نەفسەرز و زۆر بە قەناعەتبوو، پىنى خوشنەبوو كەس يارمەتىى بدات و
بە دەستگىرىي خەلك بژى. ھەموو ژيانى پەر بوو لە كۆرەمەرى و
ناسۆرى. لە ژياندا رەنجىكى زۆرى كەشەساو. ئەم پىاوو زۆر
قەمخوشبوو. لە ھەر كۆپ و كۆمەلەنگدا بوایە كۆرەكەى مەرازانەمە و
ھەموو كەس پىنى خوشبوو لە خەزمەتيدا بىت. زۆر خوێندەوار و
شاعىرىكى چاكبوو. ديوانى شيعرى ھەيە كە ھىشتا چاپنەگراو.
ئەفەش چەند نەوونەيك لە قەمخوشەكانى.

ھەممە عەلى بەگى كەلەرىنچە گىرايەو و ھەرمورى:

کاکه مارف منی زور خوځوده ویست. له نه خوځشیه که ی دوا پیدا عمرزمکرد: کاکه مارف له ممرگ دهرسی؟ لهرمووی له ممرگ ناترسم، تمنیا لهر دهرسم که لئی نه دهرساین.

کالسیوسف گنپرایه وه که مهلا حسهین «وله ژیری» گنپرایه وه لهرمووی:

له کانی سانان دهغویند و نیازمان پمیدا کرد به کتیی «خمرپووتی» — پیم وایه له سر قسیده ی بوردیه دهنووسی و خمرپووتیش دهلتین دینه که له کوردستاندا، وتیان شیخ حممه مارف له ممریوان نم کتیه ی هیه. میان نارد بزی چووم له ممریوان له دوکایتکدا دوزعه وه و عمرزمکرد میان ناردوه بۆ کتیی خمرپووتی. وتی: خیرا پووتیک که له دوکانه کدا بوو هینای و لهرمووی نمعه پووته که ی له سمری دانیسه جا نیواره گاگله کمش هاتمه خمره کمت بۆ دینم.

کاک یوسف گنپرایه وه و لهرمووی:

کاکه مارف همور ژبانی دهستکورتی بووه، وه کو زوربه ی پاره گموره کان به نه داری ژباوه. لم ناخره دا ناچار بوو دهرس بلتیموه. رۆژنیک نیمام جرمعه ی پتشیوی ممریوان، «ماموستا مهلا کمریمی» رهجه تی که پیاوینکی چاک و قسه خوځبوو، جار جاره بۆ خوشی قسیده کرد، به نوشته نووسیک، که پیم خوش نیه ناوی بهرم، دهلتی: تو بۆ همور شت نوشته دهنووسی؟ دهلتی: بلتی. دهلمرمی: بۆ پیری و نهو شتانهش دهنووسی؟ دهلتی: به زه مانهت، نه گمر وهک پیاوینکی چل

سالمات لی نعمات پاره‌کمت ده‌ده‌موره. کاک مارف گوتی لیده‌بی، بۆ
نموی کابرای نوشتن‌نوس دهمکوت بکات ده‌لی: هر بۆ نیمام جومعه
ده‌نوسی، یا بۆ خملکی‌تریش؟ ده‌لی: بۆ هموو کس، به‌لام گرانه.
کاک مارف که ده‌زالی نیمه درزیه و نایی. ده‌لی: به چمند؟ ده‌لی: پنج
هزار تمن. ده‌لی: دهی و تللا من هر نیسته پنج هزار تمنه‌کمت
ده‌ده‌می، نوشته‌کم بۆ بنووسه، به‌لام به شهرتی. ده‌لی: شهرته‌کمت
هلی. ده‌لی: نیمه باتریه‌ک، یا گل‌تویی (لامپ) له دوکانی ده‌کرین بۆ مان
تالیده‌کنموره. نیمه‌یش به باور پاره‌کمی ده‌ده‌ین. من پاره‌کمت ده‌ده‌می
نوشته‌کم بۆ تاقیکموره، نه‌گمر راستوو پاره‌که نۆشی گیانتهی. کابرای
نوشتن‌نوس هیچ قسه‌یه‌کی بۆ نامینی و خیرا ده‌چته‌ده‌روه.

بابه‌تاهیر

(به فهرمودمی سهی رمشیدی کوپی)

بابه‌تایسر یه‌کجار هاوپی و خزمی نزیک و خوشه‌ویستی ماموستا
بووه، همتا له مریواندا بووه هیچ کاتی له یه‌کتر جیا نه‌بوونه‌توره، له
بهر نه‌وه زۆر به کورتی کورته‌یه‌کی ژیان و قسه‌خۆشه‌کانی ده‌نوسم.
له ناو هر شار و دێیه‌کدا، له هر ناوچه و بنارنکدا، له ناو
هر کۆمه‌ل و بنه‌ماله و خیزانی‌کدا، کهسانی‌ک هه‌له‌مه‌که‌ون که
له‌گه‌ل دانیش‌توانی دیکه‌ی نه‌و ناوچه‌دا جیا‌وازی‌یه‌کی
تایبه‌تمه‌ندیان هیه. بابه‌تاهیر یه‌کێکه له‌و کسیتی‌ییانه‌ بووه، که
له ناو خه‌لکی شار و دێها‌ته‌کانی مریواندا ریزنکی تایبه‌تی
هه‌بووه. بابه‌تاهیر کوپی شیخ عارف کوپی شیخ عه‌لی سه‌رگه‌ت

و له بنه مالې بابې ناوسې سرگه ته. دایکې شېخ عارف خاتوون
 څه جیج کچی شېخ عوسمان سیراجوددیني تویله یه، دایکې
 بابې تاهیر خاتوون ره عفا کچی شېخ سه عیدی دؤلش و له
 بنه مالې کابلی مریوانه. «کابل» یا «کاک نیراهیم» یه کی بووه
 له قوتابییه نایینییه کانی مه لا نه بوو به کړی چوپی. که له
 مزگه و ته سووړی نیمام، خویندوویه تی و دهگ پرته وه بو دهوری
 هلو خان به کی لمرده لږن. بابې تاهیر جگه لمرهش، له گهل قانعی
 شاعیردا پوورزاریوون، واته دایکې بابې تاهیر خوشکی باوکی
 قانع بووه. هر له مندالیه وه پیکه وه ژباون و په یوه نندییه کی
 زوریان له بهیندا بووه. بابې تاهیر هر چند پینجه مین کوپ بووه
 له بنه مالې کی خویندا، به لام له پاش مردنی شېخ عارف همو
 کاروباری بنه مالې کی خوینا نېکه ورتنه دوست و له زه مانی
 بابې تاهیردا دؤلش دېبی به ملبه نندی ناشتیخوازی له ناوچی
 مریواندا. عه شیره کانی مریوان له ناو یه کتردا دېبوو به شهریان
 و له یه کتریان دهگوشته. دینهاتی یه کتریان تالاندمکرد. کاتی
 ده مات وختی ناشتی، هر دوو لایه نه دچوونه دؤلش و له
 دؤلش ناشتدېبوونه. تا سالی (۱۳۱۰) که به گزاده کانی
 مریوان له لایه نه رهاشا دهگیزین، ده یانفیزین بو قه سری قاچار.
 بابې تاهیر و قانع را دهگن بو عیراق. بابې تاهیر له گهل همو
 تایله کانی عیراقدا، به تایبته شېخه کانی کونه پویشی،
 شېخه کانی به رزنجه و به گزاده جافه کانی هلبجه
 په یوه نندی باشی همووه. بابې تاهیر و قانع، هر دووکیان ناودان

پوون به قسه خوشی. هر دوو له هر کونډا بوونایه دیار
پوون. قانع هر قسه خوشی بکړدایه دهیوت وکو بابه تاهیر
وتی تیریش هر وه دهیوت ... بۆ نمونه باسی چهند قسه یکه
له قسه خوشه کانی بابه تاهیر دهکمین:

مولا محمدهدی حافظ له زمانی حاجی ماموستای
«ولمژنر» موه گنډایموه و لمرمووی:

بابه تاهیر نه خوشبور، چورین بۆ هوا تهرسی. ده ستکرا به له
و ماموستا مای علی «نی» لمرمووی: بابه تاهیر، یاخوا
قزاتکموی له کوره کاتم. بابه تاهیریش سمری بمرز کردهوه، به
دهنگیکي نرمدوه وتی: خوا قزام نه خا له کوره کانت. قزام
بخوا له فرووجیکان که بوم سمر برن.

ماموستا یوسف دیسان له بابه تاهیر گنډایموه لمرمووی:

له لیمومانیکدا که چوو پوینه «پناه سووته» بۆ زانی
دهنگوباسی مریوان، رهشای کوری نارد پو بۆ مریوان بۆ
زانی دهنگ و باس (سای رهشید بابا تاهیر که نیستا له مریوان
داده نیستی و خهریکی کاسی به) دایکی چووه دهره وه، که دی
پورنده کا و زور سارده وتی: رۆلمرو، به خوا نیستا رهش
ره پووه موه و لئی لمرمواره، من چی بکهم؟ که دهاته ژور موه
دهاته بمر سۆپاکه و دولمه له سمر سۆپاکه دانرا سوو،
دانیه کی دهر دهیتا و دهیخته دهیموه، دهیوت شوکور
هوا که ی شکاند.

مه لا محهممهدي حافظ گنډرايموه و فمرمووی:

«ماموستا مه لا موحهمد نميني کاني سالان» له بهر نموهی
تمنيا هژديه کيان گمرمههې، جاريکيان «رهغناخازی» دهتوري و
دهچيته ماليان، له بهر نموه ماموستا دپته حوجره دهخموي.

رهمزان دهې ماموستا دهلي بابه تاپهر بړچي نايه بړ تراويح؟

بابهتاپهرش دهلي: بيقهزايي، تو رهزا حوجيم بړ ديني بړ
تراويح، بړي ناروقي روزه ريمك دهروا. تو رهغنا خازی پته بړ
تراويح، من له جياتي ۲۳ ركات ۳۳ ركات بړ دهكم.

کاکه پشه، کوپي بابتهاپهر گنډرايموه و فمرمووی:

کاتيك مالي له «بناوهسووته» دهې، دهچيت بړ بهاره. بړ خزمتمی
شيخ عهلادين، چمند روژي لهوي دهيت، پاشان دهچيته خزمتمی شيخ،
خواحافيزي بکات و بگمړپتهوه. شيخ دهفرمي بابتهاپهر حموالعهکم بړ
لورسوي بړ له نهحموالوا سي تمهکه گهنم وهر بگړه و دوعای
خيزشت بړ دهكم. بابتهاپهر دهلي: قوربان حموالهکه بکه به چل
تمهکه و کاتي قونوت دهخوني دوعای شرم ليکه!

ديسان کاکه پشه، کوپي بابتهاپهر گنډرايموه و فمرمووی:

حکوومهتي عيراق بابتهاپهر دورور دهختموه بړ کمرکوک. لهوي
منزلي دهپته مال «سعيد نهحمدي خانمقا» که پياوښکی زور ناوداري
خواهني تربقهت بروه، جاريکيان نان دهمن بړ بابتهاپهر، بړ نان
خواردن پياوښکی عمرهب دهپته رهليقي. عادهتي پياوه عمرهبهکه واپروه

خوړشته که بکا به سر برنجه که دا و ټیکه لټی بکا به په کدا، نویش
دهستی ده گرت و ده لټی: نه که ی. ده لټی: من و تو شمريکين به کيکيان
هملگره. سید نه حدود که نم باسه ده بستی و ده لټی نانی تايستی بز
بیدن.

کاکه رمشه کوپي بابه تايمر گنپاي موه و فرموي:
بابه تاهير ده چي بز بغا بز خرممتي شيخ مه جوړدی نمر، له گلن
شيخ لميف و شيخ جهلال ده چن بز بازار کاتي ديموه بز مال، شيخ
مه جوړ ده لمړمي بابه تاهير ده تواني عمره بي قه بکه ی؟ نویش ده لټی:
قوربان عمره بي زور ناسانه، هر وه قسه ی خو مانه تمنيا به زياد کړدنې
الف و لام دروسته دي.

کاکه رمشه کوپي بابه تايمر گنپاي موه و فرموي:
بابه تاهير له پنجوين باشچاوه شي پوليسده بي، له گلن کو مملتيکي
مه دکسيد. نفلسريکي گموره به پرسي ناموزشي نيزاميان ده بي. له
کاتيکدا که نفلسره که ده لټی: استعد (خه به دار)، که له خه به داري
ناموزشي سر بازدا نايي هچکس جو جوړن بکات. به لام له عميني
خه به داردا بابه تاهير قوتووي سيگاره که ی ده ردنيت و جگمريه که
داده گرسيتيت. نفلسره که ده لټی: بابه تاهير نموه چي ده که ی؟ نویش
ده لټی: به گم، نه گم من لم گزشموه نفلسي لم جگمريه بدم، چ
زه روي له سياسي حکومت ده کمويت؟

مهلا رهسوولی فهریقی

«مهلا رهسوولی» ی فهریقی سالی (۱۳۲۲) همزار و سی سهد و بیست و دووی کزچی له دایک بووه، له دیتی «کزخممازی» پشت نمره‌با، که ده‌که‌ویته سمر سنووری نیوان عراق و نیران له دایک‌بووه. له تمه‌نی ده سالتیدا نیردراوه بز قوتابخانه. لمو زهماندا که ده‌ستی به خویندن کردووه سنوربه‌ری رووس و تورک هاتزه پشه‌وه. باوکی لمو سطره‌بره‌دا بز خاکی عراق، له پاش چوونه دواوه‌ی رووس و تورک چووته ده‌رخویندن، له حوجره‌کاندا ده‌رسی نایی خویندووه. چوارده سال له فهریقی بووه، زانسته ناینیه‌کانی تموار کردوون و زۆرتر خویندنی له مریوان بووه، له همورامان، کوردستان (سه)، قمره‌داغ، سه‌قز، بانه و سلیمانیش خویندوویته. له زانسی فارسیدا خوی ماندوو کردووه، هاوریتی کاکه حمه‌ی ییلوو بووه و زۆر له‌گمل مامۆستا قاندا بووه، زیاتر له سالتیک له یه‌ک حوجره‌دا پیکه‌وه بوون.

خوالینخوشبوو مهلا رهسوول (فهریقی) یه‌کیکی‌بووه له هاوریتی خویشمیسته‌کانی مامۆستا قانع و زۆر پیکه‌وه بوون، شیر ی زۆریان وتووه، نمو شیرانه‌ی مامۆستا، واته‌ به‌یاز، کاک نومه‌دی که‌چم‌زای دای به‌من تا شیره‌کانی مامۆستا قانع جیا که‌مه‌وه و بلالونه‌کراوه‌کانیان بلالو بکه‌مه‌وه، همر وهما نهم مهلا رهسووله به‌یاز و کیتی زۆری مامۆستا قانعی نووسبو‌نمه‌وه، یه‌کن له کوره‌کانی بردوویته بز

(مووزەخانە) مووسێ لە گەل چەند کتێب و نووسراوە و شیعری مەلارەسووتدا، بەخشێوە بە مووزە و مووزەیش (٧٥) دنیاری بەخشێوە، گویا بۆ ئەوەی نەفەوتێ!! من داوام لە کچەزاکانی کرد، کە کاک هیوا و کاک نومیەند و نامۆزای خۆمن، کەسێک بنێرن بۆ مووسێ بەتکو هەر جۆری بوو، بیا نەیتنەو تاکو بەرمەسەکانی مامۆستا قانع نەفەوتێ. بەلام لەبەر سەرقاتی نەیانپەرژا وەلام بەدەنەو. زۆر هاوارمکرد ئەم شاعیرە دلتۆزە کتیی زۆری هەیە، بە تایبەت لە میژوودا نووسراوی زۆرە، هەر لە مەندالیمو تا ماومەیک پێش مردنی باسی جۆری ژبانی نەر سەردەمە و ساتی گران، هاتی رووس، باسی نینگلیس، شیخ مەحمودی نەر، سەروک عەشیرەتەکان، مەحمووخانی دزلی و مەریوان و شەری عەشایری دەکا و زۆر نوکە و قەسە سەیری تیا. بە یارمەتی خوا، پاش کۆکردنەو و نامادە کردنی چاپیدەکم.

هەر وەها کتێبە شیعریکی میژوویی جوان و زۆر رێکوپێکی هەیە. شیعری زۆری لە گەل مامۆستادا هەبون. بێکیان ماون و زۆریشیان لە ناو چوون، غورنمەیک لەو دیرۆکە کە بە شێر نووسیوە ئەمە:

لە پاش گران و رووس هەتا ئەمڕۆ

نێتر گۆشتنە و گرتنە و بڕۆ

لە دواي تەواو بوون رووس و گران

نینگلیس قەدوومی بۆ عراق هانی

تورگى ئىستەمۇن لىگەن غەمەدۇن
 ھەرخى دەرىجەدە بولۇپ رۇيىن كۆل بە كۆل
 كە نىنگىلىس ھات بۇ خاكى عراق
 ھىناي بۇ مىللەت كوتال و نەرزاق
 ھەم شەكر و چاى ھىنا بە تەلىس
 دای بە مەخلۇقات بە مەكر و تەلىس
 كەم كەم مەخلۇقى زىندو كەردەم
 نەمۇ پەلەزەت بولۇپ گەردىك—گەردەم
 ولات كە چولپو تەمىر كەراو
 چوار مان و پىنج مان لە ھەمۇو لاو
 مالىان كەردەمۇ فۇخ فۇخ و مان مان
 دىنى سەد مالى گەشت بوو بە دە مان
 بەمەزى دىھاتىش ھەم چولپون وئەن
 كەسى تىي نەمە بىكا ئاومدان
 پىم باومر بىكەن نەمە پەقەنە

.....

نەمەجار كە عراق پەلەزەت نىنگىلىس
 كەوتە غەمەدەت بە قىل و تەلىس
 لىگەن شىخ مەمۇود كەوتە گەتوگۇ
 وتى ولاتى كوردەم دابەتۇ

تۆم كورد بە مەلىك لە بۇ كوردستان
كوردى عىراق و ھەم كوردى ئىران
كە بووى بە مەلىك بۇ ئەم كوردانە
نەقىسى مەملەكەت لە من بزانە
لە جادە و مەكتەب لە خەستەخانە
ھەمووى ساز ئەكەم بۇ ئەم كوردانە
ھەرجى تەلمەكى من پەكت ناخەم
تەمەنگ و سلاح لە زۆر و لە كەم
لە گاجووتى جووت لە تۆو لە پارە
لە بۇ مىللەتى رووت و ھەزارە
فەيسەلى ئەمەل بە خۆشى و تەرمب
ئەكەم بە مەلىك (سیدالھەرب)
ئەبى مەلىكە بۇ عەرەبستان
ئەتۆش مەلىكە لە بۇ كوردستان
لە ھەموو دنیا بە ئەمرى مەعبود
ناوى مەشھور بوو بە مەلىك مەحمود
سلىمانى بوو ھاپتەختى كوردان
ھوكمەرانى كورد مەلىك مەحمود گيان
□

ئىزدەدا باسەكە ئىزىزە و بوار نىيە بلۇكرىتەو، تا ئەمگاتە ئىزە:

ئەمجارە ئىنگىلىس كەوتە فېر و فېل
بە ھوقۇمبازى و ھەزار مەكر و فېل

که زانی گوردی عراق و نیران
 لهو کؤ بوونهوه به دل و به گیان
 فریای خوی کهوت و کهوته سیاست
 له بؤ کهوتنی له سمر ریاست
 چهند مهکر و حیلای بؤ به کار هینا
 ناخری کردی به شهر و دمهوا
 چهند شهر و همرای مهلیک له گهن کرد
 به هیـــــــــج بابعتی زهفهری نه برد
 شهری ناوباریک، هم شهری دمر بهند
 له گهن نینگلیسی شوومی ناپه سهند
 چهند شهریشی کرد له پیرمه گروون
 چمندکس له نینگلیس کوژران له ناو جوون
 له هژردووی مهلیک چهند شهید کرا
 به عزئی له دمر بهند به نسیر برا
 به نسیر گرا نهوی شیخ مه محمود
 بردیان بهر موخوار به نه مری مه عبود
 نیتر نازانم له گوئی دانرا
 له ج شاریکا دهست به سمر کرا
 همدو مه محمود خان دزلی و مهریوان
 زوری پینه جوو نهوانیش گران
 له گهن شیخ مه محمود دمر جوون له سهر حد
 ناگادار یانبوو حاجی کاک نه حممد

لیره دا باسه که دریژه و پاشان زۆرتیر باسی شیخ هاتوووه که له
 خهباتدا نهرهوتوووه و شیری زۆری کردوووه، له ناچارهت و له ...
 پاشان نیرانی له گهڵ مه جووخانه کان و چوووه پیران و زۆر به درێژی
 باسیده کا و پاشان به تملیا مایهوه و مملیک فعیسلی ئهوهن گهرتی و تا
 کۆتایی زۆر باسی شقێر ده کا، دیاره کوردیکی به داخه و ئهم کینه
 میژویی به بایه خداره حمیفه بهموتی. مه لاره مسوون ژبانیکی مه لایانهی
 بووه. دی و شار زۆر گهراوه. ره لگی زۆری دیوه، سهر نه بام له مانگی
 شمشی ساتی (۱۹۶۹) ی عیسایی مالاوای له گهڵ و نیشتمان هه
 کردو له دینی (گۆتی) به خاک سپهردا.

ئهمهش نمونهیه که کتێبه میژویییه که

له ئهوهلی گهرانی که رووس گهراوه، مالممان له تازه وینهی
 شلیر بوو، رۆژنیک باوکه دوو شه قازلهی لیدهام، بازی گهریام،
 نه بچار کینهیکی گولستانم هه بوو هه لمگرت و رۆشتم روو به
 پهنجوتین - مهربوان. دوو گهز که تانم هه بوو به کمو، سی قهرمان
 پارهم پێوو له گهڵ قوتوووه جگهریه که، گه یهشمه دهشتی وریاوا،
 نیو نازانم به کوی نه چم و نازانم نهو دهشته کۆیه، کوپر
 دو چاری دوو عسکر بووم، به کیکیان تور کبوو، نهوی تریان
 کورد بوو. رووتانکر دهموه و که تانه که و پاره که و قوتوووه
 جگهره که میان لینه مند و رۆشتم. منیش دانیشتم و دهستم کرد

به گریان، پیاوړك هاته لام و نعاشا یكرد كټېم پټه. وټی:
 كوپه كه له بهرچی ده گری؟ وټم: دوو نیرام رووټانكردووموه،
 بڼو مریوان ده چم، نازانم بڼو كوی بچم و له كویوه پړوټم. وټی:
 بچو بڼو لای شو قه لایه، شو قه لایه، گموره ی نیرامه كان
 لموټه شكایه تیان لی بکه نسابه كالت بڼو نسیتموه، نیل لموټه
 بچو بڼو پینجوین، هر لموټه پینجوینی نشاندام. چوومه لای
 قوماندار له قه لایه. تور كیو، پټش خزمه ټك به تهنه گموره له
 دهر گای خپوه ته كیدا وه ستا بو، دهر یكردم، گریام، چووه
 ژووری و دوو سی قه ی له گیلن قوماندار كرد، هاته دهر وه و
 نیرامیه کی كوردی بانگ كرد، نیرامه كه هات و وټی: بڼو چی
 نه گری؟ وټم: لمټیم، دوو نیرام رووټانكردووم. چووه به
 قومانداری وټ و هاتموه دهر و وټی: نه گم چاوت پټان
 بكموټموه نه یاناسیتموه؟ وټم: بملی. چووه ژووره وه و هاتموه
 دهری، وټی: دایشه تا دټموه. به قه دهر سعاتیکی پینچو ...
 نعاشامكرد نیرامیه كانن، جا دوا ی سندنلوه ی شته كان و چمند
 باسی تر، تا ده گاته ریگا نشاندان. مام نه حه دی ناو بوو، ناشتایه
 ریگه میان پی نشاندام چوومه ناساوا، چوټیو، یك دوو ماتیك
 بوون، نه وانیش كلاو دټلی بوون، (مام قایمر و مام پیره)، شو
 له ماتی مام قایمر بووم ناشتایه ریسی سهر دوشیان نشاندام،

چورمه سردوش و لموړه چورمه مزگوت. تسادوف ماموستا و سى چوار پياوې گموره لىبون قسيمان نه كړد. چوروم دهمى ماموستام ماچكرد، به لموړى له خزمهتيا دانېشم. ماموستا مه لا سلیمان لمرووى: رۆله كم له چى نه گهریت؟ عمرزمكرد: قوربان له خویندن نه گهریم، كهسى به خیرى خوى دهرسم پى بلتى. لمرووى: رۆله گيان لیره جینگه نیه چونكه هیشتا دپه كمان نارودان نه پرتومه و نان دهمتاكهویت. لمو پیاوانه ی كه دانېشېون، لهرج به گ بوو، به كى تریان بارام به گ بوو، حاجى كاكه حمه ی بانېو لموى تریان سولې لهرج ناوېك بوو رحمت له جماعه تیان و خواى ته عالا هموړیان علفو كات له بهر خاترى پتېمېمر(ص). ناغا وتى: رۆله یاسیت له بهره؟ وم: بهلى كه به دهرس خویندومه هاتۆنه بهرم له لكرم نه چۆتومه. لمرووى: ماموستا نم كوره راگره له بهر دستدا بیت، گرانیه مردن زور نه بیت، مه علوم شموى وا نه بیت له چوار، پنج مال بانگته كمن بز یاسین. توش بیتاقت له بهی و ناتوانى، به لام نم كوره سووكه نه بهتوانى. ماموستا لمرووى: نان نیه، لمرووى من سى نانى پاكي نه ده مى، بارام به گ وتى: منیش نانېك. حاجى كاكه حمه ییش وتى: منیش نانېك. نه بها ماموستا لمرووى: منیش دهرسى پى

تعلیم. دووباره فەرجه‌گ فەرمووی: هممو نیواره و به‌یانیه‌ك
بی بۆ مالی نیمه، چیشته وهر بگره، به خمی تریشت ده‌کم.
حاجی فەرمووی: خه‌لکی کۆنی؟ عه‌رم‌م‌کرد: کۆخه مامۆبی
بانیم. فەرمووی: دایشه نیشاته‌م‌للا به‌کناکه‌وی، دانیشتم.
قورئانم باش نهمانی و زۆرم نه‌خویند نه‌مجار زستان هاته پشموه.
شو هه‌بوو چوار مال تا شش مال نه‌هاتن به شویندا بۆ
یاسینه‌خویندن، نه‌چووم یاسیم نه‌خویند، تا به‌هار زۆر به خۆشی
رام‌بوارد. چونکه برسیم نه‌ده‌بوو و مه‌ردۆشی زۆریان
خۆشه‌ویستم، فەرجه‌گ خوا له گولاهی خۆشیت هممو
رۆژی قهرانیکی مپی ده‌دامی، منیش نه‌دا به یه‌ك که‌باب و یه‌ك
چا، چونکه که‌بابخانه و چایخانه له هه‌یوانی مزگه‌وته‌که‌دا
هه‌بوون. مه‌رحوومی کاکه حممه و مرزا عه‌بدوللاش، خوا
عه‌لوویانکات خزمه‌تیان نه‌کردم، هه‌تا به‌هار بزم نهمه رام‌بوارد.
زۆرتر عومری خۆم له قورئان خویندندا سه‌رفکرد، به‌ره‌که‌تی
قورئان وها تیریکردبووم نه‌گه‌ر سی رۆژ هه‌چم نه‌خواردایه
برسیم نه‌ده‌بوو. رۆژێك مامۆستا، ره‌حمه‌تی خرای لیبی، ناردمی
بۆ (موسك)، دینه‌که له پشت قه‌لای مه‌ریوان، بۆ لای
مه‌هوودناغا لاویك، بزنیکی دابوویه که دۆی بختوات، به‌شکو
بۆی به‌ترینه‌وه. منیشی نارد که بۆی یه‌نهمه‌وه، ته‌سادوف که

چووم له مان نه بوو له بهر نه وهی که ماموستام نهمری
پنکردبووم که تا له بهر نه وهی نه بهر، سئ شو و سئ روژ
لهوئ دالبشتم نه هاتمه. نو سئ شو و روژه هیچ نه خوارد.
وه حق نیو روژ هاتمه پیم وت بژ نه کهه. وتی: هتیر ماموستات
بزنی له من نهوئ، برسمبووه بژ نه کم خواردوه، ماموستات
چیمان لیده کات، هتسه بروره وه. نیرادهی خوا وهما بوو نو
سئ شو و سئ روژه که هیچ نه بوو بیخوم برسم نه بوو له
بهره کهت قورئانه وه. نهجا هتسم هاتمه روو به سردوژ،
گیمشته خوار له لاره نعاما کرد کاکه عزیزم پیدا بوو، خوا
لئی خوشیت دهستیکرده ملم، دهستیکرد به گریان، منیش
دهستیکرد به گریان، وتی: باو کم و حمله شهیدی برامان و
حسین و ره جانی برامان هیچیان نعاون. هر دوو به گریان
به پیدا روشتین. شو چووینه کانی سانان، چووینه مزگوت دوو
که پرت چوومه مالی مه جوودخانی خوالی خوشبوو بژ نان. یهک
ناهان پیدام نهویشمدا به کاکم، نیر نو شهوش هیچم
نه خوارد، نهمه چوار شو. بهمانی چووینه وه سردوژ، دوو سئ
روژ کاکم لهوئ مایمه وه هیچی نهوت، پاش دوو سئ روژ
وتی: من بویه هاتووم که تو بهر مه وه بژ کز خه مامو. وتم: بوجی
بیمه وه؟ وتی: خه لک چوونه مه بژ هر مولکه کانیان، نیمهش

بروینمهو با مولکه کمان خه لک نه میاغوات. وتم: کاکه من
 نایمهوه، نه گمر بیتمهو له برسان دهمرم، لیره نه خوینم و نام
 دهسته کهوت، لهوی نان نیسه. وتی: نان نیسه گیا زوره،
 برسیمان نایی، نه مزانی به گیای همدی نعلیت. وتم: ماموستا
 مهره خسم ناکات. وتی: نمبی همر بیتمهو. وتم: من نه خوینم
 نایمهوه. دهستیکرد به گریان منیش له گئل لهودا نه گریام، من
 له بهر نمه که هوکی لیگرتبورم که بهجموه، نمویش بۆ نهوه
 نه گریام، له گهلیدا ناچمهوه ناخری زور گریا و پارایمهوه، منیش
 به دلگرمی چوومه خزمهت ماموستا، نم حکایه تم عمرز کرد،
 لهرمووی: رۆله له بانه نان دهستا کهوت، مهچورهوه، چوومه
 لای کاکم. وتم: کاکم خوا حافیزت بیت نایمهوه، دیسان
 دهستیکرد به گریان. چوومه خزمهت ماموستا نيزم لی
 نه له بکرد، نيزنی دام، لهرمووی: رۆله نه رۆیت، به لام لهمریت،
 نیمه زورمان خوشهویستی حیفی لهمریت، بۆ نیمه سوو کهله
 بووی، لیستش نه گمر هالیمهوه جنگای خۆله. ماموستا
 نه ملاو نه ولای ماچکردم، خوا احافیزیم لیکرد، شوین کاکم
 کهوتم، چووین بۆ خان. همنه ی خوشکم، کاکم، لهوی
 به جیهیشتبوو. نمویشی له گئل خزی هتا، رۆشتین بۆ ره شه دی،
 هیچمان پی نه بوو بیخوین. شو چروه مالتک، نهقریهن مستیک

بىرۈي ھىنا. بىيىنى زوۋ لە ترسان رۇيشتىن بۇ باۋەمىر، لە
 پىشى گۇخلان لە ساۋجى، بە دىۋى شلىردا، شىۋىكى قىرول،
 بەلام مالى كۆنخا قىتاقى باۋكى مەلاەبىدولكىرىمى
 كۆنخامامىنى لە گىل يەك دوو مالى تىرى لىتىرو، شەۋ لەۋى
 بوۋىن، رۇيشتىن بە دوو شەۋىتىر، ھاتىن بۇ كانى شىخى پىشى
 ولتاۋا، شەۋ لە ژىر بانىژەيەكى روۋخاۋدا تا بىيىنى رامانبوۋارد.
 پىرەۋنىكى پىر، باران لەبارى، مەن لە سەر شەۋ ھەمۋو دامۋى
 خۇمانە بەزەيىم بەۋ پىرەۋنە لەقىرەدا نىمەت، ناشاپە ۋەكو
 ھەيۋان چىۋىن بۇ گىياخاۋاردن تا تىرمان خاۋارد. كاكەم خىۋا
 غەۋۋىكات، ۋى: رەسول نەخۇشم. پىشمان كەۋت، ھاتىنە
 سەر.

بەم جورە نەم بىرەۋەيە تۇمار دەكا ۋ شى زۇر باسەكا، جا دېتە
 سەر باسى كۆمەلەيتى ۋ ئابۋورى ۋ شەۋى نىۋان غەشاير ۋ دەۋلەتەكان
 ۋ زۇر شى تر كە بە دىۋى باسەندەكا. ئىنشەللا نەم كىتە بە تەۋاۋى
 لە چاپەدرىت.

ناگاداری و بانگواز:

۱- بهشی دوومې لم برهمه که زهتر له ۱- لاپره به، به بارمته خوا دردمچې و داوا
لهو بهرېزانه ده کم که هر شیکه له ماموستا قانع دحزان ینین بډ نووسم، تا به نلوی
خوځانه به بلو بکرتنموه. له کمر کرا وینه به کی خوشیان له کمل باهته کندا بنین، یا په یومندی به
نووسمروه بکن تا بچینه خرمنه تپان و توامری بکا.

۲- سپاس بډ لهو کمسانې که هلوکاریمان ده کم به لردلی رمنه و تپینې و پینسلاره کانی
خوځان و لاماده بډ ولام دانموه.

۳- هر لویک و ... و بهشکی ناامواو یا لهو نینیانې به هوکلیکی تایه تموه بلو
نه کړوله تموه، هر چوره زایاره که سه بارمته به ماموستا قانع پینوست بډ، بډ لهوانې که
خبریکې توپزینموه و ایکولینموی ژبانی گورمپیاوې کوردن، لاماده رووتکردنموی
باهته کانین کا چیکاه که که پینوست بډ.

۴- برهمه بلونه کړاوه کانی ماموستا قانع و چوپنه یی ژبانی، خریکه لاماده ده کړیت بډ
فلمیکې درېز له ژر ناوی «میلرووی ژبانی قانع» دا، که پلس تمواو بوون و پسه لاند کړدن له
لاین بنمعلې بهرېزیموه، داوا ده که بډ لهو بهرېزانه که توانایی دروست کړدنې فلمیکې درېزبان
هه به، په پوهندیان له کمل بگرن.

۵- «هموراماناسی» له هشت برګدا به دستمروه به، که شاعر و میژوونوس و نووسم
و لمدیه کانی همورامانیش ده کړته خړا، لهواله دیوانی شیم و نووسمروه کانی [قلاری
عبداللای شهبدا، «دیوانی شیمری موهرق»، «ملا سلفی لمدیمریلی»، «برهمه
بلونه کړاوه کانی ملا خړری رولری»، «دیوانی شیمری لمریقی ملا رسول»]، داوا ده که بډ
لهو لارېزانه که برهمی هر کام لهو بهرېزانه لایه، پان له کوپنې همورامان دحلان، بډ
لومې که لم برهمه مانه نفلوین و بهرینه ناو کتبخالې کوردیموه، بزمانی بنین تا به
ناوی خوځانموه بلو بکرتنموه.

سر چاوه:

۱- لمره نستانې سینه به سینه.

۲- به پزوه دستنوسه کانی ملا عبداللای خاټو لسم و چند به بازی تر.

۳- لمره نکه به پیت و بهر که ته که ی لده خندا.

۴- میژووی والدی.

۵- یادداشت و دستنوسه چوراجوره کان.

۶- دیوانی قانع.

۷- سرومی بهر به پان.

ZAYELLAY ZEREBAR

Section One

That contains poetries, contentions, nice stories,
a section of his life and his finality.

Compilation, investigation, estimation and preparation by:

Mr. Ahmad Naziry

Summer 2703 - 1382-2003 (A.D)

وایلی
نهو میوڑی
کہ گوئی تیک شیر نہما
لی نہ خواست و
کہ جی غویلی
بہ دہ جی تال
ماناواوی لہ میوڑو
لہ نیٹھ کردا

کیرتیکس

۲۰۰۳/۳/۳

بیان